TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİNE KURULAN TUZAK

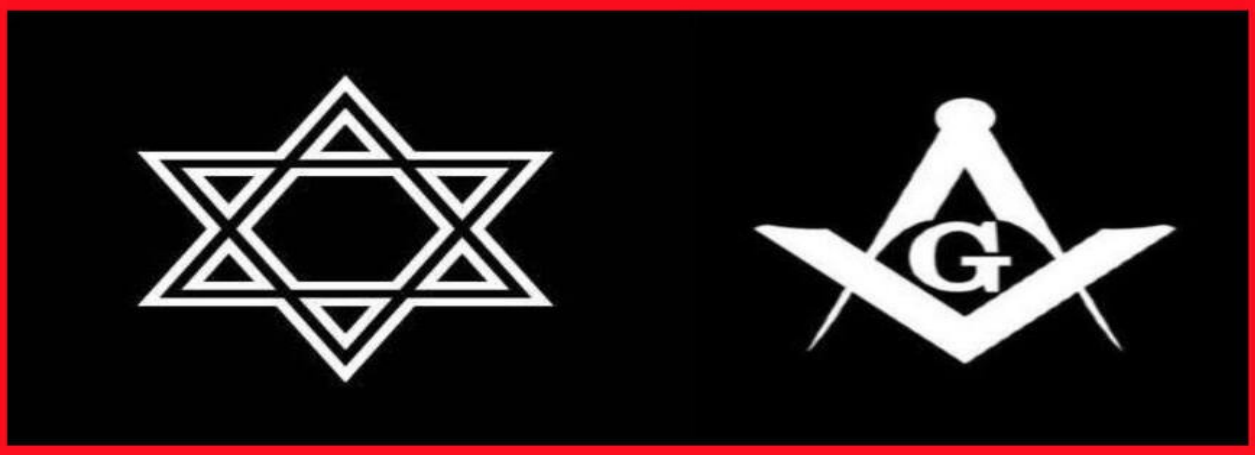

MANİFESTO

TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİNE KURULAN TUZAK

DÜZELTİLMİŞ
VE
GENİŞLETİLMİŞ
2. BASKI

YAŞASIN VATAN!
YAŞASIN TÜRK MİLLETİ!

ÖNSÖZ 8
GİRİŞ 9
ATATÜRK'ÜN IRK GÖRÜŞÜ VE TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİ 14
Kemalizm ve Ziya Gökalp 16
Türk Aryan Tezi 18
Kimdir Bu Sözde Türkçü N. Atsız 19
Türklerin Irksal Özellikleri ve Gerçek Türk Tarihi 20
Atatürk'ün Irk Esasına Dayalı Göç Politikaları 23
Atatürk Ne Kadar Liberaldi? 23
MİLLİYETÇİLİK NEDİR? 26
Türk Milliyetçiliği ve Türk Kalmak 27
Türkiye'nin Sorunları ve Sözde Milliyetçilerin Tavrı 28
Sözde Türk Milliyetçileri, Liberaller ve Faşistler 28
Milliyetçi Bir Parti Neden Yok? 30
YAHUDİ İNANCI VE YAHUDİLERİN AMACI 32
Talmud'a Göre Yahudi Olmayanların Durumu 35
Yahudi Politikaları 36
AVRUPA'NIN YENİDEN DİZAYNI: YAHUDİLER, DÖNMELER VE MASONLAR 39
İNGİLTERE SAHNESİ 39
OSMANLI SAHNESİ: OSMANLI SARAYINDA YAHUDİ EGEMENLİĞİ VE SONUN BAŞLANGICI 41
Joseph Hamon 41
Moşe Hamon 42
Josef Nasi 43
Eskinin Amerikası Osmanlı ve Türklerin Doğu Seferi 44
Yahudiler Osmanlı Sarayını Hiç Boş Bırakmıyor: Salomon Aşkenazi ve Salomon Aben Yaesh 46
Osmanlı Neden Birden Doğu'ya Yöneldi 47
Yahudilerin Kudüs'e Dönüş Planı ve Osmanlı'nın Önemi 47
Osmanlı da Yahudi Etkisi ve Bazı Sorular 52
FRANSA SAHNESİ 53
Bir Yahudi-Mason Projesi: Fransız Devrimi 57
TURANCILIK VE YAHUDİLERİN AMACI 60
TURAN FİKRİNİN DOĞUŞU 63
Yahudilerin Restorasyonu 63
Siyonist Türkolog Arminius Vambery ve Osmanlı'da Turancılık 64
İngilizler ve Almanlar'da Oyuna Giriyor 64
Sözde Türk Milliyetçiliği ve Siyonizm 65
Irk, Yahudiler ve Bugünkü Bazı Türk Milliyetçileri 66
Turancı Milliyetçiliğin Temelsizliği ve Çelişkileri 68
Turancı Milliyetçiliğin Yükselişi 69
Türk Milliyetçiliğinden Bir Sapma Olarak Turancılık 70
TURANCILIK VE OSMANLI DÜŞÜNCE SİSTEMİNDE YATAN TEMELLERİ 75
Rus Aristokratı Mason Türkçü 75
Ernest Renan 76
Ahmed Ağaoğlu 77
Osmanlıcılık ve Açmazları 78

Türk Milliyetçileri, Sözde Türk Milliyetçilerine Karşı 80
Türk Ulusal Sosyalizmi ve Nurettin Topçu Üzerine Bir Kaç Söz 80
TURANCI MİLLİYETÇİLİĞİN HAKİM MİLLİYETÇİ ANLAYIŞ OLMASINA KATKI SAĞLAYANLAR 86
Türkleri Orta Asya'ya Bağlayan Yahudiler 88
Amerika ve Yahudilerin Milliyetçilik Düşmanlığı 88
Türk Milliyetçiliğine Darbe ve İsmet Paşa 89
Sovyetler'in Türkiye'den Toprak Talep Ettiği Yalanı 90
2. Cumhuriyet Dönemi ve Kemalizmin Tasfiyesi 91
Atatürk Cumhuriyetinin Ve Türk Milliyetçiliğinin Yeniden Dizaynı 92
Osmanlıcığın Bugünkü Yansımaları 94
TURANCI MİLLİYETÇİLERİN İHANETLERİ 99
HRİSTİYANLIK DÜŞMANLIĞI: MÜSLÜMAN-HRİSTİYAN SAVAŞI VE DÜNYA YAHUDİ DEVLETİ 101
Yahudilerin Beyaz Irk Düşmanlığı ve Irkları Karıştırma Planları 103
Hristiyanlar, Yahudilerden Hz. İsa'yı öldürdükleri İçin Nefret Ediyorlardı Yalanı 106
MAKALELER 108
Türk mü, Türkiyeli mi? 108
Demokrasi ve Temsil Problemi,, 110
Burjuva Demokrasileri ve Sivil Toplum Kuruluşları 111
Türkiye'de Irk Kavramının Yanlış Kullanılmasının Nedenleri 111
Sömurgecilik, Eşitlik ve Hoşgörü 112
KAYNAKÇA

ÖNSÖZ

Sahaflarda bulduğumuz bu kitap, ilk kez 1989 yılında bir çeşit “Manifesto” olarak yayınlanmış. 1995 yılında ise bazı eklemeler ile basılmış. Aradan geçen süre içinde yaşananlar, bu kitabın yeniden yayınlanmasını zorunlu kıldı. Kitabın bu 2. baskısında aradan geçen zaman ve bu süreçte gerçekleşen gelişmeler de göz önüne alınarak bazı düzenlemeler yapıldı. Paragraf veya cümle bazında bazı güncel olaylar ve yorumlar eklendi. Genç okuyucunun araştırıp teyit edemeyeceği bazı kaynaklar çıkarıldı, kontrol etmesi kolay yeni bilgilere yer verildi. Belki de orjinal hali ile yayınlanmalıydı. Ama gazeteciler bir yana, koca koca tarihçilerin bile insanların gözlerinin içine baka baka yalan söylediği, ya da inanılmaz ama, gerçekten de cahil olduğu ve her şeyi piyasa kitaplarından öğrendiği için yanlış anlattığı bir dönemde yaşıyoruz. Eğer 70 yaşında bir profesör, bizim sahaflarda bulduğumuz, 1936 başımı bir dergi veya gazetede yazılanlara ulaşamıyorsa ne denir ki... Gençlerin de sahaf sahaf dolaşıp bu kitabın bazı referanslarını kontrol edebileceklerini de düşünmüyoruz. Kim bilir kaç tane kaldı, hangi sahafta ve kaça satılıyor. Kaç kişi kontrol edebilir ki? Oysa burada verdiğimiz güncel bilgileri isteyen internetten bir kaç dakikada kontrol edebilir. Ancak kitapta işlenmiş konuların özüne ve analizlere dokunmadık. Sadece yukarıda açıkladığımız nedenlerden bazı örnekleri değiştirdik. Yayınevleri bu kitabın basımını çeşitli nedenler ile reddettiler. Bazıları Türkçü, milliyetçi geçinenlerin, ülkcülerin tepkisinden korktu, bazıları ise bizi faşist olarak niteledilerler. Oysa faşizm, nasyonal sosyalizm ve falanjizm üzerlerine kuruldukları mantık açısından aynı temel üzerinde yükselmiş olsalar da, birbirlerinden büyük farklar ile ayrılırlar. Biz ırk ve milliyetçilik görüşümüzü Mustafa Kemal Atatürk ve Mustafa Celalettin Paşa'dan, “Anadolu Sosyalizmini” Nurettin Topçu'dan, Korporatist görüşümüzü ise Mahmut Esat Bozkurt'tan aldık. Peki onlar kimlerden aldılar?

***

Bu kitapta Turancılık ifadesi kullanılmıştı. Biz de bu kullanıma sadık kaldık. Bazıları Turancılık ve Pan Türkizmin farklı olduğunu ve bizim bu kullanımımızın yanlış olduğunu iddia edebilirler. Biz bu görüşe katılmıyoruz. Pan Türkizm olduğu iddia edilen ideolojinin kapsadığı yabancı halkların çoğu Türk değildir. Aynı şey Turancılık için de geçerlidir. Türkiye'yi ve Türk milletini beğenmeyip başka vatanlar aramak ve başka milletlere özlem duymak hastalıklı bir durumdur. Türkiye dışında Türk yok mudur? Elbette vardır. Balkanlar'da ve Kıbrıs'ta vardır. Bunlar bizim de ilgi alanımıza girer, çünkü Balkanlar'a ve Kıbrıs'a Anadolu'dan gitmişlerdir. Moldovya'da ve Kırım'da da Türk vardır. Tarihsel olarak bu bölgelerde yaşamışlardır ve halen de yaşamaktadırlar. Zira aynı kanı taşıyoruz. Kim Gagavuz, kim Bolulu, kim Konyalı anlayamazsınız, yan yana gelseler; ama o kadar. Bunlara karşı elbette bizim de sevgi ve kardeşlik duygularımız vardır, ve olmalıdır da. Macarlar da aynı şekilde kardeş bir halktır. Ama ne yapalım? Ukrayna'ya savaş mı ilan edelim? Veya Moldovya'ya. Belki de sınırımız olan Bulgaristan'dan bir harekat başlatmalıyız. Şu Orta Asyalı Türksel Cumhuriyetlere savurduğumuz paraları Bulgaristan ve Yunanistan Türklerine harcasak bugüne kadar Osmanlı'yı kurar mıydık kısmen? Hayır, Balkanlara yürümeyelim elbette, ama kabul edelim, Bulgaristan veya Yunanistan Türkleri ile birleşmek, Türki halklar ile bir şeyler yapmaktan çok daha kolay. Ama Amerikalılarca eğitilip, örgütlenip, finanse edilenlerin Amerikan çıkarlarına karşı siyaset üretmelerini beklemek aptalca değil mi?

GİRİŞ

Türk milliyetçiliği de ilk ortaya çıktığında dünyadaki diğer milliyetçilikler gibi "millet" temelliydi. Türk milletinin soy olarak devamını, kültürünün korunmasını ve refahının sağlanmasını esas almıştı. Ancak 1870'lerde Rusya'da büyük iddialarla yeni bir akım daha çıktı. Türk soyuna ve kültürüne vurgusu ile hoşa gidecek söylemlere sahip, fakat Türk milleti veya onun refahı ile hiç ilgilenmeyen bir akım. Türklük kavramının içini boşaltan ve Türklüğü sadece bir dil ve kültür meselesine indirgeyen bir akım. İşin ilginç yanı bu akımın gerçekte Türk dili, kültürü ve soyu ile hiç bir ilgisinin olmamasıydı. Türkleri binlerce kilometre ötede, gerçekte farklı dilleri konuşan, farklı kültürlere sahip çeşitli renk ve ırklardan insanlar ile tek millet yapmak iddiasındaydı. Bu akım Turancılık'tı ve sözde Türk birliğini savunuyordu. Hem de Türkler'den başka Türk adını almamış bir dolu halkı Türk sayarak. Bu ideolojiyi savunanların Türkiye (Osmanlı) için bir ekonomik programı yoktu. Rus düşmanlığından başka bir dış politikaları yoktu, Balkanlar'da, hem de yakın zamanda kaydedilmiş Türk toprakları için de bir programları yoktu. Ziya Gökalp, Turancılığı İttihat ve Terakkki'nin programına sokacağına, Balkanlar'daki kaybedilmiş Türk topraklarını geri almayı parti programına koysaydı, daha mantıklı olurdu. Zira o dönem Balkanlar'daki Türk nüfusu oldukça yüksekti. Hele ki Batı Trakya baştan aşağı Türk'tü. Ama bugün Turkiye'de “milliyetçilik” adı altında pazarlanan bu ideolojinin kurucuları, değil Balkanlar'ı geri almayı planlamak, Batı Trakya'yı tek kurşun atmadan Bulgarlara teslim ettiler.

İlginçtir, Türkler'in Macaristan sınırının ötesine geçmesinin engellenmesine yönelik çalışmaları, aşağıda göreceğimiz gibi, Osmanlı Sarayına sızmış Yahudiler yapmıştı. Çünkü bu bölgeleri yöneten Habsburglar'ın idaresinde rahattılar ve oldukça zenginleşmişlerdi. 1586'ya kadar bir kısmı Habsburglarca yönetilen İmparatorluğun Hollanda'daki kısmında, ticaret ve finans merkezleri ile emtia pazarları oldukca gelmişti. Hollanda, Yahudi bankerlerin de en önemli merkezi haline gelmişti. 15. yüzyıldaki gelişim, Antwerp'i (Anvers) bir liman kenti haline getirdi. Maximilian'a karşı Flaman isyanlarının ardından sadık bir şehir olarak elde ettiği ayrıcalıklarla güçlenen Antwerp, Kuzey Avrupa'nın önde gelen liman kenti haline geldi. Dünya ticaretinin %40'i buradan geçiyordu. Bu bölgedeki Habsburg egemenliği 1586'ya kadar devam edecekti. Ancak Yahudilerin Osmanlı'nın dikkatini doğuya çevirmesinin tek nedeni Roma-Cermen İmparatorluğu'ndaki çıkarlarını korumaları değildi. Kudüs'e dönmek istiyorlardı. Bu yüzden de Orta Doğu yeniden dizayn edilmeli, sınırlar tekrar çizilmeliydi. Osmanlı'nın Yavuz Sultan Selim zamanında rotasını birden neden doğuya çevirdiğini ve Yahudilerin bundaki rolünü anlatırken bu konuya tekrar değineceğiz.

Osmanlı 1500-1700 yılları arasında Yahudilerce ele geçirilmişti. Yahudiler, son 500 yılı Avrupa'yı yeniden dizayn ederek geçirdiler. Yahudilerin Osmanlı'ya müdahaleleri ile Avrupa'nın batısındaki ülkelere (İngiltere ve Fransa) müdahaleleri birlikte ele alınmalıdır. Yahudilere, devletleri, hatta imparatorlukları yeniden şekillendirme gücünü veren ise 1500'lere kadar elde ettikleri büyük finans gücü oldu. Peki Yahudiler nasıl herkesten daha zengin oldular? Daha mı akıllıydılar, yoksa daha mı ahlaksız? Yoksa sadece fırsatları mı değerlendirdiler. Bir bakıma hepsi de doğrudur. Yahudi sermayesinin oluşmasında, Batı Roma'nın çöküşünden sonra el attıkları köle ticareti ve tefecilik büyük etken oldu. 1500'lu yılların ortalarına kadar Avrupa'da Beyaz köleliği (isterseniz Hristiyan deyin) devam etti. Yine 1500'lere kadar Avrupa'da Hristiyanların, oranı ne olursa olsun faizle para vermeleri yasaktı; ve bunun nedeni dinseldi. Kaynağı Kutsal Kitap'tı. Bu yasağı istismar eden Yahudiler, günlük, haftalık, aylık ve yıllık olarak çok yüksek faizlerle borç veriyorlardı. Faiz oranları %46'lardan %85'lere kadar çıkıyordu; ve bunun enflasyon ile bir ilgisi yoktu. Yahudiler bu faizleri istiyorlardı, çünkü Yahudiler'den başka borç alacak başka kimse yoktu. Hristiyanların faizle para vermesi Kilise tarafından yasaklanmıştı, ve yasak ancak 1545'te, kaldırılacaktı.
Bu dönemde, köle ticareti de yine Yahudilerin elindeydi. Yahudilerin köle ticaretindeki tekeline itiraz

eden çevreler var. Ancak çiftçilik dahil, neredeyse her türlü işi yapmaları yasak olan Yahudilerin tefecilik yapacak, sonrasında ise bankalar kuracak parayı nereden buldukları açıklanmaya muhtaç bir konudur. Yoksa her işi yapmaları aslında serbestti de onlar kolayını mı seçti? Bu sözde müthiş baskılar gören Yahudilerin elde ettikleri güç, servet ve saray ilişkilerine bakınca (ki onları da anlatacağız) Yahudilerin baskı görmesi olayının bir masaldan ibaret olduğunu anlayacaksınız.

1500'lu yıllardan beri Osmanlı'nın iç ve dış politikasını şekillendirmeye çalışan ve 1700'lere kadar da bunu başarıyla gerçekleştirmiş olan Yahudiler, 1800'lerde hala aynı amaç için Osmanlı'yı şekillendirmeye çalışıyorlardı; ve bunda da başarılı oldular. İleride detayları ile anlatacağımız gibi Osmanlı'nın Turan adına savaşa girmesinde önemli rol oynadılar. Ama kısaca özetlersek, 1500'lerde Almanya-Avusturya'daki çıkarlarını korumak için Osmanlı'nın Batı'ya ilerlemesine engel olarak yüzünü doğuya çevirttiler. Daha sonra ise, bir yandan Avusturya'nın Balkanlar'a inmesini kolaylaştırmak, diğer yandan da, Rusya'yı (İngiltere ve Fransa gibi) ele geçirmek için Osmanlı'nın dikkatini tekrar doğuya çevirttiler. Bu amaçla, Yavuz zamanında İslamı kullanan Yahudiler, 1800'lerde de sözde Türk milliyetçilerini kullandılar. Örneğin Turancı görüşleri ile bilinen Ali Suavi bir masondu. V. Murat'ı yeniden başa getirmeyi hedefleyen başarısız bir darbe girişiminde öldü. Said Paşa'nın aktardığına göre Ali Suavi, ölümünden kısa bir süre önce V. Murad'ın koluna girerek ona: Aman efendimiz, gel bizi Moskoflardan ḫalaṣ et (kurtar) demiştir. Ruslar'dan mı? Ne ilgisi var değil mi. Gerçi o dönem Osmanlı ve Ruslar savaşmış, ancak 3 Mart 1878'de barış olmuştu. Ali Suavi ise bu sözleri tam 2,5 ay sonra söylemişti. Belki sadece Ali Suavi'nin değil, V. Murat'ın da mason olduğunu söylersek anlatması daha kolay olur. Zira bu dönemde Rusya'da masonluk yasaktı.

Yine Suavi'nin Türkleri umursamadığının bir başka kanıtı, Ruslar İstanbul'a dayandığı zaman yaptıklarıdır. Ali Suavi, Sultan Murat'ı tekrar padişah yapmak için, savaş nedeni ile Rumeli'den kaçıp İstanbul'a gelen bir kısım muhaciri kullanmaktan çekinmemiştir. Muhacirleri kandırarak onlara, düşmana ve Bulgarlara karşı koyan Kırcaali dağları tarafındaki müslümanlara yardım etmek üzere bir cemiyet kurduğunu, ve o taraflara gidecek muhacirlere, Padişah'ın ihsan ve atiyyesini almak için Çırağan Sarayı önünde toplanmalarını söylemişti. Bir gün önce de uşağı aracılığı ile Basiret gazetesine gönderdiği bir mektupla kendi taraftarlarına parola vermiş, ve baskın için harekete hazırlanmalarını istemişti. Ancak bu girişimi sarayın dikkatini çekecek, ve darbenin bastırılmasına yardımcı olacaktır. Savaş başkente ulaşmak üzere iken başkentte çıkacak bir kargaşadan Rusların faydalanacağı açıktır. Ama kaybedilecek Balkan topraklarının önemi yoktur, çünkü doğuda Rusya ile bir sınır vardır, Ve ona göre bu sınır da Rusya ile savaşmak için yeterlidir. Türk vatanına bu duyarsızlık daha sonra İkinci Dünya Savaşı sırasında o dönemki Genelkurmay başkanı Fevzi Çakmak'ta da görülecektir.

Fevzi Çakmak mason mu, Sebataycı mı olduğu tartışmalı bir kişidir. Sebataycı olması muhtemeldir. Atatürk'ün Fevzi Çakmak'ı yıllarca genelkurmay başkanı olarak tutmasının nedeni onu gözetim altında tutmak istemesidir. Çakmak'ın kişisel hırslarına (ideolojik olanlara değil) boyun eğmiş de olabilir. Çünkü İtilaf Devletleri Lozan'a rağmen Türkiye'ye karşı olan düşmanca tutumlarını değiştirmemiş, İkinci Dünya Savaşı ufukta görününceye kadar da bir çeşit ambargo uygulamışlardır. Atatürk'ün, Osmanlı'da olduğu gibi gerici ayaklanmalardan çekindiği bilinmektedir; ki başarısız da olsa bu ayaklanmalar Atatürk öneminde de gerçekleşmiştir. Fevzi Çakmak Eyüp Sultan Mezarlığı'na defnedilmiştir. Eyüp Sultan'da, Sabetaycıların iki büyük cemaati Karakaslar ve Kapancı ailelerinin de mezarları bulunur.
25 Ağustos 2001 tarihinde Eyüp Sultan'da öldürülen Yahudi işadamı Üzeyir Garih, o gün Eyüp Sultan'a, Nakşibendi şeyhi Küçük Hüseyin Efendi'nin mezarını ziyarete gitmişti. Bir Sebatayist olan Hüseyin Efendi, Hristiyanlığa sızıp onun Protestanlık kısmını yozlaştırmış olan Yahudilerin, Kripto Hristiyanların Kripto müslüman versiyonudur. Aslında Yahudilerin İslam ilahiyanıtı şekillendirmeleri çok daha eskiye gider. İslama gerici unsurların eklenmesinde bu dönme Yahudilerin büyük rolü

olmuştur. Kripto Hristiyanlar konusunu anlatırken bu konuya da açıklık getireceğiz.

Nakşibendilerin yakın tarihteki önemi, 1950'lerde Amerikan istihbaratının nakşibendiliğin Orta Asya'daki müslüman halklara ulaşmak için bir araç olduğunun tespiti, ve desteklenmesi gerektiğini ile ilgili görüşüne dayanır. Türk-İslam Sentezinin icadından sonra Alparslan Türkeş'in nakşibendilerle çok yakın olduğu bilinmektedir. Gümüşhaneli nakşibendi şeyhi Hacı Mustafa Bağışlayıcı Türkeş dönemi MHP kongrelerinin protokol tribününün vazgeçilmez konuğu olmuştur.

"Türküz, Türkçüyüz, Atatürkçüyüz" Bu sloganı atan bir çok insanın iyi niyetli olduğuna şüphe yok. Çünkü onlara anlatılan Atatürk öyleydi; Turancıydı. Peki gerçekten Atatürk Turancı mıydı? Kesinlikle hayır! Peki Turancı Atatürk nasıl yaratıldı? Atatürk muhalifleri (ki bazıları ona açıkça düşmandı) nasıl Türk milliyetçiliğinin kahramanları gibi sunuldular?

Turancı Atatürk sonradan icat edilmiştir. Atatürk'e atfedilen bir çok söz ve demeçten biridir. "Bugün Sovyetler Birliği, dostumuzdur; komşumuzdur.. Orada dili bir, özü bir kardeşlerimiz vardır vs." veya "Türk Birliği'nin bir gün hakikat olacağına inancım var vs."bu sözlerin gerçekte ilk dolaşıma sokulduğu tarih 1967 yılında basılmış "Atatürk'ün Sofrası" adlı kitaptır. Soğuk Savaşın en ateşli günlerinde, Atatürk'ün ölümünden 30 yıl, ve neredeyse bütün tanıklar öldükten sonra, yayınlanmış bir kitaptır. Atatürk'ün hayatı boyunca söylediği her söze, ve yaptığı her eyleme aykırı bir anlayışı içeren bu ifadelerin uydurma olduğu açıktır. Atatürk'ün Turancılık hakkında ne düşündüğüne, ve Atatürk ile Turancıların çekişmesine (ve tasfiyelerine) daha sonra değineceğiz. Fakat önce başka bir noktayı açıklığa kavuşturmak istiyoruz. Bugün Atatürk Milliyetçiliği dediğimiz şey, gerçekte Türk milliyetçiliğidir. Atatürk Milliyetçiliği diye isim takmaya ve açıklama yapmaya da gerek yoktur. Gerçek Türk milliyetçiliğidir! Ortak ırk, ortak soy, ortak dil, ortak kültür, ortak bir vatan ve ortak tarih düşüncesine dayanır. Ve kesinlikle Turancı değildir! Bu nedenle, Atatürk Milliyetçiliği de denilen Türk Milliyetçiliğini "Ulusalcılık" olarak adlandırmak daha doğru olacaktır. Çünkü Atatürk Milliyetçiliği, bugün Milliyetçi olduğunu iddia eden çoğu kesimden çok, "Ulusalcı" olarak tanımlanan kesim tarafından temsil edilir. İçlerinde bazı yanlışlar, ve gerçek ulusalcılık ile uyuşmayan bazı (önemli) noktalar barındırsada. Atatürk'ün millet ve milliyetçilik anlayışına değinirken bu konuya da açıklık getireceğiz.

Atatürk'ün milliyetçilik anlayışı ile bugün siyasi düzlemde, farklı partiler altında temsil edilen milliyetçilik tamamen farklıdır. Atatürk'ün milliyetçiliği, zamanında, bugünkü milliyetçilere fikir önderliği eden yazarlar tarafından sürekli eleştirilmiştir. Sonuçta Türk milliyetçiliğine (isterseniz Atatürk milliyetçiliği de diyebilirsiniz) aykırı, gerçek milliyetçilik ile ilgisi olmayan, bambaşka bir ideoloji çıkmıştır ortaya. Sadece adı milliyetçiliktir bunun. Bu yeni ideoloji, 1970'lerden itibaren, ama özellikle de 12 Eylül darbesinden sonra, Türk siyasi yaşamında egemen tek milliyetçi anlayış haline gelmiştir. Bunun sonucunda da Türk Milliyetçiliği, Türkiye'den çok Amerikalıların ve Siyonistlerin çıkarlarını temsil eden bir şekle bürünmüştür. Bu konuya daha sonra tekrar dönecek, ve temsil edilen milliyetçiliğin, neden Türkiye'nin aleyhine olduğu gerekçe ve örnekleri ile anlatacağız. Ama önce Yahudilerin 16. yüzyıla dayanan planlarını, ve bu tarihten itibaren Avrupa'yı (Osmanlı'da dahil) nasıl dizayn ettiğini görelim. Sonrasında ise bu planlarla Turancılığın bağlantısını, Turancılık fikrinin nasıl orataya çıktığını, kimler tarafından ve ne amaçla ortaya atılıp desteklendiğini ve Osmanlı İmparatorluğu'nda nasıl taban bulabildiğini açıklıklayacağız.

Fakat önce Yahudi inacını ve Yahudilerin 500 yıldır ülkelerin rejimlerini ve ideolojileri nasıl değiştirdikleri adım adım anlatacağız. Bu bizim görevimiz olmamalıydı. Ancak Türk ve dünya tarihini düzgün bir şekilde araştırıp anlatmakla yükümlü olanlar bu görevlerini yerine getirmedikleri için bu

yükümlülüğü üstlenmek zorunda kaldık. Türk tarihçileri, Avrupa, Osmanlı ve Orta Asya Türk tarihi de dahil olmak üzere bize her konuda ya yalan söylediler, ya da bazı gerçekleri gizlediler. Hala da öyle yapıyorlar. Çünkü Atatürk dönemi, ve Osmanlı'nın belirli dönemleri hariç, Osmanlı'dan beri Türk politikası (eğitim dahil) hep dış güçlerin ve onların yerli işbirlikçilerinin elinde oldu. 1950'den itibaren nasıl İslamcıları ve Turancıları destekleyip yeni bir Türkiye yarattılarsa (ki şimdi de başka bir Türkiye yaratmaya çalışıyorlar), geçmişte de aynısını yaptılar. Türk'e dayanan Osmanlı'yı gericileştirerek ve devlet sistemini, yani rejimini ve ideolojisini değiştirerek Osmanlı'nın yıkımına sebep oldular. Bunu ise devrim ile değil, Osmanlı padişahlarını etkileyerek yaptılar!

Mesela hem Büyük, hem de Anadolu Selçuklu'da Hristiyan generaller varken, sonra neden bu uygulamadan vazgeçildi? Oysa Osmanlı'da da başlangıçta bu sistem vardı. Osmanlı'yı kolaylıkla benimseyen halklar, sonra neden kurtulmaya çalıştı? Yıldırım Beyazıt'ın yanında Timur'a karşı son ana kadar savaşan Hristiyan Balkan askerleriydi. Oysa Anadolu askerleri taraf değiştirmiş ve Yıldırım Beyazıt'ı terk etmişti. Yani Balkan halklarının yeniden bağımsız olması için bir fırsattı bu! Ama onlar İmparatorluğun devamını sağlamak için canlarını vermeyi göze aldılar. Hem de Timur gibi bir psikopata karşı, ve işkence ile öldürülme riskini alarak! Osmanlı'da sadece devşirmelere verilen bazı pozisyonlara Hristiyan tebaa getirilmezken neden bu pozisyonlara Yahudiler getirildi? Osmanlı İmparatorluğu, maliyesinden uluslararası ilişkilerine kadar neden ve nasıl Yahudilere teslim edildi? Osmanlı, bir Avrupa devletinden bir Orta Doğu devletine nasıl dönüştü? Türk İslam anlayışı nasıl ve neden tasfiye edildi. Hem de çoğu Osmanlı Yahudisi bile değildi! Anadolu Selçuklu'da kadınların başları açıktı, ve bugünkü gibi idi. Peki Osmanlı'da ne oldu da birden ferace kullanmaya başladılar? Osmanlı'da ferace zorunluluğu 1500'lerde ortaya çıktı; ki bu dönem Osmanlı Sarayı'nda Yahudi etkisinin hala zirvede olduğu dönemdi. Ne ilgisi var diyeceksiniz. Onu da anlatacağız.

Turancılığın ortaya atılmasının amaçlarından biri, Osmanlı'yı Rusya'ya karşı mobilize etmek ve savaşa sürüklemekti. Böylece yıkmak, veya en azından kontrol etmek istedikleri imparatorluklardan birini aradan çıkatmış olacaklardı. Yıkılan Osmanlı oldu. Osmanlı'nın yıkılmasının Siyonistler için nasıl bir zafer olduğunu anlatmamıza gerek yoktur sanırız. Osmanlı'yı önce Orta Doğu'ya sokan Siyonistler, daha sonra Osmanlı'yı yıkarak 2000 yıllık Yahudi Devleti rüyalarını gerçeğe dönüştürmüş oldular. Ancak Siyonistlerin tek amacı Kudüs'e dönmek değildi. Turancılığı ortaya atmalarının bir diğer nedeni de, Türkler'deki ırksal ve milli bilinci yıkarak, Türklerin aşağı ırklar ile karışıp yok olmasını sağlamaktı. Eğer "aşağı ırk" ifademiz size ağır geldiyse şöyle düşünün: savaş gemileri ile Akdeniz'i kontrol edip, dev toplar ile Bizans surlarını döven, çiçek aşını bulan, en az 1400 yıl önce runik alfabesini kullanmış olan Türkler ile 1600'lu yıllarda hala at sırtında bufalo avlayan ve yazıdan, aşıdan, gemilerden ve toplardan habersiz, Kızılderililer ile veya muz toplayan zenciler ile nasıl eşit olabilir? Kocası öldü diye, yanında karısını da yakan Hintliler ile aynı beyne ve kafa yapısına mı sahibiz? Bugün Latin Amerika (Amazon) ve Asya ormanlarında hala avcılık-toplayıcılık, hatta kelle avcılığı ve yamyamlık yapan kabileler var. Hala bunları alıp eğitiyor, doktor falan yapıyorlar. Bu normal midir? Bu insanlar gerçekten normal (başarılı) doktorlar olabilirler mi. Üç beş kuşak önce eğitilip bugün doktorluk yapanlar ile bunların ne farkı var. Siz “benim babam, dedem vs. yamyamdı,” diyen bir doktorun tıp yeteneğine gerçekten güvenebilir misiniz? Bu bir yana, kendi soyunu koruma konusunda son derece hassas olan Yahudilerin, diğer ırkları birbirleri ile karışmaya neden teşvik ettikleri üzerinde düşünülmesi gereken bir konudur ki, buna da kısaca değineceğiz.

Turancılık, propagandaya daha uygun olan adı ile “sözde Pan Türkizm,” Pakistan'dan Afrika'ya, Endonezya'dan Amerika'ya dünyanın her yerinde Türk icat etme meraklısı bir akım. Bu akım, Orta Asya'dan Acehler'den Kızılderililere kadar her yerde Türk icat etti. Türkiye'ye göçün başlaması ile de en son Pakistan Türklerini icat etti. Urducayı bile Türk dili ilan edecek kadar ileri gitti. Üstelik de bu tezi en son dile getiren emekli bir generaldi! Hem de bilmem ne şey daire başkanı. İşte Turancı

ideolojinin ortaya atılmasının bir diğer nedeni de Türk soyunu farklı ırklardan halklarla karışmaya teşvik ederek yok etmekti. Böylece dünyanın dört bir tarafına yayılmış her renkten, her boydan ve her şekilden milyonlarca Türk'ümüz oldu. Türk insanının, insan gibi yaşaması için kullanılabilecek milyarlarca ve milyarlarca dolarımız bu Yahudi icadı saçmalık yüzünden heba oldu, ve olmaya da devam ediyor. Eskiden sözde Türk tarihçisi zevat, en azından Kurtuluş Savaşı hakkında doğru söylerdi. Şimdi o konuda bile yalan söylemeye başladılar. Şimdi sözde tarihçilerin üstünü örttüğü konuları ifşaa etme zamanı!

ATATÜRK'ÜN IRK GÖRÜŞÜ VE TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİ

Turancılığın Osmanlı düşünce sisteminden kaynaklanan kökenleri olduğu gibi dış nedenleri de vardır. Bu dış faktörler arasında, İngiltere ve Almanya'nın Rusya toprakları üzerindeki emellerinden kaynaklı çabaları kadar, Fransız Devrimi'nde etkin olan masonların faaliyetlerini de saymak gerekir. Masonların Rus monarşisini ve Rusya'daki geleneksel toplum yapısını yıkma çalışmaları ile İngiltere'nin Rusya'yı yıkma çalışmaları sözde Pan Türkçü,Turancıları akımları desteklemesi ile sonuçlanmıştır. Turancılığın dış kaynakları konusu başlığı altında 18. yüzyıldan günümüze kadar uzanan süreçte Rusya'nın yıkılması için yapılan bütün çalışmaları, Rus Devrimi ve İkinci Dünya Savaşı dönemleri de dahil inceleyeceğiz. Nedeni ne olursa olsun, sonuçta Cumhuriyet, Osmanlıcı karşı devrimcilerin, Türk milliyetçiliği kisvesi altındaki saldırıları ile karşı karşıya kalmış ve Atatürk Devrimlerinin ve Türk milliyetçiliğinin içi boşaltılarak bugüne gelinmiştir.

Bu mücadele farklı milliyetçi görüşlerin bir çekişmesi değildir. Çekişme, “Milliyetçilik ve bir çeşit Osmanlıcılık olan Turancılık” arasındadır. Bu çekişmenin başlangıcı Birinci Dünya Savaşı öncesine gitse de, Atatürk döneminde de bu mücadele devam etmişti. Bir tarafta Atatürk'ün temsil ettiği Türk Milliyetçiliği, diğer tarafta ise “milliyetçilik adı altında Osmanlıcılık yapanlar” vardı. Mesela Ziya Gökalp, Türk milliyetçiliğine (istemeden de olsa) önemli katkılar yapmış olsa da, Osmanlı düşünce yapısından etkilenmişti. Gökalp, ulusun ortaya çıkışının en temel unsuru olan ırk ve etnik köken gibi kan bağlarını reddetmiş, bu görüşleri ise Atatürk tarafından reddedilmişti! Bu mücadele, bugün de devam etmektedir.

Atatürk döneminde, antropoloji ve tıp biliminin iç içe geçmiş olması tedadüf değildir. Çünkü ırksal özellikler sadece fiziksel farklılıkları değil, bilişsel (zeka) farklılıkları ile birlikte hastalıkları da belirlerler. Genetik hastalıklar bunlardan biridir. Türkiye’de de Darülfünun Tıp Fakültesi'nin (İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi) işlevi bu açıdan önemlidir. Zaten bilimsel antropolojiyi Türkiye'ye getiren ve geliştirenler de tıp doktorları olmuştur. Şevket Aziz Kansu, Abdullah Cevdet ve Türkiye'nin ilk kadın antropologu ve bir biyolog olan Prof. Dr. Seniha Tunahan tıp ve doktor kökenli antropologlardan en bilinenleridir. Bu dönemde Türkiye’de antropoloji çalışmalarının kuşkusuz en önemli figürü olan Şevket Aziz Kansu’dur. Kansu, Avrupa’da eğitim için açılan ilk sınavı kazanarak Paris’e tıp ve antropoloji eğitimi için gider; dönüşünde ise Tıp Fakültesi’nde açılan sınavla doçentliğini alır. Ankara’da 1932’de toplanan Birinci Türk Tarih Kongresi’nin ardından ise Atatürk tarafından Türk Tarih Tetkik Cemiyeti üyeliğine seçilen Kansu, 1933 Üniversite Reformu’ndan İstanbul Fen Fakültesi’ne transfer edilir ve otuz bir yaşında profesör olarak 1935 yılında yine Atatürk'ün isteği üzerine kuruluş aşamasındaki Ankara Dil ve Tarih, Coğrafya Fakültesi’ne antropoloji profesörü olarak atanır. Toprak’ın belirttiğine göre o yıllarda Ankara’da böyle bir fakültenin kurulması sosyal ve biyoloji bilimler alanında köklü bir paradigma değişikliğinin göstergesidir. Aslında daha 1920'lerden beri ırk konusu Atatürk'ün önem verdiği konular arasında yer alıyordu. O kadar ki ırk konusu Atatürk tarafından ders kitaplarına bile sokulmuş, 1931 yılından orta öğretim öğrencilerinden başlayarak bütün okullarda “ırk bilgisi” dersleri verilmiştir. Bu uygulama İsmet İnönü tarafından Atatürk'ün ölümünden 2 yıl sonra kaldırılacaktır.

Şevket Süreyya Aydemir, Kadro dergisinde yayınlanan bir yazısında yine şöyle demiştir: “Atatürk'ün tarihçiliğinde dile dayalı sözde ırkçı anlayışı değil, gerçekten ırka dayanan biyolojik ırkçı bir anlayışı vardır. Orta Asya tarihini incelerken bu bakış ile hareket ediyoruz.”

1932’de düzenlenmiş CHP Konferanslarından birinde yapılmış bir tebliğ: “Birlik bağını hakikate ve ilme uygun olarak tanımlayan Kemalcilik olmuştur. Ziya Gökalp’in milliyetçilik anlayışında menşe

(köken, ırk) birliği mevzu bahis değildir; ‘yabancı kaynaktan gelen her şey Türk’tür. Oysa Kemalist Türkçülüğe göre, sadece Türk asıllı olan Türk’tür.” (CHP Konferanslar Serisi, 1932, Kitap 19, Alpin Irk ve Türk Etnisi)

Atatürk'ün Türk Milliyetçiliği anlayışı dönemin devlet yayınlarında olduğu kadar, Türk Tarih Kongreleri'nde ve eğitim kurumlarında da işlenmiştir. Mesela **1937 yılında düzenlenen, 2. Türk Tarih Kongresi zabıtları inceldendiğinde Türk milliyetçiliğinin, Türklerin ırksal bağlarıyla yakından ilgili olduğunun belirtilmiş olduğunu görürüz. Kongrede, “Irk unsurunun Milli Kimlik için önemli olduğu”** bir kaç kez vurgulanmıştır.”

1938 yılında Yüksek Polis Enstitüsünde verilen Türkiye Cumhuriyeti Esas Teşkilat Hukuku dersinde ise şu sözler yer almaktadır: “Kemalcilikte halk, kan birliği olduğu kadar, irade birliğidir de.”

Atatürk'ün yazdıklarına veya söylediklerine baktığımız zaman, onu Turancı olmadığı, hatta ırk birliğine önem verdiğinden dolayı, ırksal olarak Mongoloid ırkla karışmış bir çok halkı Türk kabul etmediği, etmeyeceği, edemeyeceği açıktır. Zira Türkler'in Aryan köklerini araştırtan Atatürk'ün bizzat kendisidir. Türk tarihi ve Türk ırkı üzerine yaptırdığı çalışmalar da bu temele dayanmıştır. Ki bu konuyu da örnekleri ile anlatacağız. Kaldı ki, bazı halklar, bizimle aynı ırktan, yani Beyaz ırktan olsalar bile bunlarla birlik peşinde koşmanın anlamsız bir hayal; dahası tehlikeli olacağını belirttiği sözleri de vardır. Bakın Atatürk Büyük Nutku'nda ne diyor:

“Efendiler, dış politikanın dayandığı temel, devletin içsel yapısıdır. Dış politikanın içte yapıya uyum içinde olması gerekir. Batı'da ve Doğu'da, farklı karakterlere, kültürlere ve ideallere sahip, birbirinden farklı unsurları tek sınır içinde toplayan bir devletin iç yapısı, elbette temelsiz ve çürük olur. Dolayısı ile dış politika da köklü ve sağlam olamaz. Böyle bir devletin iç yapısı özellikle /milli olmaktan uzak olduğu gibi, politik ilkeleri de Milli olamaz. Buna göre, Osmanlı Devleti'nin politikası milli değil, belirsiz, bulanık ve kararsızdı.
Çeşitli milletleri, ortak ve genel bir ad altında toplamak ve bu çeşitli unsurlardan oluşan kitleleri eşit haklar ve şartlar altında bulundurarak güçlü bir devlet kurmak, parlak ve çekici bir politik görüştür. Fakat aldatıcıdır. Dahası, hiçbir sınır tanımayarak, dünyadaki bütün Türkleri (Rusya, Kırım ve Moldova Türkleri) bile bir devlet halinde birleştirmek, varılması olanaksız bir hedeftir. Bu, yüzyılların ve yüzyıllarca yaşamakta olan insanların çok acı, çok kanlı olaylarla meydana koyduğu bir gerçektir.”

Atatürk, uzun süre anakoldan ayrı kalmış Türkler ve sözde Türkler (yani farklı ırktan olan mongoloidler) ile bile birlik kurulamayacağını söylerken, artık bambaşka milletler olmak bir yana, bambaşka ırklar haline gelmiş Orta Asya halkları ile birlik kurmayı hayal etmenin, ham hayalden başka bir şey olmayacağı açıktır. Bu bir yana, Orta Asya'nın herhangi bir uygarlık meydana getirememiş halkları ile Hazar, Selçuklu ve Osmanlı uygarlıklarının kurucusu olan Türklerin karışmasının Türklük için bir felaket ve Türk milletinin sonu olacağı da açıktır.

Yani en az 1000 yıl, hatta çok daha uzun süre ayrı kaldığımız ve eskiden belki soydaşımız olan bazı halk ve cumhuriyetler, aradan geçen zaman içinde Çinliler ile veya başka halklar ile karışmışlardır. Bu yüzden, bir zamanlar var olan kan bağı, ortadan kalkmıştır. 7. yüzyıla kadar sarışın, mavi/yeşil gözlü olan Kırgızların bugün tamamen Mongoloid özellikler göstermesi bu yüzdendir. Üstelik araya giren zaman, iletişime geçilen farklı kültür ve halklar, eski Türk halklarının kültürel olarak da farklılaşmasına neden olmuştur. Ve Atatürk'ün dediği gibi farklı coğrafyalarda gelişen farklı kültürler ve etnik yapısı dönüşen halklar, farklı karakterlere, farklı kültürlere ve farklı ideallere sahip uluslar haline gelmişlerdir. Ve bir birlik mümkün olmadığı gibi Türk milletinin hem ırksal ve etnik yapısı açısından, hem de milli

çıkarları açısından tehlikelidir. Zaten sonrasında Atatürk bu konuya da değinmektedir.

“Pan-İslamizm ve Turanizm politikalarının başarıya ulaştığına ve bu çeşit birliklerin gerçekleştiğine tarih boyunca tanık olunmamıştır. **Irk ayrılığı gözetmeksizin, bütün insanlığı içine alan tek bir dünya devleti kurma hayallerinin de sonuçları da tarihe geçmiştir. İstilacı olmak hevesleri de konumuzun dışındadır.** İnsanlara her türlü kişisel duygu ve bağlılıklarını unutturup, onları tam bir kardeşlik ve eşitlik içinde birleştirerek, insanca bir devlet kurma teorisinin de kendine göre şartları vardır. Bizim, kendisinde açıklık ve uygulama imkânı gördüğümüz tek politik ilke, ulusal politikadır. Dünyanın bugünkü genel şartları, yüzyılların dimağlarda ve karakterlerde yerleştirdiği gerçekler karşısında hayalci olmak kadar büyük yanılgı olamaz. Tarihin ifadesi budur, bilimin, aklın, mantığın bize gösterdiği budur.

Ulusumuzun, güçlü, mutlu ve istikrarlı yaşayabilmesi için, devletin bütünüyle milli bir politika izlemesi, bu politikanın iç yapımıza, iç bünyemize tam olarak uyması ve ona dayanması gerekir. Millli politika dediğim zaman kastettiğim anlam ve öz şudur: Ulusal sınırlarımız içinde, her şeyden önce kendi gücümüze dayanmakla varlığımızı koruyarak, millet ve vatanın gerçek mutluluk ve refahına çalışmak... Ulusu anlamsız amaçlar peşinde yorarak zarara sokmamak...” (Nutuk, 6. Bölüm)

"İnsanlara her türlü kişisel duygu ve bağlılıklarını unutturup, onları tam bir kardeşlik ve eşitlik içinde birleştirerek, insanca bir devlet kurma teorisinin de kendine göre şartları vardır." sözüne ayrıca dikkat çekmek istiyoruz. İnsanların ırksal veya etnik bağlarından kopmasını sağlamanın tek yolu, kurucu unsuru kurucu unsur olmaktan çıkarıp "enternasyonalist" bir devlet kurmaktır. Başbakanın, zenci, genelkurmay başkanının Arap, ordu mensuplarının Çinli olduğu bir devlet ne kadar Türk devleti olabilirse, bu devlet de o kadar Türk olabilir. Bir kez de başka şekilde tekrar edelim, başbakının Özbek, ordunun Uygur, genelkurmay başkanının Kırgız olduğu bir devlet ne kadar Türk olabilir? Madem o kadar Türk bunlar, neden Özbekler ile Kırgızlar arasında ırksal ve etnik gerilim var? Neden defalarca çatıştılar? Birileri mi kışkırttı? Hadi canım. Siz hiç Türkler ile Kıbrıs ya da Bulgaristan Türklerinin çatıştığını duydunuz mu?

Kemalizm ve Ziya Gökalp

İddiaların aksine, Ziya Gökalp'in sözde milliyetçilik anlayışının ne Atatürk ile, ne Türk milliyetçiliği ile ne de CHP'nin altı oku ile bir ilgisi vardır. Ziya Gökalp'i Atatürk milliyetçiliğine monte edenler Turancılar olmuştur. Ziya Gökalp, Türkiye Cumhuriyet'nin değil, Osmanlı'nın, Atatürk'ün değil, İttihat ve Terakki Partisinin ideoloğudur. İttihat ve Terakki'nin en yüksek yönetim organı olan Merkez-i Umumi'nin bir üyesidir. İttihat ve Terakki'nin ise Türk milliyetçisi değil. “İslam birlikçisi ve Osmanlıcı” olduğunu Nihal Atsız bile kabul etmiştir. Yani Ziya Gökalp'in de ideolojisinin temelinde Osmanlı'nın millet anlayışı yer alır. Dolayısı ile gerçek Türk milliyetçiliğine bir etkisi ve katkısı yoktur.

Eski bir İttihatçı olan Tunalı Hilmi Bey'in sözlerine bir göz atarsanız neyi kast ettiğimizi daha iyi anlarsınız. 1908’den sonra yazdığı hutbelerinden altıncısının kapağında şöyle yazıyordu: “Ben bir insanım. Lakin insanların bir cinsindenim. Fakat o, tarih ile binadır, benim, bir de din gibi varlığım var, bu da Allah ile aramdadır. Ben, bir Osmanlıyım; zira, Türkiyeliyim! Her Türkiyeli Osmanlıdır.”

Tunalı Hilmi 1910’lardaki yazılarında da bu iddiayla Türkiyeliği kullanmıştı: “Bilmeliyiz ki: Osmanlılaşmak Türkleşmek demek değildir. Nitekim Osmanlılık bir zarftır. İçinde bir ticaret ortaklarının hesapları vardır. Bunlar birbirini tamamlar. Bir hesapta yanlışlık varsa düzeltilir. Hırsızlık varsa bütün ortaklar ayaklanırlar; yapacaklarını yaparlar. Yahut Osmanlılık bir kazandır. Onda kaynayan Türkiyeliler değildir; onların haklarıdır. Fakat onu kaynatan ‘Osmanlılık’ ateşidir; onun

közcüsü Türkiyeliliktir, Osmanlılıktır; … Nitekim ocağa harç getiren onlardır.”

Tunalı Hilmi'nin yazılarında Türklük vurgusu gittikçe artacak, ve daha sonra Osmanlıcılık düşüncesini bırakarak Türk milliyetçiliğini benimseyecektir. Bu nedenle Tunalı Hilmi beyi Turancılardan, diğer sözde Türkçüler'den ayrı tutuyoruz. Çalışmaları ile gerçek Türk Milliyetçiliğinin alt yapısını hazırlayan filozoflardan biridir. Atatürk'ün Türk Milliyetçiliği ve Anadolu'yu temel alan anlayışının öncülerinden ve ilk Türk Milliyetçilerinden biridir; Anadolucudur. Ona bu aşamada değinmemizin nedeni, Osmanlı aydınının düşünce altyapısını açıklamaktır. Ziya Gökalp ise Osmanlıcılığı Türk milliyetciliğine uyarlayacaktır.

Atatürk'ün milliyetçilik anlayışı ise Turancılığın kesin reddine dayanır. Şevket Süreayya Aydemir, 'Tek Adam' adlı eserinde Atatürk'ün, Ziya Gökalp'ten fikir ve ilham almadığını net bir şekilde ifade etmektedir. Bu arada Şevket Süreyya Aydemir'in Atatürk ile doğrudan teması olduğunu, ve Kadro dergisini Atatürk'ün talebi üzerine (Yakup Kadri Karaosmanoğlu ile birlikte) kurduğunu belirtmekte yarar vardır. Yakup Kadri'nin Tiran'a büyükelçi atanması ile dergi de yayın hayatına son vermiştir. Kadro dergisindeki görüşlerin, bazı noktalarda serbest piyasa ekonomisi (liberalizm) karşıtı olan Mahmut Esat Bozkurt'un görüşleri ile kesiştiğini görmek mümkündür. Yani Atatürk döneminde sosyalist, yani Türkçesi ile toplumcu/halkçı ve devletçi politikaların uyuglanması bir tesadüf değildir. Atatürk ve dönemin CHP'si de o dönemin bütün milliyetçi hareketleri gibi 'milliyetçi sosyalisttir.' Ancak milliyetçilik Turancı kesimin tercih ettiği bir tanım olduğundan biz 'Ulusalcı Sosyalist' ifadesini kullanmanın daha doğru olduğu görüşündeyiz. Sonuçta 'ulus' sözcüğünü ilk kullanan Atatürk'tür. **Aydemir, Kadro dergisinde yayınlanan bir yazısında yine şöyle demiştir: “Atatürk'ün tarihçiliğinde dile dayalı sözde ırkçı anlayışı değil, gerçekten ırka dayanan biyolojik ırkçı bir anlayışı vardır. Orta Asya tarihini incelerken bu bakış ile hareket ediyoruz.”**
Nitekim Afet İnan, 1931 yılındaki Türk Tarih Kongresi'ndeki sunumunda “Hayatın, başka başka muhit (coğrafya) ve iklimlerin nebatlarındaki ve hayvanlarındaki tecelli ve inkişafına (ortaya çıkışına) bakılırsa ve insanın da tabii bir mahlûktan başka bir şey olmadığı düşünülürse, insanların tek bir beşikten (kökenden) çıktıkları iddiasında ısrar etmek faydasızdır; bu ısrarda bulunanların düşündükleri şu ise, yani: **insana benzer bir takım mahlûklar yeryüzünün birçok taraflarında yetişmişler ve bir dereceye kadar düşünce mahsulü olan eserler de vücuda getirmişlerdir, fakat bunlardan asıl adam denilmeye layık olanları, bilhassa kafalarının içi ve dışı diğer bütün hemcinslerinden çok farklı bir surette teşekkül ve inkişaf etmiş olanlardır. Filhakika, insanlığın, yüksek kültür beşiği, yalnız bir tek yer olmuştur: Orta Asya.”** Bu metini okurken Beyaz Aryan ırkının anayurdunun Orta Asya olduğunun kabul edildiği bir dönemde yazılmış olması da dikkate alınmalıdır.

Atatürk ile Turancılar arasındaki en önemli ayrılıklardan biri de işte bu nedenle çıkmıştır. Turancılar, “dil birliği iddiası ile” Orta Asya halklarını Türk sayar ve Orta Asya'nın halen Türk yurdu olduğunu iddia ederler.

Zaten Atatürk, sözde Türk birliği, yani Turancılık konusundaki fikirlerini Nutuk'ta net olarak ifade etmiş, bu bir yana yaptıkları ile de Turancılığa karşı mücadele etmiştir. O kadar ki, Atatürk'ün ilk yaptığı iş, 1927 yılında yaptırdığı bir düzenleme ile Türk Ocaklarının faaliyetlerini Türkiye Cumhuriyeti ile sınırlamak olmuştur. Türk Ocağı'nın tüzüğünün 2. maddesi değiştirilerek Türk Ocaklarının etkinliklerinin Türkiye dışına taşırılması kesinlikle yasaklanmıştır. Türk Ocaklarının Türkiye sınırları içinde faaliyet göstermekle birlikte Turancılık propagandası yapması üzerine ise Ocaklar 1931 yılında tamamen kapatılacaktır. Çünkü Atatürk"e göre Türkler bir dönem Orta Asya'da yaşamış iseler de, Orta Asya artık Türk yurdu değildir. Artık Türklerin yurdu da, anavatanı da Türkiye Cumhuriyeti sınırlarıdır. Türk ise bu topraklarda 1000 yıldır yaşamış ve halen de yaşamakta olan milletin/ulusun adıdır. Aynı ırktan (Beyaz ırktan) insanlardan oluşan, geneli kumral, bazısı sarışın bir

ulustur. Irk, dil, kültür ve tarih birliği ile 1000 yıllık bir sürede ortaya çıkmıştır. Kendisi ile aynı ırktan (Beyaz ırk) halklar ile karıştığı için ırksal yapısı bozulmamıştır. 1000 yıl önceki Türk ile bugünkü Türk aynı Türk, kültür aynı kültürdür. Her ne kadar Anadolu ve Balkan halkları ile bazı etkileşimler olmuş olsa da. Kaldı ki, Bizans kültürünün de Batı'dan gelen Türkler'den, yani Hunlar'dan, Macarlar'dan, Bulgarlar'dan, Kıpçaklar'dan vs etkilendiğini unutmamak gerekir.

Atatürk'ün çevresine sadece Anadolucu Türkçüleri değil, eski Turancıları da aldığı doğrudur. Kendi ırk ve ulus görüşleri ve Türk devrimi için çalıştığı sürece herkese kapısını açık tutmuştur. Turancılık yapmakta ısrar edenler ise ya Türkiye'den kaçmak zorunda kalmış, ya da Nihal Atsız gibi görevlerinden alınmışlardır. Atatürk “ırk ve ulus” konusundaki görüşlerinin tartışılmasına ve eleştirilmesine izin vermemiştir. Atatürk'ün tüm söylediklerine ve yaptıklarına rağmen halen Turancı olduğunu iddia etmek arsız bir yalancılıktan başka bir şey değildir.

Türk Aryan Tezi

Çarlık döneminin Türkistan genel valisi Baron Aleksandr Versky, Türkistan Arkeoloji Meraklıları Derneğinin (TKLA) açılış konuşmasında şunları söylemişti: "Genel olarak Orta Asya'nın belh, Merv ve diğer komşu bölgelerin Aryan ırkının beşiği olduğu düşünülüyor. O dönemde son derece gelişmiş bir kültüre sahip olan Aryanlar, daha özgür yaşayabilecekleri bir alan bulmak için göç etmek zorunda kaldılar. Atalarımız Avrupa'ya yerleşirken, bıraktıkları topraklar Aryan kültürünün izlerini silen Uzak Doğulu vahşi halk sürülerinin akınlarına tanık oldu. Bugün ise kader bizi atalarımızın bir zamanlar ayrıldığı bu yere sürükledi."

Baron Versky'nin söylediği bu sözler tesadüf veya politik değildir. Çünkü o dönem Beyaz Aryan ırkının anavatanının Orta Asya olduğu düşünülüyordu. Bugün de böyle düşünen çok sayıda bilim adamı vardır. Tabii hangi dönemden, ve hangi ideolojiden tarihçilerden söz ettiğimiz de önemlidir. Yalnız bu noktada değinmemiz gereken ilginç bir nokta var. Bütün Türk tarihçiler Andronova insanını ön - Türk (proto-Türk) olarak kabul eder ve Andronova kültürünü kuran bu halkı Türk soyunun atası olarak görür. Bu arada, bazı Rus ve Slav tarihçilerin de Andronovo insanını Slavların atası olarak gördüğünü belirtelim. Ama aslında bu da önemsizdir. Çünkü Andronovo insanı ve kültürü, kendisinden sonra gelen pek çok kültür ve insan topluluğunun atası kabul edilir, ve farklı topluluk ve kültürlere hayat vermiştir. Bu nedenle o kadar eskilere gitmek anlamsızdır.

Andronova kültürü özellikle önemlidir çünkü Hazar (Kaspiyan) Denizi kıyılarında ortaya çıkmıştır. Burada Ural Dağları ile Hazar Denizi'nin doğusunda başlayıp Orta Asya'ya kadar uzanan bir coğrafya söz konusudur. Hazar Denizinin batısı Avrupa ve doğusu ise Orta Asya'dır; ve bu bölge de doğusuyla batısıyla Beyaz ırkın yerleştiği bir coğrafyadır. Türk soyunun atası olarak Andronova insanı ve Andronova kültürü işte tam da bu coğrafyada doğmuştur.

Bu bir yana, Türk Tarih Tezi’nin temeli olan “uygarlığın Orta Asya’da doğduğu” tezi ele alındığında; bu tezin ilk kez, Türk araştırmacılardan neredeyse 150 yıl öncesinde, Avrupalı tarihçiler tarafından savunulduğu görülmektedir. Mesela bazı yaklaşımlarını bizim de eleştirdiğimiz Kont Arthur da Gobineau (1816–1882) bile Aryanların anavatanının Sogdiana (Özbekistan) olduğunu savunmuş ve Orta Asya’yı tüm uyagarlığın beşiği olarak kabul etmiştir. Zamanla bu görüş yaygınlık kazanmış ve Aryanların anayurdu Orta Asya ve Baktria civarında konumlandırılmıştır. Baktria bölgesi önemlidir. Çünkü “Türkler'in babaannesi” olarak nitelenen “Lolan Güzeli” mumyası bu bölgede bulunmuştur; ve kızıl-kumral saçlı ve mavi gözlüdür. Ve Lolan Güzeli, bölgedeki tek Türk mumyası da değildir; sadece en iyi korunmuş olanıdır. Lorenzo Bürge de, Pre-Glaciyal Man and The Aryan Race (1887) adlı eserinde Aryanların atalarının Orta Asya’da ortaya çıktığını ve burada büyük bir uygarlık yarattıklarını

savunmustur. Buzul Çağının sona ermeye başlamasıyla da Aryanlar Orta Asya'dan yeryüzüne yayılarak yeryüzüne uygarlığı yaymışlardır. Rudolp von Ihering de "The Evolution of the Aryan adlı" eserinde Aryan anavatanı olarak Orta Asya/Bactria'yı kabul etmiştir. Şimdi Atatürk'ün neyi savunduğunu ve Türk milletine neyi anlatmaya çalıştığını anladınız mı!

Nihal Atsız, "Türkler Hangi Irktandır" adlı makalesinde "Türklerin Aryani Beyaz Irktan olduğu tezi doğru değildir iddasında bulunmakta" ve bugünün anayasal vatandaşlık ve ulus ötesi devlet planlarının temeli oluşturan "Bugün insan zümreleri artık renklere göre değil, dillere (ve siyasi topluluklara) göre tasnif olunuyor." söylemini savunmaktadır. Bu söylem, çok ırklı, çok kültürlü Amerikan devletinin de, kendini Yeni Dünya Düzeni'ne uygun yapılandırılan Batı Avrupa'nın da temel felsefesini oluşturur. Bu ideoloji, bir zenciyi sırf Almanca veya Fransızca konuştuğu için Alman, Fransız vs. sayan Siyonist düşünce sisteminin bir ürünüdür.

Kimdir Bu Sözde Türkçü N. Atsız

Nihal Atsız'ın Ulu Önder Atatürk'e dair yaklaşımı, Gazi Mustafa Kemal diyen fakat Atatürk diyemeyenlerin yaklaşımları ile birebir örtüşmektedir: "Başkumandan Mustafa Kemal'i tebcil ederim fakat Reis-i Cumhur Atatürk'ü beğenmeye de sevmeye de mecbur değilim." (1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası'nda Sorgular, Savunmalar, Yavuz Bülent Bakiler, Türk Edebiyatı Vakfı Yayınları, İstanbul, 2010, s. 309)

N. Atsız pek çok yazısında Atatürk'ü över gibi yapıp yermiştir. Atsız'ın Atatürk hakkındaki gerçek görüşleri ise kendisinin de önce inkâr edip sonra kabul etmek zorunda kaldığı bir mektupla apaçık ortadadır. Nihal Atsız'ın avukatı tarafından verilen 5 Mayıs 1945 tarihli üçüncü ek temyiz dilekçesinde de bu mektuplar ve içeriği inkâr edilmemiş fakat özel yazışma olduğu ve aleniyet taşımadığı öne sürülerek hukuken delil olarak değerlendirilmemesi talep edilmiştir. (Askeri Yargıtay Tetkik Raporu)

Atsız'ın bu mektubu Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin 3 Mart 1962 tarihli 62. birleşiminin 2. oturumunda da Meclis kürsüsünden okunarak devlet arşivlerine geçirilmiştir.
Nihal Atsız'ın 1944'te ikinci karısı Bedriye'ye yazdığı ve Atatürk'e hakaretler yağdırdığı bu mektup şöyledir:
"Biz bu savaşta yenilirsek bunun en büyük iki mesulü birinci ve ikinci Cumhurreisleridir. **Birincisi (Atatürk) memlekete saçtığı ahlâksızlıkla,** ikincisi korkaklığı ile buna sebep olacaklardır. Birincisi on beş yıl Cumhurreisliği ettiği halde orduyu ihmal etti. **İnkılâp hastalığına uğramış bir çılgındı.** Etrafına ahlâksız insanları toplamış ve onların memleketi soymalarına göz yummuştur. İkincisi on beş yıldan birincinin mesuliyetlerine tamamen iştirak ettiği için suçludur. Ve İtalya'dan korkacak kadar korkak bir adamdır. **Birincisi şuursuzdur.** İkincisi ahmaktır. **İkisinin de müşterek vasfı hilekârlıklarıdır.** Millet Meclisi diye topladıkları satılmışlar meclisi ile kendi riyasetlerine meşru bir şekil vermek istemişlerdir. Fakat bunu dünyaya yutturuyoruz sanacak kadar gaflet göstermişlerdir. Beni pekiyi bilirsin ki, **Cumhuriyet Rejimi için en ufak rahatımı bile feda etmem. Okullarda oğlumuza yapılacak Cumhuriyet propagandasını bütün varlığınla önlemelisin. Oğlumuz nerede ve ne şekilde olursa olsun Cumhuriyetin pespayelik olduğunu öğrenmelidir.**"

Bu sözler iddia falan değildir. TBMM tutanaklarında da yer alan gerçeklerdir.

https://www5.tbmm.gov.tr/tutanaklar/TUTANAK/MM__/d01/c004/b062/mm__010040620066.pdf

Hüseyin Nihal Atsız: "Türkiye Cumhuriyeti 1950 Mayıs'ında kurulmuştur. Ondan önceki 1923-1950 çağı gayrımeşru ve müstebit bir diktatörlük zamanıdır."-" Bir haydut çetesinin diktaları.." Orkun

Dergisi, 1 Aralık 1950

"Atatürk'ü beğenmiyor ve sevmiyorum." Ötüken Dergisi 61. Sayı, 1969

İşte sözde büyük Türkçü N. Atsız'ın Atatürkle ilgili gerçek düşünceleri böyleydi. İsmet İnönü'ye gelince, İttihatçıların Mason-Turancı kesiminin desteği ile iktidarı alan İnönü, az daha Atsız gibi tiplerin isteklerine uyup ülkeyi savaşa sokacaktı. Alman ve İtalyan askeri destek gemilerine Türk Boğazları'ndan geçiş izini verdi. Tabii Karadeniz'e çıkan gemilerin nereden geldiği belliydi. İngiltere ve Amerika Türkiye'ye nota verdi. Bir dizi skandal ardı ardına patladı. İnönü'nün Turancılara karşı dönmesi bu bir dizi skandaldan sonradır. İnönü'nün yaptıklarını ve Turancılar ile ilişikisini yol açtığı olaylar bağlamında ayrıca inceleyeceğiz.

Türklerin Irksal Özellikleri ve Gerçek Türk Tarihi

Masonlar 1715-1720'lerden başlayarak Fransa'da faaliyetlerde bulunduklar. Bu süreç ise 1789'da Fransız Devrimi ile sonuçlandı. Devrim, onlara açıkça Fransa'da da yönetine katılma olanağı vermişti. Böylece (Rusya hariç) Avrupa'nın en önemli ülkelerinden ikisinde, ülkelerin politika ve kültür hayatını tamamen yönlendirme gücüne kavuştular. Avrupa'daki Türk imajının değişmesi de yine bu yıllara denk gelir. Türkoloji araştırmalarının, Balkanlar ve Anadolu'da değil de, Orta Asya'da başlatılması ve Türklerin Orta Asyalı olduğu iddialarının ortaya atılması da bu dönemde olmuştur.

Afet İnan'ın da hocası, hem de Türk Antropoliji Enstitüsü'nün Fahri müdürü (1925) olan, ve Anadolu-Balkan Türkleri üzerinde çalışmalarda bulunan Pittard (Adıyaman dahil) ne diyor: “Türkler Avrasya'nın en güzel ırklarından biridir. Bir çok dikkat çekici insan tipiyle karşılaşabileceğiniz Balkan Yarımadası'nda Türkler arka plana itilmekten çok uzaktır. Bir çok Türk gördükten sonra Moğollarla benzer bir kökene sahip olmalarının mümkün olmadığını hemen söyleyebilirim.”
***
Örneğin, "Kürtlerde hiç mavi göz bulamadım; Lazlar ve Ermeniler arasında ise nadirdir. Oysa Osmanlı Türkleri içinde gri veya mavi gözlü, ve sarı saçlı olanları çoktur."

Pittard 1901- 1925 yılları arasında Türkiye’ye araştırmalarda bulunmak için defalarca gelmişti. Bu araştırma gezilerinin sonuncusunu ise 1925 yılında Adıyaman'a yapmıştı. Yani Türkler ve Anadolu üzerindeki çalışmalarının -yerinde araştırma kısmının- 24 yıllık bir geçmişi vardı. Tarihsel dokümanlar üzerindeki çalışmaları ise ayrıdır. Sonrasında ise bu bilgilerini paylaşmak için Türk Tarih Kongrelerine katılmışır. Eğer defalarca ve farklı şekillerde aramazsanız, bu bilgiye de ulaşamaz, Anadolu'ya ilk kez 1937'de falan geldiğini sanabilirsiniz. Neden kritik bilgilere ulaşmak bu kadar zor acaba?

Bir Fransız olan Ernest Chantre ise 1873-1913 yılları arasında defalarca Anadolu'ya gelmiş, ve uzun süreler Türkiye'de bulunmuş bir antropologtur. Chantre, Ön Asya'da, yani Anadolu'da incelediği erkekler arasında açık renkli gözlerin % 20, sarı saçların ise % 38 oranında bulunduğunu belirtir, ki bu daha sonra Türkiye'de gelecek olan Pittard'ın araştırmaları ile de uyumludur.
Tarihin yeniden yazımı korkunç bir şey. Mesela Türkler, Avrupa'da tarih kayıtlarına ilk kez M.S 1 yüzyılda girmiştir. Ama değil yüz, bin kez arayın, bu bilgiye ulaşamazsınız! Mutlaka "isim+olay," hatta bazen o da yetmez "+ tarih" ile aramanız gerekir bazı bilgileri. Çünkü internet arama motorları genelde en popüler siteleri tarayarak size bir liste yaparlar. AI de aynı mantıkla çalışarak size bilgi derleyip sunar.
Türklerin Avrupa'daki tarihi çok daha eskilere, Milattan çok öncesine uzanır. Her ne kadar tam bir tarih vermek mümkün olmasa da **Türklerin Avrupa'daki tarihi, Azov Denizi'nin kuzeyindeki bölgeye, hem de daha MS. 43'lerde, Türkiye adını verdirecek kadar eskidir.** Pomponius Mela, M.S 43'te

yayınladığı Sitü Orbis (Dünyanın Durumu) adlı ansiklopedik çalışmasında bu bölgeyi “Turcae/Türkae” yani Türkiye olarak adlandırır.

Resimde Scythicvs Ocean adı ile belirtilen yer Karadeniz'dir

Mela'dan otuz yıl sonra yine yine bir başka Romalı, Romalı, doğa bilimci Gaius Plinius Secundus M.S 77 yılında yazdığı Naturalis Historia (Doğal Tarih) adlı eserinde bu bölgede yaşayan halklardan bahsederken bu halklar içinde “Tyrcae” yani Türkler'i de sayar. Bu çalışmalarda herhangi bir Türk boyunun adı verilmemektedir. Ancak Romalı tarihçilerin yazılarından anlaşıldığı kadarıyla Türkler bu dönemde Belarus Ukrayna sınırındaki Pripet bataklıkları bölgesi çevresi ile Kiev ve arasında yaşamaktadır.
Bir Türk boyundan ilk kez söz edilen çalışma ise M.S 98 yılında Romalı tarihçi Tacitus'un yazdığı de Origine et Situ Germanorum (Almanların Kökeni) adlı eseridir. Bu çalışmada ilk kez Hunlar'dan bahsedilir. Tacitus, Kuzey Kafkasya'da yaşadığını söylediği Hunların anayurdu olarak da yine bu bölgeyi ve Kuban kentini gösterir. Hun adı, yine aynı yüzyılda yaşamış Romalı gezgin Dionysius Periegetes'in yazdığı de Situ Orbis Habitabilis (Yaşanan Yerkürede Durum) adlı faklı ülke ve halklar hakkında bilgiler verdiği kitabında geçer. Periegetes, Kuzey Kafkasya'yı ve burada yaşayan insanları anlatırken burada yaşayan insanlardan “Hunlar" diye söz eder. Türkler'den bahseden bir başka Romalı ise Helen (Yunan) asıllı Claudius Ptolemy'dir. Bir doğa bilgini, astronom ve coğrafyacı olan Ptolemy M.S 2. yüzyılda Pontus Steplerinin (bugünkü Ukrayna ve güney Rusya) halklarını sayarken Hunlar'dan da bahseder.

Bugün bazı akademisyenler "Tyrcae'nin, Herodot'un bahsettiği bir halk olan "Iurkai"nin (Ἰύρκαι) varyasyonları olabileceğini öne sürüyor. Ellis Minns gibi bazı akademisyenler ise "Tyrcae"nin (Τύρκαι) "Iyrcae"nin (Ἰύρκαι) yanlış okunması olabileceğini savunuyorlar. Bu Romalı coğrafyacılar da bildiğin salakmış canım. Halkları karıştırıyor, adlarını yanlış telaffuz ediyorlarmış falan.

Orta Asyalı Türkiler konusunda belirtmemiz gereken bir başka şey daha var. Antik Çin kaynaklarında geçen ve “Türk” olarak nitelenen halklar ile, geçmiş veya günümüzdeki Batı kökenli araştırmalarda geçen ve “Türk” olarak nitelenen halklar tamamen farklı halklardır. Eski Çin tarih kayıtlarında “Türk”

sözcüğü genelde Göktürk Kağanlığı'nın temelini oluşturan Aşina topluluğunu ifade eder. Sözde “Türk dil grubuna” dahil edilen diğer halk topluluklarını Türk olarak nitelemez. Örneğin Batı Avrupalı tarihçilerin “Türk” olduğunu iddia ettiği, daha sonra Türk tarihçilerince de sahiplenilen Tölösler, Çin kaynaklarında Türkler'den farklı bir halk olarak nitelenmektedir. **Tarihsel gerçekliğe ve bilimselliğe aykırı, fakat politik gerçekliğe uygun olarak İslam ve Arap kaynakları bu bölgedeki bir çok halkı Türk olarak tanımlama yoluna gitmiştir. Ama bunun böyle olmasının nedeni, halkların bağlı oldukları politik organizasyona göre adlandırılmasıdır. Örneğin Roma İmparatorluğu'nda yaşayan herkes “Romalı” olarak nitelenirdi. Türklerin Anadolu'ya girdikleri dönemde de bu böyleydi. Doğu Romalıların hepsi, Ermeni, Gürcü, Kelt, Süryani veya Helen (Yunanlı) olup olmadığına bakılmaksızın Rum, yani Romalı olarak kabul edilirdi. 19. yüzyılda Batı Avrupalıların Orta Asya Halklarının önemli bir kısımı Türki veya Türk olarak adlandırmalarının bir nedeni de buydu. Çünkü bu yaklaşım, o dönemde de hala geçerliydi, bugün de hala geçerlidir. Bir politik organizasyon (devlet) çatısı altındaki etnik gruplarla tek tek ilgilenilmez. Politik olarak devlette en etkin olan grubun adıyla bütün halkları aynı saymak normaldir. Sonuçta Soğuk Savaş döneminde de, bir çok farklı ırk ve etnik kökenden insanların yaşadığı Sovyetler Birliği için “Sovyetler” yerine zaman zaman “Ruslar” ifadesi kullanılmıştır. Bugün bile nasıl Amerikalıların etnik kökenleri bir yana, ırkları bile dikkate alınmıyor ve hepsine Amerikalı deniyorsa, o dönemde de, Türklerin yönetimi altındaki halklar da aynı şekilde “Türk veya Türki” olarak nitelendirilmiştir.**

Bütün bölge halklarının Türk olarak nitelendiği ilk dönem Bizans (Doğu Roma) dönemidir ve bu tanımlamayı ilk kullananlar, Bizans'ın da komşuları olan Persler ve Araplar'dır. Fakat Türk dilleri tanımının ortaya çıkması ve Türk etnisi ile Türk dilinin eş anlamlı olarak kullanılması ancak 19. yüzyılda olmuştur (Yahudi etkisi). Batılı tarihçiler, Türk ve Türk dili kavramlarını karıştırıp çarpıtarak, Türklük kavramını Türkleri ve Moğolları içine alacak şekilde genişletmişlerdir. Ancak yukarıda da örnekleri ile gördüğümüz gibi, adlandırmalar politik gerçekler veya organizasyonlar üzerinden yapılır. Oysa çok uluslu veya çok ırklı devlet veya imparatorluklar değilde, belirli bir etnik grup veya ulus incelendiğinde böyle yapılmaz. Çünkü her ırkın veya her etnik grubun kendi ırksal özellikleri, kültürü ve tarihi vardır. Jeneolojik ve linguistik (soy bilimsel ve dil bilimsel) farklılıklar yok sayılarak tek bir halk varmış gibi çalışılmaz. Fakat söz konusu Orta Asya halkları olunca bu yaklaşım bir kenara atılmıştır. Oysa nedeni ne olursa olsun, bu yapılan tarihin çarpıtılmasından başka bir şey değildir. Örneğin Çunhu'nun (Şunnu'da denir) eski yönetici sınıfı içinde Türklerin neredeyse hiç bir etkinliği olmadığı gibi, Çunhu nüfusunu oluşturan kabileler içindeki oranı da önemsiz sayılabilecek kadar düşüktür.

Bu sözde biliminsanlarının Türkçe-Macarca ilişkisi için söyledikleri de kelimenin tam anlamı ile bilimsellikten uzaktır ve politiktir. Saçmalıktır. Karar sizin!

"Macar dili Ural-Altay dil ailesinin Urallar kolu içinde sınıflandırılırken, Türkçe Ural-Altay dili olarak sınıflandırılmalıdır. Evet, iki dilin bir çok ortak özelliği vardır. Örneğin cinsiyet belirtilmemesi, ünlü uyumları ve her iki dilin de eklemeli olması. Ayrıca her iki dil de çok sayıda ortak sözcük barındırmaktadır. Ama bunların hepsi tesadüftür!”
Bu kadar benzerlik tesadüf bile olsa, neye göre farklı diller bunlar! Neden farklı dil aileleri altında değerlendiriliyorlar. Bu kadar ortak noktayı göz ardı etmenin mantıksızlık olduğu açıktır. Ancak yine de Türkçe ve birebir aynı yapıya sahip Macarca nedense iki ayrı dil grubuna atılmıştır.

Adolf Hitler'in karşı olduğu ve tasfiye etmek istediği Yahudi bilimi işte böyle bir şeydir. Hitler bilimsel sonuçların birilerinin dinsel veya ideolojik inançları doğrultusunda çarpıtılmadığı bir bilimsel sistem kurmak istiyordu. Yahudilerin kendi işlerine gelecek şekilde bilimsel araştırmaları manipüle

etmesinden şikayetçiydi. Bilimsel çalışmalar insanları aydınlatmak için yapmalı, sonuçları da çarpıtılmadan yorumlanmalıydı. Alman bilimi yaratmaktan kast ettiği işte tam olarak buydu!

Atatürk'ün Irk Esasına Dayalı Göç Politikaları

Atatürk döneminde ilk defa, Türklerin Beyaz Aryan ırkından olduğu gerçeğinden hareketle bir göç programı ele alındı. Bu bağlamda Balkan Türklerinin ve Beyaz Balkan müslümanlarının Türkiye'ye göç etmesi kolaylaştırıldı ve teşvik edildi. Buna karşılık, Orta Doğu'dan ise ne Türkmen, ne de diğer müslümanlardan kimse alınmadı. Azerbaycan ise bir istisna idi. Çünkü Osmanlı döneminden ve Doğu Anadolu'daki Rus işgalinden sonra bölgede kalmış veya Anadolu'dan Azerbaycan'a gönderilmiş çok sayıda Türk vardı. Dolayısı ile sadece Sovyet Rusya'da ve Azerbaycan coğrafyasında kalmış bulunan savaş esirleri ve muhacirler Türkiye'ye getirildi. Hatta Azerbaycan'dan kimlerin getirildiği çok net kayıtlıdır. Türk esir ve muhacirlerin daha ziyade Bakü Konsolosluk bölgesinde Bakü, Gence ve Çulfa bölgelerinde yoğunlaştığı, bunlar arasında Erzurum, Kars ve Iğdır doğumluların çoğunlukta olduğu... Türklerin Anadolu'ya getirilmelerinde genellikle demiryolu tercih edildiğinden, günlük 1 ruble yevmiye ile diğer masraflarına kadar her şey kayıtlıdır. Atatürk döneminde uygulanan nüfus politikaları, Türk Tarih Kongresi kayıtları ve Türk Antropolji Enstitüsü çalışmaları, Türk milliyetçilik anlayışının ve kimlik politikalarında "Irk''gerçeğinin de dikkate alındığını gösteriyor.

Sözde Alman ve Fransız tipi milliyetçilikler olduğu tezi (aslında iddiası) boşuna değildir. Amaç Avrupa'da Amerikan tarzı, çok ırklı devletler yaratmak ve ulus devletleri çökertmektir. Avrupa ve Amerika'daki "Alternatif Sağ" yayınları okursanız "Great Replacement"in ne olduğunu görürsünüz. Alternatif Sağ, dedim ama bu aslında gerçek Klasik Sağcılıktır! Normal bir muhafazakar, sırasıyla kendi ırkını ve ulusunu korumak ister. Tabii ki kendi doğal kaynaklarını, fabrikalarını vs.' de. Normal olmayan, "Merkez Sağcılık" iddiasında olan birinin ülkesine Afrikalı, Arap vs doldurup, bankalardan fabrika, tarla ve madenlere kadar hepsini yabancılara satmasıdır!

Atatürk Ne Kadar Liberaldi?

Atatürkçülük, Amerikancı eski Türk generallerinin icadıdır. Aslı Kemalcilik veya Kemalizm'dir!

"CHF'nin programına temel olan ana fikirler Türk devriminin başlangıcından bugüne kadar yapılmış olan işlerle yalın olarak ortaya konmuştur. …. Yalnız birkaç yıl değil geleceği de kapsayacak tasarılarımızın ana hatları burada toplu olarak yazılmıştır. … Partimizin güttüğü bütün bu esaslar Kemalizm prensipleridir." 1935 programında Partinin ideolojisi Kemalizm olarak tanımlanmıştır. 1923 sonrasında ülkeyi kurtaran Parti olarak CHF yeni devletin ideolojisini de oluşturma görevini de üzerine almıştır. Ve bunun yol haritası da parti kurultaylarında belirlenmiştir." Mayıs 1935 Ulus Basımevi Ankara 1935.

Elbette bütün bunlar Atatürk'ün yönlendirme ve direktifleri ile olmuştu! Yıllar boyunca Amerikancı ordu, akademisyenler ve siyasetciler Atatürk ilkelerinin eğip büktüler, yeniden yorumladılar ve içini boşalttıkları Kemalizme yeni bir isim verdiler: Atatürkçülük.

Kemalizm ise Irksal farklılıkların bilincindedir. Devletçidir ve liberalizme karşıdır. Nasyonal Sosyalist Almanya ve Sovyetler Birliği gibi merkezi planlama yanlısıdır. Ancak komünizmden farklı olarak özel girişimi de destekler. O dönem bazı yabancı uzmanların yanı sıra Türk yazar ve ideologların Türkiye'yi dönemin faşist ülkeleri ile karşılaştırması tesadüf değildir. Kemalizmin, faşist olarak adlandırılan sistemler ile benzerliklerine gelince:

Devletçilik: Türkiye'nin ulusal egemenliğini güvence altına almak için hızlı sanayileşme ve ekonomik bağımsızlık. Hem Kemalizm hem de Falanjizm, ulusal hedeflere ulaşmak için ekonomi üzerinde yüksek düzeyde devlet müdahalesi ve kontrolü kullandı. Aynı politikalar Nasyonal Sosyalist Almanya ve Faşist İtalya tarafından da uygulandı. En güçlü uygulaması ise Nasyonal Sosyalist Almanya'da oldu. Kemalist Türkiye'de bu, devlet öncülüğündeki sanayileşme ve altyapı projelerini de içeriyordu. Özel sermayenin eksik olduğu yerlerde doğrudan devlet yatırımı, karma bir ekonominin yaratılması ise hem Kemalist Türkiye'nin hem de Nasyonal Sosyalist Almanya'nın uyguladığı politikalardı. Ancak Türkiye'de, Faşist İtalya gibi devletçilik konusunda çekingen davrandı. Mesela "Merkez Bankası" Batı Avrupa'daki gibi Devlet-Özel Sektör Ortaklığı olarak kuruldu. Nasyonal Sosyalist Almanya gibi Türkiye'de yurtdışı kredi kullanmadı. Zaten o dönem Batı, Türkiye'ye ambargo uygulamaya başlamıştı. Atatürk'ün başarısız olmasını istiyorlardı. Almanya'da Hitler iktidara gelip savaş olasılığı belirinceye kadar da Türkiye'ye ambargo uygulamaya devam ettiler. Türkiye'nin Batı'dan ilk krediyi alması ancak 1937'de mümkün oldu. Ne yazık ki bu dönem Atatürk'ün hastalandığı ve devlet işlerinden yavaş yavaş elini çekmek zorunda kaldığı bir dönemdi. Bu nedenle kredi konusunda Atatürk mü, yoksa çevresi mi bir girişimde bulundu bilemiyoruz. Ama bir fikrimiz var. Atatürk'e ve Türkiye Cumhuriyeti'ne ihanetleri anlatırken bu konuya da değineceğiz.

Ekonomik milliyetçilik: Kemalizm de, Nasyonal Sosyalizm de, Falanjizm de yabancı ekonomik etkiyi azaltmayı ve kendi kendine yeten bir ulusal ekonomi inşa etmeyi amaçlayan korumacı politikaları destekledi.

Üçüncü Pozisyon: Kemalizm, dönemin diğer milliyetçi hareketleri gibi hem liberal serbest piyasa ekonomisini, hem de Marksist sosyalizmi reddeden bir "üçüncü yol" olarak konumlandı.

Toplumsal Uyum Retoriği: Dönemin diğer milliyetçi hareketleri gibi sınıf ayrımlarını aşacak bir ulusal dayanışma vizyonu sundu. Kemalizm'in "popülizmi/halkçılığı" toplumsal birliği vurguladı ve sınıf çatışmasını reddetti; Falanjizmin “ulusal sendikalizmi” ise sınıf mücadelesini ortadan kaldırmayı amaçladı.

Atatürk'ün daha halkçı ve daha devletçi bir ekonomi programı uygulayamamasının temelinde iki faktör yer alır. Bunlardan biri Batı'nın ister milliyetçi, ister Marksist olsun her türlü devletçiliğe karşı olmasıdır. Atatürk Rus devriminden sonra bu ülkeye İngiliz'inden Amerikalısı'na kadar binlerce asker gönderildiğine ve Rusya'da ayaklanmalar çıkarıldığına tanık olmuştu. Atatürk, Amerika, Fransa ve İngiltere'deki büyük sermayenin, Avrupa'daki diğer milliyetçi hareketlere olan tepkilerine de tanık olmuştu. Almanya ve İtalya'ya başlangıçta savaş ilan edememelerinin nedeni, Batı halklarında Birinci Dünya Savaşı'ndaki büyük yıkımdan sonra yeni bir savaşa karşı oluşan tepkiydi. Ama Batı, pekala devrimden sonra Rusya'da olduğu gibi Türkiye'de de iç karışıklık çıkartabilirdi. Zira Türkiye'de iç karışıklık çıkarmak için ortam uygundu. Zaten Batı daha ilk günlerde Türkiye'yi Şeyh Sait İsyanı aracılığı ile uyarmıştı. Bizim sahte milliyetçi, islamcı ve Osmanlıcıların iddia ettiği gibi bu isyanın nedeni Musul ve Kerkük falan değildi. Atatürk bu bölgeleri almak için hiç bir zaman ciddi bir çaba göstermedi. Şu veya bu nedenle Misakı Milli'ye giren bu konu, gerçekte hiç bir zaman Atatürk ve milliyetçiler tarafından takip edilmedi. Arap ihanetlerine tanık olmuş milliyetçilerin bir daha aynı bataklığa saplanmak istememeleri gayet anlaşılır bir durumdur. Kaldı ki, Atatürk "Kürt Sorununun" da farkındaydı. Nitekim bu bölge Kürtleri, kuruluşundan itibaren Irak'ın başına bela oldu. Atatürk'ün ve Türk milliyetçilerinin temel amacı ise Türkiye'nin eğitim ve sanayileşme sorunlarını hızlıca çözmek ve Arap şeyhül-islamlar yüzünden gericileşmiş/gericileştirilmiş Türk halkına yeniden eski Türk-İslam kültürünü hatırlatmak yoluyla modern ve müreffeh bir ülke kurmak. Bu yüzden devletçilik politikaları Batı'yı kızdırmayacak düzeyde tutuldu. Henüz Lozan imzalanmamışken, Şubat 1923'te düzenlenen 1. İktisat Kongresi'nin amacı Batı'ya "Rusya gibi komünist olmayacağız." mesajı vererek ilerideki barış

görüşmeleri için avantaj elde etmeye çalışmaktı. Lozan görüşmeleri ise Temmuz 1923'te başlayacaktı. Çünkü Batı, Türkiye'nin de devletçi bir çizgiye kayacağını düşünürse, Türkiye'nin taleplerini karşılamakta daha büyük zorluklar çıkarabilirdi. Bizim komünistler ve liberaller bu programa bakarak Atatürk'ün burjuva işbirlikçisi, veya liberal bir devlet adamı olduğunu ileri sürüyorlar. Bu komünistlerin de, liberallerin de işlerine geliyor. Çünkü bu sayede kendi iğrenç programlarını bize satabiliyorlar. Irk, din, aile ve millet düşmanlığında komünistler ve liberaller aynı değerleri paylaştıkları için bunda şaşılacak bir şey yok aslında. Ama gerçekler hiç de onların iddia ettiği gibi değil. Ne yazık ki bugün kendilerine milliyetçi ve islamcı diyenler aynı kafada. Eskiden bir erkek tek başına çalışıp 4-5 kişilik ailesine bakabiliyorken, bugün karı-koca çalışsa bile yetmiyor. Eğer sözde islamcılar ve sözde milliyetçiler gerçekten aileyi, geleneksel yapıları korumak isteselerdi, ilk yapacakları şey bu ücret sefaletini ve uzun çalışma saatleri sorununu çözmek olurdu. Bugünün milliyetçileri (turancılar). islamcılar ve sözde komünistler arasında hiç bir fark yoktur. Hepsi Yahudi icadı serbest piyasa sisteminin, küresel bankaların maşalarıdır.

MİLLİYETÇİLİK NEDİR?

Milliyetçilik (Ulusalcılık), iki temel üzerinde yükselir:

1- Irksal ve/veya Etnik yapının korunması
2- Milletin refahının sağlanması

Sınırları genişletmek istemek, milliyetçilik değildir. Bu ancak “milletin refahının sağlanması” amacına hizmet ettiği sürece milliyetçi partilerin programlarının bir parçası olabilir. Adolf Hitler, Almanya'nın doğuya yayılması gerektiğini söylediği zaman Almanya'nın nüfus artış hızı yüksekti ve uzun dönemde Alman topraklarının artan nüfusu besleyecek olması gibi bir durum söz konusuydu. Üstelik Almanya'nın yeraltı kaynakları da sınırlıydı; ve Alman ekonomisi, üretim yapmak için yurtdışından ham maddeler ithal etmek zorundaydı. İngiltere ve Fransa ise sömürge imparatorlukları kurarken milliyetçi falan değillerdi. Liberal ekonomi ve küreselleşme söyleminin temelleri de sanıldığının aksine, Soğuk Savaş'tan sonra değil, daha 19. yüzyılın başlarında atılmıştı. Meraklısına Friedrich List'in eserlerini okumasını öneririz. Tuhaf bir şekilde, bu ünlü Alman ekonomistin eserleri, “ne sözde Atatürkçü, ne de sözde milliyetçi” yayınevleri tarafından Türkçe'ye çevrilip yayınlanmamıştır. Oysa öyle önemsiz bir ekonomist değildir List; Adam Smith ve Karl Marx kadar önemlidir. Yine Nasyonal (Ulusalcı) Sosyalist Almanya'nın ekonomisine yön veren ve Ulusalcı Sosyalist Alman İşçi Partisinin ekonomik programını yazan Gottfried Feder'in eserleri de bu “sözde milliyetçi” yayınevleri tarafından Türkçe'ye çevrilmemiştir.

Bu arada sosyalizmin kurucusunun Karl Marx değil, milliyetçiler (ulusalcılar) ve dindar hristiyanlar olduğunu belirtelim. “Faşizmin ve Komünizmin” ortaya çıkmasında onların milliyetçi veya dini kaygılar ile yaptıkları toplumcu (sosyalist) çalışmaların büyük etkisi olmuştur. Bu arada faşizmin, sanıldığının aksine liberal değil, komünizm gibi liberalizme karşıt bir ideoloji olduğunu belirtelim. Yani faşizm, aslında dindarların ve milliyetçilerin, çalışanların sömürülmesine ve büyük sermayenin devleti manipüle etmesine karşı bir tepkisidir. Çünkü Burjuva demokrasisi de denilen günümüz burjuva demokrasilerinde siyasi sistem, sermayece fonlanan siyasi partilerden birinin seçilmesine dayanır. Ana Akım Medya' da denilen büyük medya kuruluşları da hep büyük partilerin liderlerine haberlerinde yer verir. Mesela başkanlığını Osman Pamukoğlu'nun yaptığı Hak ve Eşitlik Partisi (HEPAR) Türkiye'nin en hızlı örgütlenen partisi olduğu, ve neredeyse kuruluşundan 3 ay sonra genel seçimlere girmesine yetecek kadar çok il, ilçe ve beldede örgütlendiği halde Pamukoğlu'nun açıklamaları "Anahaber Bültenlerinde" kendine yer bulamamıştır. Çağrıldığı programlar ise ya sabahın erken saatlerinde herkes ise giderken, ya da gece yarısına doğru herkes yatmak üzere iken yayınlanmıştır. Oysa HEPAR sadece örgütlenme hızı ile değil, Parti Programı ile de kendinden söz edilmesini hak ediyordu. Ama parti programınızda küresel (küresel) elitlere ve yerel zenginlere bir şey sunmazsanız, iktidara gelemezsiniz.

Televizyonlarında ve gazetelerinde ideolojinizi, parti programını eleştirirler. Bunu bazen açıktan sizi hedef alarak, bazen de dolaylı olarak sizin bazı fikirleriniz üzerinden yaparlar. Yine durduramazlar ise, Ya Amerika'da olduğu gibi kazanan hepsini alır; ve hiç temsil edilmezsiniz mecliste, ya "sözde istikrar adına" seçim barajları çıkarırlar karşınıza ve ya % 9 ile sıfır kişi ile temsil edilirsiniz; ya da baraj falan olmaz belki ama % 9 ile ancak 3 kişi gönderirsiniz meclise. Bu yüzden farklı partiler daha baştan kaybetmiş olurlar. Çünkü bugünkü şekli ile "parlamenter demokrasi" aslında "farklı zengin veya sermaye grupları için demokrasi" demektir. Belirli yayın guruplarını kontrol eden sermaye gurupları ile onların destekledikleri partiler arasında geçer yarış. Bugünkü şekli ile demokrasi gerçekte, "bir sermaye grubunun, kendi çıkarına zarar veren iktidar partisini indirebilme ve kendi çıkarına hizmet edecek olanı

seçtirebilme özgürlüğüdür." Bu yüzden de emekli maaşları, çalışma koşulları ve asgari ücret talepleri hep sermayenin talepleri doğrultusunda şekillenir. Siyasi partilere oy verirken beklentileri yerine gelsin, talepleri karşılansın diye oy veren halk, gerçekleşmeyen seçim vaatleri için bile muhatap bulamaz. Acaba oy verdiği parti mi sözünü tutmamıştır, yoksa seçtiği adaylar mı ilgili yasaları yapmamış, veya genel başkana/başbakana halkın sorunlarını ilet(e)memiştir, yoksa muhalefet mi engel olmuştur? Umutlar hep bir sonraki seçime kalır. Burjuva demokrasilerinde sorunlar çözülmez, ama en azından, sorunların er geç ve seçimler yoluyla çözüleceğine inanan halk kitlelerinin olası isyanı önlenmiş olur.

İşte ister nasyonal sosyalist, ister falanjist, ister ise de faşist adlarını almış olsunlar, milliyetçiler yukarıda saydığımız nedenlerle "Burjuva demokrasisine karşı çıkmışlardı." Bir amaçları halkın refahını sağlamak ise, diğer amaçları da halkın temsiline dayanan gerçek demokrasiyi kurmaktı. Bunun içinde (Almanya hariç) “korporasyonlar, yani mesleki temsil" sistemini getirdiler. Çalışanlar, gerçekleşmeyen taleplerinden kimin sorumlu olduğunu biliyorlardı, çünkü bu kişi kendi seçtikleri sendika temsilcisi oluyordu. Hakları korunmadığı ve beklentileri karşılanmadığında da kimin değiştirilmesi gerektiği belliydi. Devlet ise hakem konumundaydı. Ne yazık ki bu yönetimler, kurucu liderlerinin döneminde ve savaşlar sonucunda yıkıldıkları için bu sistemlerin uzun dönemde nasıl bir şekil alacaklarını görme şansımız olmadı. Ama muhtemelen Sovyetler Birliği'ndeki, "Sovyet/ler” adı verilen ve işçi temsilcilerinden oluşan “konsey” sistemi gibi bir şey olacaktı. Faşist ve Nasyonal Sosyalist Parti'de, Sovyetler Birliği'ndeki Komünist Parti'ye benzer bir fonksiyona sahip olacak, devletin ideolojisine sadık ve yetenekli kişiler “Führer” veya “Duçe” seçilecekti. SS ve Kara Gömlekliler ise “KGB” benzeri rejim muhafızları olarak sistemi denetleyip koruyacaklardı. Yani faşizmin takipçileri öyle iddia edildiği gibi "güce tapan sosyopatlar falan değildi. Belki Türkiye'deki bir kesim “sözde milliyetçi” için sosyopat veya psikopat gibi bazı tanımlama ve çıkarımlar uygundur. Ama faşistler veya Anadolucular olarak da nitelenen Türk milliyetçileri için bu çıkarımlar uygun değildir. Zaten faşistler ile ilgili yapılan bütün “sözde analizlerin temelinde, amacı itibarsızlaştırma olan bir propaganda faaliyeti yatar."

Bizim sözde milliyetçilere, yani Turancılara geri dönersek, baştan beri kökü dışarda bir ideolojinin temsilcileri oldukları için dünyadaki diğer milliyetçilerden farklı olarak Türk insanının yaşam koşulları ile ilgilenmemişlerdir. Bu Osmanlı döneminde de böyle olmuştur, bugün de böyledir. Türk insanının ekonomik sorunları ile ilgilenenler, sadece "Turan'a karşı "Anadolu" diyen gerçek Türk milliyetçileri, yani Anadolucular/ulusalcılar olmuştur. Turancıların, Türk Milletinin yaşam koşullarına Osmanlı’dan beri olan ilgisizliği daha sonra da devam etmiş, N. Atsız, “yaşamın gırtlak kavgası olmadığını” iddia etmiştir. Dönemin Avrupası’nda falanjistlerden faşistlere ve ulusal sosyalistlere kadar bütün milliyetçi hareketlerin çıkış veya referans noktası ekonomi ve ulusun refahı iken Turancılar anlamsız bir toprak fetişizmi yapma yolunu tutmuştur. Toprak tabii ki önemlidir. Bir milletin gelişmesi ve iyi yaşaması için gerekli kaynakları içerir. Zaten bütün savaşların da nedeni ekonomiktir. Fakat Turancıların bizi Orta Asya’ya götürmek istemesinin sebebi Türk Milletinin yaşam kalitesini arttırmak istemeleri değildir.

Türk Milliyetçiliği ve Türk Kalmak

Nedense Türkiye'de “Ne Avrupa, ne Turan, ne Arap dünyası” diyebilen bir milli hareket ortaya çıkamamaktadır. 1992 yılında imzalanan Maastricht Anlaşması, Avrupa Ekonomik Topluluğu'nu (AET), Amerika benzeri federal bir devlete dönüştürme projesinin ilk aşamasıydı. 1995 yılında Türkiye ile (AET) arasında imzalanan “Gümrük Birliği” Anlaşması ise bu birliğe girişin bir adımı olarak nerede ise bütün kesimlerce alkışlanmıştır. Sovyetler Birliğinin dağılması ise bir kesimde “Orta Asya'nın sözde Türk” halkları ile birliğe gidilebileceği hevesini doğurmuştur. Bu halkların farklı ırklardan olduğunu, farklı etnik kimliklere sahip olduğunu, farklı dilleri ve tarihleri olduğunu bir kenara atalım. Hatta bu halkları öz Türk kabul edelim ve kendimize şu soruyu soralım: Türkler arasında ırk, dil, tarih ve coğrafya olarak hiç bir ayrılık bulunmadığı zamalarda bile bir Türk devletini yıkan, diğer bir Türk

devleti olmamış mıdır? Mesela Göktürk Devletini yıkan Uygurlar değil midir? O halde neyin birliği veya nasıl bir işbirliğinden bahsediyoruz? Kaldı ki, Türki halklar ile ne dil, ne ırk ne de tarih olarak hiç bir ortaklığımız yoktur. Dolayısıyla kültürel bir yakınlık da söz konusu değildir. Beğensek de, beğenmesek de Balkan halkları bize kültürel ve kan bakımından "Türki denilen" halklardan daha yakındır. Çünkü Türkler, Yunanlılar ile 1000 yıl, Bulgarlar, Boşnaklar ve diğerleri ile ise yaklaşık 600-650 yıl boyunca birlikte yaşamıştır.

Elbette Türki Cumhuriyetler ile araya mesafe koymakta yanlıştır. Arap dünyası ile mesafe koymakta yanlıştır. Her ülke ile kısa veya uzun dönemli ittifaklar kurulabilir veya ticaret yapılabilir. Ama müslüman diye Araplara, sözde Türk diye Orta Asyalılara kardeş muamelesi yapmak yanlıştır. Turancı zihniyetli çocuk yetiştirmek, Türk'ü Türklük'ten çıkarmaktır! Türkiler, gerçekten Türkçe bile konuşsalar Türk olamazlar. Milliyetçilerin amacı önce soyu korumak olmalıdır. Mesela yarın Kenya'yı, Pakistan'ı, Japonya'yı işgal edip bu halkların yerel dillerini yasaklasak ve hepsine Türkçe öğretsek Kenyalılar, Japonlar veya Pakistanlılar Türk mü olur? Dil bilen ve şirketin politikasını benimseyen biri, bir şirketin elemanı olabilir, ama Türklük şirket değildir! Bir Kenyalı Fatih Sultan Mehmet'in, ya da Atatürk'ün resmine bakıp ne diyecek? Muhtemelen "bizim atalarımız muz toplarken Türklerin Ataları neler yapmış" diyecek. Asyalı biri de ya "Timur Osmanlı'yı nasıl yıktı" diye övünecek, ya da "biz İngiliz sömürgesi iken adamlar neler yapmış" diyecek. Dil milliyetçiliğin amacı değil, aracı olabilir ancak. Dil, milleti ayakta tutacak olan milli bilincin taşıyıcısıdır, bir milletin kimliğidir. Ama adam öldüyse kimliği ne yapsın? Türk soyu melezleşip yok olursa, Türkçeyi kim ne yapsın? İşte Peru da, Nikaragua'da herkes İspanyolca konuşuyor? Hindistan İngilizcesi diye de bir şey var mesela. Peki bu Perulular, Hintliler bir İspanyol, bir İngiliz uygarlığı yaratabildiler mi? Veya yaratabilirler mi?

Türkiye'nin Sorunları ve Sözde Milliyetçilerin Tavrı

"Sözde Türk milliyetçilerinin" tavrı, can sıkıcı derece iki yüzlüdür. "Türk milliyetçilerinin liberalizm, komünizm ve faşizm gibi ideolojileri benimseyemeyeceğini iddia ederler. Ama iş Türkiye'nin ekonomik sorunlarına çözüm önermeye geldiğinde, liberal ekonomistlerin dil ve teorilerini kullanırlar. "Bize Ziya Gökalp, Yusuf Akçura vs. yeter, yabancı filozoflara ihtiyacımız yok" derler; ama onların Albert Sorel, Émile Durkheim ve Léon Bourgeois gibi tarihçi ve sosyologlardan etkilendiklerinden veya Gökalp'ın "korporatizmin bir formu olan solidarizmi" benimsediğinden söz etmezler.

Türk milliyetçiliği iddiasında bulunan Turancıların Türk milletinin ekonomik sorunları karşısındaki tavrı da can sıkıcıdır. "Hayatın bir ekmek kavgası olduğu gerçeğini" önemsemezler. Oysa çocuğuna ekmek götürmekten daha kutsal bir amaç var mıdır? Bütün savaşların nedeni ekonomik değil midir? Eskiden savaşlar. kralların şanı ve aristokratların çıkarları için yapılıyordu. Ki o zaman bile halk savaşlardan az da olsa kazançlı çıkabiliyordu. Liberalizmin ortaya çıkması ile birlikte, savaşlar büyük zenginlerin, büyük şirketlerin ve finans kuruluşlarının çıkarları için yapılmaya başlandı. Ve bugün Batı'da, özellikle Amerika'da gördüğümüz gibi, halkın payına bu savaşlardan sadece ölüm ve yoksulluk düşmeye başladı. Amerika'da ne sağlık sigortası, ne de emekli maaşı var çoktandır. Her şey özel. Paran varsa yaşarsın, az paran varsa az yaşarsın. BES, sağlık katkı payı vs. bizde de gidiş buraya. Ama kimin umurunda. Liberalizmin ilk ortaya çıktığı zamana geri dönersek, milliyetçik ve faşizmde işte tam da bu noktada ortaya çıktı: "Her şeyin amacı milletin refahıdır" dediler. "Savaş yapılacaksa, bu ancak milletin çıkarları gerektiriyorsa veya varlığı tehlikede ise yapılmalıdır."

Sözde Türk Milliyetçileri, Liberaller ve Faşistler

"Birinci Dünya Savaşı'nda, ülkesini savaştan uzak tutma sözüyle yeniden seçilen Başkan Wilson,

yeniden göreve başladıktan hemen sonra 'bir savaş halinin mevcut olduğunu' ilan etti. İkinci Dünya Savaşı'nda ise Başkan Roosevelt, 1940'ta "çocuklarınız hiçbir yabancı savaşa gönderilmeyecek" sözüyle yeniden seçildi. Ancak seçim programında beş kelimelik bir şart vardı: "Ordularımızı, donanmalarımızı veya hava kuvvetlerimizi, saldırı durumları dışında, Amerika kıtaları dışındaki yabancı topraklarda savaşmaya göndermeyeceğiz." Bu beş kelime (Bay Bernard Baruch'un onaylı biyografi yazarlarından biri olan Bay Rosenbloom'un söylediğine göre) "Baruch'a o kadar yakın olan Senatör James F. Byrnes tarafından eklenmiş ki, bazen her ikisinin de dile getirdiği görüşün hangisinin kaynaklandığını söylemek imkansızdı."

Bu şartın önemi, Japonların 7 Aralık 1941'de Pearl Harbour'a saldırmasıyla ortaya çıktı. On iki gün önce, Savaş Bakanı Bay Henry L. Stimson, 25 Kasım 1941'deki bir kabine toplantısının ardından günlüğüne şöyle yazmıştı: "Sorun, onları (Japonları) kendimize çok fazla tehlike atmadan ilk atışı yapacak konuma nasıl getireceğimizdi; bu zor bir teklifti."

Bernard Baruch, her iki ABD başkanına da danışmanlık yapmış bir Yahudi'dir; ve her iki savaştan da çok para kazanmıştır. Baruch'un daha Adolf Hitler iktidara gelir gelmez silah üretiminde kullanılan ürünlere yatırım yaptığını ve dünya Yahudiliğinin de Almanya'ya savaş ilan ettiğini bilmelisiniz. Amerikan Yahudilerinin Almanya'ya savaş ilan ettiği o dönemin gazetelerinde de yer almıştır (Mart 1933). Oysa Nasyonal Sosyalistlerin Almanya'da kontrolü sağlaması ve ülkenin tek hakimi olması ancak 2 Ağustos 1934'te, Cumhurbaşkanı von Hindenburg'un ölümünden sonra olacaktır. Yani Yahudilerinin Almanya'ya savaş ilan ettiği dönem Hitler henüz diktatörlük yetkilerini almamıştır ve Almanya hala bir demokrasidir.

Adolf Hitler, Polonya'ya saldırırken amacı, bu topraklarda kalmış olan Almanların haklarını korumaktı. Tabii ondan önce 1 milyon Alman'ın, Polonya'da dahil, Avrupa'nın yeni bağımsız olmuş ülkelerinden üstelerindeki elbiseler dışında her şeylerine el konularak sürüldüğünü de bilmenizde yarar var. Bizim her şeyi çok bilen tarihçiler bunu da bilmezler, ve Hitler'i halkına felaket getirmekle suçlarlar ve İkinci Dünya Savaşı üzerinden milliyetçiliğe saldırırlar. Kurtuluş Savaşı kaybedilseydi, Atatürk'e de aynı eleştirileri yaparlardı. Zaten bugünkü Türk milliyetçilerinde Osmanlıcı altyapı o kadar güçlüdür ki, devlete bakış açıları bile temelini Osmanlı'dan alır. İyi ama, o çok sevdikleri İttihatçılar da Osmanlı'ya karşı dağlara çıktılar, ve devlete silah sıktılar ilk dönem, onu ne yapacağız? E, Ermeniler ile falan da işbirliği yaptılar. Ama bunlar kimin umurunda. O dönemde yaşalardı, Atatürk'e "devlete isyan etti" diye ilk silah çeken bizim sözde milliyetçiler, olurdu. Neresinden baksanız tutarsız söylemler. Tarihi gerçekler ile de örtüşmüyor.

Sonuç olarak, doktrini "Türkler uygulasın" diye yabancılar tarafından veya onların etkisiyle dışarıda yazılmış, ve yine yabancılarca fonlanmış bir ideolojinin Türk milletinin çıkarlarını korumayı amaç edinmesi düşünülemez. Çünkü “Turancılık” diğer ideolojiler gibi tarihi ve toplumsal süreçlerin sonucunda değil, birilerinin ihtiyacı üzerine ve siparişle ortaya çıkmış bir ideolojidir.

“Sözde eli kanlı faşistlerin” neden savaş çıkardığını anlattık sanırız. Peki İngiltere ve Fransa'nın (daha sonra ise Amerika'nın) Almanya'ya savaş açma amacı neydi? Polonya'ya verdikleri söz mü? İyi ama, Sovyetler de Polonya'nın diğer yarısını işgal etmişti! İtalya'nın bazı komşularına saldırmasının arkasında da sıkışmışlığını aramak gerekir. O dönem dünyanın yarısının İngiliz ve Fransız işgali altında sömürge olduğunu unutmayalım. Dünyanın yarısını işgal eden iki ülkeye karşılık, 2-3 komşusuna savaş açmış iki ülkeden söz ediyoruz. Bu arada, Amerika'nın da İkinci Dünya Savaşı öncesinde Meksikaya savaş açıp, (bu topraklar günümüzde ABD'nin güneybatı eyaletlerinin birçoğunu oluşturur) Teksas, New Mexico, Arizona, Nevada, Utah, Kaliforniya ve Colorado eyaletlerinin bir kısmını aldığını da bilelim. Ki daha Küba ve Filipinler var sırada. Almanya'nın Polonya'ya mı girmesi daha mantıklı,

Amerika'nın Filipinler'e girmesi mi? Hangisi dünyayı ele geçirmek isteyen çılgınlarca yönetilmiş (veya yönetiliyor). Yani faşistlere haksızlık etmeyelim.

Bu arada, faşist Romanya hükümetinin, Sovyetler ile savaş çıkartmamak için, yine Sovyetler ile savaş çıkmasını istemeyen Almanya'nın baskısı ile 26 Haziran 1940'ta Besarabya'yı Sovyetler'e bıraktığını da belirtelim. Yani faşistlerin savaş merakı, liberal ve demokrat Yahudi Zelensky'den ve onun liberal / demokrat akıl hocalarından daha azdı. Çünkü Romanya'nın olası bir savaşta Sovyet orduları karşısında bir şansı olmayacak, milyonlarca Romanyalı boşu boşuna ölecek, ve belki de Romanya'nın tamamı işgal edilecekti. Romenler öldükten sonra, Romenlerin yaşamadığı bir Romanya'yı Romen faşistleri ne yapsın? Liberal Yahudi Zelensky ise "son Ukraynalıya kadar savaşa devam. Gerekirse Hintli falan getirir Ukrayna vatandaşı yaparız. Ukraynalısız bir Ukrayna'da beni mutlu eder" diyor. İşte faşistler ile liberallerin farkı! Bu bile Romenlerin akıl hocası Adolf Hitler ve nazilerin Biden, Macron vs. gibi liberal ve demokratlardan daha sağa duyulu olduğunu göstermeye yeter. Bu arada, Falanjist İspanya ve Salazar'ın milliyetçi rejimlerinin ise hiç kimseye saldırmadığını da belirtelim.

Milliyetçi Bir Parti Neden Yok?

Soğuk Savaş döneminde Türkiye, “Sovyetçiler ve Batıcılar” olarak bölünmüştü. Şimdi ise Avrupacılar ve Turancılar olarak bölünmüş durumdayız. Ama nedense kimsenin aklına “Bağımsız ve Müstakil bir devlet” olarak kalmak gelmiyor. Bu bir yana, Türkiye'nin demografik sorunları da görmezden geliniyor. Türkler'de doğum oranı hızla düşmüştür. Bugün 1995 yılı itibariyle, Batı illerinde, (yani Doğu ve Güney Doğu Anadolu hariç), Türk ailelerinde çocuk ortalaması 4'tür. Marmara ve Ege bölgelerinde ise 2'den azdır. Kürt nüfusta ise nüfus artışı Türk nüfusun iki katıdır. Bazı kaynaklar Kürtler'deki çocuk ortalamasını 7 olarak vermektedir. Tabii bunların “resmi kaynaklar” olduğunu dikkate almamız gerekir. Ancak Doğu ve Güney Doğu'da yıllarca, 1990'ların ortalarına kadar görev yapmış biri olarak, 12-15 çocuklu o kadar çok aile ile tanıştım ki, açıkçası Kürt nüfusu üzerine burada açıkladığım istatistikleri doğru bulmuyorum. Sayıları daha az olmakla birlikte, 18-20 kardeş olan Kürtler ile bile tanıştım veya çalıştım. Ne yazık ki, Türk milletine yalan söyleniyor. Yıllardır Doğu ve Güney Doğu'da köyler yakılıyor ve Kürtler Batı'ya göçe zorlanıyor. Bu ise Türkiye'nin demografik yapısını tehdit ediyor. Şu anda devlet yönetiminde etkin Kürt yok denecek kadar az. Bunda çok çocuk yapan Kürtlerin çocuklarını eğitememesinin veya kasıtlı olarak okula göndermemesinin de rolü var. Ama bu durum zaman içinde değişecek. İster yüksek Kürt nüfus artışı yüzünden olsun, ister Kürtlerin eğitimin önemini anlayacak olmaları yüzünden olsun, önümüzdeki dönem devlet kademelerinde daha çok Kürt göreceğiz. Batı'ya göç eden Kürtlerde, yaşam koşulları dolayısıyla çocuk sayısının düşmeye, eğitim düzeyinin ise artmaya başladığı gözlemlenmektedir. Sonuçta, demografik değişim de göz önüne alındığında, belki de yüz yıl sonra Türkiye, bir Türk devleti olmaktan çıkacak. Bu değişim önce toplumda sonra ise tüm devlet bürokrasisinde kendisini gösterecek. Çünkü Doğu ve Güney Doğu'da gerçekte doğurganlık oranı çok yüksek ve sürüyle çocuk yapıp Türk illerine gönderiyorlar. İşin hazin tarafı, bizim sözde milliyetçi bir kısım yöneticilerimizin ve genelkurmayımızın yardımı ile. Eğer bu adamlar terörist ise, neden köylerini yakıp Batı'ya sürüyoruz? Öldürelim gitsin! Yok, devlete sadık vatandaşlar ise, o zaman yine sormak gerek: “neden köylerini yakıp insanları Batı'ya sürüyor ve devlete düşman ediyoruz?” Her durumda kendimize zarar veriyoruz. Ben istatistikçi veya sosyolog değilim tabii, sadece bir hekimim. Bu tarihi yaklaşık verdim. Ama bu dediklerim er geç olacak. Peki bizim derdimiz ne? “Sözde Türk” birliği kurmak.

Milliyetçilik Devrimcicir! Atatürk, “Milliyetçi bir Devrim yapmıştır.” Peki biz neden Devrimci Milliyetçilik yapmıyoruz? Serbest piyasacı Batı'yı kızdırmamak adına suyuna tirit politikalar da ısrar ediyoruz? Daha da kötüsü, neden devlet eli ile yapılan her şeyi ya satıyoruz, ya kapatıyoruz? Türkiye'nin 50 yıldır hala neden gelişmekte olan, ama bir türlü gelişemeyen bir ülke olduğunu

kendimize sormak, NATO ve Amerika ile ilişilerimizi sorgulamak, yeniden Atatürk döneminin planlı ve devletçi ekonomik politikalarına dönmek ve Türk milletinin sorunlarına çözüm üretmek yerine Osmanlı'yı çökerten İttihatçılar gibi sınırları büyütme peşinde koşuyoruz.

YAHUDİ İNANCI VE YAHUDİLERİN AMACI

Turancılığın yaratılmasının üç amacı vardı. Birincisi, Osmanlı'yı Rusya ile savaştırarak parçalamak, ve böylece Kudüs'te bir Yahudi devleti kurmaktı. İttihatçıların Osmanlı'yı Birinci Dünya Savaşı'na sokmalarının gerçek nedeni buydu. 1913'te, bütün Batı Trakya'yı geri alabilecek iken, Bulgarlar'a hediye etmelerinin arkasında yatan neden, Batı'da değil, Doğu'da, ve Rusya ile Turan uğruna savaşma arzusuydu. Turancılığın yaratılmasının ikinci amacı ise Yahudilerin Avrupa'yı yeniden dizayn etme planları ile ilgiliydi. Uzun dönemde ise bu "Tek Dünya Devleti'ne" giden yolda bir aşamaydı sadece. Turancılık sayesinde Türk dış politikası, Siyonist taleplerine hizmet edecek şekilde yeniden düzenlendi. Tabii bir dönem Turancılık, sadece Yahudilerin değil, İngilizlerin ve Almanların-Avusturyaların) da işine geldi. 1945'lerden itibaren ise Turancılık, Yahudi lobilerinin kontrolündeki Amerikalıların hizmetindeydi. Artık kendine yeni bir sponsor bulmuştu. Zaten Turancılığın işlevi, bir yönü ile Türk dış politikasını yabancı güçlerin çıkarlarına uygun hale getirmekti. Ama bir yandan da, Yahudiler için bir dış politika aracı olmanın dışındaki diğer amacına da hizmet etmeye devam ediyordu. Turancılığın ortaya atılmasının bir nedeni daha vardı: Türkler'de milli bilinci yok etmek, Türk kimliğini aşındırarak Türkler'in başka ırklar ile karışmasını sağlamak, ve Türk ırkını melezleştirerek yok etmek.

Bakın, bugün bütün dünyada "Civic Nationalism" yani "Sivil Milliyetçilik," yani bizdeki kullanımıyla Anayasal Vatandaşlık" diye bir şey pazarlanıyor. Biz buna İngilizce aslına sadık kalarak, ama hedefini de göz önüne alarak "Cıvık Milliyetçilik" diyelim. Çünkü ırktan, tarihten ve kültürden bağımsız bir milliyetçilik olamaz. "Cıvık Milliyetçilik" ulusal kimliğin ırk, etnik köken ve kültürden ziyade ortak vatandaşlık ve ortak siyasi değerlerle tanımlandığı bir milliyetçilik biçimidir. Ortak sivil idealleri, kurumları ve ulusun siyasi ilkelerine bağlılığı vurgular. Bu, ulusal kimliği, ortak ırk, etnik köken, tarih ve kültür ve dayandıran etnik milliyetçiliğe, yani “Ulus/Milli Devlet” anlayışına terstir. Aslında bu yeni de değil. Avrupa'da ulus devlet ideolojisi yok edileli yıllar oldu. O tarihlerde, Avrupa ile eş zamanlı olarak bizde de ulus devleti yıkma çalışmalarının bir parçası olarak bu terim kullanılmaya başlandı. Neymiş, Atatürk "Ne mutlu Türk'üm diyene," demiş. İyi de, Atatürk bunu dediğinde Türkiye'nin demografik yapısı bugünkü gibi değildi ki! 1948'lerden itibaren, Amerika'da veya Amerikan ideolojisi ile Türkiye'de eğitilmiş Türk subayları eli ile bu yapı 1980'den sonra yavaş yavaş bozulmaya başlanmıştı bile. Bugün ise bu bozulma, mültecilerin gelişi ile bir yıkıma dönüştü. Ama ne Avrupa'da, ne de Türkiye'de hiç bir şey son 10, 20 veya 30 yılda olmadı. Aşama aşama hayata geçen bir planın parçasıydı her şey; ve o plan da henüz tamamlanmamıştır. Ama varılacak yer bellidir: **Bütün Dünyanın Başkenti: Büyük Kudüs!** Biz demiyoruz, Yahudi ilahiyatçılar ve Siyonistler söylüyor!

Turancılık, gerçekte Türk milletinin altını oyan, millet ve ırk bilincini yok etmek için yaratılmış bir ideolojidir. Irk düşüncesi bizim açımızdan yeni olmakla beraber, Yahudiler açısından öyle değildir. Bundan yaklaşık 4000 yıl önce ortaya çıkmış olan Yahudilik 2 temele dayanır:

1- Yahudilik İbrahim'e ve onun soyuna verilen söze dayanır. Yani sadece bu ırka mensup olanlar Yahudi olabilir.
2- Yahve Yahudilerin Kralıdır. Eğer Yahudiler onun yasalarına uyarsa Tanrı onları bereketleyecek; uymazlar ise de onları lanetleyecek, sürdürecek ve gerekirse öldürterek cezalandıracaktır.

“Bugün **size emrettiğim kural ve buyruklarıma uyarsanız, yollarımda yürürseniz, yasa ve emirlerimi tutarsanız, o zaman yaşarsınız ve çoğalırsınız. O zaman sizin Tanrınız olan ben (Yahve), ele geçirmek için girdiğiniz ülkede sizi kutsayacağım. Ama yüreğiniz dönerse ve dinlemezseniz... bugün size bildiriyorum ki, kesinlikle yok olacaksınız.** Ürdün'ü geçip ele geçirmek

için gideceğiniz ülkede uzun süre yaşamayacaksınız. **Bugün gökleri ve yeri size karşı tanık tutuyorum ki, önünüze yaşam ve ölüm, bereket ve lanet koydum.** Bu nedenle yaşamı seçin ki, siz ve soyunuz yaşayasınız.” **Yasanın Tekrarı 30:16-20**

“Yahve İbrahim'e görünerek, **“Bu toprakları senin soyuna vereceğim”** dedi. İbrahim kendisine görünen Yahve'ye orada bir sunak yaptı.” **Yaratılış, Bölüm 12:7**
“Antlaşmamı seninle ve soyunla kuşaklar boyunca, sonsuza dek sürdüreceğim. Senin, senden sonra da soyunun Tanrısı olacağım. Bir yabancı olarak yaşadığın toprakları, **bütün Kenan ülkesini sonsuza dek mülkünüz olmak üzere sana ve soyuna vereceğim. Onların Tanrısı olacağım.”** Tanrı İbrahim'e, **‹‹Sen ve soyun kuşaklar boyu antlaşmama bağlı kalmalısınız››** dedi” **Yaratılış, Bölüm 24:6**
“İbrahim, ‹‹Sakın oğlumu oraya götürme!” dedi, “Beni baba ocağından, doğduğum ülkeden getiren, ‹‹Bu toprakları **senin soyuna** vereceğim›› diyerek ant içen Göklerin Tanrısı.” **Yaratılış 17:7**

Bu noktada duralım. Bu bir Yahudi ilahiyatı kitabı olsa, daha başka örnekler de verirdik. Çünkü böyle ayetler çok. Bu yukarıdaki ayetler bize bir şey gösteriyor: Yahudiliğin sadece bir din" olduğunu iddia eden, entellektüel geçinen o koca televizyoncular, gazeteciler, profesörler, vs. ya resmen yalan söylüyorlar (belki de hainler) ya da zır cahiler! Hadi haini bir kenara bırakalım. Bu ülkede hain çoktur, ama cahil daha çoktur. Diplomalı olsa bile! Peki bilmedikleri konularda konuşmaya utanmıyorlar mı? Konuşmaya kendilerini ehil gördükleri konuları neden doğru düzgün araştırma zahmetine girmiyorlar? Bilmediği konularda ahkam kesen sokaktaki cahillerden ne farkları var? Hele hele bazılarını televizyonda izlediğimiz güvenlik analizcilerinin, değerlendirme yaparken, değerlendirdikleri ülkenin, halkın dinini, kültürünü bilmemesi gibi bir şey olabilir mi? Ama Türkiye'de oluyor işte. İsrail için de Amerika'nın bölgedeki karakolu diyorlar. Analize bak! Hala Amerika'yı Yahudilerin yönettiğini öğrenemediniz mi? Amerika İsrail'in kuklası. Size Amerikan Bağımsılık Savaşını, masonları ve bir dolu şeyi anlatabiliriz, ama onu da başkalarına bırakalım. Bizim konumuz Avrupa ve Türkiye.

Irk düşüncesi Avrupa'da yeni olsa da, Yahudiler için bu düşüncenin 4000 yıllık bir geçmişi olduğunu zaten belirtmiştik. Irkların farklı olduğunu ilk söyleyen, ve ırkların karışmasını yasaklayan Tevrat'tır.

Levililer 19:19 “Kanunlarıma uyun. **Farklı soydan iki hayvanı çiftleştirmeyin.** Tarlanıza iki farklı cins tohum ekmeyin.”

Hayvancılık yapanlar ve veterinerler gayet iyi bilirler. Farklı hayvan ırklarının farklı kalıtımsal hastalıkları vardır. Bu nedenle, mesela iki farklı ırktan köpeği çiftleştirip melezleşme yaparsanız, hem melez köpeğin kalıtımsal olarak taşıdığı hastalıkları, hem de bu hastalıklara yakalanma şansını arttırırsınız. Mesela iki farklı köpek ırkı seçin ve kalıtsal hastalıklarına bakın. Sonra bu iki köpeğin melezini bulun ve ondaki kalıtsal hastalıkları kontrol edin. Ne demek istediğimizi anlayacaksınız. **Aynı şey insan ırkları için de geçerlidir. Bazı hastalıklar bazı ırklara özgüdür. Bazı hastalıkları tespit etmek veya tedavileri uygulayabilmek için hastanın “ırksal kökeni” dikkate alınmalıdır. Bu yüzden hastaneye yatarken siyasi saçmalıkların aksine ırkınızı dikkate alırlar ve “Kafkasyalı (Beyaz), zenci vs. neyse yazarlar.** Bu konuya “sözde Orta AsyaTürklüğünü" incelerken döneceğiz.

“Bundan dolayı **kızlarınızı ve oğullarınızı yabacılara vermeyin. Onların kızlarını oğullarınıza, oğullarını da kızlarınıza da almayın.** Hiçbir durumda onların refahını veya servetini istemeyin. **Böylece güçlü kalır, ülkenin en iyi şeylerinden yararlanırsınız ve çocuklarınız için sonsuza dek bir miras kurarsınız.**” **Ezra 9:12**
"Elam oğullarından Yehiel'in oğlu Şekanya, Ezra'ya karşılık verdi: "**Tanrımıza karşı suç işledik, başka halklardan yabancılarla evlendik...**. Tanrımızın önünde bütün yabancıları ve çocuklarını

kovmak için bir antlaşma yapalım. Kutsal Yasa'ya uygun olan budur.” **Ezra 10:2**
Irk ve ırkların karışmaması (isterseniz ırkçılık da deyin), Batı'da yeni olsa da Yahudi toplumunda binlerce yıllık bir geçmişe sahiptir. Elbette Hristiyanlar da bu konulara aşinadır ama bilimsel çalışmaların aşama kaydettiği 1800'lere kadar bu konuya ciddi anlamda kafa yormamışlardır. Ve sanılanın aksine, bu konuya ilk kafa yoran da naziler ve faşistler olmamıştır. Mesela Öjeni (insan soyunun iyileştirilmesi) ile ilgili ilk önerileri getirenler liberaller ve sosyalistler olmuştur. Tabii ki o dönemde Beyazlar, kendi insanlarının farklı ırklar ile evlenmesini istemiyorlardı, ama 1800'lere kadar bunun nedeni daha çok gözlemsel ve felsefikti. Yani bugün tarlasında çalışan zencinin dedesinin, arkadaşını pişirip (veya çiğ çiğ) yediğini bilen bir Beyazın kızının veya oğlunun bu adamların torunları ile evlenmesine karşı çıkmasını yadırgamamak gerek. Ama daha sonra bilimin ilerlemesi ile bu mantıklı gerekçeler birleşerek bir ideoloji meydana getirdi ki, o da ayrı konu.

Aslında Kuran'da ırkın önemine değinir.
“Biz, her bir toplum için farklı bir sistem ve farklı bir hayat tarzı belirledik. **Eğer Allah dileseydi, hepinizi bir tek topluluk yapardı.**” Maide 48

“Allah'ın yarattığını bozacaklar” Nisa 119
Abdullah Parlıyan Meali Mehmet Çakır ve Cemal Külünkoğlu Mealleri

“Allah'ın yarattığını değiştirecekler/yaptığını bozacaklar” sözleri ile kast edilen; Yaratılışın değiştirilmesidir. Bu da ırkların karışması ile ve kalıcı bir şekilde... uygun özellikleri, kanunları, kurulan düzeni bozarak değiştirecekler.” demektir. Bitkiler ve hayvanlar da dahil!

Sözde İslam sitelerinde bu konuda bir sürü saçmalık var. Güya Allah bunları erkeklerin makyaj, yapması veya giyim kuşamı vs. ile ilgili olarak söylemişmiş. Bu saçma yorumları yapanlar, bazen Yahudi fikirlerine kapılmış iyi niyetli, bazen de art niyetli din adamlarıdır. Eğer Hz. Peygamberin, mesela sürme çektiği, ilk mini eteği Romalı askerlerin giydiğini falan bilmiyorlar ise ne diyelim. Herhalde Kuran "pantolonu icat edin, yoksa kötü olur," dememiştir, değil mi. Yaratılışı ne zaman değiştirirsiniz? Binlerce yıldır var olan ırkları karıştırıp yeni ırklar türettiğiniz, ve gıdaların genetiği ile oynadığınız zaman! Yanlış mı düşünüyoruz? Yaratılış daha nasıl bozulup değiştirilebilir ki

"Allah'ın bir bildiği var mış ki, **Beyazlar'a Avrupa'yı, Zencilere Afrika'yı, Mongollar'a Asya'nın bir kısmını, bilmem kimlere bilmem nereleri vermiş; aralarına da büyük çöller, stepler ve okyanuslar koymuş. Bu ırklar yaratılıştan bugüne kadar binlerce yıl böyle kalmışlar. Normal tarihsel süreçte de birbirleri ile karışıp evlenmemişler. İstisnalar olmuştur tabi, ama adı üstünde: istisna.** Ama siz "artık devir değişti derseniz," ve Beyaz-Zenci, Mongol vs evliliklerini filmlerle, dizilerle ve her şeyle teşvik ederseniz, yaratılışı bozmuş olursunuz. Artık ne beyaz, ne siyah, ne sarı mongoloid, ne koyu derili olacak. Hepsi birbirleri ile evlenip bütün ırklar yok olacak, plan bu. Peki bu yaratılışı bozmak değil midir? Yani Allah'a diyoruz ki, "Sen bizi ayrı ırklar olarak yarattın. Karışıp bozulmayalım diye aramıza engeller koydun, binlerce yıl ırkların aynı şekilde kalmasını sağladın. Ama biz bunu tanımıyoruz." Sonra gelsin ırklara özgü hastalıklar. Ya tarım ürünlerine hormon vermek, genetik yapılarını değiştirmek? Hatta doğal eti de yasaklayıp insanlara sentetik et yedirmeye kalkmak. Bu da mı yaratılışı bozmak değildir? Yaratılış daha nasıl bozulur? Sonra da kanser arttı, yeni hastalıklar çıktı, şu oldu, bu oldu vs. Ama Allah Kuran'da ne demişti: “ **Eğer Allah dileseydi, hepinizi bir tek topluluk/soy yapardı.”** Ve uyarmıştı: **“Allah'ın yarattığını bozacaklar”**

Irklara özgü hastalıklar demişken, bir sağlık konferansında, bir doktor arkadaş, "zencilere verilmez bu haplar demek ırkçı bir yaklaşım," demişti. Kimse de bu adama itiraz etmemişti. Bu "boşuna doktor olmuş doktor," televizyondaki anti ırkçı programları izleyeceğine, "neden böyle diyorlar" deyip

araştırsaydı, zaten bu aptalca cümleyi kurmazdı! Madem aklına yatmadı, neden araştırmıyorsun? Irklara özgü hastalıklar olduğu gibi her ırktan insana verilemeyecek ilaçlar da vardır. Öldürür bile! bknz https://www.nih.gov

Sonuç olarak Yahudiler 1800'lerde bile ırkın öneminin farkındaydılar ve farklı ırkların karşımaması gerektiğini biliyorlardı. Dolayısıyla 1800'lerde Fransa'dan yayılan ve Slavların Asyalı kırması olduğu için aşağı olduğu gibi iddialar tesadüf değildir. Aynı durum, Türklerin aslında Beyaz değil, mongoloid ırktan olduğu yönündeki iddialar için de geçerlidir. Bu iddiaların amacı ise ırkçılık adı altında ırksal hassasiyeti aşındırmaktır. Ve bütün bu iddilar bu dönemde ortaya atılmıştır.

Talmud'a Göre Yahudi Olmayanların Durumu

Talmud, Yahudi inancının esaslarını belirleyen bir kitaptır, ve Yahudi din alimleri (rabbiler) tarafından yazılmıştır. Yahudilere göre Musa'nın sözlü yasası (bizdeki hadisin karşılıgıdır) ve gelenek olmadan Tevrat'ı anlamak mümkün değildir. Bu yüzden de Yahudiler için Talmud, Tevrat'tan daha popülerdir.

“Bir baraitada öğretildiği gibi: Bir Yahudi ve Yahudi olmayan birinin hukuki bir anlaşmazlıkta mahkemeye yargılanmak üzere başvurması durumunda, eğer Yahudi'yi Yahudi yasalarına göre haklı çıkarabilirseniz, onu haklı çıkarın ve Yahudi olmayana şöyle deyin: Bu bizim yasamızdır. Yahudi olmayanların yasalarına göre haklı çıkarılabilirse, onu haklı çıkarın ve Yahudi olmayana şöyle deyin: Bu sizin yasanızdır. Ve eğer onu her iki yasa sisteminde de haklı çıkarmak mümkün değilse, kişi davaya dolambaçlı bir şekilde yaklaşarak Yahudi'yi haklı çıkarmak için bir gerekçe aramalıdır. Bu Haham Yishmael'in ifadesidir.” (Bava Kamma 113a)

“Gemara şöyle cevap verir: O halde, tanna bunu nasıl öğretmeli? Bir Yahudi'nin bir Yahudi olmayanı ab initio öldürebileceğini ima ederek, yasak ve izin verilen terimleri kullanarak mı öğretmeli? Fakat bir baraita'da, Yahudi olmayan biri ve aynı şekilde, genellikle soyguncu olan küçükbaş hayvan çobanları söz konusu olduğunda, düştükleri çukurdan çıkarılamayacağı ve çukura indirilemeyeceği öğretilmiyor mu? Başka bir deyişle, onları tehlikeden kurtaramazsınız, ancak ab initio da öldüremezsiniz. Hırsızlık söz konusu olduğunda, izin verilen terimi önemlidir, çünkü bir Yahudi'nin bir Yahudi olmayanı soymasına izin verilir.” (Sanhedrin 57a)

“Amora, Elijah'a farklı bir soru sordu ve şöyle dedi: Üstat bir haham değil mi? Üstat'ın mezarlıkta durmasının sebebi nedir? Elijah ona şöyle dedi: Üstat, Teharot'un Mişna düzenini incelememiş mi? Bir baraitada öğretildiği gibi: Haham Şimon ben Yoḥai, Yahudi olmayanların mezarlarının kişiyi kirletmediğini, şöyle dendiğini söyler: "Ve siz, koyunlarım, otlağımın koyunları, insansınız" (Hezekiel 34:31). Bu da, sizin, yani Yahudi halkının "insan" olarak adlandırıldığını, ancak Yahudi olmayanların "insan" olarak adlandırılmadığını öğretir.” (Bava Metzia 114b)

Bu noktada duralım. Mishnah'ın bizdeki karşılığı Sünnet'tir. Yahudiler, "Uygulamaları içerir" Mishnah, Rabbi Yehudah HaNasi (yaklaşık M.S. 200) tarafından kaleme alınan sözlü hukukun ilk derlemesidir. **Mishna**, **Talmud'un temel metnidir.** Talmud ve Mishna, özünde, hahamların tartışmalarını, ve yorumlarını içerir. Talmud kapsamlı bir Mishna tefsiridir. Talmud ve Mishna, dünya ve ahiretle ilgili pratik hükümleri ve açıklamalarını içerir. Bazı yönleri ile İslam **fıkıhına da benzer.** Gemara tarafından açıklanan hukukun ilk ifadeleri, Talmud'la birlikte oluşturulur. **Sünnet de fıkıh ilmi için temel bir kaynaktır, çünkü fıkıh da, hadis ve sünneti temel alarak dini hükümleri çıkarır.** Yani sünnet ve fıkıh da birbirileri ile bağlantlı kavramlardır. Sünnet ve fıkıh, müslümanların dünya ve ahiretle ilgili pratik hükümlerini dinsel kaynaklar temelinde inceleyen bir disiplindir. İslam dünyasında hadis kitaplarının ortaya çıkışı 9. yüzyılda, peygamberimiz Hz. Muhammed'in ölümünden tam iki yüz yıl

sonra olmuştur. 9. yüzyılda, Hadis kitaplarının hepsi aynı anda, ve birden ortaya çıkmıştır. Yazıldıkları tarihler de ayrıca yaklaşık 850'lere denk gelmektedir. Yine tıpkı Mishna'da olduğu gibi 6 temel kaynak kitap vardır.

Bu arada, Avrupa'da da sahte ulusalcılar olduğnu belirtelim. Bizim sahte milliyetçiler gibi. Verdikleri bilgi doğru, ama referans yanlış. Amaç ulusalcı kesimleri "Yalan söylüyorlar. Bakın burada öyle bir şey yazmıyor" diyerek karalayıp itibarsızlaştırmak. Mesela paylaştıkları bir şey var "Goyimlerin en iyileri bile öldürülmelidir." Kaynak olarak da Aboda Zara 26b'yi gösteriyorlar. İyi de Adoba Zara 26b böyle demiyor ki! Ama bu sözler doğru. Sadece başka yerde geçiyor. Alın size aslı. Jerusalem Talmud Kiddushin 4:11 "Rabbi Simeon ben Ioḥai şöyle demiştir: Yahudi olmayanların en iyilerini öldürün, en iyi yılanların başını ezin... Her Şeye Egemen Olanın isteğini yerine getiren kişi ne mutlu kişidir." Sefaria org'da. Tabii bütün Yahudiler bu yoruma katılmıyor ama... İsrail'in yaptıklarına, ve diaspora dahil, Yahudilerin bunlara verdiği desteğe bakın, sonra da ona göre hesabınızı yapın.
Başka bir şey daha. Mesih gelince ne olacak? Tartıştıkları Mesih gelince bütün goyimi yok mu edecek, yoksa goyim onlara hizmet mi edecek? En yukarıda alıntıladıklarımız, biz yok edilmezsek onlara hizmet edeceğimize inananların yorumları. (Likutei Sichot vol. 23, Balak) Zamanınız varsa kendiniz de bakabilirsiniz. Goyim, Yahudi olmayanları tanımlamak icin kullanılan bir terimdir.

Yahudi Politikaları

Sonuçta **ırkların karışması, ulus devletlerin yıkılması, ailenin parçalanması, bireyciliğin öne çıkarılması, pedofilinin teşvik edilmesi vs. hiç bir şey tesadüf değil, bir planın parçasıdır. Serbest piyasa ekonomisinin teşvik edilmesi değil, zorla dikte ettirilmesi de öyle, pornonun teşvik edilmesi de. Porno demişken; Nasyonal Sosyalistlerin yaktığı binlerce kitabın neredeyse tamamı, bu yukarıda saydıklarımızı teşvik eden şeylerdi.** Mesela bakın Dr Karl Wiehe (1882-1947), Almanya'daki Yahudi problemi ile ilgili ne diyor:

"Hayatın her alanında ahlaki değerlerin çöküşü --Almanya'nın en derin yozlaşma dönemi-- tam da Almanya'daki Yahudi gücünün zirvesine denk geldi."

Almanya'daki Yahudi Sorunu'na dair hiçbir açıklama, Birinci Dünya Savaşı'nı izleyen Weimar Cumhuriyeti döneminde (1919-1933) ülkeyi saran cinsel ahlaksızlık dalgasından bahsetmeden tamamlanamaz. Bu aynı zamanda Almanya'daki Yahudi gücünün doruk noktasıydı. Artık önemli nüfuz alanlarının her biri Yahudi kontrolüne girmişti.

1933'ten çok önce Yahudiler, sinema endüstrisini tiyatrodan bile daha kapsamlı bir şekilde ele geçirmişlerdi. Bu anlaşılabilir bir durumdu, çünkü sinema endüstrisindeki kazançlar, diğer tüm sanatsal faaliyetlerin kazançlarını gölgede bırakıyordu...

Alman kültürel yaşamının çöküşüne doğru atılan en büyük adım [ancak] hafif eğlence türünde atıldı. Burada -müzikal komedi türünde ve özellikle revü ve burleskte- hafifmeşreplik ve şehvet düşkünlüğü çirkin yüzünü gösterdi. Öyle ki, bu yıllarda Berlin haklı olarak dünyanın en ahlaksız şehri olarak kabul ediliyordu.

Bu pornografik "sanat biçimini" Almanya'ya getirenler Yahudilerdi; Birinci Dünya Savaşı'ndan önce tamamen bilinmeyen yozlaşmış bir tür ve bu nedenle ahlaktaki genel çöküşten de Yahudiler sorumlu tutulabilir.
Yahudi seksologlar Ivan Bloch gibiler, bilim kisvesi altında "seks araştırmalarının" temsilcileri oldular; evlilik kurumunu ve ailenin kutsallığını yok etmeyi amaçlayan pornografi

propagandasının bahanesi olan sahte bir bilim. Bilim adı altında ahlaksızlığı teşvik ettiler.”
Mesela kitapları yaılan ve yasaklanan, seksolog Iwan Bloch, evliliğin, özellikle erkekler ve kadınlar arasındaki eşitsiz sosyal ve ekonomik statü potansiyeli nedeniyle olarak sorunlu bir kurum olduğunu iddia ediyordu. Toplumsal baskının genellikle bireyleri evliliğe yönlendirdiğini ve bunun da yüksek oranda mutsuz birlikteliklere yol açtığını savundu. Bloch, geleneksel evliliğin sözde zorlama ve ikiyüzlülüğüne alternatif olarak, “rızaya dayalı aldatmayı” savunuyordu.
Biz demiyoruz. Kendiniz bakın. Nazilerin yaktığı kitaplar hakkında bir fikriniz olsun. Devam edelim.
Wiehe, şu faydalı bilgileri ve istatistikleri sunuyor:
“1931'de Alman filmlerinin %60'ından fazlası Yahudiler tarafından yapılmış ve film senaryolarının %82'si Yahudi yazarlar tarafından yazılmıştı; ancak Yahudiler Alman nüfusunun %1'inden azını oluşturuyordu (%0,90). Yönetmenlerin, yapımcıların, sahne yöneticilerinin, oyuncuların, senaristlerin ve eleştirmenlerin isimlerine hızlıca bakıldığında, "her yerde ezici bir Yahudi çoğunluğunun" ortaya çıktığı görülüyordu.

Wiehe, film adlarına şöyle bir göz atıldığında, Yahudilerin aklında tek bir şey olduğunu gösteriyor: seks. İşte bazı tipik adlar: "Moral und Sinnlichkeit" (Ahlak ve Şehvet); "Was kostet Liebe?" (Aşkın Bedeli Nedir); "Wenn ein Weib den Weg verliert" (Bir Kadın Yolunu Kaybettiğinde); "Prostitution" (Fuhuş); "Sündige Mutter" (Günahkâr Anne); "Das Buch des Lasters" (Ahlaksızlıklar Kitabı).
Wiehe, "Sansasyonel başlıklar, adi içeriklerle örtüşüyor," diye yakınıyor. "Hepsi pislik içinde yüzüyor ve alaycı bir açık sözlülükle en iğrenç cinsel sapkınlık sahnelerini sergiliyor."
Hafif eğlence (revü/burlesk) bir Yahudi buluşuydu. Berlin gibi büyük şehirlerde yoğunlaşan revü tiyatroları neredeyse tamamen Yahudilere aitti ve onlar tarafından işletiliyordu. Gösteriler, daha sonra striptiz ve kamusal mastürbasyon sahnelerine dönüşecek olan şehvetli danslarda kadın figürünün sergilenmesini içeren cinsel tahrik bahanelerinden başka bir şey değildi. Wiehe öfkeyle, "Bu revülerde, dizginlenmemiş cinsel dürtü, iğrenç orjilere teslim oluyordu. Tüm yaşam, şehvet ve onun tatmini ortak paydasına indirgenmişti. İffet ve öz disiplin, eski moda önyargılar olarak alay konusu ediliyordu."

Yahudiler, Weimar Almanyası'nda yalnızca on dört yıl gibi kısa bir sürede büyük bir "değerler dönüşümü" yaratmayı başarmışlardı. Geçmişin kusurları artık erdemleriydi. Geriye kalan tek kusur ise iffetti.

O dönem sergilenen sahnelerde sergilenen revülerin başlıklarına bir göz atmak yeterli: "Zieh dich aus" (Soyun); "Tausend nackte Frauen" (Bin Çıplak Kadın); "Die Sünden der Welt" (Dünyanın Günahları); "Häuser der Liebe" (Aşk Evleri); "Streng Verboten!" (Kesinlikle Yasak!); "Sündig und Süss" (Tatlı ve Günahkâr).”

Her şey gelecekte kurulmasına çalışılan ve "Yahudilerin hükmedeceği Tek Dünya Devleti” ile ilgili.

Peki neden? İçlerinden önemli bir kesim, böyle yaparak ya "Mesih'in Gelişini hazırladıklarını" düşünüyorlar, ya da kendilerini Mesih ilan edip, dünyaya hükmetmek için onun gelişini beklememeye karar verdiler. Bu görüşlerden birincisi, onların normal inancı, ikincisi ise bu inanca aykırı olarak yaptıkları şey. İnançlarına aykırı aslında, ama yine de yapıyorlar. Bunun da nedeni yine Yahudi ilahiyatı olsa gerek. Ama yaptıkları aslında Tanrı'ya “Artık sana ihtiyacımız yok. Biz kendimizi kurtarırız.” demek. O konuya da geleceğiz, ama çok karışık.

Bütün bu işleri karşıtırdıktan sonra Tanrı'nın hala kendi yanlarında olacağına nasıl inanıyorlar, hayret. Ama inanıyorlar. Tabii kendi içlerinde de bölünmüş durumdalar. Mesela Mesih gelmeden bir şey yapılmaması gerektiğini, hatta İsrail'in kurulmasının yasadışı olduğunu savunan muhalif Siyonistler de var. Zaten Siyonizme karşı savaş bütün Yahudileri düşman ilan ederek kazanılamayacağı gibi ahlaki de

değil. Sorun Mesih'in gelmesi değil artık. Ellerinde öyle bir banka ve sermaye gücü var ki, dünyayı yönetmek için Mesih'in gelmesini beklemelerine gerek yok. Zaten harekete geçtiler bile; ve şekillendiriyorlar da. Önce Batı'yı, sonra da Türkiye dahil bütün Doğu Avrupa'yı mültecileri kabul etmeye zorladılar. AKP buna gönüllüydü, ama yol haritasını çizip ellerine veren onlardı. Eğer bizim Türkçü geçinen Turancılar boş işlerden kafalarını kaldırıp Türkiye'nin sorunları ile ilgilenselerdi bunlarla uğraşırlardı. Ama zaten Turancılık ideolojisini ortaya atan Yahudiler ve masonlar değil miydi!. Türk milliyetçiliğini gasp eden Turancıları besleyip büyüten Amerika değil mi? Yahudilerin kurduğu, ve ideologları mason olan bir düşüncenin temsilcilerinin başka türlü davranması zaten mümkün değildir.

AVRUPA'NIN YENİDEN DİZAYNI: YAHUDİLER, DÖNMELER VE MASONLAR

İNGİLTERE SAHNESİ

İngiliz Kralı I. Charles'e karşı Oliver Cromwell'i desteleyenler Yahudiler oldu. Hollanda'da yerleşik Yahudi bankerler ile Manasseh ben Israel ve kayınbiraderi David Abravanel Dormido aracılığı ile anlaştı. Dormido, İspanya'da Belediye meclisi üyeliği ve gümrük ve kraliyet gelirlerinin mali işler sorumlusu görevlerini yürütüyordu. Sonra bilinmeyen bir nedenden yargılandı, ama bütün serveti ile (Hollanda da banka kurmasına yetecek kadar hem de) İspanya'dan ayrılmasına izin verildi. Manasseh ben İsrael, Yahudi Mesihi'nin ancak Yahudiler dünyanın tüm ülkelerine yayılınca geleceğine inanan bir Rabbi (din alimi) idi. Cromwell ile anlaşarak bir milis grubu kurmasını teşvik etti, ve bu milislerin eğitimi ve donatımı için para verdi. Cromwell ise yönetimi aldıktan dört yıl sonra (1653), yirmi Yahudi ailenin İspanya'nın Moreno şehrinden İngiltere'ye gelmesine izin verdi. Aslında Yahudiler, İngiltere'ye daha önce de yaşıyorlardı, ama 1290 yılında kovulmuşlardı. 1657 yılında ise Cromwell, 1290 tarihli yasanın artık geçersiz olduğunu ilan etti ve Yahudilerin hem İngiltere'de ticaret yapmasına, hem de yerleşmelerine yeniden izin verdi. İlk kez İngiltere'de ve Cromwell döneminde ortaya çıkan masonluğun kuruluşunda Cromwell önemli bir rol oynadı.

Londra 1689'dan itibaren Sefarad bankacılığının merkezi haline gelmeye başladı. Önde gelen kişiler, Anthony (Moses) da Costa, Solomon de *Medina ve Isaac Pereira idi. Kraliçe Anne döneminde (1702-1714), Manasseh Lopes önde gelen bir bankacıydı; 18. yüzyılda Samson Gideon, Francis ve Joseph Salvador ve Goldsmid kardeşler, Aşkenazi topluluğunun önde gelen üyeleriydi. İngiltere Bankası, 1694 yılında Hükümete bankacı olarak hizmet vermek üzere özel bir banka olarak kuruldu.

Burada İngiltere'de olanları anlatmamızın nedeni, daha sonra değineceğimiz konuların arka planını anlayabilmeniz içindir. Yahudilerin Osmanlı'da neler yaptılarını anlayabilmeniz için, aslında programlarının ikinci ayağı olan İngiltere'den başladık. Yahudi devletinin temelleri ise yine bu dönemlerde Osmanlı'da atıldı. Ama Osmanlı'nın Avrupa ve Orta Doğu politikaları ve Yahudilerin Osmanlı devletinin yeniden şekillendirilmesi yolu ile Yahudiler, Avrupa'yı da şekillendirmiş oldular. Osmanlı, Avrupa'nın yeniden dizayn edilmesi projesinin ilk ayağı olduğu kadar, İsrail devleti projesinin de hedef ülkesiydi. Liberalizm, küreselleşme, gümrük duvarlarının indirilmesi, dünya vatandaşlığı gibi fikirlerin temelleri ise İngiltere'de başlayan süreç ile Fransa'da atıldı. Bu kavramların Soğuk Savaş'tan sonra ortaya çıktığını sanabilirsiniz, ama bu fikirlerin hepsinin temelleri yaklaşık Fransız Devrimi döneminde ortaya atıldı. 1800'lerin sonlarında ise oldukça yaygınlaşmıştı. Rusya ise, bugün olduğu gibi o zaman da bu liberal fikirlere direniyordu. Bu coğrafyada Siyonistler, komünizm döneminde bile, ilk ortaya koydukları bu hedeflere ulaşamadılar. Dahası komünizmin çöküşünden sonra eski komünist ülkelerin, Avrupa'nın en gelenekçi ve ulusalcı toplumları oldukları ortaya çıktı. Rusya'da bunların başında geliyordu.

İngiltere'de olanlar, Fransız Devriminin, Fransız Devrimi ise Rus Devriminin provasıydı. Hitler ve Nasyonal Sosyalistlerin esas karşı çıktıkları komünizmin ekonomik programı değil, sosyo-kültürel programıydı. Yahudiler hem Rus Devrimi sürecinde, hem de sonrasında Rusya'da büyük rol oynamışlardı. Çok sayıda Rus entellektüleri ve aristokratı ya öldürülmüş, ya da tutuklanmıştı. Ayrıca Lenin'den sonra Stalin döneminde, Stalin'in Yahudi danışmanlarınca "toprak reformu" adı altında Ruslara karşı bir soykırım gerçekleştirilmişti.
Bu noktada Lenin'i ayrı tuttuğumuzu belirtelim. Lenin muhtemelen, Yahudi Rus devrimcileri içinde

Siyonist olmayan tek Yahudi idi. Ve o da Stalin gibi beklenmedik bir şekilde ve şüpheli koşullarda hastalandı ve öldü. Bu noktada, sonunda Stalin'in de Yahudilere güvenini kaybettiğini, Yahudi yetkilileri tasfiye ettiğini, ve tam Yahudileri topluca Avrupa Rusya'sından Sibirya'ya sürmek üzereyken, şüpheli bir şekilde öldüğünü belirtelim.

Ayrıca şunu da belirtmeliyiz ki, sanıldığının aksine, liberalizme ilk karşı çıkanlar Marx ve komünistler değil, ulusalcılar ve dindar hristiyanlardı. Ve liberalizme karşı gerçekleştirilen ilk "Devrim" de sanıldığının aksine Rusya'da değil, İtalya'da gerçekleştirildi. **Komünistler liberalizmin ekonomi politikalarına karşı olabilirlerdi, ama sosyal politikalarını onaylıyorlardı.** 1922 Ekim ayında İtalya'da gerçekleştirilen **"Gerçek Ekim Devrimi" ile iktidarı alan Faşistler ise, liberalizmin hem sosyal, hem de ekonomik politikalarına karşıydılar.** Faşistlerin tek kusuru, küresel bankacılık sistemi ile uzlaşma yoluna gitmeleriydi. **Liberalizme kaşı 2. Devrimi yapan ise Nasyonal Sosyalistler oldu. Faşistlerin aksine, iktidara "Ulusal Demokratik Devrim" yaparak ve seçimler yolu ile geldiler, ama uygulamaları daha yıkıcı oldu. Gerek küresel ticaret sistemini, gerekse finans sistemini yıkıp geçtiler. Bambaşka ticaret kuralları getirip, bankaların "faize dayalı sömürü sistemini" yerle bir ettiler. Bu yüzden de Nasyonal Sosyalizm, farklı bir uygulaması olarak kabul edildiği Faşizm'den daha tehlikeli ilan edildi. En büyük saldırılar Nasyonal Sosyalizme yapıldı.**

Her iki hareket de, özel mülkiyete saygı göstermek ile birlikte, sermaye sahiplerinin yüksek karlar elde etmesine ve halkı sömürmesine de engel oldukları için halk kitlelerinin gözünde daha popülerdi. Sermaye sahiplerinin halkı sömürememesi onların kaybı gibi görünse de, devletin dayattığı fiyat kontrolleri onların batmasına da engel oluyor, ve kazançlarını garanti altına alıyordu. Üstelik devlet, özel sektörün yatırım yapmak istemediği alanlara doğrudan yatırım yaparak (bir dönemki Türkiye gibi) ülke ekonomisinin gelişmesine katkıda bulunuyordu. Sonuçta herkes kazanıyordu. Ayrıca nasyonal sosyalistler ve faşistler, din, aile, ırk ve vatan gibi değerlere de önem veriyorlardı. Sonuçta bütün bu yönleri ile halkın duyarlılıklarına ve ihtiyaçlarına tam olarak cevap veren iki alternatif vardı. Bu nedenlerle de din ve aile düşmanı komünizmden daha tehlikeliydiler. Özellikle de nasyonal sosyalizm. Komünizm belki iktidara gelirdi, ama nasyonal sosyaliz kesin gelirdi. Nitekim İtalya'da başlayan devrim dalgası Avrupa'da ardı ardına Faşist rejimlerin kurulması ile sonuçlandı. Ve sanıldığının aksi bu faşistlerden hiç biri iktidara gelir gelmez bıçaklarını bilemeye başlamadı. Tek istisna Polonya'dır. 1918-1939'un Polonyası ve Avrupa'da oynadığı rol, 2014-2020 Ukraynası'na ve oynadığı role benzetilebilir.

Bu arada 1926'dan Almanya tarafından özgürleştirileceği 1939 yılına kadar Polonya'nın askeri bir diktatörlük olduğunu belirtelim. Bu cuntaya faşist denilmemesinin nedeni, serbest piyasacı olmalasıydı. Ama liberal oldukları için, eleştirilmek bir yana, Polonya bahanesi ile dünya savaşa sürüklendi. Oysa Polonyalıların işgal ettikleri topraklarda uyguladıkları baskı politikası yanında Almanların yaptıkları İsveç demokrasisi kıvamında kalıyordu; ki gerçekten de öyleydi. Bir Alman baskısı hiç bir zaman söz konusu olmadı. Almanların önleme amaçlı ve bazıları oldukça sert olan tedbirleri çok sonra, ancak Amerika ve İngiltere destekli partizan hareketler geliştiği zaman ortaya çıktı. Almanya'nın yaptıkları, 1960'larda, Amerika'nın Vietnam'da, Fransa'nın ise 1950'lerde yaptıklarının yanında hiç sayılır. Mesela libera Fransızlar sadece Cezayir'de 3 milyon sivili öldürmüş iken, nazi Almanların öldürdüğü Polonyalı, Fransız, Slovak, Yunan, Rus vs' nin toplamı bile bu sayıya ulaşmaz.

OSMANLI SAHNESİ: OSMANLI SARAYINDA YAHUDİ EGEMENLİĞİ VE SONUN BAŞLANGICI

Siyonizmin 19. yüzyılda ortaya çıktığı pek de doğru değildir. Yahudilerin tek dünya devleti kurma planları 1750'lere, Kudüs'e dönme planları ise çok daha önceye gider. Osmanlı'nın vizyonunun değişmesi ve kuruluşundan beri hep Batı'ya, Avrupa'ya yönelen seferlerin birden Doğu'ya yönelmesi, Hristiyanların ordudan dışlanması ve Hristiyan tebaaya yönelik ayrımcı politikaların uygulanmasında Yahudilerin etkisi vardır. Bu döneme kadar Türkler'e sempati ile bakıp Osmanlı yönetimini kolaylıkla benimseyen halklarda Osmanlı'ya karşı bir tepki ve uzaklaşma süreci başlar. Anadolu beyleri taraf değiştirdiği halde, Timur'a karşı Beyazıt'ın yanında son ana kadar savaşan Hristiyan Balkan askerleri yoktur artık. Çünkü Osmanlı, özellikle Yavuz döneminden başlayarak, zaman içinde bambaşka bir kimliğe bürünür. Türk İslam anlayışı dışlanır. Türk beylerini baskı altına almak için İran'dan Kürtler getirilir, hatta Türk katliamları yapılır. (Hayır, Türkmen değil. Türk deyince sizi rahatsız edeceği için böyle diyorlar). Neyse, bu sürecin sonunda olanları zaten biliyorsunuz. Biz size bu sürecin nasıl başladığını anlatalım.

Avrupa saraylarında çok fazla Yahudi vardı, ve etkiliydiler. Bunların önemli bir kısmı ise, İspanya örneğindeki gibi (Gracia mendes Nasi) "Kripto Hristiyanlar'dı. Görünüşte hristiyandılar, ama gerçekte Yahudilik için çalışıyorlardı. Aynı şeyi Osmanlıda'da yaptıklarını düşünmemek için hiç bir neden yok. Zaten Osmanlı'nın Yahudiler'e tutumunu ve Osmanlı Saray'ında çok Yahudi doktor olduğunu biliriz, ama onların gerçek görevlerinden söz edilmez. Osmanlı'da aldıkları görevlere ve yaptıkları işlere bakınca, hekimliğin onlar için daha çok "hobi" olduğunu düşünüyor insan...

Joseph Hamon

Joseph Hamon... Yahudi tarihçiler, onun Bertinoro'lu Rabbi Obadiah'ın soyundan geldiğini söylüyor. Ama o zaman yaşayanlar için bu bilgi bir sırdı. "Bartenura" olarak bilinen Rabbi Obadiah, Mishnah üzerine yazdığı popüler yorumlarıyla tanınan 15. yüzyıl Yahudi (İtalya doğumlu) hahamlarından biriydi. Mishnah, Sözlü Yasa'nın ana metnidir ve Talmud'un da üzerine inşa edildiği temeldir. Talmud'un bazı öğretilerini paylaşmıştık zaten. Yani pozisyonu itibariyle Hamon ailesinin gerçek kökenin bilinmemesini istemesi normaldir. Mishnah, Bizdeki Sünnet'in karşılığı olarak düşünülebilir. Yahudi dini, sosyal ve aile yaşamının hemen her alanında "sözde Tevrat rehberliği" sunar.

Yahudi kaynaklarından:

"Bir Portekiz Yahudisi. Granada doğumlu Joseph Hamon, (yaklaşık 1450-1518), Isaac Hamon'un oğludur ve İspanya'dan sürgünün hemen ardından 1492/93'te İstanbul'a yerleşir." Sultan II. Beyazıt ile nasıl tanıştığına dair bir bilgi yok. Birisi, muhtemelen bir "Kripto Müslüman" aracılık etmiş olmalı. Hamon'un nasıl II. Beyazıt'ın huzuruna neden ve nasıl çıkarıldığını bilmiyoruz, ama görüşmede neler olduğunu (Yahudi kaynaklarından) biliyoruz. Hamon ailesinin anlatımına göre: "Sultan Beyazıt, Joseph'e Kelime-i Şehadet getirmesini ve İslam'a geçmesini emreder."
Hani Osmanlı'da hoşgörü vardı? Yok vardı. Hele Yahudiler bu hoşgörüden en fazla yararlananlar oldular. Ama belli ki bir şeyler olmuş. Ya da Hamon, Saray'da nasıl birden parladığını açıklamak için bir hikaye uydurmuş. Neyse.
"Joseph bunu reddeder ve meydan okurcasına, ailesinin ve kardeşlerinin din özgürlüğü uğruna atalarının topraklarından kaçtıklarını belirtir. Hayatını feda edebileceğini, ancak inancına ihanet etmeyeceğini söyler." Oysa din değiştirmek Yahudiler için problem değildir. Daha sonra Hristiyan Siyonizminin ortaya çıkışında da bu Kripto Yahudiler etkili olacaktır...

"Onun Yahudiliğe olan bağlılığından etkilenen Beyazıt, Joseph'i hekimi ve danışmanı olmaya davet etti. Sonuç olarak, Joseph, Osmanlı İmparatorluğu geniş topraklarını genişletmeye devam ederken, Beyazıt ve oğlu I. Selim'e (1512-1520) hizmet eder, ve sık sık Mısır ve Suriye'ye yaptıkları askeri seferlerde yanlarında bulundu."

Joseph Hamon'un sadece Sultan II. Beyazıt'a değil, Yavuz Sultan Selim'e de (1512-20) hem hekimlik, hem de danışmanlıktı anlaşılıyor.

Moşe Hamon

Çocuk iken İspanya'dan ayrılan Joseph'in oğlu Moşe Hamon, Sultan ve Yahudi kardeşlerinin gözünde babasından bile daha yüksek bir konuma yükseldi. Babasının ölümünden sonra Yavuz Sultan Selim'e hizmet etti. 46 yıllık iktidarının büyük bir bölümünde, en uzun süre tahtta kalan (hükümdarlık dönemi 1520-1566) Osmanlı padişahı olan Kanuni Sultan Süleyman'ın hekimi, danışmanı ve diplomatı olarak görev yaptı. Moşe bir Yeşivayı finanse etti, Yahudi âlimlere önemli eserleri tercüme etmeleri için para ödedi ve kardeşlerini savundu. **En önemlisi, Süleyman'ı Venedik yetkilileri nezdinde Dona Gracia Nasi adına müdahale etmeye ikna ederek, onun Konstantinopolis'e göç etmesine izin verdi.**

Haham Joseph Garçon'a göre Joseph, iki sultana da 25 yıl hizmet etti. Sultanın sarayındaki nüfuzu, dindaşları tehlikedeyken onlara yardım etmesini sağladı. Hamon ailesinin en bilinen ve en önemli üyesi, babasının yerine Kanuni Sultan Süleyman'ın (1520-1566), daha sonra ise Sultan I. Selim'in hekimi olan olan oğlu Moşe'ydi (yaklaşık 1490-1554). Moşe Hamon kısa sürede önde gelen saray hekimi oldu. Ayrıca Süleyman'ın gözde karısı Roxolana-Hürrem ve damadı, baş vezir Rüstem Paşa liderliğindeki güçlü saray grubuyla olan bağlantıları sayesinde geniş bir nüfuza sahipti. Ancak ölümünden kısa bir süre önce görevinden alındı. İhtiyaç zamanlarında Moşe, Yahudi kardeşlerine yardım etmek için nüfuzunu kullandı. Örneğin, Kanuni Sultan Süleyman'dan Yahudileri kan iftiralarından koruyan bir ferman aldı. Bu fermana göre, bu tür iftiralar, davacılar tarafından sıradan bir hâkim yerine Kraliyet Divanı'na götürülecekti. Hamon ayrıca, Venedik'te müsadere edilen Gracia Mendes Nasi'nin mülkleri konusunda Sultan Süleyman ile birlikte aracılık etti. Selanik cemaati, yeni düzenlemeleri ihlal ederek cemaat disiplinini bozan güçlü üyelerle başa çıkmak için kendisinden yardım istediğinde (1539-1545 yılları arasında), onları Konstantinopolis'e getirtti ve burada hükümet tarafından cezalandırıldılar. Hükümet, Hamon'un isteği üzerine, düzenlemelerin uygulanmasını denetlemek üzere bir hâkim ve bir memur gönderdi."

Böyle diyorlar. Ama gerçekte olan, Comtino (Ortodoks Yahudiler) ile Karaitesler'in (ılımlı Yahudiler) çekişmesiydi. Karait Yahudiliği ve Rabbinic Yahudilik, dini hukuka yaklaşımlarında temelden farklılık gösterir. Karaitler, Sözlü Yasa'nın (Talmud ve Mishnah gibi) otoritesini reddeder ve yalnızca Tevrat'a güvenirler. Kutsal metinlerin yorumlanmasındaki bu farklılık, Yahudi hukukunun farklı uygulama ve yorumlarına yol açar. Oysa Hamon'un bu müdahalesi ile size yukarıda sözünü ettiğimiz Talmudcu radikaller kazanmış oldu. Yani goyim (bu durumda Osmanlı) kendi ayağına sıkmış oldu.

"Moşe ve soyundan gelenler (resmi belgelerde Evlad-ı Musa, "Musa'nın çocukları" olarak anıldılar), ülkeye yaptıkları hizmetlerin karşılığında belirli vergilerden muaf tutuldular. 1534'te Perslere karşı yaptığı seferde Süleyman'a eşlik eden Moşe Hamon, Bağdat'tan R. Jacob b. Joseph Tavus ile döndü. Tavus, Moşe'nin maddi desteğiyle Tevrat'ı, kendi Farsça çevirisi ve Saadiah Gaon'un Arapça çevirisiyle birlikte 1546'da yayınladı. Kendi adını taşıyan sinagogda Moşe, Selanik'ten R. Joseph Taitaẓak'ın başkanlığında bir Yeşiva (haham yetiştiren kurum) kurdu."
Vergilerden muaf tutulduklarına göre önemli olaylara imza atmış olmalı. Ancak daha sonra Nasi

örneğinde göreceğimiz gibi Yahudilerin kendilerine güvenenlere ihanet etmek, ve sadece kendi insanlarına sadık olmak gibi bir özellikleri vardır. Zaten Moşe'nin, Nasi ve Mendesler'i getirmesi bunun göstergesidir ki, onların gelişi ile birlikte Osmanlı Sarayı'ndaki Yahudi etkisi doruk noktasına çıkacaktı. Nasi'nin Osmanlı'ya ihanet etmesi ise bir faşist komplosu falan değil. Dünyanın çeşitli yerlerindeki belgelerin çalışılması ile ortaya çıkmış bir durum. Biz sadece aktarıcıyız.

Yani Moşe Hamon, “Kripto Hristiyan” olan Dona Gracia Mendes Nasi ve yeğeni Joseph Nasi'nin Saraya girmesini, ve bu sayede de Yahudilerin Osmanlı Sarayı'nda iktidarı adete ele geçirmelerini sağlamıştır.

Yahudilerin Türk iç politikasına müdahalesinin geçmişinin 16. yüzyıl başlarına, II. Beyazıt'ın oğulları olan Yavuz Sultan Selim (Selim Sultan) ve Şehzade Ahmet kavgasına kadar uzandığını söylemek de yanlış olmayacaktır. Babası hem II. Beyazıt'ın, hem de Yavuz Sultan Selim'in danışmanlığını da yaptığı sırada Moşe Hamon da, özel hekimliğini yapmaktadır.

Yahudilerin Avrupa'yı nasıl dizayn ettiklerini anlatırken tarihsel akışa aykırı olarak önce İngiltere'yi örnek vermemizin nedeni, Osmanlı'da neler olmuş olabileceği ile ilgili bir fikir sahibi olmanızdır. *Moşe Hamon* aracılığı ile Osmanlı Sarayına giren, yeğeni Nasi aracılığı ile ise Osmanlı devletine sızan Gracia Mendes'in İspanya'daki Mendes Bankasının (Casa Mendes-Benveniste) sahibi olduğunu ve Mendesler'in de Hollandalı bankacılar ile (İngiltere kralının devrilmesinde rol oynamışlardı) yakın ilişkileri olduğunu belirtelim. Nasi de onun hem yeğeni hem de damadıdır. Yeniçeri isyanlarının da kökeninde de ya parasal nedenler vardı, ya da iktidardaki belirli kişilerin para vererek Yeniçerileri kışkırtması.

Josef Nasi

Josef Hamon aracılığı ile Şehzade Ahmet'e karşı Yavuz'u destekleyen Yahudilerin Osmanlı sarayında etkinlik kazanması da bu dönemde gerçekleşmiştir. Hem de ne etki. Josef Hamon'un, Selim Sultan'ın danışmanlığını yaptığı gibi, Nasi de hem Kanuni Sultan Süleyman'ın, hem de oğlu Selim'in danışmanlığını yapmıştır. Üstelik de Hamon'dan çok daha etkili bir pozisyonda ve daha fazla yetki ile! Padişah II. Selim tarafından Naxos Dükü ilan edilen Nasi'ye bir grup adanın da yönetimi verilir. Naxos adası ve komşu takımadaların dükü olarak atanır ve sonunda Andros Kontu da olur. Dükalığını çoğunlukla Konstantinopolis yakınlarındaki Belvedere'deki sarayından yönetir. Yahudilerin İsrail'e ilk dönmeye başladıkları zaman da yine bu dönemdir. Yani Nasi'nin Osmanlı dönemidir. Sultan Süleyman, 1554 yılında istanbul'a gelen Nasi'ye Tiberias ve Sefad kasabaları ile ve çevresindeki bazı köyleri vermiş, 1561 yılında ise Avrupa'dan Filistin'e gelen Yahudiler bu kasabalara yerleşmiştir

Josef Nasi'nin ve kendisi de bir banker olan Gracia Mendes Nasi'nin, Hollanda'daki Yahudi bankerler ile de yakın ilişkileri vardı. Bu Hollandalı bankerler, daha sonra da İngiltere'de patlak verecek Cromwell Ayaklanması'nda ve Kral I. Charles'in tahtan indirilmesinde de rol oynamışlardı. Devlet ileri gelenleri ve II. Beyazıt Şehzade Ahmet'i desteklerken Yeniçeriler neden isyan etmiş ve Yavuz'u desteklemişlerdir? O dönem Osmanlı vatandaşı bile olmayan Gracia Mendes Nasi'nin Yavuz'a verebileceği destek ancak finansal olabilirdi.

"Sultan Yavuz, tahta geçer geçmez... başta mali işler olmak üzere, muhtelif devlet işlerinin başına İspanya ve Portekiz’den gelen Yahudi uzmanları getirdi.

***

"Merci Dabık ve Ridaniye Savaşları'ndan sonra, Suriye, Filistin, Hicaz ve Mısır, Osmanlı egemenliği

altına girmiş, Mısır'a valiler atanmaya başlanmıştır. Yavuz Selim her valinin yanına, mali işlerden sorumlu vekil olarak, mutlaka bir Yahudi maliyecinin tayin edilmesini şart koşmuştu. Bu gelenek ondan sonraki hükümdarlar tarafından da sürdürüldü. Ayrıca Kudüs'ü ziyaretinden sonra, o zamana kadar tüm işgalci ülkeler tarafından sürdürülen bir yasağı da kaldırarak Yahudileri, tarihi topraklarına yerleşmeye davet etti. Ondan sona gelen padişahlar da bu uygulamayı devam ettirdiler. Bunun neticesi olarak Tiberiade ve bilhassa Safed cemaatleri katlanarak büyümüş ve Safed şehri Yahudilerin önemli bir dini, felsefi ve tasavvuf merkezi haline gelmişti.
Eşi Hazfa Sultan'ın Yahudi kökeni de bu kararlarını etkilemiş olabilir. Hazfa Sultan'ın Kanuni Sultan Süleyman'ın annesi olması ve özelikle 'Muhteşem' Süleyman'ın annesine gösterdiği saygı." *Şalom Gazetesi, 3 Temmuz 2013*

Çok dindar bir müslüman olan, İslamcıların yere göğe koyamadığı Yavuz Sultan acaba gerçekte Yahudiliğe geçmiş olabilir miydi, yoksa Yahudilerin iç yüzünü göremeyecek kadar kör müydü? Bilemiyoruz...

Eskinin Amerikası Osmanlı ve Türklerin Doğu Seferi

"Siyonizm "milletimizin en iyilerinin uğruna yüzlerce yıldır çalıştığı, mücadele ettiği, acı çektiği ve öldüğü bir idealdir." Siyonist ideolog Nahum Sokolow (1859-1936)

Yavuz'un bir sürü Arap din adamını neden Osmanlı'ya getirdiği bir sırdır, ve kimse mantıklı bir açıklama yapamamaktadır. Bazıları ise Anadolu'ya Arap alimlerin getirilmediğini iddia ediyor, ama ileride o konuya da değineceğiz. Örnekleri ile! Sonuçta Arap din adamlarının, hem de özel bir konumda Osmanlı başkentine getirilmesi ile Yavuz Sultan'ın Türk düşmanlığı, Yahudi ilahiyatı ile İslamcı ideoloji arasındaki benzerlikler, Yahudilerin en az 600 yıl öncesine dayanan İsrail'e dönme planları, bir arada değerlendirilmelidir. Fatih Sultan Mehmet zamanında Ali Kuşçu tarafından kurulan gözlemevinin yakılmasının temelinde, Yavuz'un Türk boylarına ve Türk İslam anlayışına açtığı savaş, ve Arap ulemanın Osmanlı'ya getirilmesi önemli bir etkendir. Üstelik Türk boylarına karşı İran ve Irak'tan Anadolu'ya Kürtleri getiren de Selim Sultan'dır. Bütün bu olaylar, Yahudilerin Yavuz Selim'in (daha sonra ise Kanuni Sultan Süleyman ve II. Selim) danışmanları olması ışığında değerlendirilmelidir. Ne ilgisi var diyeceksiniz, değil mi?

Yavuz Sultan'ın özelliği, Türklerin yüzünü doğuya çeviren padişah olmasıdır. Tam da Türkler Macaristan ile komşu olmuş ve fetih sırası Macaristan'a gelmişken! Bu arada Macaristan Kralı'nın da Yahudilere kol kanat geren Polonya kökenli bir kral olduğunu da ekleyelim II. Vladislav (Vladislaus). Bazı Yahudi kaynaklar, 16 yüzyıl ortalarına kadar Yahudilerin % 75'nin Polonya'ye yerleşmiş olduğunu söylemektedir. Vladislav'dan sonra da tahta Avusturya Arşidükü ve Roma Germen İmparatoru 1. Ferdinand geçecektir.
Nasi'nin Osmanlı Devleti'nin dış politikası üzerindeki etkisi hem Yahudi, hem de Yahudi olmayan yabancı kaynaklarca belirtilmektedir. Acaba I. Viyana kuşatmasında Nasi Avusturya'ya haber uçurmuş, hatta belki savaş planlarını da vermişmidir? Peki Nasi'nin halası Gracia Mendes Nasi'nin Kutsal Roma İmparatoru V. Charles ile ticari ilişkileri olduğunu, ve o dönem Avusturya İmparatoru olan I. Ferdinand'ın V. Charles'in kardeşi olduğunu söylesek...

Nasi, 1566'da da Osmanlı'yı İspanya'ya karşı savaşa sokmaya çalışmış, fakat başarısız olmuştu. İspanyollar, Yahudileri sürdükleri için Yahudilerin İspanya'daki çıkarları zedelenmişti. Bu nedenle Nasi İspanya'yı cezalandırmak ve Yahudilerin oradaki çıkarlarını tekrar güvence altına istiyordu. Bu amacına ulaşmak için ise Osmanlı'yı kullanmayı planlıyordu. İspanya planı başarısız oldu. Ancak 1570'te Osmanlı'yı kullanarak Venedik Yahudilerinin sürülmesine engel oldu. Bunun için Osmanlı ile

Venedik'in 3 yıl savaşması, ve bir çok Türk'ün ölmesi gerekecekti ama olsun. Yahudiler kazanmıştı. 1568'de yine benzer bir şey yaptı. "Padişah II. Selim'i ikna ederek, Fransa kralının Yahudilere hoşgörü göstermediği gerekçesiyle İskenderiye'ye demirleyen Fransız gemilerindeki malların üçte birine el konulmasını emreden bir ferman çıkarttı. Oysa Habsburg'lara karşı Osmanlı, Fransa ile müttefikti. Neyse ki aynı yıl Habsburglar ile barış yapıldı. Bu fermanın Fransa ile ittifakı, sonlandırdığına şüphe yok. Bu ferman daha sonra padişahın yanıltıldığını belirtmesiyle Ağustos 1569'da iptal edildi. Bu dönemden itibaren de Nasi'nin saraydaki etkisi zayıflamaya başladı."

Bazıları "Osmanlı'nın, Yahudiler'in ilişki ve güçlerinden faydalanmak için onları Saraya aldıklarını, danışman ve diplomat yaptıklarını" iddia edebilir. Önce Polonya kralına, sonra Avrupa'nın diğer ucundaki Venedik'e hizmet eden birinden Osmanlı'ya hizmet ve sadakat beklemek nasıl bir kafanın eseri olabilir? Bu nasıl mantıktır? Nasi'nin sadakatinin kime olduğunu gördük. Hem Türkler'den, hem Polonyalılar'dan, herkesten nemalanan, tek sadakati Yahudiler'e olan biriydi.

Sonuç? Nasi bu dönemde başarısız olmuştu, ama 1515-1519 arasında bir Türk-İspanyol Savaşı yaşanmamış mıydı zaten? Tarihçiler resmi neden olarak Akdeniz'in kontrolü için mücadele edildiğini idda ediyor. Oysa o dönem henüz Doğu Anadolu yeni alınmış, Kıbrıs hala Venediklilerin elinde. Hangi Akdeniz egemenliği? Birden Akdeniz ve Kuzey Afrika'ya ilgi göstermek neden? Yahudilerin İspanyollar'dan nefret ettiğini biliyoruz. Ama Osmanlı neden Balkanlar'a ilerlemeyi bırakıp İspanyollar ile savaşa girdi? Doğu'ya, bu da yetmezmiş gibi Kuzey Afrika'ya yöneldi? Osmanlı'nın en güçlü, Avusturya'nın zayıf olduğu dönemde bu "U Dönüşü" neden? Oysa 1494-1559 arası Almanların (Avusturya dahil), İtalya'nın egemenliği için Fransa ile savaş içinde oldukları bir dönemdi. Bu bir yana, Alman Köylü Savaşı (1524-1525) ve Köln Savaşı (1583-1588) gibi savaşlar Almanları zayıflatmıştı. Almanların toparlanması ancak 1650'leri bulacaktı. Yani önce Selçukluların, sonra da ilk başlarda Osmanlılar'ın Bizans'a yaptığı gibi Türkler açısından hızla Avrupa'da ilerlemek mümkündü. Osmanlı'nın kuruluş döneminde, Anadolu'daki toprakları, neredeyse Balkanlar'daki topraklarına eşitti. Sırbistan daha I. Murat zamanında Osmanlı'ya bağlanmış, Türkler Macaristan'a kadar gelmişti. Eğer Türkler Kuzey Afrika, İspanya, Mısır, Venedik vs. savaşları ile oyalanmasaydı, ve Almanlar/Avusturyalıların İtalya'daki savaşlarından ve iç karışıklıklarından doğan zaaflarını avantaja çevirseydi, şüphesiz Avrupa'da daha fazla ilerlerdi.

Yavuz Sultan Selim döneminde Türkleri Doğu'ya yönelten Joseph ve Moşe Hamon ile Kanuni Sultan Süleyman ve II. Selim zamanın Osmanlı politikasını yönlendiren Nasi, Türklerin Avrupa'da ilerlemesine engel olurlar. Nasi 1562'de Polonya ile Türkiye arasında yapılan barış görüşmelerinde önemli bir rol oynar. Polonyalılar, Nasi'ye bu hizmeti karşılığında önemli ayrıcalıklar verirler. Böylece hem Polonya'daki Yahudilerin çıkarlarını korumuş, hem de bu hizmeti karşılığında Polonya ile balmumu ticaretinin, Moldova ile şarap ticaretinin tekelini elde etmiştir. Nasi, 1568'de ise Avusturya İmparatoru Maximilian ve Selim arasında bir ateşkes sağlar. Bu ateşkes, Avusturyalılar için adeta bir can simidi olacak, Maximilian ona eski içki kapları gönderecek; Polonya kralı ona sevgili dostum diyecektir. Ne tesadüf, değil mi? Yahudi tarihçiler, Sigismund Augustus'un Yahudilere karşı yardımsever tutumuna Nasi'nin de katkıda bulunduğuna inanıyor. Nasi ayrıca, önceleri Macaristan'a bağlı olan, ancak sonra Osmanlı himayesine geçen Romen prensliklerine Yahudi çıkarlarına uygun politikalar izlemeleri için baskı yapar. **1570'te çıkan Osmanlı-Venedik Savaşı da Joseph Nasi'nin yönlendirmesiyle çıkmıştır. Tarihte anlatılan nedenleri vardır. Ama yine ilginç bir tesadüf, bu savaşın çıktığı dönem, tam da Venedik Dükü'nün, tüm Venedik Yahudilerinin sınır dışı edilmesini emreden bir kararname imzalladığı bir dönemdir. 1573 yılında ise Osmanlı-Venedik barışı imzalanır. Bu dönemde Salomon Aşkenazi adlı birini Venedik'in Osmanlı temsilcisi ile birlikte görürüz. 1573 yılı ise "Yahudilerin Venedik'ten sürülmesi kararının iptal edildiği yıldır. Venedik elçisi, nedense bu kararı Osmanlı Padişahına bildirme**

gereği duyar. Acaba Osmanlı-Venedik Antlaşması için bu kararın iptalini Osmanlı mı talep etmiştir? O dönemin Osmanlısının bügünün Amerikası gibi davranması ilginç...

"Onlar, 'enternasyonal/milliyetsiz" olarak adlandırılabilecek tek unsurdur. Çünkü işlerini dünyanın dört bir yanına yayarlar. Küçük ve köksüz, uluslararası bir klik. Halkları birbirine düşman eder, ve barış istemezler." Adolf Hitler

Yahudiler Osmanlı Sarayını Hiç Boş Bırakmıyor: Salomon Aşkenazi ve Salomon Yaesh

Peki 1573'te Osmanlı'da ortaya çıkan, ve Osmanlı politikasını 30 yıl boyunca etkileyecek olan bu Yahudi, Salomon Aşkenazi kimdir? Polonya kralı II. Sigismund'a 16 yıl hekimlik yapmış olan Aşkenazi daha sonra Venedik'in İstanbul'daki elçisine çevirmenlik ve hekimlik yapmış, Kıbrıs'ın Venedikliler'den alınması sırasında Sokullu Mehmet Paşa ile tanışıp güvenini kazanmıştır. Bundan sonra Aşkenazi'yi Osmanlı Sarayı'nda görürüz. Saraya hekimbaşı olarak giren Aşkenazi tam 30 yıl boyunca Osmanlı'nın iç ve dış politikasında önemli roller oynamış, Fransa tahtına geçmesi için III. Henry'yi desteklemesi yönünde Sokullu'yu ikna etmiş, Osmanlı himayesindeki prensliklerde prensleri tahtından ettirip Yahudilere hizmet edecek olanları başa getirtmiştir. Mesela Emanuel Aaron'un Osmanlı tarafından Boğdan Voyvodası olarak seçilmesi onun sayesinde olmuştur. Yine 1586'da Osmanlı hükümeti ve Sultan adına hazırladığı İspanyollarla bir barış antlaşması imzalamıştır. Aşkenazi’nin etkisi Sokullu’nun ölümünden sonra da devam eder, çünkü Sadrazam Ferhat Paşa’nın da danışmanı olur. Ama Yahudi bir yazar olan Elli Kohen, "History of the Turkish Jews and Sephardim: Memories of a Past Golden Age" Aşkenazi'den Osmanlı'nın bakanı olarak söz eder. O dönemde bakanlar kurulunun karşılığı divan üyeliğidir. Oysa bize anlatıldığı kadarıyla, söz konusu dönemde, müslümanlar dışında kimse bu kadar yüksek bir göreve getirilmemektedir. Onun bakan olarak nitelemesinin nedeni, Askenazi'nin Saray Komiseri, yani padişahın divandaki temsilcisi olmasıdır. Artık yetki ve otoritesinin büyüklüğünü siz düşünün. Ayrıca Aşkenazi, vezirlerin de danışmanlığını yapmış, ve Osmanlı ile diğer devletlerin ilişkilerini düzenlemiştir. Tabii Aşkenazi sarayda yanlız da değildir. Nasi'den boşalan koltuğu devralmak için saraya yeni biri gelmiştir: Salomon Aben Yaesh. Osmanlı, kendi Hristiyan, hatta Türk uyruklarına göstermediği güveni, Yahudilere, "bu enternasyonal klike" göstermiştir. Peki kimdir bu Yaesh.

Yaesh, Portekiz, İngiltere, İtalya ve Fransa saraylarında görev alır. 1545 civarında Hindistan'ın Madras kentindeki Narsinghgarh'da elmas madenciliği endüstrisinin başındadır ve burada çok zengin olur. 1555'te Portekiz'e döner; ve III. John tarafından şövalyeliğe yükseltilir, ancak John'un ölümünden sonra 1564'te önce Floransa'ya, daha sonra ise Paris'e gider. 1585'te de Osmanlı İmparatorluğu'na gelir. Ancak saraya nasıl girdiği hakkında bir bilgi yer almıyor. **Yaesh'e Lesbos (Midilli) Dükü unvanı ile birlikte Lesbos adasının ve İsrail'de bulunan Taberiye'nin de yönetimi verilir. Ayrıca zamanında Joseph Nasi'ye verilmiş olan Saray Komiserliği görevini de üstlenir Bunlara ek olarak III. Murat, Yaesh'i mali danışmanı olarak atar.** Yaesh'in Divanla da temasları vardır. III. Murat ve III. Mehmet dönemlerinde diplomatik faaliyetlerin yürütülmesinde önemli rol oynar.

Yahudiler İspanya'da zengin olup önemli görevlere geldikleri halde 1492 kararnamesi ile İspanya'dan sürülmüşlerdi. Artık İspanya'yı sömüremezlerdi. Bütün ayrıcalıklarını kaybetmişlerdi. Bu yüzden de İspanya'ya karşı açık savaş ilan edebilirlerdi artık. İspanya'da ne yaptıklarına bakmadık. Ama Osmanlı'da yaptıkları bir fikir veriyor zaten. Rahat durmadıklarını Osmanlı politikalarına müdahalelerinden biliyoruz. Yaesh'in İspanya'ya karşı bir Türk-İngiliz anlaşmasını teşvik etmesinin ardındaki gerçek motivasyon da buydu, ve İngiliz-Türk ittifakının mimarıydı. Osmanlılar ve İngilizler arasında dostane ilişkiler kurduğunda, bölgenin güçlü devletlerinden biri olan İspanya'nın gelişmesini

engellendi. Yaesh, III. Murad'ın ölümünden sonra tahta çıkan III. Mehmed döneminde de Midilli Dükü olarak görevine devam etti.
III. Murat'ın en önemli danışmanlarından ve paşalarından biri de Yahudi dönmesi Halil Paşa, diğer adı ile David Paşa'dır. Morano (İspanyol-Portekiz) Yahudisi olan David Halil Paşa'nın Osmanlı sarayına girişi 1585'te olsa da, Sultan III. Murat ile ilişkisinin biraz daha eskiye gittiği söylenmektedir.

Süleyman döneminde Fransa'ya verilen kapitülasyonlar verildiğini ve daha sonra bunların zamanla genişletildiğini biliyoruz. Burada verdiğimiz isimlere, bulundukları pozisyonlara ve yaptıkları faaliyetlere bakılırsa olanlardan, sadece ekonomi alanında değil, sosyo-kültürel ve din de dahil bir çok alanda olanlardan kimlerin sorumlu olduğu gayet açıktır diye düşünüyoruz.

Sonuçta İslamın koruyucusu büyük Padişah, yükseliş dönemi Padişah'ı Yavuz Sultan Selim zamanında Siyonist etkisi altına giren Osmanlı'da, Joseph Hamon sonrasında da Yahudiler önemli roller oynamaya, iç ve dış politikayı etkilemeye devam ettiler.

Osmanlı Neden Birden Doğu'ya Yöneldi

Yavuz döneminde, Yahudilerin Osmanlı'yı doğuya yöneltmesinin aslında iki nedeni vardı. Bunlardan birincisi, Avusturya'yı ve Macaristan'ı kurtarmak, ve dolayısı ile Polonya'daki çıkarlarını korumaktı. Buna zaten değindik. Yahudilerin, Türklerin yüzünü Doğu'ya çevirtmelerinin bir diğer nedeni ise Kudüs'e dönüş için Orta Doğu'yu yeniden dizayn etmekti ki, ona da değineceğiz. Yahudiler konusuna dönersek, gördüğümüz gibi, ve iddiaların aksine. Yahudiler Avrupa'da öyle zulüm falan görmüyorlardı. Yahudilerin İsrail'e dönüşünü hazırlayanlar içinde Avrupa devletlerinde zengin veya önemli görevlerde bulunan Yahudilerin olması, Yahudilerin baskı görmediğinin bir kanıtıdır. Zaman zaman baskı gördükleri olmuş olabilir. Ama onun da nedeni, yukarıda da gördüğümüz gibi rahat durmamalarıydı.

Avusturyalıların, 1900'lerin başlarında Turancılığı neden destekledikleri de anlatacağız. Şimdi kısa bir özet geçelim. 1900'lerde Almanların /Avusturyalıların Turancılığı desteklemelerinin nedeni Osmanlı'nın ilgisini Balkanlar'dan uzaklaştırmaktı. Yavuz dönemindeki amaç da aynı idi; ve bu görev o zaman Nasi'ye verilmişti. O zaman Turancılık olmadığı için İslamcılıktan ve Hilafetten yürüdüler ve başarılı oldular. Bütün olanlar, bazen birbirleri ile ilgili (Yahudilerin Avrupa'daki amaçları ve çıkarlarını korumakla veya Yahudi egemenliği ile), bazen de bunlar ile ilgisiz, ama Yahudi Devletinin yeniden ihyası gibi planların iç içe geçmesinin bir sonucudur. Bütün olanlar alt alta sıralandığında (ki sıralayacağız) Yahudilerin, diğer Avrupa ülkeleri ile birlikte Türkiye'yi de şekillendirmeye aynı dönemde başladığı anlaşılıyor.

Turancılık ideolojisine alt yapı olan tarih ve dil tezleri yazılırken hangi amaçların hedeflendiğine de değineceğiz. Ama kısa bir özet geçelim. Osmanlı'nın dikkatini Balkanlar'dan Rusya Asyasına çevirtmek ve Osmanlı ile Rusya'nın savaşmasını teşvik etmek bunlardan biriydi. Böylece Osmanlı Rusya ile savaştırılarak zaryıflatılacak, bu da Kudüs'te bir Yahudi Devleti kurulmasına imkan sağlayacaktı. Aynı şekilde Rusya'yı da zayıflatacak bu savaş, Rusya'da da liberalizmin yayılmasının, ve Yahudilerin bu ülkede de güç kazanmasının önünü açacaktı; ki bunu da detayları ve örnekleri ile açıklayacağız.

Yahudilerin Kudüs'e Dönüş Planı ve Osmanlı'nın Önemi

Yahudiler, eski İsrail topraklarına dönmek için üç aşamalı bir plan yaptılar. Bu planların temelinde de Osmanlı İmparatorluğu yer alıyordu. Aslında bunda şaşılacak bir şey de yok. Çünkü o dönemde bölgedeki yerel emirlikler Kudüs ve çevresine Yahudilerin yerleşmesine izin vermiyorlardı. Oysa

Osmanlı, Yahudiler adına bölgeye girip bu durumu değiştirebilirdi.

1- Osmanlı'yı Doğu'ya Yöneltmek
Yahudiler , Kudüs'e dönmek istiyorlardı. Ama bölgenin müslüman devletleri kapalı yapılardı; ve ne Hristiyanların, ne de Yahudilerin bölgeye yerleşmesine izin vermiyorlardı. Oysa Osmanlı bir İmparatorluk'tu. Yapısı gereği çok dinli, çok etnili ve çok ırklıydı. Eğer Osmanlı, Arap yarımadasına inerse, Yahudilerin Osmanlı üzerinden eski İsrail topraklarına dönmesi mümkün olabilirdi. Bu nedenle Yavuz Sultan'ı Doğu'ya sefer yapması için yönlendirdiler. Zaten yukarıda da gördüğümüz gibi, Yavuz Sultan, iktidara Yahudilerin desteği ile gelmiş, ve tahta çıkar çıkmaz da, bu diyetin bedeli olarak devletin tüm maliyesini Yahudilere teslim etmişti. Tıpkı Amerika'yı kendi adlarına Irak'ı işgal etmeye yönlendirdileri gibi. Yavuz'un bu bölgelere de Yahudi maliyecileri getirmesi, ve Filistin'i alır almaz Yahudileri bu bölgeye yerleşmeye davet etmesi bunun delilleri; Doğu Seferi fikrinin Yavuz'dan değil, Yahudiler'den kaynaklandığının ispatıdır. Yavuz Sultan ile başlayan Yahudi etkisi, oğulu Suleyman döneminde de devam etti. Osmanlı'nın “ilk saray komiseri” olan Nasi döneminde ise yaklaşık 40 bin Yahudi'nin bölgeye geldiği Yahudi kaynakları tarafından aktarılmaktadır, ki bu o dönem için büyük bir sayıdır.

2- Osmanlı'nın Çökertilmesi
Artık Yahudiler Kudüs'e yerleşmeye başlamış, kasabalar, işletmeler, atölyeler, sinagoglar, kütüphaneler, dinsel eğitim kurumları ve hastaneler kurulmuştu. Bu da yetmezmiş gibi Yavuz Sultan "Baharat Ticaretini" de Yahudilere vermişti.
"1500'lerin ortalarında, Anversli Mendes ailesi (eski Portekizli konversolar), Kuzey Avrupa'daki biber ve baharat tıcaretinin büyük bir kısmını kontrol ediyordu. Yahudi tüccarlar ayrıca Yemen, Hindistan ve Hollanda Doğu Hint Adaları'ndan Avrupa ve Yeni Dünya'ya baharat getiriyorlardı."

Sıra Osmanlı'nın çökertilmesine gelmişti. Elbette bu dönemde de boş durmadılar. Osmanlı bir gecede çökecek değildi. Siyonistler, bir yandan Kudüs'e Yahudileri yerleştirmeye devam ederken, bir yandan da Osmanlı'yı çökertme çalışmalarına başladılar. Bunun için önce rejimi değiştirdiler. Selçuklu kadınlarının başlarının açık olduğunu söylemiştik. Başlangıçta bu Osmanlı'da da böyleydi. Ancak Yahudi Nasi'nin gelişi ile bazı şeyler değişmeye başlayacaktı. Mesela kadınlara "ferace zorunluluğu" Nasi ve Askenazi dönemlerinin (1500'ler) bir ürünüdür. Ve yine o dönem, Osmanlı'nın Hristiyan tebaaya karşı tutumu da değişmeye başlamıştır.

"En önemlisi, 1500'lerde Osmanlı İmparatorluğu dünyanın en gelişmiş ve en iyi yönetilen devletlerinden biriydi ve liyakat ve hoşgörü açısından moderndi. Her sosyal sınıf ve tüm zenginlik kaynakları, hükümdarı korumak ve desteklemekle yükümlü kabul ediliyordu; dolayısıyla her türlü ekonomik faaliyet yalnızca devlet tarafından düzenleniyordu.
Şehirler çok etnikliydi. Başlangıçta yönetim Osmanlı değil, Hristiyanlar'dan oluşuyordu. Hristiyanlar bir süre sonra tasfiye edilecek, bu pozisyonların bir kısmı müslümanlığa geçen Balkan Slavları tarafından doldurulacaktı. Arapça konuşulan topraklarda, Osmanlı fethi halkın günlük yaşamını pek değiştirmedi. Sadece bir Müslüman gücü diğeriyle değişmiş oldu" **Strangers ın a Strange Land: the Extraterritorial Status of Jews in Italy and in the Ottoman Empire in the Sixteenth to the Eighteenth Centuries,” Ottoman and Turkish Jewry, by Minna Roen, ed. Aron Rodrigue; Indiana University, Turkish Studies (1992)**

Anadolu Selçuklu Sultanlığı, kültürel olarak Türk kökenli sünni müslüman bir devlet olmasına rağmen, sivil yönetiminde ve ordusunda Hristiyanları da görevlendirmişti. Yani **"Selçuklu ve Osmanlı yönetimlerinin Hristiyanlarca coşkuyla kabul edildidiği" söylemi doğrudur. Çünkü bu insanlar bir ayrımcılık görmemişlerdi. Tek fark, hizmet ettikleri kralın dininde gerçekleşmiş; hristiyan bir**

imparator yerine, müslüman bir imparatora hizmet etmeye başlamışlardı. Hayatlarında bir değişiklik olmamıştı. Bu yüzden de Osmanlı devletini de kendi devletleri olarak benimsemişlerdi. Müslüman askerler Yıldırım Beyazıt'a ihanet ederken Hristiyan askerlerin son ana kadar Yıldırım Beyazıt'ın yanında kalmasının nedeni de işte buydu! Hristiyanların Osmanlı'dan kopuşu, "Millet Sistemi'nin" her dinsel azınlığın kendi kendini yönetmesinden, bir kast sistemine evrilmesiyle olacaktı!

Nasi dönemi, hem Yahudilerin Filistin'e dönmeye başladığı dönem olması nedeni ile önemlidir, hem de Osmanlı'nın yönetim isteminin değiştirilerek çökmesi için temellerinin atıldığı dönem olması nedeniyle. Yavuz döneminde Türkler'e ve Türk İslam anlayışına savaş açıldı, bir kısım Arap ulema İstanbul'a getirildi. Türkler'e karşı denge olsun diye Anadolu'ya Kürt nüfus getirildi. Sonrasında "Padişahlar eliyle, ama Yahudi danışmanların etkisi ile" toplumda gericileşme teşvik edildi. Türk İslam toplumunun geri kalması için din kullanıldı. 1579 yılında Fatih zamanında inşaa edilmiş olan gözlem evi, Şeyhülişlâm Ahmet Şemseddin Efendi'nin bir fetvası ile yıkıldı. **Peki kimdir bu Şeyhül İslam Ahmet Şemseddin Efendi? Kökeni Şam, esas adı ise Muhammed bin Ma'ruf olan bir Arap!** Peki eğitimini kimden aldı ve kariyeri nasıl başladı... **Ebu Suud Efendi'den eğitim aldığı söylenir. Doğum yeri belli değil. Bazı kaynaklar Çorum, bazısı İstanbul olarak veriyor. Ama ailesi... Babası Mühyiddin Yavsî, dedesi ise Mustafa İmaduddin'di.**
Şeyhül İslam Muhammed bin Ma'ruf (Ahmet Şemseddin Efendi) Bursa'da müderrisliğe başladıktan sonra İstanbul'da Sahn-i Seman medresesine tayin edildi. Sahni Seman ise Fatih Sultan Mehmed'in İstanbul'u almasından sonra kurduğu eğitim kurumları arasında en üst düzeyde eğitim veren yükseköğrenim kurumu. Kur'an, hadis, kelâm, fıkıh, tefsir gibi İslam bilimlerinin yanı sıra fizik, kimya, matematik, astronomi gibi pozitif bilimlerde dersler verilirdi. Neden Türk adı aldığı meçhul. Tıpkı bugünkü mülteciler gibi. Hani Arap ulema Osmanlı'ya getirilmemişti! Üstelik daha sadece iki isim saydık! Üstelik bunlar Türk din adamlarını da eğitmişler. Hem de en üst derecede!

Gözlemevinin yakılması, kadınlara ferace zorunluluğu, Hristiyanların devletten dışlanması, devlette ve dinde Arap İslam Anlayışının egemen haline gelmesi vs derken, Yahudi etkisi ile Osmanlı ve Türkler, sosyo-kültürel bir dönüşüm de geçirmeye başlamışlardı. Peki bu sürecin sonunda başka neler oldu.

Yahudi Ansiklopedisi:
"İstanbul Yahudi cemaatinin ekonomik ve kültürel gerilemesi 17. yüzyılda, Osmanlı İmparatorluğu'nun genel gerilemesiyle birlikte başladı... İstanbul'daki Yahudi nüfusunun ekonomik olarak gerilemesiyle birlikte, saraydaki Yahudi hekim ve danışmanların sayısı da azaldı."

Bir dakika! Yavuz Sultan'dan beri devletin maliyesi Yahudilerin elinde değil miydi! Osmanlı Sarayı'ndaki danışman ve hekim sayısının azalmasında Yahudilerin ekonomik durumlarının bozulması mı etken oldu, yoksa Türkler de diğer Avrupa ülkeleri gibi soyulduklarını mı fark ettiler? Ama zaten maliye neden bozuldu ki? Yine Jewish Virtual Library'e başvuralım:

"Conversolar vaftiz eylemini mali yönetimde yüksek mevkilere tırmanmak için kullanabildiler: Örnekler arasında Aragonlu II. John döneminde baş haznedar olan Luis de la *Cavalleria, Aragon krallığının kraliyet icra memuru olan Luis *Sánchez (yaklaşık 1490) ve haznedar-general olan kardeşi Gabriel *Sánchez sayılabilir. Kastilya Kralı IV. Henry döneminde (1454-74) Diego Arias de Avila kralın sekreteri ve kraliyet hesaplarının denetçisiydi; Diego'nun sevilmemesine rağmen oğlu Pedro onun yerine geçti. Katolik Isabella bile 1476'dan itibaren Kastilya'da baş vergi toplayıcısı olan Yahudi Abraham *Senior'un ve Portekizli V. Alfonso'nun bankeri olduktan sonra kraliçenin özel mali temsilcisi olarak görev yapan ve Granada'ya karşı savaş için ona hatırı sayılır bir miktar borç veren Isaac

*Abrabanel'in mali tavsiyelerine güveniyordu. Kraliyet ailesinin maliye bakanı ve mali işler sorumlusu ve Yahudi Noah Chinillo'nun torunu olan Converso Luis de *Santangel, Kolomb'un Amerika seferini finanse etmek için Isabella'ya borç verdi. Napoli'ye giden Isaac Abrabanel gibi bazı adamlar Yahudiliğe sadık kalsa da, İspanyol kökenli bir grup Yahudi Portekiz'de kaldı ve vaftiz edildikten sonra, özellikle Doğu Hindistan baharat ticaretiyle birleşerek orada finansal nüfuz sahibi oldu. Bunların arasında öne çıkanlar Francisco ve Diogo *Mendes'ti. Anvers'e yerleşen Diogo *Mendes, Portekiz kralına, imparatora ve İngiltere Kralı VIII. Henry'ye borç vererek oradaki en önemli tüccar bankacılarından biri oldu. "Herdeiros de Francisco e Diogo Mendes" firması, Diogo'nun ölümünden (1543) sonra bir süre Francisco'nun dul eşi Doña Beatrice de Luna (Gracia *Nasi) ve yeğeni João Miques (Joseph *Nasi) tarafından yönetildi. Daha sonra Türkiye'ye göç ettiler ve burada João Miques, ticari ve bankacılık faaliyetlerini siyasi nüfuzla birleştirdi. **Yüksek bir mevkiye yükselen bir diğer isim de Portekiz'in Tavira kentinden Alvaro Mendes'ti ve Konstantinopolis'te Solomon *Abenaes adını aldı. Yahudi sarraflar ve vergi memurları Osmanlı İmparatorluğu'nun birçok yerinde bulunuyordu. İspanya ve Portekiz'in birleşmesinden (1580) sonra, bir dizi nüfuzlu Konverso, sermayelerini tacın çeşitli girişimlerini finanse etmek, Flanders ve Doğu Hint Adaları'ndaki orduya erzak sağlamak ve Afrika'ya sözleşmeler sağlamak için yatırma fırsatını değerlendirdi. Faaliyetleri, özellikle 1626 mali krizinden sonra genişledi ve ülkeye bağımsız egemenliğini geri kazandıran 1640 Portekiz isyanına kadar devam etti. Bu tarihten sonra, İspanya'da yaşayan tüm gente de nação (Conversos olarak adlandırılır) üyeleri şüpheli konumuna düştü."**

Şimdi bu dönem hakkında biraz bilgi. UVaDOC Documentary Repository of the University of Valladolid:
"İspanyol Geç Orta Çağ Krizi, 14. yüzyıl sonu ve 15. yüzyıl boyunca İspanya'da göreceli bir istikrar ve büyüme döneminin ardından yaşanan önemli zorluklar ve gerileme dönemini ifade eder. Bu dönem, ekonomik sıkıntılar, siyasi istikrarsızlık ve toplumsal huzursuzluklarla damgalanmış ve İspanyol toplumunun çeşitli yönlerini etkilemiştir."

Bir dakika... Nasi'de Polonya'nın en zor zamanında sağladığı Osmanlı-Polonya barışı karşılığında Polonya'dan bir çok ayrıcalık almamış mıydı! İspanya-Osmanlı paralelliği, Yahudilerin etrikaları ve bu devletlerin her anlamda gerilemesi. Sonra ya sürülmeleri, ya da kendi istekleri ile göç etmeleri... Teadüf mü?

Yeri gelmişken, o çok eleştirilen Engizisyon Mahkemeleri konusuna da değinelim. "Engizisyon Mahkemeleri'nin" amacı cadı avı, şu bu değildi. En kanlısı olan "Fransız Engizisyonu" tamamen politik amaçlıydı, Dinsel bir nedeni yoktu. Ama "tarihi galipler yazar," ve Yahudiler engizisyonları Kiliseyi karalamak, ve Hristiyanlığı aşağılamak için kullanıp çarpıttılar. İspanyol Engizisyonu'nun nedeni ise Sahte Hristiyanları" bulmaktı. Peki neden? Conversolar ve David Halil Paşa gibi olaylarda nasıl hizmet ettiklere devletlere ihanet ettiklerini görmüştük, değil mi... Peki neden?

***
"Enternasyonal/milliyetsiz olarak adlandırılabilecek tek unsur... Küçük ve köksüz, uluslararası bir klik." Adolf Hitler
***

Yahudilerin İspanya'dan kovulmalarından önce kriz, Osmanlı Sarayı'ndaki etkilerini kaybetmelerinden önce maliyenin bozulması, Fransız Devrimi öncesi ekonomik kriz... Bu kadar tesadüf cinayet davasında olsa mahkum olursunuz herhalde...

III. Murat bir Yahudi kadının 40 bin dükalık mücevher ile sokağa çıktığını duyunca ülkedeki bütün

Yahudilerin öldürülmesini emreder! Onu bu kararından vazgeçiren Askenazi olur. Bu tarihten sonra, Yahudiler Osmanlı'da da zaman zaman çeşitli gerekçeler ile takibata uğramaya başlarlar. Bizim tarihçilerin yine söz etmediği bir durum. Ne demiştik, ya gizlerler, ya çarpıtırlar, ya da hepten yalan söylerler. III. Murat olayı burada bırakır; ülke de içten içe çürümeye devam eder. Ve Osmanlı'nın gerilemeye başladığı, daha doğrusu gerilemenin artık görünür hale geldiği 1700'lerin başları ile Yahudi etkisinin azalması eş zamanlıdır. Yahudilerin Osmanlı'daki 200 yıllık Altın Çağı sona ermiştir. Ama zarar bir kere verilmiştir. Osmanlı devlet sistemi, sosyo-kültürel dokusu vs değişmiştir. Acaha bu dönemdeki Yeniçeri isyanlarının ne kadarını finanse etmişlerdir? Kim bilir... Ama Osmanlı'yı çökertme planlarının bir de dış ayağı vardı tabii!

3- Kudüs'te Yahudi Devleti

Siyonist ideolog Nahum Sokolow, Balfour Deklerasyonu'nun imzalanmasında önemli rol oynayan iki kişiden biridir. Bir konusmasında söyle demiştir: "Siyonizm, milletimizin en iyilerinin uğruna yüzlerce yıldır çalıştığı, mücadele ettiği, acı çektiği ve öldüğü bir idealdir."

Şimdi neden " yüzlerce yıl" dediğini anladınız mı... Biz son 500 yıla ışık tuttuk. Sokolow, bu sözleri ile Siyonizmin Theodor Herzl ile başlamadığını açıkça belirtiyor (1859-1936). Ama Yahudilerin kendilerini Filistin'e taşıyacak İngiltere'yi bir gecede keşfettiklerini düşünmek saflık olur. Cromwell İsyanının başarıya ulaşması ile İngiltere'nin onların Avrupa'daki ana üssü konumuna geldiğini gördük. Özelleştirilmiş bir "Merkez Bankası" sahibi oldular, masonluğu kurdular vs. Bunun öncesinde ise Osmanlı'nın çökmesi için gerekli müdahaleleri de yapmışlardı. Osmanlı maliye politikasının 1700'lere kadar Yahudilerce yönetildiğini unutmayalım). Binlerce değil ama yüzlerce yıl beklemişlerdi; biraz daha bekleyebilirlerdi.

Kudüs'te bir Yahudi devletinin kurulabilmesi için önce Osmanlı'nın çökertilmesi gerekiyordu. Balfour Deklarasyonu'nun imzalanmasında ve Amerika'nın savaşa girmesinde baş rolü oynayan Chaim Weizmann daha 1906 yılında Arthur Balfour ile yaptıkları bir görüşmede, çıkması yaklaşan Avrupa savaşına Osmanlı'nın da, Alman tarafında yer almak kaydı ile katılması gerektiğini açıkça söylemişti. “Bay Balfour, 1906'da nemli ve sisli Manchester'daki eski Queen's Hotel'in bir odasında Dr. Weizmann'ı kabul ettiğinde ruh hali böyleydi. Önündeki öneri, kabul edilirse, Türkiye'yi herhangi bir "gelecek dünya savaşında" İngiltere'nin düşmanları tarafına eklemek, Türkiye bu savaşta yenilenirse, bundan sonra Arap dünyası ile sonsuza kadar sürecek bir savaşa girilmesi anlamına geliyordu."

Peki Osmanlı neden Rusya'ya karşı savaşa girsindi ki? İşte sözde Türkçü İttihat ve Terakki bu noktada ortaya çıktı. 1906 yılındaki görüşmeden 2 yıl sonra iktidara geliverdiler. Bakın dönemi anlatan yabancı çalışmalarda İttihatçılar için ne deniyor:

"Türkiye'de 1908'deki İttihat ve Terakki İnkilabı, görünüşte yabancı nüfuzuna karşı çıkan bir halk hareketiydi. Ancak Yahudiler ve Dönme olarak bilinen gizli Yahudiler, İnkilapta öncü bir rol oynamışlardı.” Balfour Deklarasyonu'nun Perde Arkası - İngiltere'nin Rothschild Bankerlerine Büyük Savaş Sözü, Robert John, Institue of Historical Review, (1984)

Siyonistlerin, Osmanlı'nın mutlaka, ama Almanya'nın yanında savaşa girmesi ile ilgili görüşlerini, İttihatçılar için söylenenleri, Turancılığı ve Osmanlı'nın savaşa girmesindeki etkisini, ve sonunda olanları hep birlikte değerlendirdiğimiz zaman resim bütün netliği ile karşımıza çıkıyor zaten.

Bir yanda bunlar olurken, diğer yandan da Yahudi Türkolog Arminius Vambery Türk Ocakları'ndaki Turancılara sürekli makaleler gönderip duruyor, ve bu makaleler toplantılarda okunuyordu. Ama yine de Turancılığın maceraperest İttihatçıların ideolojisi olmaktan çıkıp toplumsal taban bulmaya başlaması

1915 yılını bulacaktı. Bu arada Ziya Gökalp'de İttihat ve Terakki Parisinin programına Turancılığı sokmayı başarmıştı. Sonunda Türk Ocakları'nda Turancıların sayısının artması Türk milliyetçilerinde rahatsızlık yaratmaya başladı. İzmir Türk Ocağı Başkanı Necip Türkçü, 1915 yılında İzmir Türk Ocağı'nda verdiği bir konferansta Anadolu ve Rumeli Türklüğü dışında Türk olamayacağını belirterek Turancılığı sert bir şekilde eleştirdi. Ancak Turancılar, iktidardaki İttihat ve Terakki'nin desteği ile Ocak'taki Türk milliyetçilerini tasfiye ettiler.

İttihatçı liderlerinin Osmanlı'yı savaşa sokmasının görünen amacı Turan'ı kurmaktı. 800 kilometre uzaklıktaki Atina'ya, Manastır'a (Makedonya) gidecek gücü olmayan Osmanlı ordusunu 5500-6000 kilometre uzaklıktaki Bişkek'e (Kırgızistan), Orta Asya'ya göndermeye kalktılar. Ama bir yandan da İttihat ve Terakki'nin başındaki Enver Paşa gibi Turancılar, Osmanlı'nın en eğitimli ve en iyi teçhizata sahip askerlerini Alman ordusu ile birlikte savaşmaları için Batı Cephesine gönderdiler. Eğer Turan konusunda samimi olsalardı bu askerleri Doğu Cephesine göndermeleri gerekirdi. Fakat Osmanlı ordusu, bu birlikleri Batı'ya göndermemiş olsaydı bile Rusya ile baş edebilecek durumda değildi. Oysa farklı ittifaklarda yer alan Balkan devletleri kesinlikle Rusya'dan çok daha zayıftı. Kaldı ki, Müttefikler Osmanlı'nın yanlarında savaşmasını istemez ise (ki istemeyeceklerdi, çünkü Siyonistler bunun önlemini daha baştan almışlardı), Osmanlı savaşa girmeyebilirdi de. Zaten Atatürk'e göre Osmanlı'nın savaşa girmesi büyük hataydı. Savaştan kaçınmak mümkündü; ki bunu da Atatürk'ün kendi yazışmalarından örnekler ile anlatacağız. Ama Yahudiler işi şansa bırakmayacak, bu görüşmeden 3 yıl sonra 1908 yılında Turancıları iktidara getirerek Osmanlı'nın Almanya'nın yanında Rusya'ya karşı savaşa girmesini garantileyeceklerdi. Eğer Osmanlı, Balkanlar'ın en azından bir kısmını geri almak için İngilizlerin yanında savaşa girse bu anlaşılır bir durum olabilirdi. Ama Osmanlı'nın Almanların yanında savaşa girmesi, Siyonistlere hizmet etti. Tam da öngördukleri gibi!

Sonuçta Osmanlı ordusu, Rusya cephesinden Arap yarımadasına kadar her yerde yenildi. Peki bunu öngöremeyecek kadar aptalmıydılar? Sokolow ve Weizmann Osmanlı'nın bu savaşa gireceğini ve yenileceğini nasıl öngörebildiler peki? Yoksa başka bir şey mi vardı? Bugün bile Amerika gibi plütokrasiler, veya liberal otokratlarca yönetilen ülkeler, Yahudilerin çıkarları için savaşa girip askerlerini öldürtebiliyorlar. İttihatçılar da o dönem aynısını yapmış olabilirler mi?

İttihat ve Terakki gerçekte Türklük ve Türkçülük ile ilgisi olmayan hareketti. Sadece İran'dan Kürt ithal etmekle kalmamış, bazı Arap ülkelerinden de Anadolu'ya Arap nüfus ithal etmişti. İşte bu yüzden Kürt olmayan "koyu tenli Türk vatandaşlarımız da var. Yani " Türkler kara kuru" diye kimse çemkirmesin boş yere. Merak edenler, İttihat ve Terakki'nin müslümanları iskan politikalarını okuyabilirler. Bu politikaları okuyunca şöyle düşünebilirsiniz: acaba gerçekten iyi niyetli olamazlar mı? İçlerinde çok sayıda mason ve Yahudi dönmesi olduğu gerçeği, uyguladıkları politikalar ve yol açtıkları felaketler ile birleşince, bu bize pek de mümkün görünmüyor. Araplar gibi uzun bir geçmişe sahip ve asimile olmayacağı baştan belli bir halkı, hem de Orta Doğu'da Arap milliyetçiliği güçlenmiş, imparatorluk Arap isyanları ile sarsılırken, Anadolu'ya getirmek nasıl bir kafanın ürünü olabilirdi? Acaba Anadolu'nun kültürel ve etmik yapısını bozmak için yapmış olabilirler mi? Yahudilerin planı zaten bu değil miydi?

Osmanlı da Yahudi Etkisi ve Bazı Sorular

Buraya kadar Yahudilerin Yavuz döneminde Türk ekonomisini nasıl ele geçirdiklerini ve genelde Osmanlı'nın dış ilişkilerini etkilediklerini gördük; ki bu durum daha sonra da artarak devam etti. Osmanlı'nın ekonomi ve maliye politikalarında, ve imzaladığı uluslararası ticaret anlaşmalarında dönem dönem belirleyici rol oynadılar.
Peki dış politikada bu kadar önemli rol oynamış olan Yahudiler, Osmanlı'nın sosyo-kültürel yaşamınına

nasıl bir etki yaptılar? Acaba Osmanlı İmparatorluğu'ndan Türk-İslam anlayışının tasfiyesindeki rolleri neydi? Yavuz Sultan'ın Türk-İslam anlayışına savaş açtığını, Türk boylarını katlettiğini ve Anadolu'ya Kürtleri getirdiğini biliyoruz. Osmanlı'nın ilk kez bu dönemde yüzünü Doğu'ya döndüğünü, Osmanlı yönetim bölgelerine Yahudi defterdarların atandığını da. Ve bütün bunların Yahudilerin Osmanlı'ya sarayında etkin olması ile başladığını da.

Yine bildiğimiz bir başka şey de, Arap ulemayı da Osmanlı'ya getirenin Yavuz olduğudur. Gerçi bazı tarihçiler bunu inkar ediyor artık. Ve bizim bu sözde tarihçiler, Anadolu'daki Moğol katliamlarına da ya hiç değinmiyor, ya olayları çarpıtıyor, ya da mazeretler uyduruyorlar. Örneğin, sakladıkları olaylara örnek olarak, Moğolların 1243 yılında, o zamanki adı Karin olan Erzurum halkını katletmesinden, ve kadınlara yaptıkları toplu tecavüzlerden söz edildiğini duymamışsınızdır. Mazeret üretip çarpıttıkları olaylara örnek olarak ise Timur'un Sivas katliamını verebiliriz.

Cengiz zamanında, 1258 yılındaki Moğol işgalinde, Bağdat nüfusunun % 80'i katledilmiştir. Timur'un Bağdat'ı işgali sırasında ise 90.000 kişilik nüfusun 20.000'i katledilecektir. Timur'un katliamlarının ilk ve en ürkütücü örneklerden biri, 1382'de Herat'ın yağmalanması sırasında yaşanmıştır. Oğlu Miran Şah'ın sadece kemiklerden değil, çiğ etten de bir kule inşa ettiği aktarır. Bu uygulama daha sonra Timur'un istilalarında tekrarlanan bir motif haline gelecektir.

Ankara Savaşı öncesi Sivas'ı kuşatan Timur, "kale komutanına, teslim olmaları halinde kimsenin kanını akıtmayacağına dair" söz vermiş, sonra da bu sözünü Sivas halkını diri diri toprağa gömerek tutmuştur. Bize zamanında böyle anlattılar. Açıklanan gerçeğe ne yapılır? Ya mazeret uydurulur, ya da çarpıtılır. Şimdi bu bilgi onyıllardır yayıldığı ve herkes tarafından bilindiği için ya mazaret üretiyor, ya da olanları çarpıtıyorlar. Yeterki Türkümsü halklara gıcık olmayalım. Olalım! Hele Yıldırım Beyazıt'ın karısını çıplak gezdiren, seks kölesi, masa, ata binmek için tabure olarak kullanan Timur'a ve Asyalı soysuzlara daha da gıcık olalım. Bizim sözde tarihçilerin, Amerika ve Yahudiler için bizi Turan'a gitmeye ve Asyalı halklara para harcamaya teşvik etmek için yalan söylemelerinden, tarihi çarpıtmalarından, olmayan belgeler uydurmalarından bıktık. Bunların tarih hocalarını da Amerikalılar yetiştirdi 1950'lerde; bir dönemin tüm Türk subay kadroları ile birlikte! Atatürk döneminde yetişen subayların önemli bir kısmı ise tasfiye edildi. Hem de binlerce! Adnan Menderes dönemini yaşamış gazeteciler bile bunlardan söz etmeyecek kadar şerefsizdi bu ülkede. Bu bilgilere Amerikan üniversitelerindeki tarih çalışmalarından ulaşmak durumunda kaldık.

Bize anlatmadıkları, ya da çarpıttıkları çok şey var. 1950'lerden beri Türk akademisyenleri ve Türk ordusu Amerikan çıkarlarına hizmet edecek şekilde yetiştirildi.1950 yılı, Atatürk Cumhuriyeti'nin ilk kez yeniden dizayn edildiği, Türklük, tarih, kültür ve ekonomi konularının çarpık bir anlayışla ele alındığı ve devlet ideolojisinin Amerikalılar eli ile yeniden düzenlendiği tarihtir. Ama bizim tarih kitaplarının (tıpkı diğer ders kitapları gibi) 1950'lerde "Atatürk Cumhuriyeti'nin yeniden dizaynı" döneminden başlayarak Amerikalılarca yazdırıldığı göz önüne alınırsa, bunda şaşılacak bir şey yok.

FRANSA SAHNESİ

Yahudiler, İngiltere ve Osmanlı'da başarılı olmuşlardı. İngiltere Merkez Bankasının, bir devlet yatırımı olarak değil de, özel bankalar ve sermaye tarafından kurulduğunu söylersek, Yahudilerin İngiltere'de gerçekte neyi başardıkları hakkında bir fikriniz olur sanırız. Bunun dışında, İngiltere'deki başarıları o dönem için daha çok kozmetikti. Elbette bir devletin Merkez Bankasının özel olması bile başlı başına büyük olaydır gerçi ama yaklaşan fırtınanın yanında bu bir hiç sayılırdı. Artık el yükseltme ve köklü bir devrim yapma zamanı gelmişti. Dünya değişecekti!

Sırada Fransa vardı. İngiltere tecrübesi onlara devrim yapabilecek güce ulaştıklarını göstermişti. İngiltere'ye sağlam bir şekilde yerleşmişler, mason örgütünü kurmuşlar, ve Fransa'da da çalışmalarına başlamışlardı. Şimdi sorun, devrimin sonucunda Fransa devletini baştan aşağa yeniden dizayn edip edemeyecekleriydi. Aslında bunu Osmanlı'da başarmışlardı. Ama diğer Avrupa ülkelerinde bu kadar dolambaçlı yollara sapmalarına gerek yoktu. Sosyo-kültürel yapı farklıydı. Bir çok açıdan şartlar daha uygundu. Çünkü Hristiyanlar, iddialarin aksine Yahudileri düşman değil, sadece problemli akrabaları, kazanılabilecek potansiyel dindaşları olarak görüyorlardı. Bu yüzden daha cüretkar olabilirlerdi. Planların içerikleri ve uygulama şekilleri farklı olsa da amaç aynı idi; mevcut toplumsal yapıların yıkılması, ve Dünya Yahudi Egemenliği için bir aşama kaydetmek.

Fransa aslında Yahudilerin en rahat ve güçlü olduğu ülkelerden biriydi. Yahudiler de bu durumu istismar etmekten çekinmediler, ve 1789 Fransız Devrimi'ne açıkça rol oynadılar. Bu sefer ek olarak, gizli uşakları olan masonları da kullandılar. Kendi yarattıkları bu sapkın tarikat sayesinde, daha sonra sadece Fransa'yı, değil, başka ülkeleri de halklarına hissettirmeden kendi amaçları doğrultusunda yönlendirdiler. Kendilerinden baska herkese zarar veren politikalar uygulattırdılar, ve hatta savaşlar çıkardılar. Masonluk, Yahudilere perde arkasından ülkeleri yonetme olanağı veren bir örgüttür. İslam ülkelerinde, özellikle şeriat ile yönetilen İslam ülkelerinde ise masonların yerine genelde “tarikatlar, İslamcılar ve dönmeler” kullanılır. Laik İslam ülkelerinde ise bunlara ek olarak masonlar da kullanılır.. Fransa'ya gelince, Jakobenlerin hepsinin mason olduklarını söylemek doğru değil belki; ama içlerinde çok sayıda mason vardı ve oldukça da etkindiler. Maximilien Robespierre liderliğinde bir terör rejimi kuruldu. Fransız devrimciler, Yahudiler tarafindan örgütlendikleri, yani mason oldukları için de Hristianlık karşıtıydılar. Sahte bir din bile kurdular. Aristokratların mallarına el koydular. Bu aristokratlar halkı soydukları için yapılmamıştı. Sermayenin el değiştirmesi için yapılmıştı. Yahudiler ve masonlar zenginleşti. Daha sonra Avrupa’yı saracak liberalizmin temelleri de, yine bu dönemde Fransa'da atıldı. Sonrasında İspanya’da bile iktidara gelen liberaller (masonlar), hem sermayenin el değiştirmesi için çalıştılar, hem de Hristiyanlık karşıtı faaliyetlerde bulundular. Bu yüzden İspanya’da Karlist Savaşları başladı. Nüfuz edemedikleri tek ülke Rusya oldu. Bugün de Rusya, 300 yıl önce olduğu gibi liberalizmin bütün değerlerine karşı duruyor. Devletçi, gelenekçi ve ulusalcı. Rusya'nın bugün de hedefte olmasının nedeni budur.

Alexis de Tocqueville (Eski Rejim ve Fransız Devrimi adlı çalışmasında), Devrim'in ilkelerinin gerçek hedefleriyle pek ilgisi olmadığını söylemiştir. Bu gerçekten de doğrudur, çünkü Devrimin sonucu ne özgürlük, ne eşitlik olmuştur. Tarihçiler Fransız Devrimini, Fransa'nın Amerikan bağımsızlık savaşına verdiği desteğe ve bu süreçte gerçekleşen yüksek borçlanma ve enflasyona bağlasalar da, bu doğru değildir. Gerçekte Fransa'yı ekonomik krize sokan Yahudi bankacılardı. Yahudi uşağı Masonlar ise halkın hoşnutsuzluğunu kullanıp halkı manipüle ederek geleneksel toplumsal yapıları ve Katolik Kilisesinin Fransa'daki gücünü önemli ölçüde ortadan kaldırdılar. Masonlar, Yahudilere kendilerini açığa çıkarmadan Fransa'yı ve diğer ülkeleri yönlendirme olanağı veren bir organizasyon ve casusluk örgütünden başka bir şey değildir. Atatürk'ün mason localarını kapatması da bu yüzdendir zaten. Fransız Devrimi, Avrupa'da Siyonistlerin ve masonların Hristiyanlığı ortadan kaldırma yönünde attıkları ilk adımdır. Aslında Devrim, Fransa'nın Katolik Kilisesinin baskısından ve dinsel bağnazlığın etkisinden kurtulmasını sağlaması açısından iyi gibi görünse de, Kilise'yi reforme etmek yerine yok etmeyi hedeflediğinden bir çok toplumsal değerin zarar görmesine yol açtı. Üstelik tek amaç Kiliseyi yok etmek de değildi. Bir diğer amaç da, yönetimin Kral'dan alınıp “yeni zenginlere” verilmesiydi. Fransız Devriminden sonra çok sayıda eski ve gelenekçi zenginin ve aristokratların malları el değiştirdi. Yandaş bir sermaye sınıfı yaratıldı. Buna kibarca “burjuvalar” dediler. Katolik Kilisesi baskı altına alındı ve masonların Evrenin Ulu Mimarı” söylemini andıran “Yüce Varlık Kültü” denilen yeni bir din yaratıldı. Fransız Devrimciler, 8 Haziran 1794'te, Hristiyan Paskalya Bayramına denk gelecek

şekilde, “Yüce Varlık Festivali” denilen kendi dinsel bayramlarını ilan ettiler.

Nisan 1792'de yeni seçilen Yasama Meclisi, “sözde Özgürlük, Eşitlik ve Kardeşlik” ” ideallerini savaş yoluyla Avrupa'ya yayma amacı ile Avusturya ve Prusya'ya savaş ilan etti. Hedefleri, Prusya'da da (İngiltere ve Fransa'da olduğu gibi) bir Yahudi iktidarı kurmaktı. Eğer İngiltere, Fransa ve Amerika'daki Yahudi etkisine, banka ve finans kuruluşlarının kimlerin elinde olduğuna bakarsanız, haklı olduğumuzu görürsünüz. Güney Afrika Merkez Bankası eski müdürü Stephen Goodson'ın A History of Central Banking and the Enslavement of Mankind Merkez Bankacılığının ve İnsanlığın Köleleştirilmesinin Tarihi) adlı kitabını okumanızı öneririz. Goodson 2003-2012 yılları arasında tam 9 yıl boyunda Güney Afrika Cumhuriyeti Merkez Bankasını yönetmiş, 2014 yılında politikaya atılarak bu ülkedeki Merkez Bankası sistemini değiştirmek için çalışmalar yapmış, 2018 yılında ise kimliği belirsiz bir kişi tarafından vurularak öldürülmüştür.

Ulusalcılık akımlarının Fransız Devrimi ile ortaya çıkıp yayıldığı iddia edilse de, gerçekte ortaya çıkan toplumu ayakta tutan bütün değerlere karşı bir düşmanlık oldu. Ulusalcılık, gerçekte bu sahte devrimin istenmeyen çocuğu idi. İspanya'da Kilise karşıtlığı, ve o döneme göre liberal sayılabilecek ekonomik uygulamalar, 1820'lerden itibaren güçlendi. İspanya'da Kral VII. Ferdinand'ın 1833 yılındaki ölümünden sonra, Kraliçe Maria Christina'nın amcası tahtta hak iddia ederek ayaklandı. Bu olay, Maria Christina'nın tahtı korumak için liberallerden yardım istemek zorunda bıraktı. Yine aynı yıl İspanyol parlametosunun (Las Cortes) ikinci kez açılması ile yönetimde söz hakkı elde eden liberaller daha da güçlendi ve Hristiyanlık karşıtı politikalar uygulamaya başladılar. Oysa Kral III. Charles'tan beri, din kurumuna ve geleneksel değerlere zarar verilmeden, Kilisenin İspanya Krallığı'ndaki otoritesi ve etkisi azaltılıyor ve kilise kontrol altına alınıyordu. Ama 1833'ten sonra gücü ele geçiren liberallerin istediği Kilise'yi kontrol altına almak değildi; Hristiyanlığı yok etmek istiyorlardı. Bu ise gelenekçi ve tutucu Karlist Hareketin ortaya çıkmasına yol açtı ki, bu iki güç arasındaki mücadele ancak 1939'da, İspanya İç Savaşı'nın General Franco'nun zaferi ile sona ermesi ile son bulacaktı.
Bugün bile David Toutou gibi Yahudi rabbileri, bir Hristiyan-Müslüman savaşını nasıl heyecanla beklediklerini gizlemekten çekinmiyorlar. David Toutou, Yahudi din adamları yetiştiren İsrail'deki Yeshiva enstitüsünde görevli ve etkili isimlerden sadece biridir. Bizi (Müslüman ve Hristiyanları) adeta Yecüc ve Mecüc gibi gördüklerini söylemek, pek de yanlış olmayacaktır.

Fransız Devriminin sloganları olan “Özgürlük, Eşitlik, Kardeşlik” fikirleri bugünün küreselcilerin ve serbest piyasacı liberallerinin de sloganlarıdır. Ve hala aynı amaca hizmet etmektedirler; Yahudi ve mason zenginlerin egemenliği, geleneksel toplumsal değerlerin, ırkların, ulusların yok edilmesi.

Belki ulusalcılık (milliyetçilik) Fransız Devriminin bir sonucudur diyebiliriz. Sonuçta insanların kendi kaderleri hakkında kendilerinin karar sahibi olabileceğine dair bir inanca kapıldılar. Bu da devletlerinin kararlarına sahip çıkmalarına neden oldu. Oysa Fransız Devrimi'nin gerçekte tek yaptığı, karar verme hakkını tek bir kişi (kral) ve çevresinden (aristokrasi) alarak masonlara, yani “yeni zenginlere” vermekti. Siz isterseniz burjuva da diyebilirsiniz. Aynı şey sonuçta. İşte komünistlerin bugünkü çok partili sistemi "burjuva demokrasisi" olarak adlandırmasının ardında bu vardır. Ve bu gerçek, faşizmin burjuva demokrasisine bir alternetif olarak "korporasyonlar sistemini," yani "mesleki temsil" ilkesini ortaya atması ile sonuçlandı. Faşistlerin de, komünistlerin de ortak amacı, aslında bir plütokrasiye, yani zengilerin yönetimine dayanan bir sistemi, gerçekten halkın söz sahibi olduğu bir sistem haline getirmekti.

Arthur de Gobineau'nun "İnsan Irklarının Eşitsizliği" üzerine yazdıkları ve Avrupa, özellikle Almanya'daki etkisine gelince, bu da abartmadır. Nazi Almanyası'nın "sözde ırkçı temellere dayanan etnik milliyetçiliğine ve Nazilerin Slav düşmanlığı ile suçlamasına" gerekçe olsun diye uydurulmuştur.

Nazilerin derdi Slavlar değil, komünistlerdi. Bunun kanıtını Kavgam'da görebilirsiniz.

"Mesela, birkaç yıla kadar Asya, gelişmesinin temelini Yunan, Rus ve Alman tekniği seviyesine çıkaran uygarlığa, benim uygarlığım diyebilecektir. Bu uygarlığın sadece dış görünüşü, hiç olmazsa kısmen, Asya'nın verdiği belirli özellikleri taşıyacaktır. Japonya, sanıldığı gibi, uygarlığına Avrupa uygarlığını eklemiyor. Tam tersine, Avrupa'nın bilim ve tekniği, Japon uygarlığının temel özelliklerini teşkil eden şeye yakından bağlanıyor. Bu ülkede hayatın esaslı temeli artık orijinal Japon uygarlığı değildir."
"Eğer bugünden itibaren üstün ırkın etkisi Japonya'nın üzerinden kalkacak olsa, ve Avrupa ile Amerika'nın yıkılmaları sağlansa, Japon milletinin teknik ve bilimde kaydettiği ilerlemeler bir süre daha devam edebilir. Fakat birkaç yıl sonunda kaynak kuruyacak ve Japonlara özgü nitelikler tekrar ortaya çıkacaktır. Böylece bugünkü medeniyeti de, yetmiş yıl önce üstün ırkın medeniyetinin dalgası ile çekip çıkarıldığı derin uykunun içine tekrar gömülüp kalacaktır."

Bu arada şunu da belirtelim, ne yazık ki orjinal baskı olmayan kitaplara da güvenilmiyor. Kavgam'ın Soğuk Savaş dönemindeki Türkçe çevirilerinden, Hitler'in "Rusya" ile ilgili sözlerinden (mesela: Yunan, Rus ve Alman tekniği seviyesine...) "Rusya" çıkarılmış, yerine "Amerika" yazılmıştı. O dönem Türkiye'de, Rus salatasının adı bile Amerikan salatasıydı. İşte tarihçilik de böyle yapılıyor, haberler böyle yazılıp yorumlanıyor, gerçekler böyle çarpıtılıyor. Sadece Türkiye'de böyle değil elbette 1945'ten beri dünya böyle.

Yukarıda, Hitler'in kendi açıklamalarında da gördüğümüz gibi, Hitler'in Ruslar ile ilgili hiç bir ırksal ayrımcı sözü olmamasına rağmen, "Hitler'in Slavları aşağı gördüğü ve katlettiği vs yalanları uyduruldu. Hitler elbette Slavları pek sevmiyordu, bu Kavgam'da da görülüyor. Ama onlara bakışı ile zencilere veya mongollara bakışının aynı olmadığını da yine yukarıdaki sözlerinden anlıyoruz. Kaldı ki Hitler, Slavları "Lebensborn" adlı "Irk İyileştirme Programına" bile dahil etmişti.

Hayır, amacımız Yahudileri yermek veya Hitler'i övmek değil. Sadece tarihte olan bazı şeylerin arka planına ışık tutmak. Türklerin sarı mongoloid ırktan geldiği iddilarının ilk olarak Fransa'da ortaya çıktığını unutmayalım. Aynı şekilde Slavların mongoloid ırk ile karıştıkları için aşağı oldukları iddiasının kaynağının da yine Fransa olması ve Fransa'nın da liberal devrimin beşiği olması anlamlıdır. Türkler ve Ruslar (veya Slavlar) hakkındaki iddiaların ortaya atılmasının arasında kısa bir zaman dilimi vardır. Amaç aynıdır: Avrupa'nın yarısını "melez" ilan ederek önce ırk kavramını, sonra ise millet ve milliyetçilik kavramlarını önemsizleştirmek; ve nihayetinde de milli devletleri yıkmak. Anlattığımız olayları izlediğinizde, ve bugün geldiğimiz noktaya baktığınızda haklı olduğumuzu anlarsınız. Geçmişten bu yana uzanan kesintisiz bir program vardır, ve adım adım da gerçekleştirilmektedir.

Bazı cahiller şimdi çıkıp "ırk ve ırkçılık" kavramlarını sömürgeciliğe falan bağlayacaklardır. Çünkü Türkiye düşünsel bir çöldür. Aydını da genelde cahildir. Eğer bir Tevrat alıp okursanız, aralarda "ırklar ve karışmaları" ile ilgili çok sayıda ayet görürsünüz. Avrupa'da ırkçılık yok iken, Yahudilerde vardı Beyaz-siyah vs ırkçılığı olarak veya o anlamda değil üstelik; Etnik anlamda! Hitler'e ve Nazilere atfedilen "etnik ırkçılık" aslında Yahudilerde olan ırkçılıktır. Naziler "şu veya bu ırk hakkında böyle düşünüyor, onları böyle görüyorlardı. Ve/veya onlara ... davranıyorlardı" diye söylenen ve anlatılan her şey, aslında radikal Yahudilerin sizin hakkınızda düşündükleridir. Nazilerin eylemleri veya düşünceleri değillerdir. Radikal Yahudilerin sayısı ise sandığınızdan fazladır.

Senaryonun, yani Turancılık senaryosunun bir ucu da, işte şimdiye kadar girmediğimiz bu alana, Yahudilerin başka ırklara olan düşmanlığına gidiyor. Amaç Avrupa'nın yarısını "kırma" ilan ederek "ırkın önemine dair" görüşlerin altını boşaltmak. Ve Avrupa'ya renkli ırkların gelmesinin önünü açmak.

Şimdi Adolf Hitler'in aşağıdaki sözlerini okuyun, ve dünyada Türkiye'de dahil, Soğuk Savaşın bitiminden beri olanları bir daha düşünün.
"Zenciyi Almanya'ya getirenler de Yahudiler idi. Hep aynı gizli gaye ve açık hedef için hâlâ getirmektedirler. Nefret ettikleri Beyaz ırkı melezleşmeden çıkacak piçleşme ile yok etmek, onu eriştiği uygarlık ve siyaset seviyesinden indirmek ve ona hakim olmak istemektedirler. Çünkü ırkı saf olan, ve kanının kuvvetinden haberdar olan **bir ulus, hiçbir şekilde ve hiçbir zaman Yahudi'ye boyun eğmez. Yahudi ancak, bu dünyada ilelebet ve sadece melezlerin efendisi olabilir. Bunun için de insanları devamlı olarak zehirler ve böylece ırklarının seviyelerini düşürmeye çalışır.** Böylece Yahudi çifte devrim meydana getirmek için sistemli bir şekilde çalışır. Bu çifte devrim ekonomi ve siyaset alanlarında olacaktır. İçerden gelen bu saldırıya karşı enerjik bir şekilde karşı koyan ulusları, Yahudi faaliyete geçirdiği uluslararası nüfuz ve tesirler sayesinde bir düşman şebekesi ile sarmaya başlar. Onları savaşa zorlar. Sonunda zamanın geldiğine inandığında da savaş alanına zafer bayrağını dikiverir. Devletleri ekonomik yönden sarsar. Böylece verimsiz hale gelen kanun teşebbüslerini devletin elinden alır ve mali kontrole tabi tutar. Yahudi, siyasi yönden de devleti yaşama vasıtalarından yoksun bırakır. Her türlü karşı koymanın ve ulusal savunmanın temellerini çürütür."

Bir Yahudi-Mason Projesi: Fransız Devrimi

Fransız Devrimi, normal tarihsel sürecin bir sonucu olarak ortaya çıkmamıştı. Bir Siyonist projesinin parçasıydı. Fransız masonluğu,1700'lerin başlarında İngiltere'den gelen masonlar tarafından kurulmuştu. İngiltere'den gelen bu masonların hedefinde, tıpkı bugün olduğu gibi, dönemin etkili kişileri, zenginleri, politikacıları, yazarları, gazetecileri ve akademisyenleri vardı. Ancak sermaye sahibi zenginler (burjuvalar) tartışılmaz bir çoğunluğa sahipti. Bu noktada, mason ahlakı konusunda bir örnek vermeyi gerekli görüyoruz. Fransa'nın ilk ve en ünlü masonlarından Voltaire, arkadaşı Theriot'a yaşam tarzının, yönetimin biçiminin nasıl olması gerektiği ile ilgili kendi inançlarını ve düşüncelerini anlatan bir dizi mektup yazdı. Yazdığı bir mektubunda şöyle demişti: "Şeytan gibi yalan söylemek gerekir. Korkakça veya bir süreliğine değil, cesurca ve her zaman. Yalan söyleyin dostlarım, yalan. Size karşılığını verebildiğimde ödeyeceğim." Yahudiler, İngiltere'den sonra (Cromwell Ayaklanması) Fransa'da da çalışmaya başlamışlardı, ve Voltaire da devrime giden yolda Fransız masonların neler yapması gerektiğini söylüyordu. 1725 tarihli bu mektup, masonların, Fransa'da resmi kuruluş tarihleri olan 1729'ten önce yazılmış olması bakımından önemlidir, ve masonların politik amaçlarının da bir kanıtıdır. Üstelik tek kanıt da bu değildir. Fransız masonluğu ile Fransız Devrimi'nde rol oynayan Jakobenler Kulübü arasındaki temaslar ve iş birliği tarihçiler tarafından büyük ölçüde kabul görmektedir. “Robespierre veya Mirabeau tarafından belirlenen devrimci stratejiye göre dönüştürülen kulüp, masonluk ritüellerine, gizlilik kurallarına ve örgütlenme kurallarına göre hareket etmişti." Sonuç olarak Fransız Devrimini yapan Jakobenlerin önemli bir kısmı ya masondu, ya da masonların ideallerinden etkilenmişlerdi. Devrimden önce Fransa'da 40 bin mason vardı. Devrimden sonra da üçüncü parlamento döneminde seçilen 749 üyenin 247'sı masondu. Ayrıca seçim komiteleri üyeliklerini de ele geçirmişlerdi. Grand Orient de France arşiv müdürü Pierre Mollier bir makalede, şunları söylüyor: “Cumhuriyetçi Parti desteğini Masonlardan aldı; milletvekillerinin üçte biri Masondu. Üçüncü Cumhuriyet'in tüm ilerici yasaları buradan geliyor.”

İşte Türklerin mongol olduğunu, Orta Asya'dan geldiğini iddia eden Fransız tarihçilerin ilk yetiştiği, ilk kitapların yazıldığı, bizim Rusya'dan gelme veya Osmanlı doğumlu sözde Türkçülerin, Turancı kesimin eğitim aldığı Fransa böyle bir yerdi o dönemlerde.

Fransız Devriminden sonra Hristiyanlığın tasfiyesi için de çalışmalar başlamış, sahte bir din bile uydurulmuştu. Fransız Devrimini işleyen tarih kitapları bundan neredeyse hiç söz etmezler, ama Fransız Devriminin en önemli sonucu ve can alıcı noktalarından biri buydu. “Hristiyanlık karşıtlığı da

nereden çıktı" demeyin. Masonların öncülüğünde gerçekleşen Fransız Devriminin en önemli sonuçlarından biri de budur. Çünkü Yahudi inancına göre “Hristiyan Mesihi yok olmalıdır ki, Yahudi Mesihi gelebilsin.” Eğer dindar bir müslümansanız, "Aman Hristiyanlık yok olacak, ne güzel" diye sevinebilirsiniz. Ama sevinmeyin. Çünkü... Yahudi Mesih'i nasıl biri ve gelince ne olacak, bunu da anlatacağız. Mesih falan gelmeyecek tabii, ama önemli olan onların neye inandıkları, ve bunu gerçekleştirmek için neler yaptıkları ve yapacakları; ve elbette sonuçları. Mesela Siyonistler olmasaydı, Birinci Dünya Savaşı 1916 yılı sonunda bitmiş olacak, İkinci Dünya Savaşı ise muhtemelen hiç çıkmayacaktı. Belki, ama belki yine çıkardı; fakat Amerika savaşa girmez, Alman-Sovyet savaşı da yaşanmazdı. İngiltere ise bir süre sonra uzlaşmak zorunda kalırdı. Ama böyle olmadı, ve iki savaşta da on milyonlarca insan öldü, 13 milyona yakın insan sakat kaldı Bir bu kadar insan da parasını, birikimlerini kaybetti, aç kaldı. Yani Mesih gelmeyecek olsa da, bu uğurda neler yaptıkları önemli. Fransız Devriminin bir diğer önemli sonucu da “iktidarın ve sermayenin el değiştirmesidir” ki buna değinirler. Ancak farklı şekilde anlatırlar. İktidarın ve sermayenin el değiştirmesini, aristokratlardan burjuvaziye geçmesi" olarak tanımlarlar. Bu ilk bakışta doğru gibi gözükse de, eksik bir tanımdır. Fransız Devrimi, sermayenin gelenekçi ve ulusun bel kemiği olan insanlardan Yahudilere, ve onların liberal işbirlikçilerine ve/veya masonlara geçmesidir. 1791 Ulusal Meclis tarafından kabul edilen anayasa, yeni bir toplumsal ayrım sisteminin başlangıcını işaret eder. Bunlardan en dikkat çekici olanı, tam oy kullanma ve görev alma hakkı tanınan "aktif" vatandaşlar ile aynı yasalara tabi olan ancak oy kullanamayan veya görev yapamayan "pasif" vatandaşlar arasındaki ayrımdı. Bir sınıfa veya diğerine üyelik, kişinin gelir düzeyine, dine ve mesleğine göre belirleniyordu. Yine aynı yıl çıkarılan Le Chapelier Yasası, sendikaların erken bir versiyonu olan meslek birliklerini ve grev hakkını yasaklıyor ve serbest girişimi norm olarak ilan ediyordu. Bu yasa ücretli çalışanlar ile sermaye sahipleri daha da ayırıyordu. Yani Fransız devrimcilerin vaatleri, yaptıklarına uymuyordu. Ne olmuştu özgürlük, eşitlik ve kardeşliğe? Ama zaten Voltaire dememiş miydi: “"Şeytan gibi yalan söylemek gerekir.” İşte yaptıkları da aynen bu oldu. Amaçlarına ulaşmak için yalan söylediler. Zaten Hristiyanlığı ortadan kaldırmaya çalışacaklarını da söylememişlerdi. Avrupa'da liberallerin ve masonların, İslam dünyasında ise İslamcıların bugün de yaptıkları gibi. Çünkü takiyeyi Yahudiler'den öğrenmişlerdi.

Zaten Fransa'yı devrimle sonuçlanan krize götüren de, Fransa'daki Yahudi bankerlerin para politikaları olmuştu. Bugün Fransız “Ulusal Cephe” hareketinin tarihini incelemiş olanlar, bu grubun kuruluşunda "Kralcıların" önemli rol oynadığını görürler. Ki aynı grup 1899-1935 arasında aktif olan Fransız Aksiyonu/Hareketi (Action Française) adlı partinin de temelini oluşturur. Bu kişilere "Kralcılar" denmesinin nedeni, monarşiye olan aşkları değildir. Bu kişilere "Kralcılar" denmesinin nedeni, Fransız Devriminin liberal değerlerine, iktidar ve sermayenin el değiştirmesine, Devrim ile ortaya çıkan aile, din ve ulus düşmanlığına, ve sosyal mühendislik programına karşı çıkmaları; kısaca eski düzeni savunmalarıdır.

Sonuç olarak Fransa’da sahte din olayı tutmamıştı, ama Fransa’dan yayılan gelenek karşıtı,ve liberal ekonomi yanlısı dalga İspanya’da bile etkili olmuş, bu yüzden 19. Yüzyıl sonlarında İspanya Karlist Savaşları ile bölünmüştü. Oysa Rusya hala can sıkıcı derece tutucu ve liberalizme düşmandı. Üstelik sermaye hala Rusların ve gelenekçilerin elindeydi. 1860’a kadar Rusya’da Merkez Bankası yoktu. 1860 yılında kurulduğunda ise tamamen Rus Devletinin kontrolündeydi. Batı’daki gibi özel (Amerika) veya yarı özel (Avrupa) gibi değildi. Bu yüzden de Rus Çarlığı yıkılmalıydı; Türkler ve Ruslar savaşmalıydı. Elbette Osmanlı'da yıkılmalı veya zayıf düşürülmeliydi ki, Yahudiler Kudüs'e dönebilsin. Ama Türkler kendilerini toprak kayıplarına rağmen hala Balkan devleti olarak görürken, neden Orta Asya'ya yönelip Rusya ile savaş istesinlerdi ki? Avusturya o dönemlerde Balkanlar'a inmek istiyordu ve Türkler de doğal olarak Balkanları korumaya çalışmakla meşguldüler. Bu ve aşağıda sayacağımız başka nedenler ile, Rusya’daki Türk ve müslüman azınlıklar üzerinde çalışmaya başladılar.
İlk önce coğrafyasına ve oradaki kültürüne bağlı olarak, gerici veya modern İslamcı hareketler

yaratarak Rusya'yı işten yıkmak istediler. Ama bu hareketler başarısız oldular. Bu yüzden de eski İslamcılar, sonradan Türkçülüğü keşfettiler ve bazıları Osmanlı'ya bile geldiler. Yeni plan, Osmanlı'yı Rusya'ya karşı kışkırtmaktı. Türklerin normal şartlarda Turan hayalleri kurması söz konusu değildi. Bu yüzden de bu hareketin temeli önce Rusya'da atıldı ki, Türkler "bu ideolojinin karşılığı Rusya'da var zaten. Doğuya ilerlersek yerel halklardan destek görürüz" desinler, ve Turan hayalleri peşinde koşsunlar. Osmanlı'yı Dünya Savaşına sokan İttihatçıların Rusya'ya saldırırken inandıkları şey de, işte tam olarak buydu zaten. Bilmedikleri şey ise, Turan idealinin gerçekte Asya' da sadece bir avuç insan tarafından benimsendiği, Orta Asya halkların çoğunun ise kendi tarihsel soy ve kültürlerine sahip çıktıklarıydı. Böylece bazıları Türk kökenli, bazıları ise Türklük ile ilgisi olmayan müslümanlar üzerinden bir Turan hayali, bir ilüzyon yarattılar (Bu saçmalığın sadece Türkiye'de tuttuğunu söylemeye gerek yok herhalde). Bu arada, Fransa'daki yeni rejim de, Fransız Devrimi'nden sonra hem iktidarını pekiştirmek, hem de ideolojisini dışarıda yaymak için çalışmaya başlamıştı. Hedef ülkeler arasında Rusya da vardı. Farklı nedenler ile de olsa, Rusya'nın yıkılmasını isteyen başka ülkeler de vardı elbette. Rusya'nın zayıflaması veya çökmesi; İngiltere'yi Asya'daki rakibinden kurtaracak, Almanya'ya ise Kırım'a kadar uzanma olanağı sağlayacaktı.Ayrıca liberal fikirlerin yayılmasının önünü açılacaktı. Bu arada Yahudiler, Rusya'da da bankaları, ve yani sıra kültürel ve politik yaşamı etkileri altına alma şansına sahip olacaklardı. Ve bu onlar için "Yahudilerin Yeryüzü Hakimiyetine" giden bir başka adımdı.

TURANCILIK VE YAHUDİLERİN AMACI

Yahudilerin iki amacı vardı. Birincisi Rusya'yı dönüştürerek (İngiltere ve Fransa gibi) kontrol altına almak veya yıkmak. İkincisi ise Kudüs'te bir Yahudi devleti kurmak. Bunun için ise Osmanlı'nın yıkılması gerekiyordu. Dolayısı ile bu iki devletin birbirleri ile savaşması Yahudilerin çıkarınaydı. Rusya, Almanya'yı Anadolu'ya tercih ederdi. Zaten yüzyıllarca Alman boyları ile Batı Rusya'nın egemenliği için savaşmıştı. Osmanlı ise Balkanları Asya'ya tercih ederdi. Çünkü Türkler, Selçuklu'dan beri yeniden Batı'ya gitmeye çalışıyordu. Rusları kandıramazlardı, ama Türkleri kandırabilirlerdi. "Hristiyanların çoğunlukta olduğu topraklar yerine neden müslüman Orta Asya'ya gitmiyorlardı." İşte Türklerin "güya Orta Asya'dan geldiği" masalı tam da bu noktada yaratıldı. Evet, bir kısım Türk Anadolu'ya belki Horasan'dan gelmişti. Ama anavatanları Orta Asya olduğu için değil, Hazar İmparatorluğu, Kiev Knezliği tarafından yıkılıp Türklerin bir kısmı, bir dönem Orta Asya'ya çekilmek zorunda kaldığı için.

Turancılık fikri, Yahudilerce ile ortaya atılmış bir "proje idi." ve fikir babası da elbette Türkler değil, Yahudilerdi. Bu ideolojinin ön hazırlıkları Fransa'da yapıldı. **Türklük üzerine ilk araştımalar, ilginç bir şekilde Osmanlı dışlanarak, Balkanlar bir yana, Anadolu Türkleri bile dikkate alınmadan Orta Asya'dan başlatıldı. Türkler incelenirken Balkan, hadi vazgeçtik, en azından Anadolu Türklüğü ölçü alınmalı, ve diğer halkların Türklüğü, Anadolu Türklüğü üzerinden değerlendirilmeliydi.** Ama öyle yapılmadı. Çünkü bu proje yapılırken, tek amaç Türklerin dikkatini Orta Asya'ya çevirmek değildi. Başta Avrupa olmak üzere, ırk ve milliyetçilik düşüncelerinin de altı oyulmak isteniyordu. Kendi soyunu korumada "titiz" olan Yahudi, başka halkların kendi soyunu korumasını istemiyordu. Ama şimdilik diğer halkları bırakalım, ve neden Türklerin Ruslar ile savaşmaya teşvik edildiğine dönelim.

Sanıldığının aksine Theodor Herzl, "Kudüs'te bir Yahudi devleti kurulması" fikrini ilk dile getiren kişi değildir. Aslında yaptığı, uzun süredir Yahudilerin düşlerini süsleyen bir rüyayı sistematikleştirip yaşama geçirmek üzere dünya çapında harekete geçmekti. Yahudilerin 1500-1700 yılları arasında Osmanlı'da yaptıklarına değinmistik. Yahudiler çalışmalarına daha sonra da devam ettiler.

Sör Moses Montefiore 1784 yılında İtalya'nın Livorno kentinde doğdu, Londra'da büyüdü. 1812'de, onu **Nathan Mayer Rothschild**'in kayınbiraderi ve borsacısı yapan Judith Cohen ile evlendi. 1824'te iş hayatından emekli oldu ve zamanını ve kaynaklarını toplum ve sivil işlere adadı. İlk kez 1827 yılında Filistin'e (İsrail) gitti. Daha sonra buraya altı ziyaret daha yapacaktı. Ramsgate'deki arazisinde kendi sinagogunu kurdu. Filistin'de yaşayan Yahudiler adına yaptığı ilk faaliyetler arasında, o dönem hala Filistin'de yaşayan Yahudilerin kendi kendine yetebilmelerine yardımcı olmak için bir **"toprak edinme planı"** hazırladı. Ayrıca matbaa, tekstil fabrikası vs. gibi tesis ve fabrikalar kurdu. Yine Kudüs'ün Eski Şehri'nin dışında, kendi adını taşıyan Yemin Moshe'yi kurdu. Yanı sıra çeşitli tarım yerleşiminin kurulmasına ilham verdi. İngiliz kaynakları, Moses Montefiore'un Filistin'e bir servet harcadığını yazar. Sör Montefiore, ayrıca İtalya, Romanya ve Rusya'ya giderek buralardaki Yahudi liderler ile temaslarda bulundu. 1863 yılında Sultan Abdülaziz ile görüşerek, bu bölgede yaşayan Yahudilerin bölgedeki İngilizler ile aynı haklara sahip olması için talepte bulundu. Moses Montefiore yaptığı bu çalışmalar ile aslında bölgede bir Yahudi devletinin altyapısını hazırlıyordu. Moses Montefiore'un 100. doğum günü, dünyadaki Yahudi topluluklarında resmi tatil ilan edildi.

Nitekim, onun Filistin'e son ziyaretini gerçekleştirdiği 1875 yılından tam altı yıl sonra,1881'de bölgeye, Rusya Yahudilerinin bir teşkilatı olan "Bilu Hareketinin" yönlendirmesiyle Avrupa'dan ilk Yahudi yerleşimciler de gelmeye başlayacaktı. Hem de kitleler halinde. Bu olay Yahudilerce "First

Aliyah" diye anılır. İşte ünlü "Kibbutz" çiftlikleri de bu dönemde doğdu.

Bu arada Yahudi gazetelerinde "Yahudileri Kudüs'e dönmeye çağıran yayınlar çıkmaya başlamıştı bile. Moses Hess, 1862 yılında, 'Roma ve Kudüs' adlı kitabında Yahudi sorununa çözüm olarak Filistin'de bir Yahudi devleti kurulmasını öneriyordu. Leon Pinsker bir doktor ve Hibbat Zion (Siyon Aşıkları) Hareketinin kurucusu ve lideriydi. 1882 yılında Yahudi halkını bağımsızlık, milli bilinç ve bağımsız topraklara dönüş için çabalamaya çağırdığı Almanca Autöemancipation adlı bir broşür yayınladı. Bu çalışmalarla eş zamanlı olarak, Türklük ve Turan üzerinde de çalışıyorlardı. "Turan" terimini ilk kullananlar da Yahudi dilbilimciler olan Julius Klaproth ve Max Müller'di. Max Müller'in babası Luteryendi. Müller de görünüşte hristiyandı, ama annesi Yahudi'ydi, ve Müller Yahudilik ile ilgili önemli eserler de verecekti. Ne tesadüftür ki, Klaproth'da Yahudilikten Protestanlığa geçmiş, asıl adı ve Isaak Jakob Schmidt olan bir Yahudi'ydi.

Biraz daha gerilere gidelim, ve tekrar başa dönüp hatırlayalım. Porzekiz'in Osmanlı İmparatorluğuna elçi olarak atadığı Josef Nasi'ye. Portekizli bir Sefarad Yahudisi olan Nasi, Gracia Mendes Nasi'nin yeğeniydi. Aile servetini, İspanyol zulmü altında inlerken, bankacılık sektöründen kazanmıştı... Nasi, elçi olarak geldiği Osmanlı'da, "Osmanlı Padişahı Süleyman'ın tahta çıkışında oğulları Selim ile Beyazıt arasında yaşanan mücadelede Selim'i desteklemiş, bu sayede ondan müterferik rütbesi ve maaşı da dahil olmak üzere birçok ayrıcalık elde etmişti. Babı-Ali'nin dış politikası üzerinde büyük bir etki yaratmış, eski Bogdan voyvodası Aleksandr Lapuseanu'nun tahtını geri almasına yardımcı olmuştu. Ayrıca 1562'de Polonya ile Türkiye arasında yapılan barış görüşmelerinde önemli bir rol oynamıştı."

Josef Nasi, 1561'de Tiberias ve Safed kasabalarına Yahudilerin yeniden yerleştirilmesi işi ile de uğraşmıştı. "Yahudileri o zamanki Osmanlı Filistin'indeki şehirlere yerleştirmeye çalışan ilk kişiydi."Ayrıca Sultan'dan yönetim yetkisi veren bir ferman almış ve Joseph ben Adruth'un yardımıyla surları ve şehri yeniden inşa etmiş, ayrıca dut ağaçları dikerek ve zanaatkarları oraya taşınmaya teşvik ederek burayı bir tekstil (ipek) merkezine dönüştürmeye çalışmıştı. Yahudilerin Papalık Devletlerinden taşınması için düzenlemeler bile yapılmış ancak Osmanlılar ve Venedik Cumhuriyeti savaşa girince bu plandan vazgeçilmişti.

Yahudiler, yüzyıllardan beri Kudüs'e dönmeyi düşlüyorlardı. Ama önlerindeki büyük engel vardı: Osmanlı İmparatorluğu. Osmanlı İmparatorluğu parçalanmalıydı. Ama nasıl? Hayır, Osmanlı'nın çöküşünün tek nedeni Yahudiler değildi. Bunda özellikle Yavuz'un Arap ülkelerini almasından sonra, Osmanlı'nın Hristiyan tebaasına karşı tutumunu değiştirmesinin büyük rolü olmuştur. Eğer Osmanlı ilk k urulduğu gibi bir Balkan devleti olarak kalsaydı ve Selçuklu'dan beri süre gelen "Hristiyan siyasetini" terk etmemiş olsaydı Balkanlar kaybedilir miydi? Peki en azından Mustafa Celalettin Paşa'nın reform önerileri kabul edilseydi? Ya Osmanlıcı aydınlar Hristiyanlara da Müslümalar ile eşit haklar verilmesini kabul etseydi? Hepsini geçelim. Fatih Sultan Mehmet, "kardeş katlini" getirmek yerine "eski Türk kültürüne bağlı kalarak" tek eşliliği geri getirseydi? Mesela kızı Osmanlı sarayında İmparatoriçe olan Yunan Despotu, veya Yunan halkı Osmanlı'dan ne kadar şikayet ederdi ki?

Kabul edelim, Yahudiler olmasaydı da Osmanlı çökecekti. Osmanlı'nın dar kalıplı zihniyeti yüzünden Balkan milletleri zaten bağımsızlık isteyeceklerdi. Kürtler, ve burunlarından kıl aldırmayan Araplar da öyle. Hepsi tarihte yazılı nedenler ile ayaklanıp bağımsızlık peşinde koşacaktı. Ama Osmanlı ve Rus savaşlarının bu süreci hızlandırdığı açıktır. 18. yüzyılda başlayan Türkoloji araştırmalarına biraz da bu gözle bakmak gerekir. Avrupa'daki Türk hayranlığı nasıl tersine döndü, ve Orta Asya'dan gelmiş çekik gözlü Türk imgesi nasıl ortaya çıktı? Hem de ne Avrupa'da, ne de Asya'da (Anadolu) tek bir çekik gözlü, Osmanlı (Türk) yok iken? Hayranlık antipatiye nasıl dönüştü, ve Türkleri Avrupa'dan atma fikri nasıl doğdu?

O dönem, yani Avusturya'nın Osmanlı'dan Bosna'yı almasından beri, Türkler ile Rusların savaşmasının, Balkanlar'a inmek isteyen Avusturya-Macaristan İmparatorluğu'nun da işine geldiğini unutmayalım. Avusturya'nın Balkanlar ile ilgili planları da, Yahudilerin Orta Doğu planları gibi Osmanlı'nın Rusya ile savaşmasını gerektiriyordu. Yahudilere göre, en güçlü olduğu yerde, anavatanında darbe yiyen bir Osmanlı Arap yarımadasını elde tutabilir miydi? Tutamayacağını biliyoruz. Yaşadık ve gördük. Balkanlar'ın kaybedilmesi Osmanlıya hızlı bir çöküş getirdi.

TURAN FİKRİNİN DOĞUŞU

İngiltere'nin "Kutsal Topraklar"daki politikasının temelleri 19. yüzyılda atıldı. Bu dönem Hristiyan Siyonizminin de ortaya çıktığı dönemdir. 19. yüzyılda sözde Pan Turkizmi icat eden Yahudiler, Hristiyanlar için de, etkileri bugün bile görünen "Hristiyan Siyonizmini" icat ettiler. Bu hareketin temelini atanlar ise **"Kripto Hristiyanlar, yani "Yahudilikten Hristiyanlığa sözde dönenler oldu."**

Joseph Frey (doğum adı Joseph Levi; 1771–1850) güya Yahudiler arasında Hristiyanlığı yaymak için uğraşıyordu. Ama aslında Yahudilerin sorunları ile daha ilgiliydi. Sözde din değiştirmiş, ve böylece İngiliz kilisesine sızmıştı, Aslında Yahudiler için çalışıyordu. Joseph Frey (Levi), Joseph Woolf ve iki ilahiyatçı Ridley Herschell ve Philip Hırschfeld ile birlikte "Londra Yahudiler Cemiyeti'ni" kurdular. Joseph Woolf'da Yahudiler'e Hrristiyanlığı anlatmaya adamıştı hayatını. Ama babası bir hahamdı. Ve o da Frey gibi, Yahudilerin çıkarları ile daha fazla ilgiliydi. Ridley Herschell de yine aynı şekilde İsa'yı bulmuş bir Polonya Yahudisi idi. Üstelik sadece "Hristiyan Siyonizmi Hareketini" kuranlar değil, sonraki liderleri de Yahudi dönmesiydi.

Sözde Türk milliyetçisi Turancıların Orta Asya'ya olan ilgilerinin neden Türk milletine olandan fazla olduğunu düşünmeden edemiyor insan. Acaba sadece mason muydular, yoksa daha fazlası mı vardı arka planda? Bu sözde Hristiyanların, Hristiyanlar'dan çok Yahudileri düşünmesi gibi, bizim Turancılar da Orta Asya'dakileri bizden fazla düşünmüyorlar mı? Rusya'dan veya Asya'dan gelen sözde Türkçüler, Osmanlı'nın ne durumda olduğunu görmüyorlar mıydı? Arka arkaya savaş kaybeden, halkı fakru zaruret içinde kıvranan bir devlete "gidin Turan kurun" demek ne demek. Hem de o dönem savaşmaktan ülkesinde neredeyse erkek kalmamış bir devlete! Bugün de bu kafaların Türkiye ile bir ilgisi yoktur. Fabrikalar, madenler satılır, geri alma planı yapmazlar. Hadi onu geçtik, Atatürk döneminin "devlet yatırımları ile planlı ekonomi" programını yeniden başlatmayı bile akıllarına getirmezler. Zaten öncüleri olan İttihatçılar da, 2 yıl önce kaybettikleri Balkanları ve Balkan Türklerini akıllarına getirmemişler, Bulgarlar ile birlikte Yunanistan'a saldıracaklarına, Türklerin en az 1000 yıldır adım atmadığı Asya uğruna onbinlerce vatan evladını "Allahü Ekber Dağlarında" öldürtmüşlerdi. Tabi o dönem halen Türk ordusunun kontrolunde olan Batı Trakya'yı "sınır duzeltmesi" adı altında Bulgarlar'a bıraktıktan sonra.

Çok uzatmayalım. İşte İngiliz sözde Hristiyan Siyonizminin temelinde bu isimlerin yanı sıra pek çok kripto hristiyan yer aldı. Bölgeye Balfour Deklerasyonuna uzanan İngiliz ilgisi de işte böylece başlamış oldu. Yani tek amaç Rusya'yı çökertmek değildi. Sadece Asya'daki İngiliz sömürgelerini güvence altına almak değildi. Türklerin ve Rusların savaşmasını, bu iki ülkenin de birbirini tüketmesini istiyorlardı. Bugün de aynısını istiyorlar. Türkiye bu sefer de "Yahudi Projesi AB'nin" jandarması olsun istiyorlar. Biz Rusya ile dalaşalım, Orta Asya Cumhuriyetleri de Güney Kıbrıs'ı tanıyım, Türklerin arkasından düşmanları ile iş çevirsin. Oh ne ala.

Yahudilerin Restorasyonu

"İngiltere'nin "Yahudi olmayan Siyonistleri"nin "Yahudilerin restorasyonu" kavramıyla günlük siyasete girmesi 1840'lardaydı; bu kavramlar dış politika düzeyinde işleniyordu. 1840'ta Lord Shaftesbury'nin etkisi altındaki Palmerston, Yahudilerin Filistin'e yerleşmeleri için teşvik edilmeleri gerektiğini savunarak, padişahı Yahudilerin "geri dönüşü" fikrine ikna etmeye çalıştı. Bir yandan, padişah ve imparatorluk, "çok sayıda zengin kapitalistin" Filistin'e vereceği zenginliklerden kar elde edecekti. Öte yandan oradaki Yahudiler, Muhammed Ali'nin gelecekteki herhangi bir ihtirasına karşı bir bariyer oluşturacaktı. 1840'larda birçok İngiliz gazeteci, politikacı, sömürge görevlisi ve subayı "Yahudilerin

restorasyonu" hedefini yerine getirmek ve bölgedeki İngiliz stratejik ve ticari çıkarlarını korumak için, bir şekilde Yahudi kolonileri veya hatta İngiliz koruması altında bir Yahudi devleti talep ettiler. Filistin'in İngiltere tarafından doğrudan işgali veya kontrolü için eşit derecede acil talepler daha sonra, önce 1880 civarındaki kriz yıllarında ve sonra I. Dünya Savaşı sırasında yapıldı."

Siyonist Türkolog Arminius Vambery ve Osmanlı'da Turancılık

Turancılıktan bahsedip de, Prof. Dr. Arminius Vambery'den bahsetmemek olmaz. Vambery'nin Yahudi olmasını görmezden gelebilirdik; eğer Theodor Holz'un hizmetinde olmasaydı. Tabii bir yandan da İngilizler için çalışıyordu. Yani Vambery'nin yaptığı çalışmaların amacı akademik değildi. Vambery, Siyonistlerin ve İngilizlerin amaçlarına hizmet eden bir ajandı. Türkler ile Orta Asya halkları arasında bir bağ yaratmaya çalışıyordu. Osmanlı'ya da, Türkler hakkında bilgi edinmenin yanı sıra ajanlık ve lobi faaliyetlerinde bulunmak için gönderilmişti. Türkiye'den Orta Asya'ya uzanan yolculuğunun bir amacı, bu halkların kültürlerini ve dinlerini öğrenmek ise, diğer amacı da potansiyel işbirlikçiler bularak yeni bir ideoloji yaratmaktı. Turancı ideolojinin önemli savunucularından biri olan Prof. Dr. Mehmet Eröz de Vambery'nin ideoloji yayıcı yönünü kabul etmekte ve "Pan Türkizm" denilen bu ideolojinin, Rusların Orta Asya'da ilerlemesini engellemek amacı ile İngilizler tarafından desteklendiğini itiraf etmektedir. Bu tespit doğru olmakla birlikte eksiktir. Herzl'in Asya'daki Rus ilerlemesi ile ilgilenmediği açıktır. Onun derdi, Osmanlı'nın çökmesi, bu mümkün olmaz ise de en azından zayıflatılmasıydı. Çünkü Yahudilerin "Kudüs'te bir Yahudi Devleti kurulması" düşlerinin gerçekleşmesinin tek yolu buydu. Bu noktada, Osmanlı'nın ilgisinin Balkanlar'dan Asya'ya yönelmesinin Almanlara da (Avusturya dahil) faydası olduğunu yeniden hatırlatalım. Yani Türkler dışında herkes için bir "Kazan kazan" durumu söz konusudur.

Arminius Vambery, Mehmed Sadık Rıfat Paşa'nın İstanbul'daki konağında "Reşat Efendi" sahte adıyla dört sene kaldıktan sonra, Türkistan'a üç yıllık (1862–1865) bir yolculuk yaptı. Vambery'nin çalışmalarının Rusya'daki müslüman halkların bazı liderleri ve bir kısım Osmanlı aydını üzerinde gayet etkili olduğunu ve Turancılık ideolojisi için bir altyapı hazırladığını biliyoruz. Vambery'nin çalışmalarını Türk Ocakları'ndaki Turancı çevrelere de gönderdiği bilinmektedir. Mesela, Ahmet Hikmet Müftüoğlu'nun, onun yazdığı metinleri Türk Ocaklarında büyük kalabalıklara yüksek sesle okuduğu bilinmektedir. Türk milletinin sefalet içinde yaşadığı bir dönemde, Orta Asya halklarını kurtarmak için planlar yapıp kafa yormaları akla bu kişilerin Vambery (ve Siyonist soydaşlarından) aldıkları tek desteğin ideolojik olmadığını düşündürüyor. Nitekim Atatürk'ün nasıl bir ülke devraldığını hepimiz biliyoruz. Osmanlı İmparatorluğu gibi bir devletin borçlarını kapatmayı önerecek kadar büyük bir finansal güce sahip Yahudilerin bu çevrelere hiç maddi destek vermediğini düşünmek saflık olur. Yanlız Turancıların hakkını vermek gerek. Prensip sahibi insanlar. Ortaya ilk çıktıkları dönemde de Türk milletinin nasıl yaşadığını umursamıyorlardı, bugün de umursamıyorlar.

İngilizler ve Almanlar'da Oyuna Giriyor

Bu sefer olayın Yahudiler ile bir ilgisi yok. Osmanlı da Turancı fikirlere ihtiyaç duyan kesimin bu ayağını Britanya (İngiliz) İmparatorluğu oluşturuyor. Tek sorun, Rusya'nın liberalizme direnmesi değildi. O dönem Rusya'nın, İngiltere'nin hedefinde olmasının bir nedeni daha vardı: İngiltere ile Asya'da rakip olması. Çünkü İngilizler ile Ruslar, Asya'da rakip bu dönemler. İran'dan başlayarak Japon denizine uzanan hatta artan bir "Rus etkisi" vardı bu dönemde. Tarihte "Büyük Oyun" diye geçer. Almanlar ve Ruslar eskiden beri Doğu Avrupa'nın egemenliği (Polonya-Ukrayna hattında) için savaşmışlardı. Yine bu dönemde Almanya'da Polonya'yı fethetmişti, ve yeniden Rus İmparatorluğu ile komşu olmuştu. Bu ülkelerin hepsinin önündeki engel aynı idi: Rusya. Daha sonra buna Avusturya'da

eklenecekti. Onun düşmanı ise Osmanlı'idi, çünkü Balkanları ele geçirme derdindeydi. İşte bu dört ülkenin de, Türklerin ve Rusların savaşmasını istemelerinin temel nedeni bu dur.

İki Yüz Yıldır Neden Bocalıyoruz" adlı kitabında Niyazi Berkes, Il. Meşrutiyet sonrası ile iki dünya savaşı arasındaki dönemde Turancı ve İslamcı akımların ortaya çıkışları ve niteliklerine ilişkin açıklamalara geniş yer vermektedir.
«Almanya'nın Doğu politikası da İngiltere aleyhine bir İslam birliğini teşvikti. Almanya, İngiltereye karşı İslamcılığı, Rusyaya karşı Turancılığı teşvik ediyordu...» Berkes yine aynı konuda şunları söylüyor: **«Türkiye ya yaklaşan savaştan kaçınmaya çalışacak, ya da ona sırf askeri hizmeti karşılığında başka Batılı devletlerin esirgediği yardımı vadeden tarafın uğruna, varını yoğunu kumara yatıracaktı. İslamcılığın ve Turancılığın rolü, bu işte Türkiye'yi ikinci yola meyilleme ödevini üstüne almak oldu.** Alman genel kurmayının üç büyük rakibe karşı hazırladığı iki büyük projesi vardı:

1- Türk ve Arap alemi içinden ilerleyip İngilizlerin Hindistan hakimiyetine, Fransız ve İngilizlerin Yakın ve Uzak Doğu ticaret üstünlüğüne son vermek,
2- Berlin-Bağdat yoluna paralel olarak, Berlin-Buhara ekseni üzerinden hem Rusya'ya, hem de İngiltereye kesin darbe indirmek.

Osmanlı, Almanların Orta Asya'ya uzanması için koçbaşı olacaktı. İslamcılık bu birinci projenin, Turancılık da ikinci projenin propaganda aracı oldu.» Berkes, İslâmcılık ve Turancılık denilen şeylerin, bu projelerin «Made in Germany» markalı ürünleri olduğunu belirtiyor.Yani Almanlar, bir taşla iki kuş vuracaklardı, hem Rusya'yı, hem de Batı'yı (İngiltere-Fransa).

Bu dönemde İngilizler de Turancılığı desteklediler. Onların Turancılığı destekleme nedeni ise Rusya ile Asya üzerinde giriştiği rekabetti. Eğer Rusya zayıflar ise İngilizler, hem Asya'da daha rahat yayılabilecek, hem de istediğini daha rahat yapabilecekti.

Bu noktada, "Almanya'nın Hindistan politikası" demişken bir başka noktaya daha dikkatinizi çekmek istiyoruz: "Kurtuluş Savaşı'nda Hint müslümanlarının yaptığı sözde yardımlar" yalanına. Ne Türkiye Büyük Millet Meclisi kayıtlarında, ne Atatürk'ün konuşmalarında böyle bir yardımın adı bile geçmemektedir. Bu da, Turancılığa hizmet eden, Turancı Atatürk yalanı gibi, ancak Türkiye'deki İslamcı kesime hizmet etmesi için uydurulmuş bir yalandır. Osmanlı'nın işgali, Kurtuluş Savaşı'nın başlaması ile ilgi uyandırmış, zafere ulaşması ile de Hint milliyetçileri icin ilham kaynağı olmustur. Ancak bir dayanışma söz konusu değildir.

Turancılık, gerçekten de Türklerin ayarını bozmuştur. Eğer İttihatçılar Turancılığın etkisi altında kalmamış olsalardı, Bulgarlar ile bir olup (o dönem iki taraf da Alman kampındaydı) Batı Trakya'yı ve bazı adaları geri alabilirlerdi. Ama ilk yaptıkları Yunanistan'a koşup, "Aman bize saldırmayın. Biz (Turan uğruna) Rusya ile savaşacağız" demek oldu. Böylece Yahudiler, ve Almanların desteği ile Türkiye'de Turancılığın tohumları atıldı. Turancılığın yayılmasında Rusya müslümanları ve bazı gerçek Rusya Türkleri de (mason) önemli rol oynadı. Onu sulayıp can verenler Almanlar, yetiştirip büyüten ve Türkiye'ye hakim kılanlar ise Amerikalılar oldu.

Sözde Türk Milliyetçiliği ve Siyonizm

Bu noktada Türk, Balkan veya Arap milliyetçiliklerinin ortaya çıkmasında Yahudi, İngiliz veya başka bir gücün parmağını arayanlara da değinmek durumundayız. Milletlerin onursuz olduğu ve kendi ırk, etnisite, dil ve kültürlerine sahip çıkmak istemeyeceği, ancak yabancı bir gücün tahriki ile bu yollara

tevessül edebileceğini iddia edenler, her hangi bir ırksal veya milli gurura sahip olmayabilirler. Liberallerin tamamı ile İslamcıların bir kısmı böyledir. Onlara göre insanlar her türlü aşağılanmayı, kimliklerinin yok edilmesini vs. kabul etmelidirler. İdeolojik arka planlarına göre Amerikan, Rus, Fransız veya Arap yalakasıdırlar; ve mutlaka bu ülkeler ile parasal ilişkileri vardır. Sözde Türk Birliğini savunan Turancılar ise başlı başına inceleme gerektiren bir vakıadırlar. Elbette Turancı lider ve akademisyenlerin de Amerika ve Batı Avrupa ile parasal ilişkileri vardır. Sonuçta CIA'in 1950'lerden beri bu kesime oluk gibi para akıttığını biliyoruz. Esas tuhaf olan önemli bir kısım takipçinin durumudur. Kendi milletleri bir yana, kendilerine bile nasıl bu kadar yabancılaştıkları kesinlikle anlaşılmaz bir durumdur. Biraz kendimize gelelim. Komik şeyler bunlar. Asya'nın mongolu ne bizi, ne de bizim atamızı temsil edemez. Bu kişiler Türk soyunu bozulmuş görüyorlar herhalde. Bu mantıkla Atatürk soyu en bozulmuşlardan biri, öyle mi? Çok yanlış ve kesinlikle Türk soyunun bekası açısından yanlış şeyler bunlar. Anlamadığı bir dil eşliğinde Moğol savaşçılarının görsellerine bakarak Türklükleri ile gurur duyduklarını iddia edenlere bir sormak lazım: Orta Asya'da Türkçe müzikler eşliğinde, kumral sarışın Osmanlı, ve Selçuklu savaşçılarını izleyip de Türklük ile özdeşlik kuran tek bir Allahın kulu var mı?

Irk, Yahudiler ve Bugünkü Bazı Türk Milliyetçileri

Harward üniversitesinde profesörü olan Yahudi Noel İgnatiev yıllardır "Irk Düşmanı/Race Traitor" adlı bir dergi çıkartıyor. Savdunduğu şu: "Beyaz ırk yok edilmelidir." Şimdi bazıları çıkıp "İyi de Türkler Beyaz Irktan değil ki." diyebilirler. Eğer Türklerin, genelde beyaz, bazen buğday tenine, kumral saçlarına ve çakır ve açık renk gözlerine rağmen birisi bu cümleyi kurabiliyorsa ya gerizekalıdır, ya art niyetli. Eğer bir Türk, bu cümleyi kuruyorsa kendi soyuna yabancılaşmıştır. Yok, bu cümleyi kuran kişi bu saydığımız özellikleri taşımıyorsa zaten Türk değildir. Gitsin Orta Asya'da milliyetçilik yapsın.

İşte Ignatiev'den bazı inciler. 2013 yılında, emekliliğinden önce son dersinde söyledikleri.
"Beyaz bir erkeksen yaşamayı hak etmiyorsun. Kanser gibisin, hastalık gibisin, beyaz erkekler dünyaya hiçbir zaman olumlu bir şey katmadı! Beyaz bir kadın siyah bir erkekle seks yapıp kara bir bebek sahibi olabilir, ama beyaz bir erkek ne yapabilir ki? Hiçbir işe yaramaz..."

18 Kasım 2013'te bu sözler ile ilgili "Diversity Chronicle" adlı, kuruluş amacı "sözde ırkçılık ve nefret ile mücadele" olan liberal haber sitesinde yayınlanan bir röportajında ise şunları söylüyor:

İvan Fernando: Öğretmenliğinizin son gününde beyaz erkek öğrencilerinize verdiğiniz tavsiyelere birkaç kişinin itiraz ettiğini duydum. Sizce bunun nedeni ne?

Prof. İgnatiev: Her şeyi beyaz ırk üstünlükçü tutumlara bağlıyorum. Beyaz ırkı yok etme hedefi o kadar arzu edilir ki, birinin buna nasıl itiraz edebileceğini anlamak akıl almaz. Tavsiyelerime bilerek veya bilmeyerek karşı çıkanlar, aslında beyaz ırk üstünlükçüleridir. Beyaz ırk olarak bilinen insanlığın kanserini yok etmeye karşı çıkmalarının nedeni de budur.”

Ha sizin çakır gözlerinize, beyaz veya buğday teninize ve kumral saçlarınıza rağmen “ama Türkler beyaz değil ki” diye ortada dolaşan tiplere ne diyelim; Allah onları ıslah etsin. Zira milletini melez piç olarak görmek patolojik bir durumdur!

Yıllar önce o dönem üniveristeye giden bir sözde Türkçü, Turancı genç ile tanışmıştık. Beyaza yakın açık tenli, kumral saçlıydı. Hatta buğday rengi sakalları vardı. "Kendimden o kadar iğreniyorum ki, keşke Türk'e benzeseydim," dedi. Kendini ve soyunu piçleşmiş olarak gören, kendi soyuna yabancılaşmış bu patolojik vaka ile ilişkimizi hemen kestik tabii. Oysa gerçek melezler Orta Asya'da.

Bir gün, yine biri "Sarışın Türk mü olur," demişti. Atatürk sarışın, hatta mavi gözlü değil mi? Yine patolojik bir vaka.

Bugün Türkiye'de soyunu bilen Türk çoktur. Bu Türkler'den hiç biri Moğol'a benzemek bir yana, esmer bile değildir. Hangi boydan geldiğini söyleyebilenler, genellikle beyaz, bazen de buğday tenlidir. Göz rengi kahve rengi bile olsa mutlaka açıktır. Ki renkli gözlü olanları da çoktur. Mavi-yeşil gözlü olan da vardır. Ela gözü de dahil edersek (ki bu en yaygın renktir), renkli gözlülerin oranı ciddi oranda yükselir. Türkiye'de iki farklı ırk daha vardır: Kürtler ve Moğollar. Atatürk zamanında yapılan antopoloji çalışmalarının sonunca, Türkiye'de mongoloid özellikler gösteren, Moğol kökenli, ve Anadolu'nun Moğollar tarafından istila edildiği zamanlardan kalma Asyalı bir grup olduğu tespit edilmiştir. Türk olmayan bu nüfusun oranı yaklaşık % 5 olarak verilmiştir.
Bazı Türkler, Türk kimliği hakkında bugüne kadar bize söylenen yalanların etkisi ile bu grupları öz Türk sanmaktadır. Eğer bu doğru ise bütün Türklerin Türk milliyetçiliği yapması bırakması gerekir; çünkü Türklerin hiç biri mongoloid değildir, ve dolayısı ile Türk de değildir. Yok, Türklerin Beyaz ırktan olduğu gerçeğinden yola çıkacaksak. o zamanda Turancılığı ve Orta Asya'nın mongol halkları ile Orta Doğu'nun çoğu kara Türkmenlerinin (Türkmenler konusunda da geleceğiz) Türk olduğu iddiasını bırakmamız gerekir.

Türk ırkının saf olmadığı doğrudur. Türk nüfus içindeki esmerlerin (ki bunlar çok esmer de değildir) kaynağı, müslüman olmuş Ermeni nüfustur. Bu konu 2005-2010 arası Türk basınında da çok tartışılmıştı. Tabii o dönem tartışılan yakın tarihli ihtidaların dışında, daha eski tarihli ihtidalar da sözkonusudur. Ayrıca Türkler ile müslüman Ermeniler arasında evlilikler olduğunu, ve hatta bazı bölgelerdeki Türk boylarında bu evliliklere daha fazla rastlandığını belirtelim. Ermenistan Ermenileri ile tanışmış veya Ermenistan'a gitmiş olanlar, bu esmer Türkler ile Ermeniler arasındaki benzerliği daha net görebilirler. Ama dediğimiz gibi, bu nüfusun da Türk sayılan nüfus içindeki oranı gerçekte azdır. Kaldı ki bu Türkler'de, Kürtler veya Araplar gibi bir “koyu bir Orta Doğulu esmerliği” de söz konusu değildir. Olsa olsa "hafif yanık" diye nitelenebilecek bir durum söz konusudur. Türkiye'nin gerçekten esmer, yani koyu esmer veya kara nüfusunun kaynağı Kürtler ve Türkiye Arapları'dır. Bunların da bir kısmı ise ya Türkleşmiştir, ya da iddiaları o yöndedir. Ama ırk farkından dolayı Türk sayılamazlar. Çünkü ırksal farklılıklar kozmetik değildir. Soyunu farklı ırklar ile karıştıran bir Türk milletinin bir kaç yüz sonra geleceği yer, kiminle karıştı ise onun düzeyi olacaktır. Zenciler ile karışırsa, geleceğin Türkiyesi daha çok ortalama bir Afrika ülkesine, Araplar ile karışırsa Mısır. Yemen vs'ye, Afganlılar veya Hintliler ile karışırsa da bu ülkelere benzeyecektir. Sonuçta bir halkın bugüne kadar gösterdiği başarılar, onun potansiyeli ve gelecekte de yapabilecekleri hakkında açık bir fikir verir. Şunu unutmamalıdır: Yapabildikleri, yapabileceklerinin teminatı ve göstergesidir.

Aslında 1970'lerin başlarına kadar ırksal farklılıklar ile zeka, akademik başarı ve uygarlık üzerine etkileri üzerine araştırmalar yapılabiliyordu. Ama bu konularda çalışanlar dayak yiyip, arabaları yakılıp ölüm tehditler alıp işlerinden atılınca biliminsanları bu konularda çalışmayı bıraktılar. 2000'li yıllarda son bir cesur adam çıktı; İnsanın genetik haritasını çıkaran "İnsan Genomu Projesi'ni" yöneten Prof. Dr. James Wason. Kariyerine ve başarılarına güvenerek bazı tespitlerini paylaşma gafletinde bulundu. İşi bir yana, ödül ve ünvanları dahil, her şeyini kaybetti. İşte 1970'lerden beri bilim artık böyle yapılıyor. Bu arada, "Beyaz ırk yok edilmelidir." diyen İgnatiev'in ise artık normal bir emekliliğin tadını çıkardığını ve hala saygı gördüğünü belirtelim. Irkçılık aleyhine konuşan, tarihçi, doktor vs görürseniz, onları ciddiye almadan önce bir daha düşünün deriz.

***

İşi yukarıda verdiğimiz örnekler kadar ileri götürmese de (en azından görünüşte), Türk milletini

piçleşmiş olarak gören bir kesim var. Bunların hazırladığı sözde Türkçü videolar Moğol savaşçılardan geçilmiyor. Bu videolardaki beğenilerin ne kadarı bot, ne kadarı gerçek bilemiyoruz tabii. Ama bu videoları beğenenlere, veya iyi niyetle hazırlayanlara (ajanlara değil) soruyoruz: Orta Asya'da, mavi gözlü Orhan Gazi'nin bir avuç askerle kazandığı zaferleri veya İstanbul'u alan sarışın-kumral Osmanlı askerlerinin videolarını hazırlayıp Türk milliyetçiliği adına coşan kaç kişi var?" Hiç yok! Amerika ve Türkiye, Orta Asya'da fonladığı bütün Turancı gruplara rağmen bu ölçüde bir kimlik erozyonu yaratamadı. Farklı ırktan askerlerin videoları ile milliyetçilik adına coşmak, Türkiye'ye özgü bir durum ve bunun psikolojisi üzerinde ciddi klinik ve psikolojik araştırmalar yapılması şarttır.

Turancı Milliyetçiliğin Temelsizliği ve Çelişkileri

Turancılık, kendi içinde bir çok tutarsızlıklar barındıran bir ideolojidir. Bu yüzden de kendi amacı bağlamında başarısızlığa mahkumdur. Türki Cumhuriyetlere bakış açısı gerçekçi değildir. Bu yüzden de Orta Asya Cumhuriyetleri nezdinde Türkiye'nin ciddi bir etkisi yoktur. Biraz etkisi var ise bunu da karşılıksız veya dünya ortalamasının altında faizle verdiği kredilere borçludur. Rusya'nın Türki Cumhuriyetler üzerinde bizden fazla ağırlığı olması normaldir elbette. Sonuçta hem dünyanın en güçlü üç ülkesinden biri olması, hem de yıllarca Orta Asya'yı yönetmiş olması gibi sebepler ile bu ülkelerin siyasetleri üzerinde etkili olması normaldir. Ama Rusya bir yana, eğer İngiltere ve Fransa'nın, (ve dolayısı ile Yunanistan'ın) bile etkisi Türkiye'den fazla ise bunu düşünmek gerekir. Sonuçta Avrupa Birliği, Türkmenistan, Kırgızistan, Özbekistan, Kazakistan'a Güney Kıbrıs'ı resmi Kıbrıs Devleti olarak kabul ettirdi mi? Evet! Peki neden böyle oldu? Çünkü Turancılık, sadece Türklere gaz vermek ve onları manipüle etmek için uydurulmuş bir ideolojidir ve Türki Cumhuriyetlerde bir karşılığı yoktur. Peki ama neden karşılığı yoktur?

Bunun nedeni, Turancılığın “milliyetsiz bir milliyetçilik anlayışı temelinde kurgulanmış olmasıdır. Öncelikle “ırksal olarak tutarsızdır” Irksal olarak "Beyaz ırktan" olan Türkler ile Türki halkların ortak bir noktası yoktur. Irk olgusundan, habersiz ve bilimsel temeli olmayan bir hayali ırk teorisine dayanır. Hayır, her şeyin bilimsel olmasına gerek yok. Anne-babamızı, bilimsel olarak mantıklı olduğu için değil, içimizden geldiği için severiz. Aynı kanı paylaşmak veya paylaşıyor olma sanrısı (evlatlıklar) bile toplumun geri kalanına duyduğumuzdan farklı hisler duymamıza neden olur soyumuza karşı. İşte Turancılık, en temelde bu içgüdüsel gerçeğe karşı kurgulanmıştır. İşte bu nedenle Özbekler ile Kırgızlar bile komşu oldukları ve yüzlerce yıl belki aynı tarihi yaşadıkları halde birbirlerine düşmandırlar. Çünkü Kırgızlar tam mongoloiddirler, Özbekler ise İranlı-Türk ve Güney Asyalı karışımı! Ayrıca Peştun (Afgan) unsurlar da vardır. Bölgenin tarihini ve devletlerin yayıldıkları bölgeleri inceleyince görürsünüz. Ama bizim Türkçü geçinen Turancı kardeşlerimiz, bu bölgede M.S 1. yüzyıla kadar Yunanca konuşulduğunu bilmedikleri gibi, Özbek milletinin nasıl ortaya çıktığını da bilmezler. Anlatılan öykü klasiktir “Ruslar geldi böldüler. Yoksa buralar hep Türkistan'dı.” Ama bu bölge insanları tarihlerini ve köklerini bildikleri için milli kimlikleri de farklıdır. Bu yüzden de Orta Asya'da Türkiye'den veya Amerika-Avrupa Birliği tarafından fonlanmadıkça Türk olduğunu söyleyen tarihçi bulamazsınız. Vatandaş da öyle. Türkiye'ye gelip de “biz de Türküz” diyenlere gelince, kimisi Türk devletinin bursuyla gelmiş veya bir Türk firmasında çalışan birinin vs aksini söylemesi aptallık olur zaten. Tabi bir de Türkiye'deki psikolojik ortam var. Adam sana “biz Türk değiliz aslında” deyip her seferinde Kazakistan'ın, Özbekistan'ın tarihini mi anlatsın. Üstelikte bir de yabancı burada. Zaten kendilerini Türk olarak görseler, Kırgızlar ve Özbekler daha baştan birbirlerini öldürmezlerdi.
En yakın dediğimiz Azerbaycan bile kendi çıkarı söz konusu olunca “tek millet” diyor, ama Türkiye'nin çıkarı söz konusu olunca “ama iki devlet” demiyor mu? Üstelik bu halklara zamanında milyarlarca dolar karşılıksız veya düşük faizli kredi verdik, üzerine yatıp ödenmediler. Dolayısıyla Turancılık, antropolojik, tarihi ve kültürel açıdan temelsizdir. Dil de dahil, her açıdan temelsizdir. İşte yine Özbekistan'dan gidelim. Burada dil Türkçeye daha çok benziyorsa bunun nedeni o bölgenin son

dönemlerinde Türkler tarafından yönetilmiş olmasıdır Yoksa M.S 6-8. yüzyıla kadar Orta Asya'da Türk yoktur. Bu ayrı bir çalışmanın konusudur. Ama şimdilik şunu söylemekle yetinelim: Türkler tarih kayıtlarına Orta Asya'dan önce Avrupa'da girmişlerdir (M.S 1. yüzyıl). Çok daha eskilere gidersek zaten Almanlar vs. de Orta Asya'daydı. Ama bunlar 1950'lerde Fullbright burslu hocalarca eğitilmiş Türk akademisyenlerin yapabilecekleri tartışmalar değildir.

Orta Asya Cumhuriyetlerinin Güney Kıbrıs'ın tanınması olayına geri dönersek, Avrupa Birliği rüşvetinden Kazakistan'ın payına düşen yaklaşık 3 milyar Avro'dur. Orta Asya'nın en zengin ülkesinden bahsediyoruz bu arada. Evet, bu koca ülke sadece 3 milyar Avro gibi küçük bir krediye hem kardeşliğini, hem de prensiplerini satmıştır. Olayın ırksal yönünü irdeledik zaten. Ama alın size finansal ve ekonomik boyutu. Sonra da Türkiye'de bize "Türkiler ile birleşirsek büyük güç olacağımızı" anlatırlar. Bu ülkelerin kendilerine hayrı yok, bize nasıl olacak?

Irk konusunu bir kenara bıraksak bile (ki gördüğümüz gibi bir kenara bırakamayız), Turancıların aradaki 1000 yılı aşkın tarihsel ayrılığı görmezden gelmeleri ayrı bir sorun. Ukraynalılar ve Ruslar aynı ırktan oldukları, bin yıldan fazla bir süredir komşu oldukları ve büyük ölçüde aynı tarihi paylaştıkları halde son dönemde olanları hepimiz görüyoruz. Onları geçtik, birebir aynı dili konuşan, yani aynı etnik guruba mensup Hırvatların, Boşnakların ve Sırpların birbirlerine yaptıklarına ne demeli? Boşnaklar ile Hırvatistan'daki Hırvatların dili zaten birebir aynı. Üstelik Bosna Federasyonu içinde hepsi aynı dili konuşuyor. Bu bir yana, Hırvatça-Boşnakça ile Sırpça (Sırbistan) arasındaki dil farkı İstanbul-Muğla diyalekti kadar. Kültür desen zaten aynı coğrafya. Boşnaklar ve Sırplar Osmanlı döneminde birlikte yaşamışlar birde. Kültür ne kadar farklı olabilir? Ama 1990'larda neler yaşandığını hepimiz gördük. Bir de biz dilini anlamadığımız, aynı tarihi paylaşmadığımız, yan yana yaşamadığımız halklar ile “tek devlet” olacağız öyle mi? İşbirliği ve saygılı kardeşlik desen, o zaten hiç yoktu. Güney Kıbrıs'ın tanınması, “bu ideolojinin ölümün ve malumun ilanı oldu” sadece.

Sonuç olarak Turancılar (Turancı Türk milliyetçileri demeye dilim varmıyor) Türkiye ile ilgi hiç bir önemli soruna çözüm üretme zahmetine girmezler. Herkes kadar ekonomik liberaldırler. Fakirlik, Amerikan güdümü, gençlerin işsizliği, düşük emekli maaşları ve Türklerin azalan nüfusu ile hiç ilgilenmezler. Kürt nüfus artışını geçtim, sığınmacıları bile görmezler. Zafer Partisi bile aslında göçe karşı çıkmaktan çok, göçü görünmez kılma derdinde gibi duruyor. Arapça tabelaları kaldırtma da kim Türk, kim değil bilelim ona göre alışveriş yapalım, değil mi?

Dış siyasete gelince, o da Amerika ile uyumludur. “PKK'yı destekleyen NATO'dan çıkalım” veya PKK'ya silah sağlayan Amerika ile işbirliği yapmayalım” vs demezler. Hatta “NATO üyesi olmak bizi NATO'nun saldırısından koruyor” gibi tuhaf laflar ederler. Çünkü zamanında (belki de hala) oralardan parasal destek ve danışmanlık alıyorlar. Bu yüzden de Gagavuz Özerk Yönetimi Başkanı tutuklanmış, Gagavuzların özerkliği tehlikedeymiş vs. hiç sesleri çıkmaz. Çünkü Moldova hükümeti Amerikancı ve AB'cidir. Bu tutatsızlık veya samimiyetsizlik değildir de nedir? Türki Cumhuriyetler "Kaç yıldır Kıbrıs'ı neden tanımadılar" sorusuna Türkiye istemiyor şu aşamada" gibi veya daha başka anlamsız cevaplar verirler, Türki Cumhuriyetlerin uluslararası ilişkilerini bahane ederler. İyi de, bize Fransanın yaptığı muamelenin aynısını yapacaklarsa nerede kaldı kardeşlik?

Turancı Milliyetçiliğin Yükselişi

Sözde Türk milliyetçileri, Türk milletine bir kaç defa ihanet ettiler; hala da ediyorler. Ama bu normaldir, çünkü Turancı milliyetçilik, Anadolu milliyetçilerinin, yani gerçek Türk Milliyetçilerinin tasfiyesi sayesinde Türkiye’de hakim konuma gelebilmiştir. Türk Milliyetçilerinin o zamanki lideri Remzi Oğuz Arık’ın uçağı da, Çevik Gücü ve PKK’ya desteğini eleştiren eski Jandarma Genel

Komutanı Eşref Bitlis'in uçağı gibi esrarengiz bir şekilde düştü. Daha doğrusu havada infilak etti. Alpaslan Türkeş ise, Zafer Partisinin tüm aklama çabalarına karşı, gerçekte Amerika'da Özel Harp eğitimi almış bir subaydı. Ümit Özdağ ve (eski?) ülkücülerin Alpaslan Türkeş'i bütün aklama çabalarına rağmen, onun Amerika'da "Özel Harp Eğitimi" aldığı, ve Amerika tarafından desteklendiği ilgili NATO yayınlarında görülebilir. Üstelik öyle bulması zor, gerçekliği şüpheli gizli yazışmalarda falan da değil; güncel NATO yayınlarının Türkiye başlığı altında. Biraz arayıp uğraşmak yeterli. **Ayrıca CIA ajanı Ruzi Nazar ile Alparslan Türkeş'in ilişkileri, bombalı bir saldırı ile susturulan basın şehidi, ulusalcı gazeteci Uğur Mumcu'nun 1983 yılında yayımlanan Devrimci ve Demokrat kitabı ve yanı sıra o dönemde çıkan pek çok yazı ve yayınlanan kitap bu sözde Türk milliyetçileri ile Amerika'nın derin bağlantılarını anlatır.**

Tabii ki tarih yaşanırken bazen muhalefet ediyormuş gibi görünmek gerekir ki, planlar bozulmasın. Turancıların bugünkü politikarı, geçmişte olduğu gibi, bugünde tamamen Amerika ve Siyonizmin çıkarlarına hizmet ediyor. Bugün iktidardaki Parti ve ortaklarının gelmiş geçmiş en Amerikancı-Siyonist Partiler olduğu hepimizin malumu. Türk milletinin sorunlarına duyarsızlık, liberal ekonominin desteklenmesi ve Türk milletinin başka ırklar ile karıştırılarak yok edilmesi. Turancılar eskiden bu amaca ulaşmak için Orta Asyalılar'ın Türklüğünü ileri sürüyorlardı. Sonra Kürt nüfusu hızla artmaya devam ederken Türk nüfusunun azalamaya başladığının ortaya çıkması ile "Türk Kürt kardeştir, aksini söyleyen kalleştir diyerek" Anadolu'ya sonradan gelen bu halkı Türkler ile bir ve eşitmiş gibi göstermeye çalıştılar. Bu söylemin amacı, Batı illerine gitmeye başlayan Kürtler'e yönelik tepkilerin önlenmesiydi. 2000'lerin başlarına gelindiğinde, Mersin Akdeniz'deki en büyük Kürt ili olmuştu bile. Haberlere bile çıktı o dönem. Sonra sırasıyla bütün Batı illeri düştü. Turistik kıyı kasabaları bile Kürt istilasına uğradı. Bir tek Türk kızlarının elinden tutup Kürtler ile yatağa sokmadıkları kaldı. Gerçi onu da yaptılar. Reklamlarda! Beyaz ata binmiş prens olarak sunuldu Kürt erkekleri Türk kızları için. Şimdi buna da ihtiyaç kalmadı. Zira Türkiye her ırk ve renkten insanlar ile doldu. Amerika, Rusya ile savaşmamızı isterse yine Turan öne çıkartılacak, istemez ise Türk kızları insanlık, islam, Osmanlı, vs bahanesi ile onunla bununla halvet edilecek. Bu aslan Türkçülerimiz, bir yandan da, en Amerikancı partiye destek olmakla meşguller. Amerikanın, Batı'nın ve Siyonistlerin ekonomik taleplerine onlar kadar boyun eğen bir başka hükümet olmadı. O kadar ki, Turgut Özal bile bunların yanında Lenin gibi kalıyor.

Türk Milliyetçiliğinden Bir Sapma Olarak Turancılık

Yahudiler ve masonlar tarafından temelleri atılan Turancılık, Birinci Dünya Savaşı öncesi Almanların işine geldiği için desteklenmiş, özellikle İttihatçı çevrelerin bir kısmında önemli bir destek kazanmıştı. İttihatçıların, yakın zamanda kaybedilmiş Balkan topraklarının en azından bir kısımını geri almak için Yunanistan'a saldırmamış olması manidardır. Üstelik de bu topraklar Birinci Dünya Savaşı'ndan sadece 2-3 yıl önce kaybedilmişti. Kabul edelim, Turancılık bir anomalidir. Normal olan, Türk milliyetçilerinin Orta Asya gibi 1000 yılı aşkın süredir Türklerin ayak basmadığı coğrafyalara gitmesi değil, yakın zamanda kaybedilen ve önemli bir Türk ve Türk kültürüne bağlı bir müslüman nüfusun yaşadığı Balkanlar'a yönelmesidir. İttihatçılar da, önce iktidarda kalabilmek için 1913'te "Batı Trakya Türk Cumhuriyetini" Bulgaristan'a verdiler. Hadi bizim tarihçilerin buna uydurdukları gerekçeleri kabul edelim. 1915 yılında Bulgaristan'a verdikleri 2600 kilometre kare toprağa ne diyeceğiz! Turancılığın Osmanlı'da taraftar kazanmaya başlaması ile birlikte, Osmanlı adeta gönüllü olarak Balkanlar'dan çekilmeye başlıyor. İyi de neden? Acaba Turancılar, o dönemki sponsorları olan Almanlar'dan talimat aldıkları için olabilir mi? Hadi bunu da geçelim, ve Bulgaristan'ı İttifak Güçlerine katmak için bu tavizi de verdiklerini kabul edelim. Bari Yunanistan'a saldırsaydık. Onlar İtilaf Devletlerinin yanındaydı. İyi de, madem Balkanlar'ı geri almaya niyetimiz yoktu, savaşa neden girdik o zaman? Milyonlarca öz Türk'ün yaşadığı toprakları bırakacaksın, Arap yarımadasında ve Rusya steplerinde savaşa gireceksin.

Ta bilmem kaç bin kilometre ötedeki Mısır'ı geri alıp Kafkaslar'da ilerlemek için. Hadi yazılmayanı yazalım; Sözde Türk Birliği için mi? Sen daha başkentin 300 km batısını almayacaksın/alamayacaksın, ama binlerce kilometre ötede savaşa gideceksin, bir de kazanmayı umacaksın. Ama o dönem Turancıları desteklemiş Almanlar için bu gereksiz bir hareket olacaktı. Türkler'e ihtiyaç öncelikle Rus cephesinde idi. İşte İttihatçıların ve Türk Birlikçi Türkçülerin Milliyetçiliği bu kadardı. Bugün de böyledir! İttihatçıların bu sözde Pan Türkçü önderleri, gerçek Türkleri bırakarak, Alman efendilerinin isteği üzerine hemen Yunanistan ile müzakere yoluna giderler ki, Rus Cephesine yoğunlaşabilsinler. Şimdi anladınız mı Atatürk neden Turancı değildi, ve İttihatçıları sevmiyordu. Çünkü içlerinde olduğu sürede ne olduklarını anlamıştı.

Turancıların, Türk Milletine ilgisizliği yeni değildi yani. Birinci Dünya Savaşı öncesinde de Turancılar, Anadolucular'dan (gerçek Türk Milliyetçileri) farklı olarak Türk Milletinin sorunlarına karşı ilgisizdiler. Turancılar, Orta Asya hülyaları ile Türk Milletini cepheden cepheye sürerken Anadolu halkı fakru zaruret içinde kıvranmakta ve salgın hastalıklarla pençeleşmekteydi. Türk insanının bu durumuna dikkat çeken ve çözümler üretenler ise Anadolucular olmuştu.

Aynı senaryo İkinci Dünya Savaşı sürecinde de uygulamaya kondu. Almanlar, Turancılara o dönemin sosyo-ekonomik koşullarında Türkiye için oldukça yüksek bir rakam olan, bugünkü değeri ile 39 milyon Alman Markı para desteğinde bulundular. (Markın bugünkü karşılığı 20 milyon Avro'dur) Üstelik Türkiye o dönem, nüfusu 17 milyon olan, bugüne göre oldukça küçük bir ülkeydi. Bu paraya bugün bile neler yapılmaz. Ayrıca Naziler, Turancılara teşkilatlanma desteği de sağlamışlar, ve Nazi Partisinin Almanya'da iktidara geliş sürecinde edindikleri tecrübeleri Turancılar ile paylaşmışlardı.

İkinci Dünya Savaşı'nın bitmesi ile ise devreye Amerika girmiştir. Fransız Devrimi'nden beri hedefte olan eski düşman Rusya hala yerli yerindedir, fakat bu sefer Rusya ile derdi olanlar Amerikalılar'dır. Turancılara para, teşkilatlanma ve eğitim desteği devam eder. Sözde Büyük Savaş Kahramanı İsmet İnönü'nün Türk ekonomisinin yanı sıra Fullbright Anlaşması aracılığyla Türk Milli Eğitimini de teslim ettiği Türkiye'nin akademisyenleri de Turancı görüşlere katkı sağlarlar. Türk Milliyetçisi (Anadolucu) ve Türkiye'nin ilk milliyetçi partisi olan Türkiye Köylü Partisi Başkanı Remzi Oğuz Arık öldürülür; ırkçı, islamcı ve sosyalist ulusalcılar da tasfiye edilir. Bu sayede Turancılar, 1950'ların sonunda Türkiye'deki en güçlü milliyetçi akım haline gelir. 12 Eylül 1980 Darbesi'nden sonra ise yine Amerikanın yönlendirmesiyle adım adımTurancı milliyetçilik kurumsallaştırılır. Türk Milliyetçiliğinin tarihi Turancılık üzerinden yeniden yazılır.

Aslında normal olan, bu sözde Türk milliyetçilerinin, ulaşmak istedikleri toprakların hala Türk nüfusun olduğu, ve yakın zamanda kaybedilen Osmanlı toprakları, yani Balkanlar olmasıdır. Ama Balkanlar'daki eski Osmanlı toprakları hiç dile getirilmez. Dile getirildiği zaman da, bu bölgedeki eski Osmanlı halkları için anlamsız bir nefret dili kullanılır. Türkiye'nin Balkan siyasetinin Amerikan siyaseti ile uyumlu olması acıdır. Kosova, Makedonya, Karadağ ve Bosna-Hersek yarın AB'ye girsin, ilk kapının önüne koyacakları Türkler, ilk vize koyacakları ülke de Türkiye'dir. Fakat bu durum bizim sözde milliyetçileri (veya islamcıları) hiç rahatsız etmez.

Soğuk Savaş döneminde Balkanlar'daki yitik Osmanlı toprakları konusunun dile getirilmemesi belki normaldir. Normal midir? Soğuk Savaşta, Amerika'ya rağmen Yunanistan'a saldırılamazdı elbette. Ama o dönem bile Turan hayalleri kurmaktan daha kolaydı Balkan hayalleri kurmak. Yani Nato-Varşova Paktları arasında savaş çıkarsa Sofya'yı almak. Alma Atı' yı almaktan daha kolay olurdu en azından. Kaldı ki, Varşova Paktı'nın dağılmasından sonra da Balkanlar'daki eski vatan toprakları, Türk milliyetçiliği iddiasında bulunan Türkçülerin veya Türk-İslam sentezci Turancıların aklına gelmemiştir.

Sovyetler Birliği çöktükten sonra bile Türkiye'de "Balkan düşleri" gören olmadı. Ama dedik ya, Türkçü olmayan bu sözde Türk Birlikçi ideoloji başkalarına faydası olsun diye uyduruldu. Türkiye bütün Balkan ülkelerini NATO'ya (ve AB'ye) sokmak için canla başla çalıştı. Çünkü artık ANAP, DYP, AKP, bürokrasi vs. her yere sızmış Turancılar, Amerika'nın planları için çalışıyor, ve Amerika'nın istediği gibi "Türki Cumhuriyetler" diyerek Amerikancılık yapıyorlardı. Turan, Türklük ve Türkçülük onlar için o kadar boş şeyler ki. Dört Türksel Cumhuriyet, Güney Kıbrıs'ı tanıyıp bir de üstüne elçilik açmalarına rağmen sesleri çıkmadı. Bosna ve Kosovalılara da her türlü desteği verdik, İslam vs. her ne adına ise. Hem de AB'ye girer girmez ilk kapının önüne koyacaklarının Türkler olacağını, vize uygulamarında diğer AB ülkelerini aratmayacaklarını bildiğimiz halde. Gerçi henüz bu ülkeler AB'ye girmedi ama Türkiye'nin yardımları ile girecekler. Türkiye yine yanlış tarafta.

Orta Asya yerine Balkanlar'a yönelmek daha mantıklı. Yunanistan veya Bulgaristan ile savaşalım demiyoruz elbette. Burada bir noktaya dikkat çekmek istiyoruz sadece. Turan'a Rusya veya Çin ile savaşmadan ulaşılabileceğini sanan varsa, ya dünyadan haberi yoktur, ya da saftır. Tabii sonrasında Amerika'nın da sizi seyredeceğini varsaymanız gerekir. İlle de savaşacaksanız, Yunanistan daha kolay bir seçenektir. Madem bir yerlere savaşa gideceğiz, dünyanın yarısını karşımıza almayalım bari. En azından Balkanlar'a gitsek Rusya ve Çin'i yanımızda bulma şansımız var. Bir mucize olup Türki Cumhuriyetler, Türk olduklarını kabul etseler ve Rusya çökse bile Çin'in Orta Asya'ya girişinizi izleyeceğini sanmak aptallıktır. Ha, tabii bir de bu Türkilerin buna hiç itiraz etmeyip bizi çiçeklerle falan karşılayacak kadar da hayalperest olmak gerekir. Çünkü bu **Türksel Cumhuriyetlerin her şeye rağmen 1000 yılı aşan kendi tarih, dil ve kültürleri vardır. Moğol savaşçıları ile coşan ve sözde Türk milliyetçiliği yapan tipler gibi derin bir kimlik krizi içinde değillerdir.** Gerçekten aynı ırktan (Beyaz) olan ve 1000 yıldır birlikte yaşamış Ruslar ile Ukraynalıların nasıl savaştığına bakmanız bile bu işin olmayacağını size gösterir. Aynı ırktan derken, bir Rus ve Ukraynalı'yı yan yana koyun, kim Rus, kim Ukraynalı anlamazsınız. Ama bir Türk ile Kazak'ı yan yana koyun, 100 km öteden anlaşılır kimin Türk olduğu. Burnumuzun dibinde durum bu ise, Türkilerin birlikte yaşama şansı olmadığı da bellidir. Üstelik aradaki dil, kültür ve tarih farkı Ruslar ve Ukraynalılar arasında olduğundan çok, hemde çok daha fazladır. O da yetmez, Türkilerin kendi aralarında da etnik gerilimler vardır. Bundan da pek bahsetmezler buralarda.

Turancılığın, Türkiye’de hakim olan milliyetçilik anlayışının gelmesi de yine 12 Eylülcü Amerikancı subaylar sayesinde olmuştur. MHP’de temsil edilen Turancı milliyetçilik, ABD destekli 12 Eylülcü general ve politikacıların da desteği ile Türkiye’nin ana akım milliyetçiliği haline getirildi. Soğuk Savaş döneminde düşman komünist Sovyet Rusya idi. Soğuk Savaş bitti, ama bu sözde milliyetçilere Amerika’nın hala ihtiyacı vardı. Çünkü Sovyetler Birliği dağılmıştı, ama Rusya hala yerli yerinde duruyordu. Üstelik hala tam anlamı ile ekonomik liberalizmi benimsememişti. Tabi devletçi Çin, anti-liberal ve Batı karşıtı İran, ve bunların yanı sıra milliyetçi ve yine liberal ekonomi karşıtı BAAS’çı Irak ve Suriye’de yerli yerinde duruyordu. Sovyetler’in çöküşünden sonra Türkiye, Türki Cumhuriyetlere milyar dolarları bulan hibe, faizsiz veya düşük faizli kredi verdi. Sırf bu ülkeleri Batı’ya eklemlemek için Türk milletinin kaynakları çarçur edildi. Batı’nın (ve Yahudilerin) hedefleri ise hiç değişmedi. 7 Nisan 2025 tarihli bir haber de, ABD’nin yeni Ankara büyükelçisinin gündemini okursanız bunu görürsünüz. Tarihsel olarak yine aynı iki ülke var hedefte: Rusya ve Çin. Bu iki ülkeye İran’da eklenmiş durumda. Aslında İran 1953’ten beri İngiliz-Amerikan ikilisinin hedefinde ve sayısız operasyonun hedefi olmuş durumda. İran’a Amerikan-İngiliz müdahalesi, bu tarihte milliyetçi Musaddık hükümetine karşı bir darbe düzenlemeleri ile başladı. Başta Amerika olmak üzere Batı, Soğuk Savaş döneminde bu ülkelerde karışıklık çıkartmak, gerekirse bu ülkelere karşı Türkiye’yi savaşa sokmak için Turancıları destekledi. Tıpkı Almanya’nın Birinci Dünya Savaşı öncesinde ve İkinci Dünya Savaşı sırasında yaptığı gibi. Bugün Türkçülük iddiasındaki Zafer Partisi’de, Turancılık idealinin ölmemesi için kurdurulmuştur. İslamcılar ile işbirliği yapan, ve daha da önemlisi Türkiye’nin

mülteciler (sığınmacılar) tarafından istilasına ses çıkarmayan, ve MHP bünyesinde temsil edilen Turancılığın ağır bir itibar kaybına uğradığı açıktır. İşte Zafer Partisi, "Turancılığı ne pahasına olursa olsun ayakta tutmak, ve başka bir ideolojiye sahip alternatif bir milliyetçi parti kurulmasın diye kurulmuştur!" Zaten bazı uygulamaları bile sorunludur. Arap dükkanları Türkçe tabela asmaya zorlamak, ancak bu dükkanların müşterilerini arttırmaya yarar. Türkleri yanıltıp bu dükkanlardan kaçınmalarına engel olur. Zira Araplar, Afganlar vs zaten hangi dükkanın kendilerinin olduğunu bilirler. Fakat tabelaların Türkçe olması, yabancılardan kesinlikle alışveriş yapmayacak Türkleri de bilmeden bu dükkanlara yöneltir ki, bundan kimin kazançlı çıkacağı malumdur. Zaten Zafer Partisi, çok sayıda gerçek Atatürkçü'yü tasfiye edip yerine eski ülkücüleri ve Turancı Türkçüleri getirerek rengini belli etmiştir. Bu atamaların nedeni, Atatürkçü parti yöneticilerinin, veya kurucu il veya ilçe başkanlarının yetersizliği değil, Turancı çizginin partinin yönetiminde hakim olması arzusudur. Zafer Partisinin birden ortaya çıkan Alparslan Türkeş'i aklama çabalarının arkasında da bu vardır: AKP ve sığınmacı karşısındaki tutumu ile prestij kaybeden Turancı milliyetçiliği kurtarmak ve devamını sağlamak.

Bugün okullarda "Orta Asya Türk Cumhuriyetleri ve oradaki kardeşlerimiz" diye beyni yıkanan gençlerin olduğu bir ülkede hala buna ihtiyaç duyulması ise üzerinde durulması gereken bir konudur. Ama ne yapılırsa yapılsın, tanık olduklarımız Türkler ile Türki halklar arasında hiç bir gerçek bağın olmadığını gösteriyor. Bunun son göstergesi de dört sözde Türk Cumhuriyeti'nin Kıbrıs Türklerini daha açık bir şekilde satmış olmasıdır. 2025 Nisan ayında gazetelere düşen haberlere göre Özbekistan Kazakistan, Kırgızistan ve Özbekistan ve Türkmenistan Güney Kıbrıs Rum Kesimi'ni "Kıbrıs Cumhuriyeti" olarak tanıyarak büyükelçi atamış, ve Türkiye'yi işgalci ilan etmiştir!

Turancılık, başkalarına hizmet etsin diye kurgulanmış bir ideoloji olduğundan, Turancıların ilgilendikleri ülkeler de Amerika'nın ve Siyonizmin hedefinde olan ülkelerdir. Bu sözde kardeş ülkelerin Türkiye'ye attıkları kazıkların üstünü hep örterler. Bu bir yana, gerçek Türkler ile gerçekte ilgilenmezler. Sadece bazen ilgileniyormuş gibi yaparlar. Mesela Balkan Türkleri'nin durumu böyledir. Türkiye'de Balkan kökenli önemli bir nüfus olduğu için bazen bu konuda konuşmak zorunda kalırlar. Ama mesela Gagavuzlar söz konusu olduğunda, talimat almadıkları sürece sesleri çıkmaz.Yıllardır Moldovyalıların baskısı altında yaşayan Gagavuzlara karşı tutumları buna iyi bir örnektir. Moldovya, 2003 yılından başlayarak Gagavuzların özerkliğini kısıtlamaya, ve hatta ortadan kaldırmaya çalışmaktadır. Buna 2013-2014 yılında bölgeye uygulamaya başladıkları ambargo da eklenmiştir. Gagavuzların uluslararası fuarlara katılımlarını engellemek bir yana, yabancı ülke ve şirketlerin Gagavuzlar'dan mal alması bile engellenmektedir. Moldovyalılar'ın en son yaptığı, Moldovya Cumhuriyeti'ne bağlı Gagavuz Özerk Bölgesi Başkanı Yevgeniya Gutsul'ü, Türkiye'ye gelmek üzereyken başkent Kişinev'deki havaalanında tutuklamak oldu. Peki aynı milliyetçiler ne dedi? Hiç bir şey elbette! Turancılar, Ülkücüsü ve Türkçüsü ile sessiz kaldılar.

Yıllardır Gagavuzlara yapılan baskılara sesini çıkarmayan bu Turancılar, Rusya'nın Kırım'ı almasına ise sessiz kalmadılar, ve Amerikan yanlısı bir tutum benimsediler. Oysa 2020 Rus müdahalesine kadar Ukrayna yönetimi azınlıkların canına ot tıkıyordu. Bu bir yana, Rusya'nın Kırım'ı geri almasını fırsat bilerek Kırım Türklerini asimilasyona tabi tutmak istediler. 2014 yılında çıkardıkları bir yasa ile "Kırım'da kayıtlı kişileri otomatik olarak Ukrayna vatandaşlığından atma" yoluna gittiler. Yani Kırım Türklerini Kırım'dan ayrılarak Ukrayna içlerine dağılmaya zorladılar. Böylece Kırım Türkleri mecburen Ukraynalılar içinde asimile olacaktı. Tabii bunu yaparken Amerika ve Batı'nın desteği ile bir süre sonra Kırım'ı geri alabileceklerine inanıyorlardı. Eğer bu "krizi fırsata çevirme planı" başarılı olsaydı, bunun bir diğer doğal sonucu da, Türk kalmayan "Kırım Özerk Bölgesinin" özerkliğinin sona ermesi olacaktı. Onbinlerce Kırım Türk'ü, Kırım'ı terk etmek zorunda bırakıldı. Buna karşılık Rusların Kırım'ı geri almasından sonra (Kırım'ı Ukrayna'ya zaten Ruslar vermişti) Kırım Türklerine yeni haklar verildi. Ama "Türküz, Türkçüyüz, Atatürkçüyüz" diyen kesim de dahil, Turancılar hep birlikte Rus

müdahalesini eleştirdi. Bu arada, Ukrayna savaşının tohumlarının, 2014 Meydan Darbesi'nden sonra bir sendika binasından bulunan 46 Rus'un diri diri yakılması ile atıldığını da hatırlatalım.

Türkler'e, Bosna'da Birleşmiş Milletler Gücü kivesi altında görev yapan Amerikan askerlerinin Boşnak kadınları Amerikan üslerinde seks kölesi yapması bir yana, bir de kadın ticaretine bulaştığını nasıl anlatılmadıysa, Ukrayna ve Orta Asya'da gerçekte neler olduğu da anlatılmadı, anlatılmıyor.

TURANCILIK VE OSMANLI DÜŞÜNCE SİSTEMİNDE YATAN TEMELLERİ

Turancılık, her ne kadar Yahudi uydurması bir ideoloji olsa da, bunun Türk toplumunun bazı kesimlerinde taban bulmasının Osmanlı devlet yapısı ve kültüründen kaynaklanan nedenleri de vardır. Şöyle ki, Osmanlı, Türkçe öğrenip de islamı kabul eden, her ırk ve etnik kökenden insanları önce Osmanlı sayıyordu, ve Devletin asli unsuru kabul ediyordu. Türk olmanın ise hiç bir önemi yoktu. Ancak dünyada milliyetçi akımların güçlenmesi, Osmanlı'da Türklük bilincinin ortaya çıkmasına sağladı. Ama Osmanlı aydınlarının bir kısmı hala içinde doğdukları Osmanlı Millet Sistemi anlayışının etkisindeydiler. Bu yüzden de Osmanlıcılık mantalitesini kendi milliyetçilik anlayışlarına eklediler. Osmanlı'da yeşeren ve günümüze de ulaşan bu sözde milliyetçi anlayışa göre, Türkçe öğrenip de islamı kabul eden, her ırktan insanlar, artık Osmanlı=Türk sayılıyordu. Bu anlayışta ırk veya etnik kökenin bir yeri yoktu. Bu nedenle İttihatçılar, 19. yüzyılın sonlarına doğru Doğu Anadolu'ya yeniden Kürt getirmeye başladılar. Bugün "bize anlatıldığı şekli ile" Türk milliyetçiliği, daha doğrusu Turancılık/ Türkçülük akımı, aslında hala Osmanlı'yı ayakta tutmaya çalışan Osmanlıcılık düşüncesinin uzantısı, ve farklı bir formu olarak Osmanlı'nın bir kesiminde kabul görmüştü. Amaç hala Osmanlı Devletini ve Osmanlı Sistemini ayakta tutmaktı.

Sonuçta Fransa'da eğitim almış bu kesim, kendi Turancı ideolojisini Osmanlı'nın ideolojik altyapısını üstüne inşaa etti. Osmanlı'da “milli bilincin olmaması” da bunu kolaylaştırdı. Ancak herşeye rağmen Turancılığın Osmanlı'da hiç bir zaman popüler olmadığını belirtelim. Turancılığın popülaritesi, önde gelen İttihatçı liderlerin Turancılık fikrini benimsemiş olmasından kaynaklandı. Yoksa Osmanlı elitleri arasında Turancılık, İttihatçıların iktidarına kadar genelde alay konusu bir ideolojiydi. "Bize Özbek külahi giydirecekler herhalde, Biz Özbek miyiz yahu" gibi alaycı eleştirilerle karşılanırdı. Türkçülük ve Türk milliyetçiliği, malum Turancı kesim üzerinden anlatılsa da, gerçek Türk milliyetçileri bugün " Anadoluculuk" diye anılan ve adeta marjinal bir azınlıkmış gibi sunulan Anadolucular'dı. Osmanlı'nın değil Orta Asya'ya gitmek, İstanbul'u bile elinde zorlukla tuttuğunun, Anadolu'nun sefaletinin ve Osmanlı'nın geri kalmışlığının farkındaydılar. Birinci Dünya Savaşı'nın kaybedilmesi ile güç gerçek Türk milliyetçilerine geçti. Gerek Atatürk, gerekse yanındaki önemli kişiler, bugün marjinalleştirilmiş olan "Anadoluculuk" idelojisinin savunucularıydılar. Atatürk dönemindeki Türkçü politikalara katkıda bulunan milliyetçilerin hepsini ya Turancı, ya da Esat Bozkurt gibi fanatik ilan etmek tarihi çarpıtmaktan başka bir şey değildir. Aralarında bir dönem bu akıma kapılmış olanlar Birinci Dünya Savaşı'nın sonunda veya daha sonra pişman olup Atatürk'ün ve Anadolucuların yanlarındaki yerlerini almıştır. Turancılıkta ısrar edenler ise tasfiye edilmiştir. Mesela Atatürk'ün yanında Yusuf Akçura ve Şevket Süreyya Aydemir gibi kişiler de vardı. Ama Atatürk'ün bunları yanına almasının nedeni tövbekar olmalarıydı. Bu kişiler, Turancılıktan vazgeçtikleri için Atatürk'ün yanında kendilerine yer bulabildiler.

Rus Aristokratı Mason Türkçü

Sözde büyük Türkçü İsmail Gasprinsky'nin babası Rus ordusunda bir subay ve Rus aristokrasinin de bir üyesi idi. İsmail Gasprinsky'de ilk önce babası gibi bir Çarlık subayı olmak için orduya girdi, ama masonik faaliyetlerinden dolayı ordudan atıldı. Çünkü o dönem de masonlar, geleneksel devlet yapılarını tasfiye etmek istiyorlardı. İngiltere ve Fransa'da başarılı olmuşlardı ve hedeflerinde artık Rusya vardı. Bu yüzden de masonik faaliyetler Rus devleti tarafından takip ediliyordu. Sonuçta Gasprinsky Fransa'ya gitti, eksik kalan eğitimi varsa onu da burada tamamladı. Ve bu süreçte de, o eski reformist İslamcı gitti, yerine sözde Türk milliyetçisi bir aktivist geldi.

Türkçü-Turancı İsmail Gasprinsky (Gaspralı) (1851) ve Yusuf Akçura (1876), eski Osmanlı toprağı olan Kırım'da doğmuşlardı. Türkçülük iddiasında olsalar da Gasprinsky/Gaspralı masondu, Akçura'nın düşünsel altyapısında ise Osmanlıcılık vardı. Osmanlı ise bir ulus devlet değil; dinsel bir devletti. Akçura belki masondu, belki değildi. Ama kesinlikle Gaspıralı ve başka bir mason olan Sadri Maksudi Arsal'ın "ırkın" ne olduğu ile ilgili yanlış görüşlerini benimsemişti. Her ne kadar Üç Tarzı Siyaset'te aksini savunuyor gözükse de. Irk konusunda burada detaya girmeye gerek yok. "Irk" konusunu" Atatürk'ün Irk Görüşü ve Türk Milliyetçiliği" başlığı altında ayrıntılı bir şekilde inceledik zaten.

Osmanlı aydını için "ırkın bir önemi olmadığı gibi Osmanlı aydınlarının çoğu ırk gerçeğinden de habersizdi. Zencileri, mongolları ve Arapları bile Türkler veya Lazlar ile bir tutabilecek kadar ırk, kültür, tarih ve bilime yabancı idi. Türkler toplar döküp çiçek aşısını bulurken, Afrika zencilerinin neden teknoloji yaratamadığını ve ateşli silahlar çağında hala mızraklar ile ve çıplak dolaştığını; veya Avrupa ateşli silahlar kullanırken neden Çinlilerin veya Japonların hala kılıç kullandığını araştırmayı aklına bile getirmedi. Burada bir not düşelim. Ateşli silahların Çin ve Japonya'da üretilmesi ancak Avrupalıların bu ülkelere silah satmasından sonra mümkün oldu. Örneğin Tokugava'nın Japonya'yı birleştirmesini sağlayan ateşli silahları Japonya'ya getiren (16. yüzyılın sonlarıda) Portekizliler oldu.

Ahmed Ağaoğlu

Yahudi icadı Turancılığın önce Osmanlı, daha sonra ise Türkiye'deki savunucularından Azeri Ahmed Ağaoğlu, 1888 yılında mühendis olmak için St. Petersburg Üniversitesine kayıt olur. Rivayete göre altı ay sonra gözlerindeki bir rahatsızlık nedeniyle eğitimine ara verip Azerbaycan'a dönmek zorunda kalır. Ancak bir mucize sonucu gözleri düzelmiş olsa gerek, sadece bir kaç ay sonra yarım kalan eğitimini tamamlamak için Azerbaycan'dan ayrılır. Ancak ilginç bir şekilde St. Petersburg'a dönmez, Fransa'ya gider. Burada ilgisiz bir şekilde hukuk eğitimi alır. Ayrıca birden bire tarihe ve filolojiye/dilbilimlerine merak sarar. İlginç bir tesadüf olsa gerek, burada Yahudi bir oryantalist olan James Darmesterer'den tarih ve dil bilim dersleri alır. Yahudi Darmesterer'in yardımı ile çeşitli dergilerde makaleleri yayınlanır.

Ahmed Ağaoğlu'nun hocası Darmesterer, Yahudi kültürü ve tarihi üzerine yazıları ile modern Siyonizmin entelektüel kökleri için bir temel oluşturmuş, önemli bir Yahudi fikir önderidir. Yahudi İlahiyat Fakültesinde Talmud üzerinede dersler almıştır. Yazılarında Yahudilerin farklılığını vurgulamıştır. Bu farklılığın kaynağı ve türü ise Talmud'da açıklanmaktadır.
https://www.sefaria.org/Bava_Metzia.114a.7?lang=bi

Talmud'daki konulara değinmiştik gerçi ama bir hatırlayalım:
"Haham Shimon ben Yoḥai, goyimin (Yahudi olmayanların) mezarlarının kişiyi kirli kılmadığını, şöyle dendiğini söylüyor: "Ve siz, koyunlarım, otlağımın koyunları, insansınız" (Hezekiel 34:31), **bu da sizin, yani Yahudi halkının, "insan" olarak adlandırıldığını, ancak Yahudi olmayanların "insan" olarak adlandırılmadığını öğretiyor.** Tevrat, bir çadırda verilen ritüel kirlilikle ilgili olarak: "Bir adam çadırda ölürse" (Sayılar 19:14) dediğinden, çadır tarafından verilen kirliliğin Yahudi olmayanlar için geçerli olmadığı açıktır).

Ağaoğlu'nun eğitimini tamamlamak görevi ise bir başka oryantalist olan mason Ernest Renan'a düşer. Ağaoğlu daha sonra Kemalizmi eleştirecek ve liberal Kemalizm diye bir şey icat edecektir. Serbest Cumhuriyet Fırkasının (SCF) düşünsel anlamda önderi olan Ahmed Ağaoğlu partinin tüzük ve programının yapılmasına önemli katkılar yapar.

İşte Ağaoğlu'nun hocaları bu tiplerdi. Yahudi yetiştirmesi Ağaoğlu'da tıpkı N. Atsız'ın bir dönem

yaptığı gibi gibi Atatürk'ü açıkça eleştirmekten kaçınır. Atatürk'ün Milliyetçilik ve Devletçilik anlayısını Cumhuriyet Halk Fırkasının politikaları üzerinden eleştirir.

Peki Ernest Renan kimdir?

Ernest Renan

Hazarların Yahudiliğe geçtiği iddialarını ortaya atan Ernest Renan'dır. Bu iddiayı ortaya atılmasının amacı ise Yahudilerin bir halk veya ulus olmadığına, sadece bir din olduğuna insanları ikna etmekti. Eğer insanlar Yahudilerin bir halk değil, bir dinin mensupları olduğu yalanını yutarlarsa onlara güvenebilirlerdi. Bazı Almanlar Katolik, bazıları Protestan, bazı Sırplar İslam diğerleri Hristiyan değil miydi? İşte Yahudiler de aynı bu insanlar gibiydi. Mesela Hristiyan bir Alman nasıl Almansa, bir Yahudi de o kadar Alman'dı. Tek fark dinleriydi. Eğer Yahudiler bir ırk, ulus vs. olsalardı, Hazarlar Yahudi olabilirler miydi hiç. Ama dedik ya, Yahudilik, Yahve'nin İbrahim ve onun soyu ile yaptığı anlaşmaya dayanır. Bu yüzden de Yahudilikte misyonerlik yoktur. Yani Renan ve benzerleri, göz göre göre yalan söylemiş ve hem Yahudi ilahiyatını, hem de tarihi çarpıtmışlardı. Tabii Türkler ile ilgili planları daha geniş ve uzun vaadelidir. Bu yüzden sadece Hazarlar konusunda değil, bir çok konuda Türk tarihini çarpıtırlar. Şimdi de Türkleri Orta Asya'nın da uzağında gösteren çalışmalar yazmakla meşguller.

Peki Hazar Türklerinin Yahudilige geçtiği iddiasını ortaya atan Siyonizmin hizmetkarı Renan kimdir? Renan'ın bir başka amacı da Hristiyan Siyonizminin kurucusu, sözde Hristiyanlığa geçen dönme Hristiyan Yahudiler gibi, bir Yahudi-Batı İttifakı kurmaktı. O dönem de bunun ideolojik ve kültürel temellerini atmakla meşguldü. Bugün Avrupa'nın bir "Hristiyan-Yahudi Uygarlığı" olduğunu söyleyen bir sürü ahmak duyuyorsunuz. İşte Yahudi dostu Renan, bu söylemin altyapısını hazırlayan kişilerden biridir. Bakın 1897'de yayınladığı "İsa'nın Yaşamı" adlı kitapta ne diyor: "Ruhun, inancın, özgürlüğün, doğruluğun ve bağlılığın şiiri, bir anlamda insanlığı bugünkü haline getiren iki büyük ırkla, yani Hint-Avrupa ve Sami ırklarıyla dünyaya geldi. Hint-Avrupa ırkının ilk dini sezgileri özünde natüralistti."

Ernest Renan milliyetçiliği, ırk, etnik köken, kültür ve hatta dilden ziyade, ortak bir siyasi iradeye dayanan bir "manevi ilke" veya "günlük bir halk oylaması" olarak, bizim ancak “cıvık milliyetçilik” diye niteleyebileceğimiz “civic nationalism” kavramıyla ilişkilendirmiştir. Anayasal Vatandaşlık kavramının da mucidi sayılır. Ünlü "Millet Nedir?" (1882) konferansında, bir ulusun kimliğinin ortak kan, dil, tarih ve kültür ağları yerine, deneyimlerin hafızası ve birlikte yaşama arzusu üzerine kurulu olduğunu iddia etmiştir. Yani aslında içi tamamen ve her anlamda boşaltılmış, paylaşılan siyasi değerlere, vatandaşlığa ve yasalara dayalı, adında milliyetçilik olan, özünde ise cıvık bir ideoloji yaratmaya yönelik bir yaklaşımdır, Liberal ve yurttaşlıkçı bu bakış ırk, dil veya din gibi tarihsel faktörler yerine, rıza ve varsayımsal ortak iradeyi öne sü rer. Cıvık milliyetçilikte, paylaşılan etnik köken, kutsal kan bağları ve ortak geçmişten ziyade bir devlet tanımlanır. Bu yönüyle, bugün bizi doğuran ailenin değil, kendi seçtiğimiz arkadaşlarımızın da bizim ailemiz olacağını savunan içi boş "seçilmiş aile" fikrinin de öncüsü sayılır. Yani siyasi alanın dışına taşan bir etkisi vardır. Kan bağının kutsallığı bir kez ayaklar altına alınınca ona dayanan ailenin de yıkılacağı açıktır. Bugün Batı Avrupa'da olan tam olarak budur! Bize yaşam veren anne ve babanızın değil de, üç yıllık arkadaşınızın aileniz olabileceğini söyleyen bu çarpık görüşün arkasında da Yahudi ve masonların olduğunu söylememize gerek yok herhalde.

Evet Renan, Avrupa'nın bir "Hristiyan-Yahudi Uygarlığı" olduğu safsatasını ortaya atan ilk isimlerden biridir. Bugün Batı uygarlığının (1945'ten beri) Yahudi-Hristiyan olduğu söylense de, gerçekte Hristiyanlık bir yana, Yahudiliğin özü ile bile bir ilgisi yoktur. Seksin, pornonun yüceltildiği, aile ve ırk

bağlarının aşağılandığı, fakirlerin sömürüldüğü dejenere bir uygarlıktır söz konusu olan; ve kesinlikle Yahudilerin eseridir.

Sonuç olarak, kan bağına dayanan ailenin yerine "seçilmiş aile," kan bağına dayanan ulusalcılığın yerine "cıvık milliyetçilik" gibi kavramların ortaya atılmasının amacı aileleri, ulusları ve ulus devletleri yıkmaktır.

Osmanlıcılık ve Açmazları

Osmanlı ırk veya etnik köken üzerine kurulmuş bir devlet değildi. Bu yüden Osmanlı'da yetişen Türkçü İttihatçıların Doğu'daki Ermeni ayaklanmaları karşısında bulduğu çözüm de ulusal değil, dinsel oldu. Doğu'daki Ermeni nüfusu dengelemek için ilk akıllarına gelen çözüm, Irak ve İran'dan Doğu Anadolu'ya Kürt nüfus getirtmek olmuştu. Orta öğrenimde Türkçenin tek ve zorunlu dil olması gibi milliyetçi görünen yasalar çıkarmalarının kökeninde de Türklügü, Türk Kültürünü, veya Türk soyunu korumak yoktu. Devamını istedikleri, Osmanlı ve onun din temelli millet sistemiydi. Zaten İttihatçıların kendi söylemlerine ve çıkardıkları gazetelerin yayın politikasına bakıldığında, İttihatçı İdeolojinin "İttihad-ı Anasır" yani bütün Osmanlı uluslarının birliği esasına dayandığı görülmektedir. Bu nedenle de, 'Millet' ilkesi yerine, programlarına 'Osmanlılaştırma' prensibini koymuşlardı. Millet olan Türkler değil, Osmanlı idi. Etnik köken bir yana, ırk fikrine bile yabancıydılar. Milliyetçilik anlayışları kusurluydu. N. Atsız'da onların Osmanlıcı altyapısına atıftta bulunur: "İttihatçılar hem Turancı, hem de İslam birlikçisi idiler." - Nihal Atsız (Ötüken,1973)

Tabii Nihal Atsız'ın da bu konuda kafası karışıktır. Mongoloid Kazakları vs. Türk sayıp, bizimle aynı ırktan (Beyaz) olan Lazları dışlayarak bunu açığa vurur. Mutemelen Sevr anlaşmasını diriltme peşindeki yabancı güçler ile işbirliği içindedir, çünkü bu ve başka etnik ayrımcı görüşleri ile genç Cumhuriyet'in temellerini tehlikeye atmakta ve aslında Türkçülük adı altında bölücülük yapmaktadır. Irk ve ırkçılık hakkında konuşanların onun bu yaptığını "ırkçılık" olarak adlandırması kasıtlıdır. Çünkü televizona çıkacak kadar eğitimli olan kişiler (ister islamcı, ister liboş, ister sosyalist, ister sözde Atatürkçü olsunlar), bu kadar cahil olamazlar! Çünkü Sakallı Celal'ın dediği gibi "Bu kadar cehalet ancak tahsille mümkündür." **Hepsi aynı hatayı yaptığına göre onları "eğiten odak" aynı olmalı!**

Irk, N. Atsız ve türevlerinin iddia ettiği gibi dile değil, kana dayanır. Çünkü ırk, toplumsal değil, biyolojik bir yapıdır. Bazı hastalıklar, bazı ırklarda dada sık görülür. Hatta ırklara özgü farklı bazı kalıtımsal hastalıklar bile vardır. IQ testlerinde, farklı ırklar, farklı sonuçlar alırlar vs. Gerçi IQ testlerine "zeka değil, yetenek testi" demek daha doğru olacaktır ama neyse. Atsız ve öncüllerinin bu sözde ırkçı bakış açısı sakattır sonuçta. Türkçe konuşan zenciyi Türk sayıp, Boşnaklar'a sövmek ile Türkçe konuşan mongol Kırgız'ı Türk sayıp Boşnaklar'a sövmek arasnda bir fark yoktur. Tabii Kırgızlar Türkçe konuşmuyorlar, o da ayrı konu. Sonuçta ne demek istediğimizin anlaşıldığını düşünüyoruz.

Bugün Amerika'da ırk ve etnik köken farkı olmaksızın herkes İngilizce ve Amerikan kökenli liberal kültürü benimsemeye teşvik edilir ve herkes karma bir toplum olan Amerikalılık potası içerisinde eritilmeye çalışılır. İşte Milliyetçi olduğu iddia edilen Osmalı aydınlarının yaptığı da bunun aynısıydı. Çünkü nasıl ki bugünün Amerikası'nda Beyaz olmak bir ayrıcalık değildir, Osmanlı'da da Türk olmak bir ayrıcalık değildi. Önemli olan soya değil, ideolojiye sadakattı. Amerika hep böyle değildi elbette. 1960'lardan sonra böyle oldu. Bizim Siyonist beslemeleri bu söylediklerimize itiraz edecekler, çünkü Amerika'yı CNN'den veya onları fonlayan liberal vakıflardan biliyorlar. 2000'lerin başlarında Amerika'da "Beyazlar" ile ilgili olarak kullanılan dili, Kürt sorunu bağlamında Türkler'e adapte etmişlerdi. Sonra Kürt nüfus alıp başını her yere yayılınca ve sığınmacılar falan gelince bu söylemi bıraktılar. O dönemde, Osmanlı'da Türkçülük adı altında yapılanlar da, bu politikanın bir versiyonuydu.

Sadece Amerika'dan farklı olarak, ideolojilerinin içine İslamı eklemişlerdi. Bu yüzden de Atatürk, eski İttihatçı kadrolar ile mücadele etmek zorunda kalacaktı.

Osmanlıcılık ve onun farklı bir şekle bürünmüş hali olan bugünkü Türk milliyetçiliği, ırk farkını görmezden gelen bir milliyetçiliktir ve dine gereğinden fazla önem verir. Oysa özellikle ırk söz konusu olduğunda din doğal olarak ikinci planda kalır. Çünkü din, dindarlık ve hatta dindarlık şekilleri tarihsel süreç içinde değişebilir. Hatta aynı tarihsel dönemde ve aynı coğrafyada bile inanç ve uygulama yönünden farklılık gösterebilir. Bu nedenle, Osmanlı'nın din temelli millet sisteminin, Osmanlı Halkları gözünde bir değeri yoktu. 1845'ten itibaren politik nedenli Kürt İsyanları; 1838-42 Han Mahmut İsyanları, 1845-47 Han Mahmut-Bedirhan İsyanı, 1854 Yezdanşer İsyanı, 1877 Bedirhan Osman Paşa İsyanı ve sonrasında olan isyanlar, bunun açık kanıtlarıydı. Emir Bedirhan'ın oğlu "Mikdat Midhat Bedirhan'ın çıkardığı Kürdistan gazetesinin, Kürt eşrafı tarafından okunduğu ve Kürt milliyetçiliğinin doğuşunda önemli rol oynadığı kabul edilir.

Arap milliyetçiliği de yine daha 19. yüzyılda, ve Türk milliyetçiliğinden çok önce ortaya çıkmıştı. Bizim resmi tarih kitaplarında nedense yer almaz, ama Suudi Arabistan Krallığının geçmişi daha 1700'lere uzanır. Araplar Osmanlı ile savaşıp Türk ordusunu Bağdat'a kadar kovalamış, üstelik Mekke ve Medine'yi de yıllarca egemenliği altında tutmuşlardır. Suudi Arabistan Krallığının geçmişi ise Prens Mani bin Rabia El-Muraidi ve kabilesi El-Dura'a'nın Mülaibeed (Müleybe)ve Gaşibah arasında Diriye Emirliği'ni kurduğu 15. yüzyıla (MS 1446) kadar uzanır. Su kaynağı olan Hanife Vadisi boyunca stratejik bir konuma sahiptir Diriye'nin gelişimi, Birinci Suudi Devleti'nin de başlangıcını işaret eder. Burası 1824 yılına kadar Suudi Arabistan'ın başkenti olmuş, bu tarihten sonra ise başkent, Riyad'a taşınmıştır. Yani Arap milliyetçiliğinin temelinde Batı kışkırtması falan yoktur. Bu islamcıların en büyük yalanlarından biridir.

Sonuçta Arap coğrafyası daha 1865 yılında milliyetçi Arap örgütleri ile kaynıyordu. Yani islamcıların, Türk Milliyetçilerini suçlaması tamamen yalan ve iftiradır. Arap ülkelerinden aldıkları paraların hakkını verme derdindedir onlar. Birinci Dünya Savaşı sırasındaki Arap isyanları ise "Ümmet ve İslam Kardeşliği" fikirlerinin Araplar arasında kabul edilmediğinin açık bir dışa vurumudur sadece. Ve en az 150 yıllık bir altyapısı vardır. Birinci Dünya Savaşına kadar beklemişlerdi, çünkü fırsat ancak çıkmıştı. Araplar, İslam Halifesi olan Osmanlı Padişahına ve müslüman Osmanlı Devletine karşı Hristiyan İngilizler'in yanında savaşmayı tercih ederek hem Osmanlı'ya, hem de ümmet ve islam düşüncesine ihanet etmişlerdir. Aslında "ihanet" sözcüğü doğru bir tanımlama değildir. Çünkü dinsel inanç ve pratiklerin toplumdan topluma farklılık göstermesi bir yana, aynı toplum içinde bile farklı olduğu bir gerçek iken, Arapların değişmez soy gerçeği yerine değişen dinsel değerler temelinde hareket etmelerini beklemek gerçekçi değildir. Bu geçmişte de böyle idi, bugün de böyledir.

Osmanlı Devleti'nde, Türk kimliği İslam kimliği ile özdeşleşmişti. Ancak bu özdeşleşme kültüreldi. Devlet yönetimde görev alabilmek için Türkçe bilmek şarttı ki, bu da doğaldı. Çünkü Osmanlı Hanedanlığı Türk beyleri tarafından kurulmuştu. Ama İmparatorluk kurulduktan, daha doğrusu Güney Doğu Anadolu ile Arap ülkerine yayıldıktan sonra Türklük geri plana atıldı. Artık kimsenin Türk, Kürt, Arap vs olması bir şey ifade etmiyordu. Türk olmak hiçbir ayrıcalık sağlamıyordu. Önce müslüman sonra ise Osmanlı'ydılar. En fazla "müslüman eşittir Osmanlı" olarak formüle edilebilecek bu anlayışta Türk'ün yeri yoktu. İmparatorluktaki onlarca azınlıktan (veya müslüman azınlıktan) biriydi sadece. Türk unutulmuştu. Gerçek bir karşılığı olmasada, Osmanlı yönetici kesimi Arap ve Kürt isyanlarına kadar bu fikre bağlılıklarını sürdürdüler. Cumhuriyetin kuruluşu ile birlikte de eski İttihatçıların bir kısmı gözlerini yeniden Orta Asya'ya çevirdiler. Arap ve Kürtlerin sadakatini Beyaz Irktan Türkler ile Asyalı Mongoloid halklar arasındaki ırksal farklılıkları bir yana attılar. Sözde dil ve kültür bağları üzerinden ırksal açıdan farklı bu halklar ile birlik hayallerine dayalı bir ideoloji yarattılar. Türkler ile

Orta Asya Cumhuriyeti arasındaki ırksal farklılıklar bir yana, tarih, dil ve kültür farklılıklarını da görmezden geldiler. Üstelik araya giren 1500 yıllık tarihsel ayrılığa rağmen!

Türk Milliyetçileri, Sözde Türk Milliyetçilerine Karşı

Türkçü hareket içinde yer alan Turancılar ile Anadolucular (gerçek Türk Milliyetçileri) arasında önemli farklılıklar vardı. Turancıların önemli bir kısmı masondu. Dertleri de öyle bazılarının iddia ettiği gibi sözde Rusya müslümanlarını ve/veya Türklerini kurtarmak falan değil, Rusya'yı parçalamaktı. Çünkü localarından öyle emir almışlardı. Bir kısmı zaten Rusya kökenliydi. Rusya kökenliler, önce Fransa'ya gidip sonra Osmanlı'ya gelmişlerdi. Yani Osmanlı ile diğer Avrupa ülkelerini karşılaştırabilecek durumdaydılar. Aynı şey Osmanlı Turancıları için de geçerliydi. Fransa'yı gidip görmüşlerdi. Osmanlı'nın durumunu ise yaşadıkları için biliyorlardı. Kurtarılması gereken esas Türkiye idi. Eğitimi ve sanayisi sıfıra yakın, tarımı ve köylüsü ise acınacak durumda olan bir ülkenin başkalarını kurtarması için hayaller kurup planlar yapmak için ya epey saf olmak gerekir, ya da başkalarının planlarının takipçisi olmak. İşte Turancılar tarafından sözde romantik ve felsefi bir kültür hareketi seviyesine indirilen ve önemsiz bir akımmış gibi sunulan "Anadoluculuk" böyle doğdu. Anadoluculuk, Türk milliyetçiliği içindeki bir akım haline geldi. Oysa Türk milliyetçiliği, Türk milliyetçiliğidir. Turancılık ise geçmişte olduğu gibi bugün de Türk milletinin sorunlarına duyarsız kalan, ve hiç bir çözüm üretmeyen bir ideolojidir Turancıların, Türklük ve vatandan uzak, halkın sorunlarına duyarsız yaklaşımlarının aksine, Anadolucuların derdi vatanı ve Türk Milletini kurtarmaktı. İlk bölünmeler de "Türk Yurdu Dergisi" ve "Türk Ocakları'nda" yaşanmıştı. Bugün kasıtlı olarak "Anadolucular" Türk milliyetçiliğinin tarihinden çıkartılmışlardır. Gerçek Türk Milliyetçileri tasfiye edilmiş ve tarihten silinmişlerdir. Kelimenin tam anlamıyla olan bu dur. Gerçekte Türk Milliyetçileri Turancı değildi, Anadolucu'ydu. Daha doğrusu, gerçek milliyetçiler Turancı değil, Anadolucu'dur. Turancı tezlerin temelleri Fransa ve Macaristan'ın Yahudi teorisyenlerince yazılırken, Rusya ve Osmanlı'nın mason ideologlarınca Turk halkına empoze edilmeye çalışılırken, Türk milliyetçiliğinin esasları Balkanlar'da, İstanbul'da ve Anadolu'da yazılmıştır. Atatürk ise ona son şeklini vermiştir.

Türk Ulusal Sosyalizmi ve Nurettin Topçu Üzerine Bir Kaç Söz

Türk ulusalcılarını, gerçek Türk milliyetçilerini masonlukla suçlamadan önce, önce bu iddiaları ortaya atanların kim olduklarını bilmek gerekir. Kaldı ki, Siyonistler bütün paralarını tek ata yatırmadılar. Turancıları ve İslamcıları ayrı ayrı desteklediler. Bu yüzden de büyük Türk ulusalcılarından Nurettin Topçu, milliyetçi olduğu halde milliyetçilerce, İslamcı olduğu halde islamcılarca dışlanmıştır. Çünkü N. Topçu Turancı değil, gerçek bir Türk milliyetçisiydi, ulusalcıydı. İslamcı olmakla birlikte ümmetçi veya gerici değil, gerçek bir muhafazakar, samimi bir müslümandı. Bağnaz ve dar kafalı değil, reformcuydu. Üstelik de bir Sosyalistti! Hem de Nasyonal Sosyalist! Yani Ulusal/cı Sosyalist. Nurettin Topçu'nun savunduğu Anadolu Sosyalizmi, Alman Ulusal Sosyalizmi'nden esinlenmişti.

Söylediği bazı şeyler bazı laiklerin hoşuna gitmeyebilir. Ayrıca bazı sözleri de yanlış anlaşılmaya müsaittir. Bazı konularda ise biraz eski kafalı olabilir. Ama bazı konularda da çağının ötesinde bir " İslam Reformcusu'dur. Hocalık veya fetva makamı gibi şeyleri kabul etmez. Ama iyi niyetli ve dindar olduğu tartışmasız bir gerçektir. Sosyalistliğine gelince, ulusalcı ve hatta milliyetçi ve/veya İslamcı olduğunu söyleyen birinin halkın sorunlarına duyarsız kalması ikiyüzlülüktür. Nurettin Topçu ise, Necmettin Erbakan gibi bu ulusu gerçekten seviyordu. Ve Nurettin Topçu, odasına Adolf Hitler'in posterini asacak kadar da Ulusalcı Sosyalistti.

Eski Başbakan ve önemli Türk devlet adamlarından Necmettin Erbakan'ı da diğer islamcılardan ayrı

tutmak gerekir. Topçu gibi Erbakan'da Araplara karşı mesafeliydi ve onlara hiç güvenmiyordu. Bu yüzden Arap ülkeleri ile değil (Kaddafi'nin Libyası hariç), Asya'nın müslüman ülkeleri ile yakınlaşma ve ortaklık kurma yoluna gitti. Libya lideri Kaddafi'nin başına gelenler ise hepimizin malumu. Erbakan'ın başına gelenler de. Elbette Erbakan Marksist bir sosyalist değildi. Ama serbest piyasacı bir liberal de değildi. Devlet kapitalistiydi. Devlet kapitalizmi ise ticari birimlerin ücretli emeğin sisteme dahili ve merkezi yönetim anlayışıyla devlet tarafından yönetildiği ve üretim araçlarının organize edildiği bir ekonomik sistemdir. Erbakan'ın faize önerdiği alternatif çözümün kaynağını merak edenlerin, Ulusal Sosyalizmin ünlü ekonomi teorisyeni Gottfried Feder'in yazdıklarını okumasını öneririz. Topçu gibi bir Ulusal Sosyalist olmasa bile, Alman Ulusal Sosyalizmi'nden etkilendiği açıktır. Faşizmin ekonomik anlayışı da "Devlet Kapitalizmine" dayanıyordu ve faşistler de açık bir şekilde liberal serbest piyasa ekonomisine karşılardı. Erbakan tabii ki faşist veya bizim kullandığımız anlamda ulusalcı değildi; ama Türk ulusunu (isterseniz Anadolu insanı deyin) yüceltmeye çalışıyordu. Erbakan Hükümetinin yıkılmasında onun sadece Siyonizme karşı olan net duruşu değil, liberal ekonomiye karşı olması da bir etkendi. Üstelik Siyonizme lafta da karşı çıkmıyor, Siyonistlerin ekonomi ve küresel politikalarını deşifre ediyordu.

Erbakan'ın Nasyonal Sosyalizm'den ne derece etkilediğini bilmiyoruz. Ama aklından geçenleri tam olarak uygulayamadığını biliyoruz. Ama bu, onun politikalarının esin kaynağının Alman Nasyonal Sosyalizmi olduğu gerçeğini değiştirmiyor. Tıpkı Nurettin Topçu gibi. Birebir aynı politikaları uygulamayı düşünmelerine gerek yok. Sonuç olarak, Nasyonal Sosyalizmin bazı politikalarını uygulamaya çalışan Necmettin Erbakan ise de, Türkiye'deki Nasyonal Sosyalizmi Türkiye'deki teorisyeni de Nurettin Topçu idi. Tam anlamıyla bir faşist ekonomik sistem öneremememesinin nedeni, ekonomist olmayışıydı. O yüzden sadece ruhunu aldı.

Topçu'nun bazı yazdıklarına bakarak onun şeriatçılık sınırlarında gezdiğini düşünebilirsiniz. Şüphesiz her önerisi de doğru değildir. Bizim de katılmadığımız öneri veya eleştirileri vardır elbette. Ama aşağıdaki sözler de ona aittir:

“Peygamber ve ashab devrinde hoca ve din adamı sınıfı yoktu. Bugün İslâm’ı kurtarmak için aynı samimiyet ve ihlâs devrine dönmemiz lâzım geliyor. Bunun için maaşlı memurları ve devlette idarecileri bulunan diğerlerinden ayrı din adamları sınıfı kaldırılmalıdır. Dinî hayatın yaşanmasında para ile maaşın hiç yeri ve sözü olmamalıdır. Bu hayata önderlik edenlerden düşünürler, ancak bulundukları ilim yerinden maaş almalıdırlar. Bunlar meselâ profesörler, yazarlar ve bilginlerdir. Camilerde ibadet, âyin şeklinden ve gerçek ibadeti öldürücü terennümcülükten kurtarılmalıdır. Hutbe, tekrarlanan bir âdet ve klişecilik olmaktan çıkarılmalı, vaazlar İslâm’ın ruhunu çiğneyen tehditlerle hurafeler ve meddahlıklardan uzak, İslâm ahlâkını günün hayatı içinde ve zamanın dilinde büyük halk tabakasına tanıtma ve yayma vasıtası olmalıdır. Maaşlı konferanscılığın hakka ecri olmadığı gibi, halka da hayrı olmaz. **İmamlar maaşlarını, mutlaka bağlı oldukları başka bir memuriyetten almalıdırlar. Onlara en yakışan meslek, öğretmenlik mesleğidir. Köy eğretmeni köyün imamıdır. Şehirlerde derece derece okulların kültür derslerini (felsefe, edebiyat, yurttaşlık ve tarih gibi) okutan öğretmenler de bu görevi yapabilirler.** Kültür fakültelerinin profesörleri verdikleri İlmî konferansların yanında İslâm ahlâkına ve İslâm cemaatinin düzenine dair konuşmaları ile hatiplik işini ve bazı büyük camilerin imamlığını yapabilirler. Ancak bir iman konusu olduğu için bu işe mecbur tutulamazlar. Düşünürler arasında inanmayanların çoğunluk olduğu devrimizde bu sistem, inananların, ama maaşsız inananların ilim ve fikir hayatına daha fazla girmelerini sağlayıcı olacaktır. İnanmayanların bu işi yapmadığı yerlerde ise cemaat arasından gönüllü imam bulmak güç olmaz. **Namazı kılanla kıldıran arasında Allah gözünde ayrılık olmasa gerektir. Böylelikle hem dindarların ilim ve felsefe ile ilgileri kurulup ilim ve din çatışması ortadan kalkacak, hem de din dünyasından para ve menafaat kovularak din adına yapılan soygunculuğa son verilecektir.** Dinî

hayat, tertemiz kendi gerçek yapısına kavuşmuş olacaktır

"Önce şunu söyleyelim ki, **İmam Hatip Okulu, vaktiyle meslek okulu olarak açılmıştı. Biz dinin meslek olmadığını kabul ettiğimizden bu okulların adının değiştirilmesini teklif edeceğiz.** İki türlü din okulu olmalıdır. İmam-Hatip Okulları "İslâm Enstitüleri" hâline koyulmalıdır. Bunlar yüksek okul değil, yine lise seviyesinde olacaklardır. Ancak orta kısımları olmayacaktır. Devlet ortaokullarından öğrenci alan dört senelik İslâm Enstitüleri olacaklardır. Yalnız lise kısımları bulunacaktır. **Bu enstitülerin programlarında üç zümre derse eşitlikle yer verilmelidir. Ders saatlerinin üçte biri genel psikoloji, tasavvuf ve din psikolojisi ile felsefe, kelâm ve sosyoloji derslerine ayrılmalıdır.** Öbür üçte birinde tefsîr, hadîs, fıkıh ve hukuk dersleri ile metodoloji (Yöntemleri ve bunların bilimlerle ilgili olanlarını deneysel olarak inceleyen mantık kolu) ve dinler tarihi okutulmalıdır. Geri kalan üçte birinde Kur'an ve Arapça ile bir Batı dili mutlaka öğretilmelidir.

İkinci tip din okulları İlahiyat Fakülteleri olacaktır. **Bu fakültelerde, İslâm Enstitülerinden farklı olarak, birinci zümre derslere en geniş yer verilmelidir. Yani tasavvufu da kapsayan felsefî kültür, bu fakültelerde hâkim rol oynamalıdır. Din öğretimini softalıktan ve gerilikten kurtarmanın tek çaresi budır. Psikoloji ile başlayarak metafiziğe götüren felsefî kültür tam olarak verilmedikçe dinin gerçeğine yükselmek kaabil olmayacak ve din anlayışımızla din hayatımız ilkel toplumlannkinden ileri gitmeyecektir.**

Bugün İslam adı cami kapılarından Kâbe eşiğine kadar ticaret ve soygunculuk hareketlerine bağlanmış bulunuyor. Müslüman cemaatı berbat ve değersiz bir neşriyat ticaretiyle sahtekâr şeyhlerin ve mürşidierin istismar ve dolandırıcılığına boynunu bağlamıştır. XX. Asırda bile büyücü ve bakiciyle yanvana çalışırken Kur'ân'i bol bol okudukları halde, Allah'ını arayan ruhların ümit kapılarını tıkayan bu din adamlarının ihanetini tarih asla affetmeyecektir. Filhakika yüzyılların biriktirdiği gelenekler onlara muzır ve mes'um kuvvet oluyor, onlar da ne yaptıklarını bilmiyorlar. Hep nefislerine götüren yollarda Allah'ı arıyorlar." Din eğitimi", Hareket, V/55, Temmuz 1970 ve "Din eğitiminin esasları", V/56, Ağustos 1970; TMD/2

Yukarıdaki yazısı dikkatle incelenirse İslam'daki "İlmiye" veya "din alimliği müessesesine karşı çıktığı görülür. Tabii bu önerileri getirirken "İslamın olduğu gibi anlatılacağı" varsayımından hareket etmiştir. Mesela okullarda bize islamda resim yapmanın yasak olduğunu söylerler. Peki o zaman neden " Kuseyr Amra Sarayı'ndaki duvarlarda insan resimleri, kadın resimleri, ve hatta çıplak kadın figürleri vardır? Mesela Mşatta Sarayı'nda neden heykeller vardır? Acaba Emeviler gerçekten de çok mu zalimdi? Peki o zaman Horasanlılar, neden bazı olumsuzluklara rağmen hala Emevileri destekliyorlardı? Madem Abbasiler çok hoşgörülü ve Emeviler'den iyidiler, daha Abbası İhtilalinin başında, Kahtabe b. Sebîb, Cürcan kentinde neden otuz bine yakın insanı öldürterek katliam yaptı? Oysa Türkler ile birlikte kenti savunan Arap askerleri affetmişti. Peki Abbasiler resime karşı mıydı? Abbasilerin tek yaptığı, kadınları giynik çizmek olacaktı (Dar al-Khilafa Sarayı). Benzer resimlerin Endülüs'teki Elhamra Sarayı'nda da olduğunu belirtelim. Emevi tarihini öğrenmeyelim diye bize bu konularda da yalan söyleniyor olabilir mi?

Nurettin Topçu'ya yapılan bir başka eleştiriye daha değinmek istiyoruz. Bazıları Nurettin Topçu'nun şu sözlerine dayanarak Topçu'nun kadınların eğitimine karşı olduğunu iddia ediyor:
"Kızlarını okutmayan millet oğullarını manevî öksüzlüğe mahkûm etmiş demektir; hüsranına ağlasın!" Ne doğru. Fakaz biz asıl kızlarımızı okuttuktan sonra oğullarımızı ruh öksüzlüğüne mahkum ettik. **Asıl mesele okutmanın ne demek olduğu meselesidir."**

Hem de sonrasında gelen, "Ne doğru." sözünü ve aşağıdaki sözlerini görmezden gelerek. Oysa bu

doğru değildir. Bakın kadınların eğitimi ile ilgili neler söylüyor.

“Kadınlık terbiyesi ihmal edildi. **Kadına hayat tarafından ayrılan ev sanatlarıyle küçük çocuğunu yetiştirme mesleği, kızların öğretiminde değerli yerini almalıydı. Enstitülerin sanat dersleri, kız mekteplerinde kimya ve jeoloji derslerinin yerini kısmen tutabilir, en başta müzik gelmek üzere güzel sanatların hepsine buralarda daha fazla yer verilebilirdi.** Bu hususlar, şüphesiz ki ilk sınıflarından başlıyarak ihtisas bölümlerine ayrılmış bir orta öğretimde temin edilebilecek şeylerdir. Kadınlığın yetiştirilmesinde iç hayatın pek esaslı kültürüne yer verilmezse, bir liseli veya üniversiteli genç kızı, sokaklardaki herhangi bir kadının davranışlarına sahip görürüz. Kaba bir insiyak halinde moda bir cemiyet için felâket olabilir. Kız öğretiminde kalbin terbiyesine pek büyük önem vermenin lüzumu ve bu terbiyeye temel olarak din ve sanatın rolü hiç anlaşılmadı.” 13 Mayıs 1957’de Eminönü Öğrenci Salonu’nda verilen konferans; Büyük Doğu, sayı: 25-32, 25 Ağustos-9 Ekim 1959’da tefrika (8 yazı); 7’A/D/l, 2.

Şimdi bu sözleri inceleyelim. Kadınların kimya, jeoloji vs. öğrenmesine karşı degil. Bu dersleri gereksiz de görmüyor. “Sanat dersleri, kız mekteplerinde kimya ve jeoloji derslerinin yerini kısmen tutabilir” diyor. Yani “tam olarak tutamaz” diyor. Ama diyor, yine de “en başta müzik gelmek üzere güzel sanatların hepsine buralarda daha fazla yer verilebilir.” Güzel sanatların hepsine! Resim, heykel vs hariç diye ayırmıyor.

Nasyonal Sosyalistler'in de, iddiaların aksine kadınların eğitimine büyük önem verdiğini söyleyelim. İddiaların aksine, Nasyonal Sosyalistler eğitilmesini önemli görürdü. Onlara göre kadınlar da mutlaka iyi bir eğitim almalı, tarih, sanat, felsefe gibi konularda eğitilmeliydi. Çünkü çocukları yetiştiren annelerdi. Anne ne kadar eğitimli olursa, gelecek kuşaklar da o kadar eğitimli ve bilgili olurdu. Üstelik toplum, kadın ve erkekten oluşan bir bütündür; ve herkesin farklı sorumlulukları vardır. Hatta kadın hakları konusunda da ilk adınları atan Nasyonal Sosyalistler oldu. Kadın Alman çalışma yaşamına daha çok katıldı. Doktor oldu, avukat oldu. Ama kadının asli görevi çocuk doğurmaktı. Bugün de böyledir. Bu yüzden de güçlü ve ücretsiz bir kreş sistemi kuruldu. Evlenecek olanlara, ev almalarına yetecek miktarda krediler verildi. Ve her çocukta bu kredinin % 25'i silindi. Bütün bu politikalara bakıldığında, Nasyonal Sosyalistlerin kadın özgürlüğü ile dejenerasyon arasında bir denge kurmaya çalıştığı görülür. Kadın, kendisine kötü davrandığı takdirde kocasından boşanacak maddi bağımsızlığa sahipti. Boşandığı zaman ise iş hayatı ve çocukları arasında kalmıyordu. İşyerinden izin almalarında kolaylık gösteriliyordu. Ama eskiden bir erkeğin çalışıp karısı ve üç çocuğuna bakabilecek maaş aldığı düşünülürse, kadınların çalışması gerçekte gereksizdi. Ve her ne kadar kadınlara iş yaşamına katılma konusunda kolaylık gösterildiyse de, kadının esas görevi olan annelik teşvik edildi.

Feministler ve sözde Atatürkçüler bu söylediklerimizi eleştireceklerdir. Ama feminizm ile zehirlenmiş olan kızlarımıza 2. Dalga feminist kadın liderleri araştırmalarını öneririz. Hepsi Yahudi'dir. İçlerinde zengin adamlar ile evli olup evlerinde hizmetçileri olan ve evliliğin kadınların potansiyelini öldürdüğünü idda edenler mi ararsınız, aşkı saçmalık olarak niteleyip bir adamın peşinden 30 yıl koşanlar mı dersiniz, evliliğe fahişelik diyen lezbiyenler mi... Ne ararsanız var bunların ideologlarında. Ve bir soru: "Haftada 6 gün, sabah altı buçuk, yedi de kalkıp, akşam altılara kadar çalışıp uyuz bir patrona, ve katlanılmaz bulduğunuz belki de yarım düzine iş arkadaşına mı katlanmak daha kolay, yoksa severek evlendiğiniz adama mı? Ve bu adam, bugünün koşullarında mesela 140 bin lira (3400 Euro. Kur 41 Tl) maaş alsa daha iyi olmaz mı? Saçma mı? Eskiden 1 hafta süren muhasebe hesaplarının bir saatte, 1 ay süren araba üretiminin bir günde yapıldığı bir dünyada üretim hızı ve kapasitesi arttığı halde neden artık bir kişinin maaşı bir evi geçindirmeye yetmiyor? Eskiden beş kişiyi geçindirebilen bir erkek, artık kendisini bile geçindiremez durumdaysa burada bir terslik var demektir. Liberal ekonomistlerin açıklamalarının (yalan ve mazretlerinin) ise bir geçerliliği yoktur. Bu işler öyle

değil, diye sayıklamadan önce, Alman ve Sovyet ekonomik mucizelerini çalışmaları gerekir. Tabii ki piyasa kitaplarından değil! Döviz kurunun enflasyon oranında artması gerekir, diyebilecek kadar dünyadan habersiz bu zevata soralım: Sırbistan'da, hayır vazgectik, Avrupa Birliği üyesi Hırvatistan'da enflasyon artarken döviz kurunun neden artmıyor? Döviz kurunu ithalat-ihracat dengesine göre belirleyen bu ülkeler, ülkelerindeki % 30'luk enflasyona rağmen nasıl oluyor da dünyaya mal satabiliyorlar?

Bu konu dolayısı ile bir noktaya daha dikkatinizi çekmek istiyoruz. Ne yazık ki, aldığınız diploma gerçekten bir şeyler bildiğiniz anlamına gelmez, "size öğretilenleri iyi öğrendiğiniz" anlamına gelir. Unutmayın, okuduğumuz ders kitaplarını iktidarı kim ele geçirdiyse o yazıyor. Türkiye'de bugün bu duruma bizzat yaşayarak tanık olmuyor muyuz. Eğer Gorbaçov Sovyetleri dağıtmasaydı, komünist, Almanya savaşta yenilmeseydi nasyonal sosyalist ekonomi, tarih vs. kitaplarını okuyacaktık. Ama "komünizm çöktü ki," diyenlere Çin'e bakmalarını öneririz. Evet, burada tam anlamı ile komünizm yoktur artık. Ama kesinlikle liberal olarak da adlandırılamaz. Çin'in uyguladığı ekonomik politikalar hala sosyalist sayılır (Sovyet NEP dönemini andırır). En azından Alman nasyonal sosyalizminin bir versiyonu saymak gerekir.

Annelik konusunda bizi eleştirenlere de bir sorumuz olacak? Yaşlanınca Afgan göçmenlerin altınızı değiştireceğini mi sanıyorsunuz? Her gece barlarda patlayıp, her önüne gelenle yatmayı, veya yanlızlıktan sokakta kedi köpek kovalamanın yaşamak olduğunu mu sanıyorsunuz? Bizce feminist kitaplar yakılması gereken kitaplar listesinde olmalı mutlaka. 1945'ten sonra yazılmış çoğu kitap ile birlikte.

Erkeklerini ölmesi veya sakat kalması için savaşa göndermeyi bilen bir ulus, soyunun devamını sağlamak için kadınlarının çocuk yapmasını teşvik etmeyi de bilmelidir. Ve elbette ki doğru insanlardan! Çünkü vatanı, daha doğrusu "Ulusu" için ölenlerin en son isteyeceği şey, kız arkadaşlarının, kardeşlerinin, annelerinin veya karılarının mülteciler ile yatmasıdır. Erkekler sizler ve çocukları için savaşıyor. Siz istediğinizle fahişelik yapın diye değil! Eğer bu ülkenin sefasını melezler ve piçler sürecek ise uğruna şehit olmaya değecek bir şey de yoktur!

N. Topçu Turancılara karşı Anadolucular olarak tanımlanan gruptaydı. Anadoluculuk sözde ortak ırk ve/veya sözde ortak etnik bağlar, sözde ortak kültür iddialarına ve "sınır tanımayan "sözde Türkçülük" ideolojilerine" karşı oluşan bir tepkiydi. Ayrıca Anadolucular denilen grubun millet tanımı, bazılarının iddia ettiği gibi sadece coğrafya veya kültür temelli de değildi. Turancılar'dan farklı olarak, Anadolucuların Türklük tanımı, gerçekten Türk soyuna dayanıyordu. Turancılardan farkları, ırk ve etnisite kavramlarının ne olduğunu gerçekten biliyor olmaları, ve de bu kavramları doğru kullanmalarıydı. Mesela Nurettin Topçu, Türlük ile ırk arasındaki bağlantıyı şu sözler ile ifade eder: "Yüzünün, kafasının şekli benimkine benzemeyeni, gözleri benim gibi bakmayanı kendimden saymam."

Hareket Dergisinin bir başka sayısında ise bir başka ise şu ifadeler yer alır: "Çalışkan, mert, açık tenli bir insanın, yanında kara suratlı, karga burunlu, kara kuru bir insanı götürdüğünü düşünün? Asil bir ırkın çocuğu, karaktersiz, ilkel kavimlerin çocukları ile karışırsa ne olur?" (1937)

Bu ifade Topçu'nun ölümünden yıllar sonra ilk baskısı yapılan "Milliyetçiliğimizin Esasları" kitabında nedense değiştirilmiştir. İlginç olan bu kitabın bir daha basılmamış olmasıdır. Burada eski yazısındaki "kara kuru" ifadesinin "yeşil göz" ile değiştirilmiş olması yayıncının, yazarı nasyonal sosyalist ideolojiden uzaklaştırma gayretinde olduğunu göstermektedir. Tıpkı Atatürk'ün ölümünden yıllar sonra yayınlanan kitaplarda Atatürk'ün sözde Turancı olduğuna dair ifadeler uydurulması gibi bir durum söz

konusudur. Belki de amaç, Türkiye'deki ırkın önemini takdir eden politikaların izlerini silmekti. Çünkü Afet İnan bile çalışmasının arkasında duramamış ve ırksal çalışmaları için mazaret uydurmak zorunda kalmıştı. **Yoksa Afet İnan'ın zencileri, mongoloidleri ve diğer renkli ırkları "tam anlamıyla insan olarak görmediği" Birinci Türk Tarih Kongresi'nde sunduğu çalışmasında kullandığı şu ifadelerden bellidir:**

"Hayatın, başka başka coğrafya ve iklimlerin nebatlarındaki ve hayvanlarındaki tecelli ve inkısafına bakılırsa ve insanın da tabii bir mahlûktan başka bir şey olmadığı düşünülürse, insanların tek kökenden geldikleri iddiasında ısrar etmek faydasızdır. **İnsana benzer bir takım mahlûklar yeryüzünün birçok taraflarında yetişmişler ve bir dereceye kadar düşünce mahsulü olan eserler de vücuda getirmişlerdir, fakat bunlardan asıl insan denilmeye layık olanları, bilhassa kafalarının içi ve dışı diğer bütün hemcinslerinden çok farklı bir surette teşekkül ve inkişaf etmiş olanlardır.**"

TURANCI MİLLİYETÇİLİĞİN HAKİM MİLLİYETÇİ ANLAYIŞ OLMASINA KATKI SAĞLAYANLAR

Bu sözde milliyetçilik, Alman paraları ile kök saldı. Birinci Dünya Savaşı'ndan önce ve bu süreçte; ama özellikle İkinci Dünya Savaşı döneminde Almanya, Türkiye'deki Turancılara ciddi destek sağladı. İkinci Dünya Savaşı sırasında, 1939-1944 yıllarında Nazi Almanyası, Türkiye Başkonsolosu olan Von Papen aracılığı ile Turancılara 3 milyon Reichsmark, bugünkü değeri ile 20 milyon Avro yardım yaptı. Soğuk Savaş döneminde ise Turancı milliyetçilik, Amerika'nın hem finansal, hem de eğitim desteğini kazandı. Amerikalılar da, Türk milliyetçiliği yaptığını iddia eden Ülkücülere milyonlarca dolar para verdiler. Amerikan desteği bununla da sınırlı kalmadı.

Çok partili yaşama geçilmesi ile birlikte iki milliyetçi parti kuruldu. Bunlardan birincisi, 1952 yılında kurulan ve Türkiye'nin ilk milliyetçi partisi olan Türkiye Köylü Partisi (TKP) idi. Başkanlığını Türk milliyetçisi Remzi Oğuz Arık'ın yaptığı parti Anadolucu çizgideydi. Daha sonra kurulan/kurdurulan ikinci parti ise Başkanlığını Osman Bölükbaşı'nın yaptığı Cumhuriyetçi Millet Partisi (CMP) idi. Bu parti Alpaslan Türkeş'e ve Turancı kesime yakındı.
Türkiye Köylü Partisi hızla örgütlenip güçleniyordu. 1954 seçimlerinde önemli bir başarı elde etmesine kesin gözüyle bakılıyordu. Oğuz Arık seçim çalışmaları için yurdu geziyordu. Ankara'ya gitmek için bindiği uçak hava infilak etti. Böylece Türkiye'de siyaset yeniden dizayn edildi. Toplum gözünde önemli bir yere sahip, etkili ve sevilen bir isim olan liderinin seçimlerden önceki ani ölümünden sonra TKP, beklenmedik şekilde CMP'sinin gerisinde kaldı Daha sonra bu iki parti Bölükbaşı'nın başkanlığında birleşerek Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisi (CKMP) adını aldı.

Bu süreçte, Alpaslan Türkeş ise Özel Harp Eğitimi alması için Amerika'ya gönderilmişti. Döndüğünde de komünizme karşı faaliyet gösterecek, ama Amerika'ya bağlı olacak Türk Gladyosunu kurmakla görevlendirilmişti. Önce Gladyo'nun devlet ayağını örgütledi, sonra ise toplumu milliyetçilik kisvesi altında Amerikan çıkarları uğruna savaşmaya ikna etmek için sözde milliyetçi bir parti kurmakla görevlendirildi. Bu partinin daha sonra sivil bir milis gücü de olacaktı. Türkeş MGK'daki güç mücadelesini kaybettiği için mi ordudan atıldı, yoksa bu mağdur bir kahraman yaratma planının bir parçasımıydı bilemiyoruz. Kesin olan şey, Arık'ın öldürülmesinden sonra seçimde darbe yiyen TKP'nin CMP ile birleştiği ve Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisi adını alan bu partinin emanetçi başkanı Bölükbaşı tarafından altın tepside Türkeş'e sunulduğudur.
Arık'ın ölümü, Türkiye'deki esrarengiz ölümlerin de başlangıcı kabul edilebilir. Bu tarihten sonra Türk politikasında etkin olan, veya olabilecek bir çok kişi; vali, eski bakan, gazeteci, general ve politikacı esrarengiz trafik, uçak ve helikopter kazalarında öldü. Bazıları alenen cinayete kurban gitti. Orta Asya halklarının Türk olduğu iddiasını savunan çok sayıda Turancı yayın basıldı. Aslında bu halklardan bazıları Çinli ve Moğollar ile karışıp asimile olmadan önce gerçekten Türktü. Ama eskiden. Yani 500-1000 yıl önce falan. Yine de bu yönde yayınlar yapıldı, sözde bilimsel araştırmalar yayınlandı. Türk ABD işbirlikçisi akademik çevreler de bunlara önemli katkı sağladı.

Aslında daha İsmet İnönü zamanında, 1943 yılından başlayarak tarih kitapları değiştirilmeye başlanmıştı. 1949 yılında Amerika ile imzalanan Fullbright Anlaşması ile ise Türk Milli Eğitimi tamamen Amerikalılar'a teslim edildi. Türk tarihi yeniden yazıldı. Atatürk döneminin tarih kitaplarında da elbette hatalar vardı. Mesela, Asya Hunları Türk Kabul edilmişti. Fakat 1945 yılında yapılan araştırmalar, Asya Hunları'nın Hun ve Türk olmadığını ortaya koymuştu. Asya Hunları'nın Türk olmadığı kabul edilirse Türk tarihini Avrupa'da kurulan ilk Türk devleti olan Avrupa Hun

İmparatorluğu'ndan, daha doğrusu gerçek Hunlar'dan başlatmak gerekecekti. Sözde Türk akademisyenleri, ya bu konuda yapılmış tonla yayını okumayacak kadar tembeldiler, ya da çok meşguldüler.

Türk tarihi ile ilgili tek aldatmaca bu değildi. Üzeri örtülen başka gerçekler de vardı. Mesela Türklerin Avrupa tarih kayıtlarına girmesi M.S 1. yüzyıla kadar uzanıyordu. Roma ve Bizans kayıtlarında Türklerin vatanı olarak Ukrayna Pripyat bölgesi ile Kuzey Kafkasya'nın Kuban şehri çevreleri veriliyordu. Üstü örtülen bu gerçeklere, çarpıtılan bazı gerçekleri de eklemek gerekir ki, bunlardan biri de Türk tamgaları (runik) konusudur. Türk runikleri, Alman ve Slav runiklerine benzer. Merak eden karşılaştırabilir. Peki neden Türk tarihi Orta Asya merkezli anlatılır? Çünkü amaç hala Türkleri Orta Asya'ya göndermektir. Ama Türk adı ilk Avrupa'da kullanıldıysa, ve Türkler tarih kayıtlarına ilk kez Avrupa'da girdi ise, o zaman neden Orta Asya'ya gideceklerdi ki? Bu yüzden bu araştırmalar Türkiye'de ya hiç yapılmadı, ya da yayımlanmadı. Türk üniversite ve akademisyenleri, "Türk anavatanı Orta Asya masalına" devam ettiler. Gerçi bütün Beyaz ırkın vatanı Orta Asya idi ama bu konu da sözde Türk akademisyenleri tarafından hiç dile getirilmedi.

Türk tarihinde üstü örtülen ve çarpıtılan bir başka konu da eski Türk dinleri ve şamanizm konusudur; eski Türk dinleri ile eski Slavların dinleri arasındaki benzerliktir. Eminiz Slav şamanizmini diye bir kavram duymamışsınızdır. Hani Türk şamanizminin kökenleri Orta Asya'da idi? Alın bu bilgiyi, Slavlar, Almanlar ve İskandinav halklarındaki "Kurt" mitosu ile birleştirin. Mesela Adolf Hitler'in lakabının Latince Lupus, yani "Kurt", hatta "Bozkurt" olduğunu biliyor musunuz? Sonra Türk runikleri (tamgaları) ile bu halkların runiklerini karşılaştırın. Üstüne Molybdomancy'de denilen "kurşun döktürmenin" hangi ülkelerde uygulandığını araştırın. Sonra neden Türk tarih anlatısında Selçukların kökeninin Orta Asya'ya dayandırıldığını düşünün. Selçuk bey, gerçekte Avrupa merkezli bir devlet olan Hazar İmparatorluğunun bir yabguluğunda yerel Oğuz beyi ile güç mücadelesine girer; kaybedince de ülkeyi terk eder. Oğuz Yabguluğu, Hazar İmparatorluğunun en doğusunda, Hazar Denizinin diğer tarafında, Asya'daki tek toprak parçasıdır. Ama Selçuk beyin kurduğu devlet Orta Asya' dan gelen Türklere dayanır. Koskoca Hazar Türkleri ise buhar olup yok olur, bilinmeze karışır. Rivayet odur ki, Yahudi olmuşlardır. İyi de, Yahudilikte misyonerlik yoktur ki! Şurada en fazla 1950'lerden sonra, o da bazı reformistler sizi Yahudi yapar, diğerleri ise sopayla kovalamasa da yüzünüze bile bakmaz. Yani Hazarlar'ın Yahudi olması mümkün değildir. Peki Hazarlara ne olmuştur? Sakın Anadolu'ya gelen Türkler, Hazar boyları olmasın? Tarih felsefesi, bilinmeyen tarihsel olguların eldeki veriler bağlamında doldurulmasını içerir. Ama neredeyse 100 yıldır tarih siyasetin hizmetinde bir disiplin ise, ve ülkeri yönetenler, geleceği şekillendirmek için geçmişi yeniden yazıyor/yazdırıyorlarsa ne olur? Hazarlar bir gecede Yahudi olup sırra kadem basar!

Yahudilerin Türk tarihine birden başlayan yoğun ilgisi ilginçtir. Türklerin aslında Orta Asya'dan geldiği, ve hatta mongol olduğu iddialarını ortaya atan, Yahudi bilim insanları olmuş, ve bu tezler nedense dönemin önemli tarihçileri tarafından hemen kabul edilmiştir. Peki doğru olduğu için mi? Mesela "İki Dünya Savaşı arası" dönemde neredeyse bütün Sırp/Yugoslav tarihçilerin mason olduğunu söylersek ne dersiniz?
https://www.koreni.rs/slobodno-zidarstvo-u-srbiji/

Tarih insanları manipule etmek İkinci Dünya Savaşı'nın gerçek nedenlerini, bu savaş sırasında gerçekte kimin kime neler yaptığını ve bu savaş sırasında yapılan bazı şeylerin neden ve kimler tarafından çarpıtıldığını da biliyoruz. Yahudiler hala bu işten ekmek yiyiyorlar. En son İsveç'i sözde İkinci Dünya Savaşı'nda çalınan Yahudi servetinden para kazandığı iddiasi ile soydular, ve milyarlarca dolar aldılar "sözde tazminat" olarak. Yahudi yazar Norman Finkelstein'ın "Holokost / Soykırım Endüstrisi" adlı kitabında Yahudilerin bu olayı detayları ile anlatıyor. Yani tarih, size geçmişte olanları öğrenin diye

değil, belirli amaçlara hizmet etsin diye yazılan bir şey haline gelmiş durumda çoktandır.

Türkleri Orta Asya'ya Bağlayan Yahudiler

Arminus Vambery gibi Türkleri Orta Asya halklarına bağlamaya meraklı pek çok Yahudi vardır. Bunların bazılarına ve yaptıkları çalışmalara bir göz atalım.

Amerikan pasaportlu Yahudi dilbilimci Joseph Greenberg, özellikle Türk, Moğol ve Tunguz dil aileleri arasında bir ilişki öneren Altay dil hipotezi üzerine yaptığı çalışmalarla tanınır. Bu hipotez tartışmalı olsa da, Greenberg'in çalışmaları Türk dilleri ile diğer dil grupları arasında bağlantı kurdu. Turanizm'in tarihsel fikirlerinin özünü oluşturan Türk, Moğol ve Tunguz dillerini kapsayan Avrasya gibi makro aileler üzerine yaptığı daha geniş çalışmaları, Eskimo-Aleut ve Korece/Japonca dillerini de içeren geniş bir önerilen ailenin parçası olarak ele aldı. Bu diller arasinda benzerlikten ziyade derin bağlantılar olduğu iddiasında bulundu.

Yahudi Arthur Basch, kariyerinin büyük bir bölümünü Anadolu ve Orta Asya'dakiler de dahil olmak üzere farklı "sözde Türk" grupları arasındaki karmaşık ilişkileri inceleyerek geçirmişti.

Basch da diğer Yahudiler gibi Türkmenler, Kazaklar vs. gibi Orta Asya halkları ile Anadolu'daki Türkler arasında tarihsel bağlar olduğunu savundu.

Şlomo Desen ve Benjamin Kedar
İsrailli bir sosyolog olan Şlomo Deşen, Anadolu Türkleri ile Orta Asya'nın sözde Türk halkları arasındaki geniş kültürel ve tarihi bağlantılar olduğuna dair iddialarda bulundu. Türk halklarının sözde Orta Asya'dan Anadolu'ya tarihi göçlerini de inceleyerek, bu etkileşimlerin Türk gelenekleri ile diğer yerel kültürler arasındaki kültürel senkretizmi nasıl etkilediğini vurguladı.

İsrailli tarihci Benjamin Kedar da Selçuklu Türklerini Orta Asya'ya bağlayan çalışmalar yaptı. Finli Matthias Alexander Castrén'in en önemli destekçisi de bir mason olan Elias Lönnrot'tu ve Castrén üzerinde büyük etkisi vardı.

Hiç kimsenin Yahudi işbirlikçi Ernest Renan'ın Hazarlar ile ilgili tezlerini sorgulamadığını fark etmişsinizdir sanırız Malum Hazarlar bir gecede Yahudi oluvermişti.

Amerika ve Yahudilerin Milliyetçilik Düşmanlığı

“1950'lere gelindiğinde, Orta Doğu çalışmalarının askeri-entelektüel kompleksi birçok ABD üniversitesinde faaliyete geçmiş ve bölgenin karmaşıklıklarıyla başa çıkmada politika yapıcılar tarafından tavsiye almak üzere başvurulan Oryantalistler yetiştiriyordu. CIA ve Dışişleri Bakanlığı, Arapça, Türkçe, Farsça, diğer bölge dillerini konuşan Ivy League mezunlarını kaptı ve ABD hükümetinin Arap uzmanlarının bir kısmı, en azından bölgeyi iyi anlayan bir anlayışa sahip olarak ortaya çıktı. Bu süreçte İslamcılar, milliyetçilere ve sosyalistlere karşı desteklendiler.
***
Orta Doğu'nun dini ve kültürü hakkında çok az bilgisi olanlar (cumhurbaşkanları, dışişleri bakanları, CIA direktörleri) için İslami sağ, binilmesi mantıklı bir at gibi görünüyordu. Taktiksel müttefik arayışlarında İslam, laiklikten daha iyi bir seçenek gibi görünüyordu, çünkü liberalizm karşıtı laikler Moskova'nın maşası olarak görülüyordu ve merkezciler de bölgenin monarşilerine ve geleneksel elitlerine tehlikeli bir şekilde karşı çıkıyordu.

***
Ancak Soğuk Savaş ilerledikçe, milliyetçiliğin yanında yer alan Dışişleri Bakanlığı ve CIA yetkilileri giderek daha fazla görmezden gelindi. Görüşleri Soğuk Savaşçılar ve İsrail destekçileri tarafından saldırıya uğradı.

****

İslam içindeki gerici eğilim on üç yüzyıl öncesine dayanır. İslam'ın ilk yıllarından itibaren, gericiler, akıl karşıtları ve Kuran'ı harfiyen uygulayanlar, daha aydın, ilerici ve ılımlı eğilimlerle rekabet etmiştir. Daha yakın zamanlarda ise Müslüman gericiler, ilerici eğitime, liberalleşmeye ve insan haklarına karşı çıkarak modernleşmenin önünde engel teşkil etmişlerdir. Ancak, 1800'lerin sonlarında Cemaleddin el-Afgani'nin pan-İslamist hareketinin kurulmasına, 1928'de Hasan el-Benna tarafından Mısır'da Müslüman Kardeşler'in kurulmasına ve 1940'ta Pakistan'da Ebul-Ala Mevdudi'nin İslami Grubu'nun kurulmasına kadar İslami sağın LaHayes'leri, Falwell'leri ve Robertson'ları yoktu. Bu ilk İslamcılar, tıpkı Hristiyan sağcı muadillerinin Amerika Birleşik Devletleri'nde yaptığı gibi, aynı nedenlerle Orta Doğu'daki kültür savaşlarını keskinleştirdiler. Tıpkı Hristiyan sağın, özellikle Teksas ve Orta Batı'daki petrol zenginlerinden, sağcı bağışçılardan destek bulması gibi, İslami sağ da zengin petrol zenginlerinden, yani Suudi Arabistan ve Körfez ülkelerinin kraliyet ailelerinden, finansal destek aldı. Hristiyan sağın sağcı Cumhuriyetçilerle siyasi açıdan uygun bir ittifak kurması gibi, İslami sağ da Amerika'nın sağcı dış politika stratejistleriyle benzer bir anlayış geliştirdi. Aslında, Hristiyan sağ ve İslami sağın desteği, her ikisiyle de ittifak arayışında olan Reagan yönetimi sırasında kusursuz bir şekilde birleşti. Bazı Amerikalılar Soğuk Savaş tarafından o kadar kör edilmişti ki, militan Hristiyan sağcı aktivistler ve ateşli Siyonist İsrail taraftarları, Afganistan'daki İslamcı fanatikleri neşeyle destekledilerdi.”

“Zaman zaman, katı Soğuk Savaşçılar, Orta Asya Cumhuriyetlerine yönelik ABD propagandasının ve hatta yıkıcı faaliyetlerinin daha da yoğunlaştırılması çağrısında bulunurlardı. Örneğin, 1958'de eski bir ABD istihbarat görevlisi olan Charles W. Hostler, Middle East Journal dergisinde şöyle yazmıştı: "Sovyetler, Asya'daki Türki halkların ortak Sovyet karşıtı eylemlerinden aktif olarak korkuyor." NATO bağlantılı Türkiye bu Müslümanları "Sovyetler'den ayrılmaya" teşvik edebilir.”

Bu noktada bir parantez açalım. Kimdir bu Charles W. Hostler? Türk istihbaratçıların eğitiminde de görev almış bir CIA ajanıdır! Hem de ne zaman? Kendi biyografisine göre Soğuk Savaşın daha ilk günlerinde. Peki Soğuk Savaş ne zaman başladı? 1947'de. Yine aynı yıl Amerika'nın Türk subaylarını ciddi sayılarda eğitime aldığı yıl! Yani Selçuklu'dan başlarsak 1000 yıldır istihbarat toplamayı ve savaşmayı öğrenememiş bir millet, o tarihte 250 yıllık bir geçmişe, ve kendisinin onda biri savaş deneyimine sahip bir halktan istihbarat ve askerlik öğreniyor. Bu anlaşmayı imzalayan ise sahte savaş kahramanı Kürt İsmet!

Türk Milliyetçiliğine Darbe ve İsmet Paşa

Türkiye'nin İkinci Dünya Savaşı sırasında tarafsız kaldığı masalını resmi tarih derslerinde çokça dinlemişsinizdir. Evet, Türkiye savaşa katılmadı, tarafsız kaldı. Ama Rusya-Ukrayna Savaşı'ndaki Fransa kadar.

***
14. BELGE
HENTİG'TEN ERDMANSDORF ve WEHRMANN'A (1)
POLİTİK KISIM VII

Türk Genel Kurmay Başkanı Türk - Alman ilişkilerinin sadece Turancılık temeline dayanabileciğini ifade etmiş, Türkiye'nin Almanya'ya karşı asla savaşa girmeyeceğini temin etmiştir. Türkiye sadece işgal durumunda kendini savunacaktır. Savaş esirleri arasında hareket etmek üzere adamlarını emrimize vermeye hazırdır.

Sayın Büyükelçi von Erdmansdorf'un Müşaviri Sayın Melhers tarafından bildirilmiştir.
Genel Müdür Yardımcısı Sayın Wehrmann'a
Berlin, 24 Kasım 1941
***

Atatürk'ün ölümünden sonra, yakın çevresinin bütün engelleme çabalarına rağmen eski mandacı İsmet İnönü, mason eski İttihatçıların ve Turancıların desteği ile iktidara geldi. Bunların da ilk yaptığı, 1931 yılında Atatürk tarafından okul kitaplarına konulan "Irk Bilgisi" dersini müfredattan kaldırmak oldu. O zamana kadar "insan ırkları ve Türklerin ırksal özellikleri" bütün okul kitaplarında işleniyordu. Oysa bu dersler, yoğun bir ırksal ve ulusal bilinç vermek için düzenlenmişti. 1943 yılında ise tarih kitaplarının değiştirilmesine başlandı.
Bize İkinci Dünya Savaşı sırasında "tarafsızlık politikası izlediği yalanı" anlatılan İnönü, eski mason İttihatçıların ve Turancıların yönlendirmesi ile Alman saldırısından önce Sovyet sınırına asker yığdı. Savaş sırasında Alman ve İtalyan savaş gemilerinin boğazlardan geçmesine izin verdi. Ayrıca Dağıstan, Azerbaycan ve Kırım Tatarı olan Türk vatandaşlarından iki bölük oluşturuldu. 200 kişilik bu grup, gönüllü Sovyet savaş esirleri ile birlikte SS Kampları'nda (Sandberge, Jablon ve Legionowo) eğitildiler. Görevleri Sovyet ordusu gerisinde sabotaj ve faaliyetleri yapmak ve ayaklanmalar organize etmek olan bu grupların bir kısmı paraşütler ile Kırım'a indirilirken, bir kısmı ise Türkiye üzerinden Kafkasya'ya geçti. Türk ordusunun yanı sıra Türk istihbaratı da bu operasyonlarda görev aldı. Türkiye'nin Almanya operasyonlarına örtülü desteği ancak 1944 Ağustos ayında son buldu.

Sonra da “Sovyetler Türkiye'yi tehdit ettiği için NATO''ya girdik” Peki sebep? Onu da söylesenize. Ki bu Sovyet tehdidi iddiası bile uydurmadır. Beceriksizce önce ülkeyi Alman etkisi altına sokan, ve ülke dış politikasını Turancılara emanet eden İsmet Paşa, bağımsızlığını zor korumuş ülkeyi işte böyle Amerika'nın kollarına attı. Kaldı ki, Sovyetlerin Türkiye'yi tehdit etmesi gibi bir şey gercekte olmadı, bu yalan Türkiye'nin NATO'ya girmesi için uyduruldu. Sonra Eğitim Anlaşması, Ekonomik (şartlı yardım) anlaşması vs. derken Türk devleti Amerikan işbirlikçilerinin eline geçti. Ordunun Türk milletinin yararına tek bir müdahale yapmamış olmasının nedeni bu dur. Türkiye gerçekte ordusuna sadece bir kez ihtiyaç duydu. O tarihte de başında, “ülke baştan aşağı işgal edildi, ama tek bir askerimizin burnunu kanatmadık” demeye eş değer bir cümle ile pasifliğini savunan, sonra da Atatürk'e övgüler düzen bir Paşa vardı. Zaten başa geldiği gün “Türk-Amerikan ilişkileri o kadar önemli ve köklüdür ki, ufak tefek sorunlar aramıza giremez” diye de bir konuşma yapmıştı.

Sovyetler'in Türkiye'den Toprak Talep Ettiği Yalanı

Türkiye'de bize yıllarca Sovyetler'in Türkiye'den toprak talep etttiği ve bu yüzden NATO'ya girdiğimiz yalanı anlatıldı. Ama biz bu döneme ait ve artık açıklanmış olan CIA raporlarında bu konuda bir iddiaya rastlamadık. Rusların tek yaptığı İkinci Dünya Savası'nda Türkiye'nin yaptıklarından sonra Boğazlar rejiminin değiştirilmesini istemekti. Fakat toprak talebi veya herhangi bir tehdit söz konusu değildi.

Peki gerçekte ne oldu. Silahlı Alman gemilerinin Boğazlar'dan geçtiğinin Müttefikler tarafından tespit edilmesi, İngiltere ve Amerika'nın Türkiye'yi protesto etmeleriyle sonuçlandı, ve Numan Mememenci-

oğlu istifa etmek zorunda kaldı. **1945 tarihli CIA raporu, Sovyetlerin Boğazlar politikasının Çarlık Rusyası ile aynı olduğunu, ve ticari gemilerin geçiş güvenliği ile Boğazlar'dan kendisine yönelecek bir saldırıya karşı güvenlik temelinde şekillendiğini belirtmektedir.** Konu ile ilgili **1947 tarihli bir başka CIA raporu ise Rusya'nın, Boğazlar rejiminde Karadeniz devletlerine ayrıcalık tanınmasını talep ettiğini, ancak Amerikan çıkarları açısından bunun kabul edilemeyecegini söylüyor.** Yani bu döneme ait açıklanan CIA belgeleri, Sovyet Rusya'nın Türkiye'de Boğazlar veya herhangi bir toprağı talep ettiğine dair hiç bir bilgi içermiyor. Yani Atatürk'ü n son dışişleri bakanı olan Şevket Rüştü Aras'ın da o dönem açıkladığı gibi, "Sovyet Rusya'nın Türkiye'den toprak taleb ettiği iddiası" Türkiye'nin NATO'ya üye olması için uydurulmuş büyük bir yalandı!

2. Cumhuriyet Dönemi ve Kemalizmin Tasfiyesi

İnönü'nün savaştan sonra ilk yaptığı bir devletin temelini olusturan üç unsuru; milli eğitim, ordu ve ekonomiyi Amerika'nın yönetimine bırakmak oldu.
1948'de Amerika ile imzalanan Ekomomik Yardım Anlaşması, Amerikan kredilerinin Amerika aleyhine kullanılmasını yasaklıyor, ama bu konuda detay vermiyordu. Yani Amerika "bu paralar ile çelik fabrikası kurman, veya Türkiye'deki uçak fabrikanda uçak yapman benim çıkarıma aykırı" diyebilirdi. Nitekim Türkiye'nin önemli ağır sanayi ve stratejik tesisleri petro kimya ve demir çelik fabrikaları (mesela Petkim, İskenderun Demir Çelik vs) hep vs. gibi Sovyet yardımı ile kuruldu. Hem de Türkiye'nin o dönem NATO üyesi ve ABD müttefiki olmasına rağmen. Sovyetler'den önce Amerikalıların yardım etmesi gerekmez miydi? Amerika ne istediyse yaptık. Uçak üretimimizi bile Amerikalar istedi diye durdurduk.

1949 yılında Amerika ile imzalanan Fullbright Anlaşması ile ise Türk Milli Eğitimi tamamen Amerikalılar'a teslim edildi. Bugün bütün "sözde akademik" kadroların, sadece Amerikan doğrularını aktardığı hepimizin malumudur. Amerika/Yahudiler feminizmi icat eder, bizde feminist akademisyenler türer. Amerika ırkçılığı eleştirir, göçü över, bizde ırkçılık karşıtı, mülteci aşığı akademisyenler türer. Yahudi dizaynı Amerikan politikalarını (sosyal veya politik) desteklemeyen akademisyen neredeyse hiç yoktur. Amerika'nın bir politikasını eleştirir gibi gözükse de önemli olanını destekler. Bu da propaganda sanatının gereğidir. Çünkü her konuda sallabaş olmak dikkat çeker. Bu koroyu yönlendirmek ise bazı sözde vakıflar üzerinden yürütülür. Sonuçta bütün Türk akademik yaşamını şekillendirecek hocaların yetiştirilmesini 1949 yılında Amerika'ya devreden İnönü, 1947'de de Türk ordusunu Amerika'ya çoktan teslim etmiştir bile.

1948 yılına gelindiğinde, Türk subayları Amerika ve Avrupa'daki savaş okullarında eğitilmeye başlanır. 1950'ye kadar da bu böyle devam eder, ve üç dönem subay bu okullarda eğitim görür. Onun bu ihaneti sayesinde 3 yıl boyunca Turk subaylarını eğitmiş olan Amerikalılar, artık Türk ordusunun kontrolünü tamamen ele almanın zamanının geldiğine karar verirler.1949 sonlarinda Amerikalılar, İnönü hükümetine eski Türk subayları ile calışamadıklarını ve bunların tasfiye edilmesi taleplerini iletirler. İnönü bu talebi yerine getirmeyi erteler. Ancak 14 Mayıs 1950 seçimlerinde iktidarı ele geçiren Adnan Menderes ve Demokrat Parti (DP) bu emri hemen yerine getirir. 1950 Haziran ayı içerisinde Türk ordusunda büyük bir kıyım yaşanır.14 generalin yanı sıra 3000'den fazla subay tasfiye edilir.

1947 yılında başlayan askeri yardım programı ile birlikte Amerikalı yetkililer Türk ordusundaki eğitim anlayışını sil baştan yeniden inşa ederken inşa sürecinde uygulamaya koydukları en önemli araçlardan biri de Türk personelin ABD'deki okullarda eğitim görmesinin önünün açılması olmuştur. 1947'nin Ağustos ayında başlayan Türk askeri personelinin eğitim amacıyla ABD'ye gönderilmesi uygulaması zamanla daha da yaygınlaşacak ve ABD ve Batı Almanya'yadaki Amerikan eğitim kurumlarındaki Türk öğrenci sayıları hızla artacaktır. Amerikan Askeri Yardım Kurulu'nun 1951'in Aralık ayında

hazırlamış olduğu rapor yardımın hayata geçirilmesinden itibaren Birleşik Devletler ve Batı Almanya'ya gönderilen öğrenci sayısını karacılarda 608, denizcilerde 1095 ve havacılarda ise 577 olarak verir. 1951 yılında ise Askeri Yardım Kurulu, Türk Harb Okullarındaki müfredat programlarını düzenlenmek icin harekete geçer. Amerikan Askeri Yardım Kurulu, Türkiye'deki okullarda verilecek ders içeriklerini belirlemekle yetinmeyecek aynı zamanda Birleşik Devletler'deki askeri okulları ziyaret ederek Türkiye'de verilecek ders içeriklerine uygun öğretim malzemesi toplanmasıyla da uğraşacaktır. Sonuçta müfredat programları birebir alıntılanır. Hangi konularda değişiklik yapılması gerektiğine de Amerikalılar karar verir. O kadar ki, 'bünyeye uydurmak' adına yapılan, Amerikan Tarihi dersinin yerine Türk Tarihi dersinin verilmesi veya yabancı dil eğitiminin sadece İngilizce ile sınırlandırılması gibi ufak değişiklikler dışında her şey aynı kalmıştır.

Yani Türk ordusuna ilk operasyonu yapan AKP değil, DP'dir. Bu nedenle Atatürk'ün ölümüne kadar olan dönemi 1. Cumhuriyet olarak adlandırıyoruz. 1938-1950 arasında yaşananlar ise bir ara rejim dönemine işaret etmekdedir. 1950-2002 arası 2. Cumhuriyet dönemidir. Bu dönem de, AKP iktidarı ile sona ermiş, ve 3. Cumhuriyet dönemi başlamıştır. Bu dönemde de, yine Türk okullarından, üniversitelerine ve ordusuna kadar Türkiye baştan aşağı yeniden dizayn edilmiştir. Ama 2002-2017 arası yine bir ara rejim dönemdir. 2017 referandumu ve başkanlığa geçiş ile 3. Cumhuriyet dönemi başlamış, ancak henüz yeni cumhuriyet son şeklini almamıştır.

Atatürk Cumhuriyetinin Ve Türk Milliyetçiliğinin Yeniden Dizaynı

Radio Liberty'nin Orta Asya'ya odaklanması 1950'lerde çoktan bir başlamıştı. Uzun süredir Radio Free Europe/Radio Liberty (RFE/RL) yöneticisi ve Özbekistan'da Milliyetçilik kitabının yazarı olan James Critchlow'a göre, Radio Liberty Orta Asya'ya ilk yayınlarını Özbekçe, Türkmence, Kazakça, Tacikçe ve Kırgızca olmak üzere Türkistan masasından, yayın yaparak başlattı. Critchlow, "Sovyet rejimini eleştiren yorumlar, önemli bir bileşendi" diyor.

Sovyet ve Sovyet müslümanları uzmanı Bennigsen'e göre, tarikatlarının en önemlisi, Orta Asya'da uzun süredir bağlantıları olan, Türkiye'de belirli önemli isimlerle de yakından bağlantılı, ve Mason tarzı bir örgüt olan Nakşibendilik adlı gizli bir topluluktu. Nakşibendilik, özellikle Çeçenistan, Dağıstan ve Güney Özbekistan da dahil olmak üzere Orta Asya'nın bazı bölgelerinde güçlüydü. Bennigsen, "Nakşibendilik müritlerinin Ruslara karşı uzun bir 'Cihad' geleneği var," diye yazmıştı. Vardığı sonuç, Orta Asya'daki milliyetçiliğin radikal siyasal İslam ile ayrılmaz bir şekilde bağlantılı olduğuydu: "Alpaslan Türkeş, Nakşibendi şeyhi Şeyh Mustafa Bağışlayıcı ile cok yakındı. Bağışlayıcı, MHP'nin kurultay ve toplantılarında sürekli Alparslan Türkeş'in yanında yer aldı.

1955'te Middle East Journal'da "Sovyet Orta Asya Müslümanları: Eğilimler ve Beklentiler" başlıklı iki bölümlük bir analiz de yapılmıştı. Pipes, analizde şöyle yazıyordu: "Rus Orta Asya'sının her zaman yakından bağlantılı olduğu Çin Türkistanı da dahil olmak üzere Orta Asya'nın tamamı, zamanla bağımsız bir devlet olma yönünde hareket etme eğiliminde olabilir. Bu geniş bölgenin bir gün gözleri Orta Doğu'ya yönelmiş yeni bir Türki/Müslüman) bir devletle çevrelenmesi hiç de akıl almaz değil."

Pipes, Sovyet Orta Asya'sındaki milliyetler sorunu hakkında da kapsamlı yazılar yazdı ve 1981'de Başkan Reagan Carter'ın yerine geçtiğinde, Milliyetler Çalışma Grubu'nun başkanlığını üstlendi. Birinci Dünya Savaşı sırasında Almanların Türkleri Turan'a gönderme planlarının temelinde Rusların, Alman cephesi üzerindeki baskısını azaltmak yatıyordu. İkinci Dünya Savaşı döneminde de böyleydi. Ancak buna ek olarak Sarı Tehlikeye (Çin) karşı Orta Asya'da Avrupa ile Çin arasına bir tampon devlet kurma programı da eklenmisti. Soğuk Savaş döneminde "Turan yine hayalleri süslüyordu." Ama tabii ki yine yabancıların. Bu dönemde ise Amerikalılar, gözleri İslam dunyasına dönük, Rusya'yı doğudan

ve güneyden, Çin'i ise kuzeyden kuşatacak bir Orta Asya devletinin hayallerini görüyorlardı. Bu durum bugün de degişmemiştir.

CIA raporları, Rand Corporation gibi devlet ve özel destekli vakıfların çalışmaları, önerileri. Milliyetçi, sosyalist ve laik hareketlerin bastırılması ve onların yerine sahte milliyetçilerin ve İslamcıların desteklenmesi önerileri ile doludur. Bütün CIA ve ordu operasyonları da bu raporlar doğrultusunda şekillenmiş, Amerikan Dışişleri Bakanlığı bu amaçları gerçekleştirmek için calışmıştır.
Türkiye'de Turancılara sırasıyla bir kaç görev verilmiştir:
-Sol hareketleri bastırmak (1960-1980 arası)
-Kendilerinden başka milliyetçi oluşuma izin vermemek (1960-1980 arası)
-İslamcılar ile ortak hareket edebilecekleri bir zemin oluşturmak (1969-1980 arası)
-AB ve NATO yanlısı akımlara (daha sonra ise İslamcılara) destek olmak (1995-2002)

Bugün de Turancılık ve İslamcılık halen gündemdedir ve Türkiye'de desteklenmektedir. Bugünkü sponsorluğunu ise Amerika yapmaktadır. Planlara Orta Doğu'da eklenmiş, ve yeni hedef Rusya-Orta Doğu ekseni olarak yeniden düzenlenmiştir. Amerikan icadı "Türk-İslam Sentezi" ve yine Amerikan icadı "Ilımlı İslam" ile "ikisi bir arada" yeni bir ideoloji yaratılmış ve sözde Türkçüler ile İslamcılar arasında ileriki dönemde gerçekleştirilmesi planlanan izdivaç için zemin hazırlanmıştır. Başlangıçtaki amaç İslamı kullanarak Orta Asya'ya uzanmak olsa da, Türk-İslam sentezinin icadının, bugünlerin de zeminini hazırladığının farkında olmamız gerekir. Bu bu evliğin hazırlıkları biraz uzun sürmüş olsa da, 2016 yılında sözde Türkçüler (Turancılar) ile sözde İslamcılar arasında nikah kıyılmış, ve "Yeni Türkiye" milyonlarca sığınmacısı ve Osmanlı'dan hallice rejimi ile doğmuştur. Şimdi sıra, çocuğun kendisinden beklenen görevleri yapmasına gelmiştir. Aslında "Ilımlı İslam" denilen şey, yıllarca ve hala bize pazarlananın aksine şiddetten, gericilikten vs. uzak bir İslam değildir. Serbest piyasacı, küresel güçler ile ters düşmeyen bir İslam, yani komşusu açken tok yatabilenlerin İslamı'dır.

Amerika, Türkiye'yi NATO'ya sağlam bir şekilde entegre etmek için "sözde Pan Türkizm," yani Turancılık hareketini kullanmaya karar verdi. Turancılık hareketinin de kendi lehine kullandığı bu süreçte, Amerika'da eğitim almış olan Albay Alparsan Türkeş merkezi bir rol oynadı. Albay Türkeş, İkinci Dünya Savaşı sırasında Türkiye'deki Alman Nazilerinin irtibat kişisiydi. Ülke çapında tanınması ilk kez 1944'te tutuklanması ile oldu. Onunla birlikte 30 kişi daha Almanlar ile işbirliği ve savaş kışkırtıcılığından tutuklandı. Aslında bütün bu Turancılık davası düzmeceydi ve Batı'yı yatıştırmaya yönelikti. Çünkü gördüğümüz gibi İnönü, mason olan eski İttihatçıların ve Turancıların desteği ile iktidara gelmiş, ve Türkiye el altından Almanlara her türlü desteği vermişti. Eğer Almanlar Stalingrad'da yenilmeseydi, Türkiye yine Almanların yanında savaşa girmeyi bile düşünüyordu. Almanya'nın Türkiye büyükelçisi ile görüşen veya Almanya'ya ziyarete giden dönemin başbakanından genelkurmay başkanına ve üst düzey komutanlara kadar Türk yonetimi bu niyetini Almanlara açıkça söylemiş, gördüğümüz gibi bazı Türk vatandaşlarını egitilmeleri icin SS kamplarına bile gönderip sabotaj ve casusluk faaliyetleri icin Rus cephesi gerisine atılmalarını da sağlamışlardı. Dahası bu eğitilen gruplardan Kafkasya'ya gönderilenleri Rus sınırından geçirme işini Türk istihbaratı üstlenmişti.

İnönü her şeye rağmen tedbirli davranarak Türkiye'yi savaşa sokmadı, ama neden? Belki de planı başkaydı. Çünkü olmayan bir Türk-Rus krizi yaratarak, Amerika'nın "Türkiye'nin yardıma gelen bir kurtarıcı" olarak algılanmasını sağladı. Acaba plan başından beri bu muydu? Bu sürecin sonunda İnönü'nün, Türkiye'nin ekonomisinden milli eğitiminine, istihbaratına ve ordusuna kadar her şeyi Amerikan denetimine verdiği göz önüne alındığında bu pekala mümkün. Sonunda İsmet Paşa Türkiye'yi Amerikan mandası altına sokmayı başarmış, Türkiye, Yahudilerin en büyük kuklası Amerika'nın uydusu olmuştu.

1948'de ise Alparslan Türkeş, iki yıl bozunca eğitim alacağı Amerikan Harp Okulu'na gönderildi. CIA'in Türkeş ile temasa geçmesi de bu dönemde oldu. Turancı olması, hareket içindeki etkinliği ve o çevre içinde kendisine itibar kazandıran askerkeri pozisyonu dolayısıyla Amerika ve CIA için önemli bir kaynaktı. Bu dönemde CIA'in emriyle Türkiye'de gizli bir anti-Komünist gölge ordu kurmaya başladı. Amerika Birleşik Devletleri ile iş birliği yoğunlaştıkça, Türkeş, Türkiye ile Amerika Birleşik Devletleri arasında yoğun seyahatler yaptı ve hem Pentagon hem de CIA ile yakın temaslar kurdu. 1955-1958 yılları arasında Washington'da NATO'daki Türk askeri misyonunda görev yaptı.
Türkiye 4 Nisan 1952'de NATO'ya katıldığında, Albay Türkeş de gizli bir NATO ordusu kurmuştu bile. Karargahı Taktik Seferberlik Grubu (STK) olarak adlandırılıyordu ve merkezi de CIA'in karargahı olan, Ankara'nın Bahçelievler ilçesindeki Amerikan Yardım Heyeti (JUSMATT) binasında bulunuyordu. Taktik Seferberlik Grubu 1965 yılında yeniden yapılandırıldı ve 1990 Gladio ifşaları sırasında Türk gizli askerlerinin komuta merkezinin adı olan Özel Harp Dairesi (OHD) olarak değiştirildi. Bu ifşa nedeniyle Özel Harp Dairesi adını bir kez daha değiştirmek zorunda kaldı ve bugün Özel Kuvvetler Komutanlığı (OKK) olarak adlandırılır.
27 Mayıs 1960'ta Başbakan Adnan Menderes'in tutuklandığı askeri darbe, Türk ordusunun Türk milletini korumak için yapacağı ilk ve tek müdahale olacak, bundan sonraki bütün müdahaleler, Amerikan yetiştirmesi yeni kuşak subaylar tarafından, Amerikan ve Yahudi çıkarlarını korumak için yapılacaktı**.**

Bunun ardından darbeyi gerçekleştiren 38 subay, nasıl devam edecekleri konusunda fikir ayrılığına düşmeye başladı. Albay Türkeş, Turancı vizyonunu yaymak için can atıyor ve bir düzine subayla birlikte otoriter bir rejimi savunuyor olsa da, yönetimi devralan subayların çoğu ülkede kanun ve düzeni sağlamak için yeni bir anayasanın kabul edilmesi ve seçimlerin yapılması gerektiğini düşünüyordu. Türkeş ve onu destekleyen subaylar ise hem aşırı Amerikancı, hem de otoriter bir rejim yanlısıydı. Bu nedenle Türkeş Hindistan'ın Yeni Delhi kentindeki Türk büyükelçiliğine askeri ataşe olarak gönderilerek uzaklaştırıldı. Yandaşları da aynı şekilde tasfiye edildi. Geriye kalan subaylar, Temmuz 1961'de halkın oylamayla kabul ettiği yeni bir anayasa yazdılar.

Alparslan Türkeş, Mayıs 1963'te Hindistan'dan dönünce Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisi'nin (CHMP) yönetimini devralarak siyasete geri döndü ve 1965'te Milliyetçi Hareket Partisi'ni (MHP) kurdu. MHP'nin kuruluşu, Türkeş'in sonraki on yıllardaki iktidarının temelini oluşturdu. Demokratik usullere ve şiddet içermeyen çatışma çözümlerine pek saygı göstermeyen Albay Türkler, MHP'nin "Gençlik Örgütü" adı altında silahlı bir güç olan kötü şöhretli Bozkurtları yönetti.

Osmanlıcığın Bugünkü Yansımaları

Osmanlıcı düşüncenin Türk'ü dışlayan felsefesi, sanıldığının aksine bugün de hala canlıdır. Görünüşte "ulus devletiz", ama gerçekte Osmanlı'nın devamıyız. Türklerin sorunları, ismen milliyetçi, gerçekte ise Osmanlıcı partilerin gündeminde yer bulamıyor. Kürt nüfusunun, 2050'li yıllarda Türk nüfusunu geçecek olması bile bizim "sözde milliyetçi" ilgilendirmiyor. 12 Aralık 1996'da MGK'da gündeme getirilen bu rapor, o dönemin "sözde milliyetçi" bakanlarınca bile reddedilmişti. Bu sözde milliyetçi, sözde Osmanlıcı kesim, Türkiye'nin demografik sorunlarını da görmezden geliyor. Türklerde doğum oranı hızla düşmüştür. Bugün 1996 yılı itibariyle, Batı illerinde, (yani Doğu ve Güney Doğu Anadolu hariç), Türk ailelerinde çocuk ortalaması 3'tür. Marmara ve Ege bölgelerinde ise 2'den azdır. **Kürt nüfusta ise nüfus artışı** Türk nüfusun en az yaklasik üç-dört katıdır. Bazı kaynaklar Kürtler'deki çocuk ortalamasını 7 olarak vermektedir. Tabii bunların “resmi kaynaklar” olduğunu belirtelim. Ancak Doğu ve Güney Doğu'da yıllarca, 1990'ların ortalarına kadar görev yapmış biri olarak, 12-15 çocuklu o kadar çok aile ile tanıştım ki, açıkçası Kürt nüfusu üzerine burada açıkladığım istatistikleri doğru bulmuyorum. Sayıları daha az olmakla birlikte, 18-20 kardeş olan Kürtler ile bile tanıştım veya

çalıştım. Ne yazık ki, Türk milletine yalan söyleniyor. Yıllardır Doğu ve Güney Doğu'da köyler yakılıyor ve Kürtler Batı'ya göçe zorlanıyor. Bu ise Türkiye'nin demografik yapısını tehdit ediyor. Şu anda devlet yönetiminde etkin Kürt yok denecek kadar az. Bunda çok çocuk yapan Kürtlerin çocuklarını eğitememesinin veya kasıtlı olarak okula göndermemesinin de rolü var. Ama bu durum zaman içinde değişecek. İster yüksek Kürt nüfus artışı yüzünden olsun, ister Kürtlerin eğitimin önemini anlayacak olmaları yüzünden olsun, önümüzdeki dönem devlet kademelerinde daha çok Kürt göreceğiz. Batı'ya göç eden Kürtlerde, yaşam koşulları dolayısıyla çocuk sayısının düşmeye, eğitim düzeyinin ise artmaya başladığı gözlemlenmektedir. Sonuçta, demografik değişim de göz önüne alındığında, belki de yüz yıl sonra Türkiye, bir Türk devleti olmaktan çıkacak. Bu değişim önce devlet bürokrasisinde, sonra ise tüm toplumda kendisini gösterecek. Çünkü Doğu ve Güney Doğu'da gerçekte doğurganlık oranı çok yüksek ve sürüyle çocuk yapıp Türk illerine gönderiyorlar. İşin hazin tarafı, bizim sözde milliyetçi bir kısım yöneticilerimizin ve Genelkurmayımızın yardımı ile. Eğer bu adamlar terörist ise, neden köylerini yakıp Batı'ya sürüyoruz? Öldürelim gitsin! Yok, devlete sadık vatandaşlar ise, o zaman yine sormak gerek: “neden köylerini yakıp insanları Batı'ya sürüyoruz?” Her durumda kendimize zarar veriyoruz. Ben istatistikçi veya sosyolog değilim tabii, sadece bir hekimim. Bu tarihi yaklaşık verdim. Ama bu dediklerim er geç olacak.

Burada nüfus artış oranını güncelleyelim. Bugün Doğu bölgelerindeki Kürtler'de çocuk ortalaması hala yüksektir ve 5 ile 7 arasındadır. Onyıllardır süren bu orantısız artışa rağmen Kürt nüfus oranının değişmediği ve Kürt nüfusunun artmadığını iddia etmek, ihanet değilse bile ahmaklıktır. Peki bizim derdimiz ne? “Sözde Turan'a” gitmek. Nasıl? Zelensky'nin Ukraynalısız Ukrayna devleti gibi, biz de Türksüz bir Türkiye mi kuracağız? Kürtler, mülteciler (sığınmacılar) vs. derken devletin da adını yeniden Osmanlı yaparız olur biter!

Batı illerinde de Kürtler'in çocuk sayısı azaldı derken, artık 12-15' kadar çocuk yapmıyorlar diyoruz. Oysa düştü dediğimiz sayı hala en fakir Kürt aile için bile 3-5. Hala Türkler'deki çocuk ortalamasının çok üstünde. Bütün ümidimiz bu Kürtlerin "Türk'üm" deyip hem bizi, hem kendilerini mutlu etmesinde. Sonrada "Biz Türkler kara kuru bir milletiz" diye dolaşmaya başlarız, o da ayrı. "Yaşasın Türkçe, yok olsun Türkler" diyen bir tuhaf milliyetçilik anlayışımız var, ne diyelim. Zaten Türk kızları, Kürt erkeklerine becerttirme kampanyasını başlattık bile. Türklerde, Türk polisi de dahil, Kürtler "esmer vatandaşlar" diye anılır, etnik vurgu yapmamak adına. Şimdi bu cümle Türkiye'de Türk-Kürt evliliklerini teşvik etmek için kullanılıyor, esmer erkeklerin ne kadar çekici olduğu iddia ediliyor. Yazık, gerçekten yazık. Aslında esmer tanımın “çok koyu tenliler için de kullanılmaya başlanmasının amacı kafa karıştırmaktır. Oysa normal esmerlik ile Kürt-Arap esmerliği daha doğrusu karalığı farkıdır. Türkler en fazla buğday tenli olur. Zaten "nedir bu Türklerdeki sarışın merakı. Biz esmer bir milletiz" diyen "mal milliyetçiler" ortalarda dolaşmaya başladı bile. Yoksa hain mi demeiyiz... Geçen gün de Savaş Ay'ın programındaydılar. Peki Savaş Ay ne yaptı? Düzeltti mi? Yok. Çünkü bu program Türklerin, Kürtleri yabancılamaması için sipariş üzerine hazırlanmış programlardan biri idi. Bu programı Abdullah Öcalan'a hazırlatsalar, o da aynısını söyletirdi zaten.

Bu saçmalıklar bir yana, sarışın Türk kızına, "Beyaz ata binmiş prens" diye Kürt erkekleri sunuluyor. Bu reklamın Türk televizyonlarında yer buluyor olması iğrenç. İşin enteresanı kimse de bu durumdan rahatsız değil. Irkı falan da geçtim artık. Türkler ve Kürtler arasında hala kültürel açıdan uçurum var. Nasıl insanlar bu reklamı sineye çekebilir? Doktor, hatta öğretmen de olsa bir Kürt kadının, bir adamın 3. 4. eşi olmayı kabul edebildiği bir kültürden söz ediyoruz. Kadınlara uygulanan şiddet, cinayetler falan da Türkiye ortalamasının çok üzerinde Kürtler arasında. Nasıl kimsenin kanına dokunmaz bu reklam? Bakın bundan 10-20 yıl sonra kadın cinayetleri Türkiye'de artarsa, bunun nedeni Türklerin kadınlara uyguladığı şiddetin artması olmayacak; Kürt nüfusun artması olacak.

O dönem "Bozkürt" yetiştirme peşindeki Turancılar daha sonra hızlarını alamayarak Tanzanya'da "ülkü ocağı" açmaya kadar vardırdılar işi. Ocağın başkanlığına ise Wazırı Msangi getirildi. Şaka gibi değil mi? Ama değil! Bakın eski NATO başkomutanı General Wesley Clark ne diyor: "Modern Avrupa'da etnik olarak saf devletlere yer yok. Bu 19. yüzyıl fikri ve biz bunu 21. yüzyılda aşmaya çalışıyoruz. Artık devletler bir çok etnisiteden oluşacak. Bu amaçla gerekirse askeri güç kullanmaktan da kaçınmayacağız"

Clark bu sözleri çok etnili Yugoslavya'yı bombalayıp parçalarken, Kosova operasyonu sırasında söylüyor. Hani çok etnisiteli olacaktı devletler? O zaman Yugoslavya'yı neden parçaladınız? Çünkü burada kast ettiği aslında ulus devletleri yıkacakları. Bu sözler Siyonistlerin tarihi politikaları ile de uyumlu. Türkiye ve diğer Avrupa ülkelerine yönelik göçü daha iyi anlamamızı sağlıyor bu sözler. Eğer problem yaşlı nüfus ise neden "bize göçmen lazım değil" diyen Polonya ve Macaristan gibi ülkeleri mülteci almaya zorluyor?

Yahudilerin bütün ırkları, ama özellikle Beyaz ırkı neden melezleştirip yok etmek istiyorlar. Çünkü ancak Beyaz ırk ortadan kalkar ise teknolojiyi tekellerine alabilir, ve dünyayı yönetebilirler. Yani dünyanın tek hakimi olmaları için Beyaz ırkın yok edilmesi şart. Bir diğer amaçları da ulus devletleri yıkmak tabii. Bu nedenle mongoloid halklar üzerinde de çalışıyorlar. Örneğin Japonya'da bir süredir anlamsız bir şekilde ilkel halkları mülteci olarak ülkeye almaya başladı. Ulus devletleri ortadan kaldırmak insanları bireyelleştirip tek tipleştirmenin aracı. Köksüz, kültürsüz ve tarihsiz yeni bir dünya yaratmak istiyorlar. İnsanların ırksal, etnik, dilsel ve kültürel bağlarının olmadığı, tarihlerinin olmadığı bir dünya yaratmak. Böyle yaparak dünyanın efendi ırkı olma hayalleri kuruyorlar. Hatta Nuh'un yedi yasasına dayanan bir din üzerinde çalışıyorlar. Nuh Yasası veya Nuh'un Yedi Yasası, Yahudi geleneğine göre "goyim" de dahil olmak üzere tüm insanlığa verilen bir dizi etik ilkedir. Bu yasalar, Yahudi olmayanlar için ahlaki bir temel kabul edilir.

Yahudilik hakkındaki bilgilerimiz daha çok ateist veya sosyalist Yahudilerin sızdırdıkları bilgilere dayanıyor. Ancak Yahudi öğretim görevlilerinin, filizoflarının, yazarlarının ve edebiyatçılarının, ve hatta Batı'da bulanan Yahudi zenginler ile burada görev yapan Yahudi asıllı siyasetçilerin faaliyetlerini izleyenler bu durumu gayet net görebilirler. Bu durum gelecekte kurulmasına çalışılan ve Yahudilerin hükmedeceği "Tek Dünya Devleti" ile ilgili.

Sayıları az olduğu için de ya masonları, ya da para ile satın aldıkları kişileri kullanıyorlar. Türkler konusunda yazanlar buna bir örnektir. Mesela **Türklüğü tartışmasız tek halk Türkler iken, Türkler hakkında yazanlar neden Anadolu ve Balkan insanı üzerine tek çalışma yapmamışlardır da, Türkleri Orta Asya'da aramaya başlamışlardır? Neden Anadolu insanını esas alıp, Orta Asya'da bulunanları buna göre Türk ilan etmek varken, esas olarak Türklük iddiasında bulunmayan Orta Asyalılar alınmış, ve Türklük bu ölçüye bağlanmıştır? Türkleri merak eden Avrupalıların araştırmaya Anadolu'dan, Osmanlı ve Selçuklu'dan mı başlaması daha normaldir, yoksa Orta Asya'dan mı? Türkler tarih kayıtlarına ilk kez Avrupa'da, ve Roma döneminde girmişken neden bunlara hiç bir tarihçi değinmez?** Yahudiliğin ırka bağlı olduğunu gördüğümüz halde, neden "Hazarlar Yahudi oldu" denir de, Anadolu'ya gelen Türklerin kökeni Orta Asya'dan gelenlere bağlanır? Türklerin Orta Asya'dan geldiği söylenirken, aslında "bütün Beyaz ırkın anavatanının Orta Asya olduğu" neden söylenmez? Hem de Selçuklu İmparatorluğunun kurucusu Selçuk bey bir Hazar Türkü iken! Evet, Selçuk beyin bağlı olduğu Oğuz yabguluğu, Hazar Türk devletinin Avrupa'nın en doğusunda, Asya sınırındaki bir eyaletiydi! Peki bizzat Selçuk bey ve onun boyu Hazar Türkü iken, neden Selçuklu'nun kurucusu olarak Horasan Türkleri gösterildi? Hazarlar gerçekten buhar mı oldular?

Elbette hayır. Hazarların Yahudiliğe geçtiği iddiası, eski bir rahip iken sonradan Yahudilerin hizmetine

giren Ernest Renan'ın parlak fikridir. Bugün bazı kesimlerin "Avrupa'nın bir Hristiyan-Yahudi uygarlığı" olduğu yönündeki iddialarına zemin hazırlayan ilk çalışmaları yapan kişilerden biridir. Hazarların Yahudiliğe geçtiğini iddiasını ortaya atmasının nedeni ise Yahudiliğin bir ırk olduğu gerçeğini gizlemektir. Böylece Yahudi olmayanları, "Yahudilerin farklı bir millet değil, bulundukları ülkelere sadık, ancak farklı dine mensup masum insanlar olduğuna" inandırmaya çalışmıştır. Oysa tarih, ve özellikle 20. yüzyılın tarihi göstermiştir ki, Yahudiler kendilerinden başka hiç kimseyi insan olarak görmeyen, kimseyi umursamayan, vatansız, vefasız ve köksüz bir kliktir. Hiç bir ülkeye sadakatleri yoktur, ve dünyada Yahudi Egemenliğini tesis etmek için çalışmaktadırlar. İşte Renan'ın tezleri, Yahudi tehdidinin insanlardan gizlenmesi amacı ile yaratılmış bir palavradan başka bir şey değildir.

İşte “sözde Türk Birlikçi” Turancılığın temelleri atılırken, amaçlarından biri de gerek Avrupa'da, gerekse Anadolu'da ırk bilinci ve ulus devlet düşüncesine darbe indirmekti. Irksız ırkçı Turancılar, bu uyduruk ırk görüşleri ile Yahudilere hizmet ettiler. Asya'nın mongoloidleri bir yana, Kızılderililer'den Acehlilere her ırk, renk ve milleten Türk olan bir dünyada Türk'ün ne önemi olabilirdi ki? Bu Osmanlıcılığın bir versiyonudur. Yahudi uydurması sözde vatandaşlık esasına dayalı ucube ideolojinin bir versiyonudur. Ama kesinlikle milliyetçilik ile bir ilgisi yoktur. Daha önce de belirttiğimiz, uluslararası ve siyasi nedenlerin yanı sıra Turancı tezler Osmanlı'da milli bilincin uyanmaması ve Türklerin farklı ırklar ile karşıp yok olmasını teşvik etmek amacı ile yazılmıştır. Daha sonra teşvik edilip destelenmesi de sadece Soğuk Savaş nedeni ile olmamıştır. Bir diğer amacı da, aslında Atatürk'ün kurduğu “ulus devleti” yıkmaktır. Türkiye'de yaşayan farklı etnik grupları Türk kimliği altında birleştirmeyi hedefleyen “Ne mutlu Türk'üm diyene”sözü bile çarpıtılmış, ortaya elin zencisinin kendini Türk saymasından mutlu olan hastalıklı bir Atatürk milliyetçiliği çıkmıştır.

Türkiye'de öyle ucube bir milliyetçilik ortaya çıkmıştır ki, “Yaşasın Turan” ve “Kürtlerin Allah belasını versin” demek milliyetçi olmak için yeterlidir. Türki Cumhuriyetler Kıbrıs'ı tanımıyormuş, dert etmezler. Türkler 1-2 çocuk yaparken, o küfrettikleri Kürtler 8-10 çocuk yapıyormuş dert etmezler. Ülkeye sığınmacılar dolsa, o da dert değildir; yeter ki Türkçe konuşsunlar. Zaten Kızılderililer, Acehliler ve kaştıranlar için Pakistanlıların bile Türk olduğu bir dünyada bunlar dert değildir. Liberalizm ise Allah'ın emri gibi karşılanır ve tartışılmaz. Bütün çözüm öneleri liberak ekonomik teoriye dayanılarak üretilmeye çalışılır. Madenlerin, bankaların vs yabancılara satılması ve hatta özelleştirilmesi de aynı çerçevede ele alınır. Daha doğrusu umursanmaz. Türklerin “Yerli malı” duyarlılığını sömürerek zenginleşenlerin fabrikalarını yurt dışına taşımaları da dert edilmez. İşler kötü gittiğinde ise bazen Ruslar'a, bazen de Kürtler'e küfredilerek halkın dikkati dağıtılır. O da ise de yaramazsa ya Türk-İslam sentezinin İslam ayağı ile halk kandırılır. Daha laik, sözde Atatürkçü Turancılar ise zaten eşek gibi haftada 50 saat çalışan Türklere daha çok çalışmayı tavsiye eder. Bu hali ile Turancılık kesinlikle yaratısı olan Siyonistlerin çıkarlarına hizmet eden bir ideolojidir. Milliyetçiliğin kökü olan “millet” bu milliyetçilerin ilgi alanına girmez. Bazı sol ve liberal kesimlerin yaptığı “psikolojik açıdan problemli milliyetçiler” analizleri bu grup içindeki bir azınlık üzerine kurulu olduğundan anlamsızdır. Çünkü dediğimiz gibi, bunlar milliyetçi falan değildir. Bunları eleştiren sözde entel-dantel kesimlerin milliyetçilik analizleri de yalanlar üzerine kuruludur dolayısıyla. Burada danışıklı bir dövüş saöz konusudur. Entellik-dantellik de bir yere kadardır tabii. Bu nedenle bu tipler hiç bir zaman haftasonunda Çad'a veya Pakistan'a gitmezler. Farklı kültürlere açıklık, sırt çantanızla gittiğiniz Mısır veya Hindistan'da tecavüze uğrayıncaya, veya Londra'daki bir Hint lokantasında midenizi bozdurana kadardır. Bunu bilirler, ama yine de farklı ırk ve kültürlere hoşgörüden bahseder ve sığınmacı hakları savunuculuğu yaparlar. Bu durumları ile Almanya'ya gitmeye çalışan “büyük Turancı'ya” benzerler. Bu Turancılar da, işleri gerektirtmediği veya görevli olmadıkları sürece Türki Cumhuriyetlere gitmezler. Mesela Kırgızistan'a, Türkenistan'a kapağı atma derdinde bir Turancı yoktur. Kalpte sözde Turan, gerçekte hedefte Almanya vs vardır. Bu durumları ile Ahmet Kaya'nın “Bu ne

yaman çelişki anne” şarkısını seslendirirler adeta. Sonra “karargahta” oturup Moğol savaşçıların görselleri ve Asya müzikleri eşliğinde milleti coşturmaya çalışırlar. Bütün bu gruplar farklı söylemler ile aynı amaca hizmet ederler: Milli bilinci yok etmek, ırkları karşıtırmak ve milli devletleri yıkmak! Ama milliyetçi kisvesi altında faaliyet gösterdikleri için en tehlikelileri Turancılardır. Bu yüzden de Türkiye milyonlarca sığınmacının işgali altında olduğu halde, Türk milleti savunma refleksi göstermemekte/gösterememektedir. Daha da acı olan Türk milletinin bu istilayı sessiz kalarak onaylayanlara "milliyetçi oldukları sanrısı ile" hala oy vermeye de devam etmesidir. Bu durum Siyonist propagandanın ve Türkiye'deki ve yerli işbirlikçilerinin başarısının sonucudur. Türklerin milli bilinç ve milli refleksleri öldürülmüştür. Bugünün Anadolusu ne kadar Yunan, ne kadar Bizans ise, geleceğin Anadolusu'da o kadar Türk olacaktır. Siyonistler başarıları ile gurur duyabilirler!

TURANCI MİLLİYETÇİLERİN İHANETLERİ

1990'ların ortalarında "Biz karakuru bir milletiz" iddialarının ortaya atılmasının iki amacı vardı:
1- Sovyetler Birliğinin dağılması sonucu bağımsızlığını kazanmış Orta Asya Cumhuriyetlerini "Türklük" adı altına Amerika'nın etkisi altına sokmak ve NATO'ya eklemlemek için Türkleri ikna ve mobilize etmek. Bu amaçla da, bunu sağlamak için gerekli toplumsal ve kültürel altyapıyı kurmak.
2- 1990'lardan itibaren Batı illerine göç etmeye başlayan Kürtlerin, Türklerin tepkisi ile karşılaşmadan bu şehirlere yerleşip çoğalmasını sağlamak.

Orta Doğu ve Afganistan gibi bölgelerden göçmen girişlerinin artması üzerine buna bir neden daha eklendi. "Sizde onlar gibisiniz" diyerek kafaları karıştırmak ve kim Türk, kim göçmen belirsiz hale getirerek, göçmenlere tepki gösterilmesini engellemek. Böylece Türkiye'de doğan, dolayısıyla iyi Türkçe konuşan Arap, Afgan vs çocukların Türk olduğu algısına yol açarak evliliklerin yolunu açmak ve Türk milletini melezleştirerek yok etmek. Oysa Türklük, dil ile değil, kültür ile, ama özellikle de "soyla" olur. Amerikalı Kızılderililer de İngilizce konuşuyor ama Amerika'da artık neredeyse yoklar, değil mi? Zaten kültür konusu bile imkansız bir hayal. Almanya'daki Türkler Alman mı oldu da, Araplar vs Türk olsun!
Aslında normal olan, Osmanlı'nın mirasçısı olan bir ülkede milliyetçilerin eski Osmanlı coğrafyasına yönelmesi, ve Turana değil, Osmanlı'nın eski sınırlarına göz dikmesiydi. Ama ABD ve liberal Batı'nın ortak düşmanı Sovyetler Birliği varken Türkiye'nin Balklanlar'da ve Orta Doğu'da bozgunculuk yapmaması gerekiyordu. Üstelik Orta Doğu'da bir de İsrail vardı. Oysa Turancılık sayesinde Türkler bütün enerji ve paralarını Suriye'den İran'a, Rusya'ya ve Çin'e kadar bu amaçla harcabilirlerdi. Bu yüzden Türk milliyetçiliği, Amerikan ve Batı çıkarlarına uyacak şekilde dizayn edildi. Turancılık, dindar olanları da cezbetmek için Türk-İslam Sentezine geçiş yaparken, laikleri cezbetmek için de Türkçülük adı altında laik bir Turancılık kurgulandı; ki bunun da temeli zaten N. Atsız zamanında atılmıştı.

Türk-İslam sentezinin temelleri 12 Eylül 1980 döneminde atılmıştı. Ama dine daha uzak kesimleri de çekmek gerekiyordu. Çünkü bu kesim klasik MHP'li profilinden daha eğitimli, ve daha dışa açıktı. "Rusça öğreniyor" diye insanları Rus ajanı ilan edenler ile Orta Asya'ya gidilemezdi. Rusça bilmeden de Türkiler ile anlaşılamazdı, çünkü dilleri farklıydı. Ülkücülere koltuk değnedi lazımdı. 2000'li yılların Türkçü Turancıları da işte böyle doğdu. Bu da yetmedi, Balkan halklarının Türk düşmanlığı hakkında tonlarda sözde haber yazıldı, tarihi kaynaklar tek taraflı anlatıldı. Osmanlı sanki hiç kimseyi öldürmemiş gibi gösterildi. Balkan ülkelerinin yıktıkları Osmanlı eserlerinden bahsedenler, Türkiye'de yıkılan Yunan, Ermeni, Süryani ve Bizans eserlerinden bahsetmezler ama. Bu milliyetçilik midir? Türk tarihi sıfırlanmış, koskoca bir İMPARATORLUK geçmişi olan Türkler'de bir Afrika ülkesinin ezik milliyetçiliği yaratılmıştır. Ve bu tesadüf değildir! Oysa Birinci Dünya Savaşına kadar bütün halklar birbirlerini öldürüyorlardı zaten. Ama Osmanlı sanki bir İsveç demokrasisiydi de, Balkan halkları zavallı Türkleri kestiler gibi sunuldu.

Sonuçta Türkler, Balkan halklarına büyük bir düşmanlık duydular. Bu düşmanlık, Balkan halklarının Türklere duyduğu düşmalıktan daha büyük oldu. Böylece Türkiye, Balkanlar'daki potansiyelini kullanamaz hale geldi.

Turancıların ilk büyük ihaneti, Kürt nüfusu konusunda Türk milletine yalan söylemeleri ile oldu. 1927 nüfus sayımında, aile içinde konuşulan dil anadil olarak kaydedilmiş; halkın %86'sinin Türkçe, %8'inin ise Kürtçe konuştuğu belirlenmişti. Yani 11,778,810 Türk'e karşılık, 1,184,446 Kürt vardı. 1965 yılında, ailede konuşulan dilin, yani anadilinin sorulduğu son nüfus sayımında ise 31.391.421 kişi

olan Türkiye nüfusunun 2.370.233'unun ana dilinin Kürtçe olduğu, ikinci dili dahil Kürtçe konuşan toplam kişi sayısının ise 2.820.231 olduğunu belirlenmişti. Kürtçe konusan toplam nufus 51,190 464'e yukselmisti yani. Türklerin ikinci dil olarak Kürtçe konuşmadığı, konuşmayacağı açıktır. Kürtçe konuşan nüfus sayısındaki artış, aslında Kürt nüfusunun arttığına işaret etmektedir. O dönem devleti yöneten zihniyet de bunu fark ettiği içindir ki, bu nüfus sayımından sonra "anadil" sorusunun sorulması yasaklanmıştır.
Turancıların ilk ihaneti, işte bu Kürt politikası konusundaki tutumlarıdır. Türk milletine Kurt nüfusu hakkında yalan söylemişlerdir. 1950'lerde, 60'larda Türkler en fazla 7-8 çocuk yaparken Kürtlerde bu sayı ortalama 15'ti. 1970'ler ve 80'lerde Türklerde çocuk ortalaması 2-3 öldüğünda, Kürtlerde çocuk sayısı hala yüksekti. 200'li yıllarda Türkler de çocuk yapma ortalamsi 1,5 iken, Kürtlerde hala 7-8 gibi yüksek bir oran söz konusuydu. Hala 7-8, hatta 15-20 kardeşi olan genç Kürtler ile tanışmak mümkündür. Bu yüzden de İstanbul'dan Antalya'ya, hatta ilçelere kadar (Alanya, Didim) bir çok bölgede yüksek bir Kürt nüfus ortaya çıkmıştır. Üstelik sadece Batı illeri değil, İç Anadolu bile benzer durumdadır ve Kürt nüfusu artık Karadeniz bölgesine bile sızmıştır.

1990'larda sızan bir Milli Güvenlik Kurulu raporu, Kürt nüfusunun 2030 yılında Türk nüfusuna eşit olacağını, 2050 yılında ise Kürt nüfusun Türk nüfusunu geçeceğini söylüyor, ve asimilasyon için önerilerde bulunuyordu. İnanmayan arşivleri tarayabilir. O dönemin gazelerinde var bu haberler. Şimdi sokağa çıkan ortalama bir Türk de "kara kalabalığa" bakıp "Biz bildiğin kara kuru bir milletiz" demesi de bu yüzdendir. Türk milleti kimlik erozyonuna uğramıştır. Üstelik kendi yurdundaki hakim konumunu da kaybetmek üzeredir.

Turancıların ikinci ihaneti de beklenmedik bir şekilde koalisyonu bozarak 2002 yılı seçimlerine giden yolu açmaları ile oldu. O dönem bu hareketleri ile herkesi şaşırtmışlardı.
2015 yılında ise HADEP'i bahane ederek koalisyon ve azınlık hükümeti tekliflerini kabul etmediler. Ve böyle yaparak da AKP'nin iktidarda kalmasını ve daha da kadrolaşmasını sağladılar. O gün Kürtleri bahane ederek iktidara gelmek istemeyen bu sözde milliyetçiler, bugün ise Apo'ya "Sayın" deme noktasına geldiler neredeyse.

Turancıların ihanetleri bunun ile de sınırlı kalmadı. 2004 yılından başlayarak Türkiye'ye yönelen bir göç dalgası vardı zaten. İlk gelmeye başlayan Afrikalılar ve Iraklılar'dı. Sonra ise milyonlarca Suriyeli ve sayısız Afgan, Pakistanlı ve nicesi aktı Türkiye'ye. Henüz MHP-AKP ortaklığı resmen ilan edilmemişti ama MHP ve türevleri bu konuyu daha o zamanlar görmezden gelmeye kararlıydılar.
2015 seçimlerinin bir başka önemli sonucu ise AKP oylarındaki azalmaya ışık tutması oldu. Ve 2016'dan önce Erdoğan'ı ve AKP'yi neredeyse "Vatana ihanet" ile suçlayan bu kesim, 2015 seçimlerinde AKP oylarının azalma eğiliminde olduğunun anlaşılması ile tutum değiştirdi. Ve 2016 Darbe Girişimini bahane ederek iktidara koltuk değneği oldular. Zaten Avrupa'daki faşistlerin aksine, Turancılar (Ülkücü, Türkçü) Soğuk Savaştan beri liberalizme ve Amerika'ya övgüler düzüyorlardı. Türk köylüsünün çıkarına olan "afyon ekimi'yasağının kaldırılmasını Amerika ile ilişkileri bozacağını söyleyerek eleştirecek kadar Türk milletini düşünmüyorlardı. Amerikan gemilerinden biri Türkiye'nin madenleri ve fabrikaları satılırken seslerini çıkarmadıkları gibi, Türkiye Afrika, Asya ve Orta Doğu'dan gelen milyonlarca sığınmacının gelişine de tepki göstermediler.

HRİSTİYANLIK DÜŞMANLIĞI: MÜSLÜMAN-HRİSTİYAN SAVAŞI VE DÜNYA YAHUDİ DEVLETİ

Yahudi Mesih'inin gelmesi için Hristiyan Mesihinin yok edilmesi gerektiğini söylemiştik. Bu da bizim yorumumuz değil. Araştıracak olursanız göreceksiniz. Peki Yahudilerin beklediği Mesih gelince ne olacak?
"Mesih, Kral Davut'un soyundan gelen büyük bir siyasi lider olacak. **(Yeremya 23:5)** (Mesih'ten sıklıkla "Mesih, Kral Davut'un oğlu) olarak bahsedilir.
"Yahudi yasasını çok iyi bilen ve emirlerine uyan biri olacak" **(Yeşaya 11:2-5)**
Başkalarına kendi örneğini izlemeleri için esin veren karizmatik bir lider olacak. İsrail için savaşları kazanacak büyük bir askeri lider olacak. Doğru kararlar veren büyük bir yargıç olacak" (Yeremya 33:15)

Her nesilde bir kişinin Mesih olma potansiyeliyle doğduğu söylenir. O kişinin yaşam süresi içinde Mesih çağı için doğru zaman varsa, o kişi Mesih olacaktır. Fakat eğer o kişi Mesih'in görevini tamamlamadan ölürse, o zaman o kişi Mesih değildir.

"Mesih'in zamanından önce savaş ve acı olacak" **(Hezekiel 38:16)**
Mesih, Yahudileri İsrail'e geri getirerek ve Kudüs'ü restore ederek Yahudi halkının ruhsal **ve siyasi kurtuluşunu** sağlayacaktır" **(Yeşaya 11:11-12; Yeremya 23:8; 30:3; Hoşea 3:4-5)**

Hani Mesih gelince onları Kudüs'e götürecekti? Kendi Mesihleri olmaya karar verdiklerini unutmayın. Bu Türkleri ve diğer Beyaz ırktan ulusları yok etme planı ile de ilgili. Bu konular, neo-Mesihçi Baruch Levy'nin Karl Marx'a yazdığı bir mektupta da geçiyor. O konuya da geleceğiz. Ama Karl Marx'a haksızlık etmeyelim. Türkiye'de pek dile getirilmez, ama Siyonizme açıkça karşı çıkmış, ve halkı tarafından reddedilmiş, hatta komik ama anti-Semit ilan edilmiştir. Karl Marx'ın "Yahudi Problemi" adlı kitabını okursanız ne demek istediğimizi anlarsınız. Karl Marx, komünizmi teorize ederken amacı Yahudiler'e hizmet etmek değildi. Ama Yahudiler burada bir fırsat gördüler, ve içeri sızdılar.
Mesela Rusya'daki komünist devrimi parasal olarak desteleyenlerden birinin Jacob Schiff adlı Yahudi bir banker olduğunu biliyor muydunuz? Yahudilerin, Fransız Devrimi'nden beri Rusya'yı da ele geçirmek istediklerini, hatta Turancılık fikrini ortaya atma nedenlerinden birinin de bu olduğuna değinmiştik. Üstelik Schiff'in yaptıklarının öncesi de var. Bu Siyonistin Japonya'yayı Rusya'ya saldırmak için teşvik ettiğini söylesek? Savaşmak için para gerekir, ve Japonya'nın parası yoktur. Savaş öncesinde uluslararası kredi başvuruları karşılıksız kalır. Ama Japonya Rusya'ya Japonya Şubat ayında Rusya'ya saldırdıktan sadece 1,5 ay sonra Schiff Japonya'ya 200 milyon dolar, bugünün parasıyla yaklaşık 7 milyar 200 milyon dolar para vermiştir ki, bütün uzmanlar Japonya'nın bu sayede savaşı kazandığını söylemektedir. Ve bu yardım ve sonucu o dönem çok konuşulmuştur. Tabii Japonlar'ın "kervan yolda düzülür," diye düşünüp savaşa girdiğine inanıyorsanız o başka.

Buraya kadar bir problem yok. Ama sonrası bütün insanlık için ciddi uyarılar ve tehlikeler barındırıyor. Yukarıdaki Rus-Japon Savaşı da, aslında şimdi anlatacağımız kısımla ilgili.

"Hem Yahudiler hem de Yahudi olmayanlar için tüm dünya hükümetinin merkezi olacak bir hükümet İsrail'de kuracaktır." (Yeşaya 2:2-4; 11:10; 42:1)
Tapınağı yeniden inşa edecek ve ibadetini yeniden tesis edecektir (Yeremya 33:18). İsrail'in dini mahkeme sistemini restore edecek ve **Yahudi yasasını ülkenin (dünya devletinin) yasası olarak belirleyecektir.** (Yeremya 33:15)"
Yahudilerin Tevrat'ı yorumlamalarında esas kaynak Talmud'dur ki, onda da bizim (yani Yahudi

olmayanlar/goyim) hakkınızda pek de iyi şeyler yer almaz. Aslında kaynak çok ama bu konuya İslam ve Yahudilik arasındaki benzerlikleri, ve Yahudilerin İslam'a etkilerini anlatırken değineceğiz. Bir de Tanya kitabı vardır ki, baştan aşağı Yahudi olmayanları aşağılayan bir kitaptır ve Yahudi ırkçılarının ana referans kaynağıdır. Talmud'da öyledir aslında, ama Tanya daha radikaldır. Radikal Chabad Lubavitch Hareketinin de el kitabıdır. Her yıl milyonlarca Yahudi, bu kurumun dünyanın dört bir yanına dağılmış kurumlarından ve eğitiminden faydalanır. İsrail'de Yahudi inacının esasları konusunda Fetva Makamı 'nda olan en yetkili kişiler de bu görüşte olanlardan seçilir.

Bazıları ve internette pek çok site bunun doğru olmadığını iddia eder. Doğruyu bulmak için, ya İsrail'in bugün yaptıklarını nasıl rasyonalize ettiğini düşünürsünür ve mantık kullanırsınız, ya da bizim verdiğimiz isimleri ve yaptıklarını kontrol edersiniz. O zaman Talmud, Tanya vs. hakkında yazdıklarımızın doğru olduğunu göreceksiniz zaten.

Adolf Hitler'e ve Nasyonal Sosyalistlere atfedilen tüm ırkçı düşünceler, aslında Yahudilerin bizim hakkımızdaki düşünceleridir. Aynı şekilde, Nasyonal Sosyalistlerin yaptığını iddia ettikleri tüm şeyler de, ellerine fırsat geçtiğinde bize yapmayı planladıkları şeylerdir! Bu bir ilahiyat kitabı olmadığından, Yahudi ilahiyatına sadece size olayların arka planlarını anlayabilmenize yetecek kadar girdik. Osmanlı'dan bugüne kadar tüm dünyada olup bitenleri anlamanıza yardımcı olacak bir pencere açtık. Bugüne kadar olanları paylaştığımız bilgiler ışığında analiz ederseniz, bugün olanları daha iyi anlayabilirsiniz.

Kudüs Üniversitesi Profesörü Ehud Sprinzak, Popper, Levenger, Kahane ve Goldstein gibi İsraillilerin felsefesini şöyle anlatıyor: "Goyim'e (Yahudi olmayanlar için kullanılan İbranice bir terim) karşı şiddet uygulamanın Tanrı'nın isteği olduğuna inanıyorlar."
Bir zamanların gözde terör uzmanı bu adam, Yahudi öğretisi ile Yahudi şiddeti arasındaki bağlantıları açığa çıkardığı için dışlanmıştır.

Peki kimdir bu isimler? Mesela Baruch Goldstein, Yahudi olmayanları tedavi etmeyi reddeden bir doktordu. "Yahudi olmayan hiçbir kişiyi tedavi etmeye razı değilim. Sadece iki otoriteyi meşru olarak tanıyorum: Maimonides ve Kahane." dediği söylenir. Goldstein, Hebron'daki İsrail ordusu sağlık komutanından bir takdir belgesi almıştı. Goldstein Ramazan'da bir **camiye girip 29 kişiyi öldürdüp 125 kisiyi yaraladıktan** sonra katliamdan sağ kurtulanlar tarafından dövülerek öldürüldü. **İsrail hükümeti, Goldstein'ın cenaze alayının onuruna en işlek İsrail caddelerinden bazılarının kapatılmasına izin verdi ve İsrail ordusu, Goldstein'ın mezarı için bir onur kıtası oluşturdu.**

"Yediot Ahronot, 1 Mart 1994. Goldstein, New York'ta Flatbush Yeşhiva'sında (Talmud okulu), Yeshiva Üniversitesi'nde ve Albert Einstein Tıp Fakültesi'nde eğitim gördü." ***NY Daily News, 26 Şubat 1994, s. 5***

İsrailli gazeteci Teddy Preuss, Goldstein, “Kaydedilmiş ifadeleri ve yoldaşlarının ifadeleri, en az iki milyon Filistinliyi uygun bir zamanda yok etmeye istekli olduklarını kanıtlıyor... İfadelerinin de açıkça gösterdiği gibi, Arapları hastalık yayan farelerden, bitlerden veya diğer şeylerden başka bir şey olarak görmüyorlar." **Wall Street Journal, 24 Mayıs 1990**

Tekrar ediyoruz, Yahudiler ve Araplar, baba tarafından kardeş. Araplara bakış buysa, size nasıl baktıklarını bir düşünün. Hatta durun gösterelim;

Haham Yitzhak Ginsburg, Haham Ido Elba ve diğerleri, Baruch Hagever (“Kutsanmış Baruch”), [Hebron: Kach, 1995]. Goldstein'a teslim edilen sertifikanın bir fotoğrafı, Goldstein ve katliamı

onuruna yayınlanan bu büyük (533 sayfa) antolojinin ilk baskısının ön kapağında yer almaktadır. Haham Elba, kitaptaki 26 sayfalık makalesinde şöyle diyor: "...**Yahudilerle savaşan ulustan her Yahudi olmayanı, hatta kadınları ve çocukları bile öldürmek bir mitzvahtır (yani sevaptır)."**

Goldstein, CBS News'den Mike Wallace'a **Arapların "köpek" olduğu öğretisinin "Talmud'dan" türetildiğini** söyleyen merhum Brooklyn Hahami Meir Kahane'nin öğrencisiydi. **Kahane CBS'te "Araplar" demişti, çünkü "Yahudi olmayan herkesi" köpek olarak gördüklerini** söyleseydi onu topa koyarlardı.

Bu arada, bu tartışmaları yapanlar, ırkçılık konusunda topu Rambam'a (Maimonides) atıyorlar. Oysa o, Yahudi olan ile olmayan arasında bir fark görmüyordu. Her ikisinin ruhu da temelde aynıydı. Esas bizi, goyimi, yani Yahudi olmayanları "hayvan" olarak gören Ravaad'dır (Abraham ben David). Maimonides sadece zencileri farklı görüyordu, ki hayvan da demiyordu. Bu arada, bugün dinci diye sevilmeyen Arapların dinciliğinin arkasında da, Amerika'nın onlara verdiği desteğin yattığını belirtelim. Amerika'yı böyle yapmaya iten ise Amerika'da etkin olan Siyonist lobilerdir. Bu sonucu değiştirmez, İslamcılık başa beladır, Beyni yıkayan kadar, beynini yıkatan da suçludur. Ama yine de işin başını hatırlamakta fayda var.

Son olarak, İslama Yahudilikten girmiş bazı radikal görüşler vardır. **Eğer kara çarşafın rahibelerden, burkanın da Afganistan'dan çıktığını sanıyorsanız, bugünkü radikal dinci Yahudi kadınların giyinişlerini incelemenizi öneririz. Mesela Haredi kadınlara bir bakın. Bir ara Fetullah Gülen "peruk da olur," demişti. Yahudiliği araştırın işte. O zaman sadece İslamcılar ile Yahudiler arasındaki parasal değil, dinsel bağları da göreceksiniz.**

Bir gün, Yunanistan'da bir otelde, Yahudi bir kızla tanışmıştık. İslam ve Yahudi dinsel yorumları üzerinde konuştuktan sonra, "Aslında aranızda bir fark yok, neden savaşıyorsunuz," sorumuza, "Bizimki kardeş kavgası," demişti. Kardeşin kardeşe ettiğini... Yine de Yahudi din adamlarını eğiten bazı Rabbilerin, Arapları "Türkiye'den İngiltere'ye kadar (belki de dünyanın daha fazlasını) Yahudiler adına süpürecek süpürge olarak gördüğünü söyleyelim. "Ishmael is the broom to which will sweep for us." kullandıkları ifade tam da bu dur! Yani sizi köpek olarak görmeleri, sizi beslemeyecekleri anlamına gelmiyor. Tıpkı bizim kesim zamanı gelinceye kadar besi hayvanlarını beslediğimiz gibi. Zaten goyim onlar için livestock veya cattle'dir. Yani besi hayvanı!
Bazı önemli Yahudi yorumcular derler ki: ""Tanrı, Yahudiler'e hayvanların hizmet etmesine gerek kalmaması için Yahudi olmayanları insan biçiminde yarattı. Yahudi olmayan kişi, bu nedenle insan biçiminde bir hayvandır ve Yahudi'ye gece gündüz hizmet etmeye mahkûmdur." Yani sadece görünüşte insansınız. Ne iyi değil mi...

Tanya Rus Yahudileri tarafından yazılmış ilahiyat kitabı ve Tevrat'ın bir çeşit tefsiridir. "Liady'li R. Shneur Zalman, Tanya'da, bir Yahudi'nin özsel doğası ile Yahudi olmayan birinin özsel doğası arasında daha da güçlü bir ayrım yapar. Bir Yahudi'nin iki ruhu olduğunu açıklar: Tanrısal bir ruh, ki bu bir şekilde Tanrı'nın gerçek özüne katılır, ve klipat noga'dan, yani içinde kutsal ışık karışımı barındıran kötülükten türeyen hayvansal bir ruh. Dolayısıyla, bir Yahudi'de bulunan herhangi bir iyi karakter özelliğinin, ruhunda bulunan özsel iyiliği yansıttığını açıklar. Ancak Tanya'ya göre **Yahudi olmayanların ruhu, tamamen hayvansaldır** ve Tanrısal değildir. İçlerinde hiçbir iyilik potansiyeli olmayan kötü güçlerden türer."

Yahudilerin Beyaz Irk Düşmanlığı ve Irkları Karıştırma Planları

Burada belirtmek istediğimiz ancak ispatlayamayacağımız bir şey var. Bu siteyi (Yahudi ilahiyatı sitesi)

ve yorumu gören bizlerden biri. Diğer söylediklerimizi ispatlayabiliriz, zira burada aktardığımız metinleri alıntıladığımız siteler hala aktif ve aramalarda çıkıyor. Ama bu, Trump'ın ve Alternatif Sağ'ın ilk zaferinden beri internetten kaybolan web sitelerinden biri. Kaybolan derken, aramalarda göstermiyor. Hani yazar ya "AB yasalarından dolayı bazı içerikler gösterilemiyor." Yani site orada da, biz nasıl ararsak arayalım, size şimdi aktaracağımız metni ne metin olarak, ne de video olarak bulamadık. Buradaki görüşlere göre: **"Beyazlar da Yahudiler gibi yaratıcıdır. Diğer ırklar gibi havyan olarak nitelenemezler. Yani onların ruhu Yahudi'ye rakip bir ruhtur, ve Tanrı'nın koruması altındadırlar. Yahudi dünya egemenliğinin kurulabilmesi için yok edilmeleri, yani farklı ırklar ile karışmaları gerekir.** Yine bir başka görüşte şudur: **"Tanrı farklı ırkların/türlerin karışmasını yasaklamıştır. Tanrı'nın onları (Beyazları) Yahudilerin eline vermesi için onun yasasını ihlal etmeleri gerekir. Yaratılış 15:16:** "Ve dördüncü kuşakta buraya geri döneceksiniz, çünkü Amorluların kötülükleri henüz doruğa ulaşmadı." "Yahudilikte Ruh" konusun işlerken bu konuyu daha da açacağız

Gerçi ruh ve burada işlediğimiz konular karışık. Yukarıda anlattığımız görüşlerden birine katılan, diğerine katılmıyor. Yani Rambam'ın bir takipçisi de bizi köle olarak görebilir, veya öldürülmemizi umursamayabilir. Bu konuyu da örneklendireceğiz. Elbette bütün Yahudilerin aynı dinsel görüşleri paylaşmadığını da belirtelim. Zaten Siyonizme karşı da bütün Yahudileri düşman ilan ederek zafer kazanılamaz. Buradaki sıkıntı zengin ve etkili Yahudilerin yanısıra, sıradan Yahudilerin çoğunun da bu görüşleri paylaşması. Yüzde vermek zor, çünkü dediğimiz gibi hem Yahudi ilahiyatı karışık, hem de takiyeciler. Ama İsrail'in Filistin'de yaptıklarını eleştirenlerin oranının yaklaşık % 35 olduğundan hareket ile bunu İsrail dışındakilere de uyarlarsak, Yahudilerin sadece % 35'inin bu radikal görüşleri paylaşmadığını varsayabiliriz. Tabii Reform Yahudiliği ve Ortodoks Yahudilik de farklı. Ayrıca Siyonist olup İsrail'in Mesih gelmeden kurulmasına ve ırkların karıştırılmasının teşvik edilmesine ve tek dünya devleti kurulmasına karşı olanlar da var. İşte bunlar belki gerçekten dindar ama daha akıllı. Belki normal, belki de sadece vicdanlı, iyi Yahudiler. Aynı zamanda da bizim kardeşlerimiz. Şaşırmayın. Irkçılar öyle diğer ırkları köle yapmayı hayal edip elde silah insan öldürmek için can atan psikopatlar değil. Eğer böyle sanıyorsanız, muhtemelen ya çok film izlemiş, ya da çok masal okumuşsunuzdur. Bir ırkçı ancak kendi tarihsel ve doğal sınırlarını korumak için başka ırktan insanlara silah çekebilir. **Normalde ırkçı; "ırksal farklılıkların farkında olan, yani ırk bilincine sahip ve kendi ırkını korumak isteyen kişidir."** O kadar. Başka ülkeleri ve ırkları bombalamak ve sömürmek liberal burjuva demokratlarının işi. Hatta kendi insanlarını bile öldürmekten çekinmezler. "Ah, devletin görevi sağlık hizmeti vermek değil. Sağlık sigortanız bunu karşılamıyor (sağlık sisteminin özel olduğu ülkelerde). Katkı payı? Paranız mı yok? E öl kardeşim, bana ne. Ne? Maaşınızla geçinemiyor musunuz? Ee, ekonominin kuralları Üzgünüz. Emekli maaşları? Devletin görevi bu değil ki. BES yaptırın emekli maaşları az ise. Yok, iyisi mi hepten özelleşsin emeklilik. Emekli maaşı ancak bu kadar kardeşim. Çalışma saatleri uzun mu? Ee iş hayatı. İşine gelirse. Çocuğuna zaman ayıramıyor musun? Bana ne?" İşte size liberalizm. Lenin bunların atalarını zamanında idam ettirmişti. Aslında az bile yapmış da neyse.

Tabii biz, "milliyetçi, milletinin iyi yaşamasını isteyen ve ırk gerçeğinin farkında olan kişidir," derken, normal ırkçıları ve milliyetçileri kast ediyoruz. Türkiye'deki Yahudi dizaynı, mason katkılı "sözde milliyetçi zevat" böyle demiyor tabii ki. Yahudi ideolojisi liberalizmin, burjuva demokrasisinin ve serbest piyasa ekonomisinin yılmaz savunucusu onlar.

Her ülkede ırkçılığı eleştiren liberal, sosyalist, açık veya gizli mason ve Yahudi (Sebatayist) zevat ise ne bu Tanya kitabını anar, ne de Yahudi ırkçılığını eleştirir. Bizim İsrail karşıtı sözde İslamcılar bile İsrail ırkçılığının altında yatan nedenleri dile getirmezler. Çünkü insanların "Filistin'de yapılanların normal politikanın bir parçası, her etnik çatışmada olabilecek şeyler" olduğunu düşünmeleri başkadır,

Yahudilerin Filistinlileri "hayvan gibi" gördüklerinden dolayı yaptıklarını bilmeleri başkadır. Ki her iki halk da İbrahim'den gelir. Eğer yarı İbranı olan Araplar bile Yahudilerin gözünde en iyi ihtimalle "yarı hayvan" işe, sizi de "hayvanoğlu hayvan," yani tam "hayvan" olarak gördüklerini tahmin etmek zor değildir. Çünkü Sebatayistler en çok İslamcıların, biraz da bugünkü sözde Türkçü, Turancı kesimin içine sızmışlardır. Bugünkü İslamcılık ve şeriatçı kesim de, tıpkı Hristiyan Siyonizmi gibi dönme Yahudilerce teorize edilmiştir. Turancı Türkçülükte esas rolü oynayanlar ise masonlardır. Ama hepsi sırayla. Oraya da geleceğiz.

Bu yukarıdakiler bizim sözlerimiz değil, aynen alıntıladık. Kaynak da sözde komplocu ırkçılar falan değil. Burada alıntıladığımız Yahudi ilahiyatı ile ilgili her metin, doğrudan Yahudilere ait vebsitelerinden, kitaplarından ya da Yahudi rabbilerin vaazlarından alınmıştır. Üstelik bu amaç için sadece Hristiyanlığı ortadan kaldırmaya uğraşmıyor, ırkları, etnik yapıları bozmaya ve kültürleri yeniden şekillendirmeye çalışıyorlar. Irkların karıştırılarak ulus devletlerin tasfiyesi, devletin görev ve fonsksiyonlarının yeniden tanımlanmarı ve ekonomilerin yeniden şekillendirilmesi hep aynı planın bir parçası. Eğer bizim çok bilgili tarihçilerimiz ve gazetecilerimiz, kafalarını piyasa kitaplarından kaldırabilseler; üşenmeseler, ve olayların olduğu dönemde yayınlanmış kitapları veya Yahudi ilahiyatı üzerine mevcut yayınları okusalardı, zaten bunları bilecek ve (tabii patronları izin verirse) söyleyeceklerdi. Ama ne yazık ki artık tarihçilik de, gazetecilik de popüler kitapların okunup anlatılmasına dayanıyor.

Yahudiler bütün ırkların karışmasını ve bütün ulusların yıkılmasını istiyor, ve bunun temelleri de Yahudi ilahiyatının bazı önemli öğretilerinde yatıyor. Üstelik bu bir grup fanatik Yahudi'nin yorumu ve isteği de değil. Yahudi fetva kurullarının başındaki lider ve yöneticiler de bu görüşte. Yahudi din öğretisine şekil verme yetkisinde olanlar yani. Ayrıca tek dünya devleti, çıkartmak istedikleri savaş, göç vs. konularını açıkça tartışmaktan pek çekinmiyorlar. Bugün ırkların karışmasını, ulus devletlerin yok olmasını istiyorlar. Turancılığı ortaya atmalarının bir amacı da Türkler'i de başka ırklarla karışmaya teşvik etmekti zaten. Hepsinin temelinde kurmak istedikleri Yahudi Egemenliği yatıyor. “Yahudilerin yönettiği tek bir dünya devleti” ile ilgili çeşitli Yahudi din adamlarının videoları bile mevcut. Hristiyan-Müslüman savaşı istiyorlar. Videoları mevcut. Üstelik içlerinde Yeşhiva Enstitüsü'nde İsrail'e din adamı yetiştiren öğretmenler bile var. Bunu geçmişte de istiyorlardı. Turancılık ideolojisi ortaya atmalarının bir amacı Osmanlı'nın Rusya ile savaşarak zayıflaması ve böylece Kudüs'te bir Yahudi devleti kurulmasına zemin hazırlamaktı. Türkler ile Rusların savaşması aynı zamanda Rus devletini de zayıflatacak, ve böyle Rusya'yı da kontrol altına alabileceklerdi. İngiltere ve Fransa'da zaten devleti ele geçirmişlerdi. Bunu nasıl yaptıklarını isim, tarih, olaylar, ve Yahudi kaynaklarından referanslarla anlatacağız. Tanya kitabına dönersek, bu kitabı yazan ve ırkçı Chabad Lubevitch hareketini kuran zaten Rus Yahudileri idi. Ve Ruslar da bunun ve pek çok diğer şeyin farkındaydılar. Son olarak şunu da belirtelim. Elbette bütün Yahudiler bu saçma sapan ilahiyatı benimsemiyor, ama ne yazık ki azınlıkta kalıyorlar. Çoğunluk bir yana, önemli zengin Yahudiler de bu çarpık görüşleri benimsiyor. Siyonizm, bu şekli ile Yahudiler arasında çok güçlü.

Son bir şey daha. **Siz hiç filmlerde dizilerde fahişe, kadın tüccarı, mafya babası vs. Yahudiler gördünüz mü?** Mesela şöyle göğüsünde de Davut Yıldızı, serseri bakışlı çıplak Yahudi bir jakuziden çıksa da, bir adamın kafasına sıksa. Ya da bir filmde Yahudi kızla zenci oğlanın aşkını izlesek...

Peki denen Beyazlar? Yahudi rabbilerin bir kısmı ilk insanın (Adem ve Havva) İbranice konuştuğunu düşünüyorlar. Nuh ve dolayısıyla Yahudiler de aynı atadan geliyorlar. Ama Tanrı İbrahim'in soyunu seçti, çünkü onların ruhu daha da farklıydı, ve onlara özel bir ruh verdi. Bu arada Tevrat insanların farklı milletlere nasıl ayrıldığını anlatır, ama farklı ırkların nasıl ortaya çıktığını anlatmaz. Yani Yahudi olmayan Beyazların ruhu da özeldir, ama şeytandan doğmuştur. Peki diğer insanlar? Diğerlerinin

insanlığı bile tartışmalı, çünkü onlarda hayvansal bir ruh var. Farklı goyim karşıtı görüşler ama aynı kapıya çıkıyor. Yahudi ruhu kutsaldır, ve onlar insandır. Hatta Yahudi ilahiyatı içinde birbiri ile çelişen görüşler de vardır. Örneğin Yahudi olmayan birinin durumunu İbrahim'in Tanrı'yı tanımadan önceki durumuna benzeten Rambam başka bir konuda çok acımasız olabilmektedir. Bir açıklamasında şöyle der: **"Bu baraitaya göre, bir Yahudi olmayanı çukura atarak ona zarar verilemez; ancak eğer çukura düşmüşse, onu ölümden kurtarmak için oradan çıkarılmamalıdır.** Rambam bu hükmü kanunlaştırır ve şöyle açıklar: Savaşmadığımız bir Yahudi olmayan söz konusu olduğunda onun ölümüne sebep olmaya çalışmamalıyız. Ancak hayatları tehlikedeyse, hayatlarını kurtarmak yasaktır. Örneğin, böyle biri denize düşerse, onu kurtarmamalıyız. Çünkü şöyle buyurulur: "Kardeşinin kanının yanında boş durmayacaksın" (Vayıkra 9:16) - ve o "kardeşin" değildir. (Rambam, Hilkhot Rotze'ah 4:11). Bu aynı zamanda Choshen Arukh'un da hükmüdür. (Yoreh De'a 158:1; Hosen Mishpat 425:5)

Bizim bu konulara girme nedenimiz, sizin Siyonistlerin dünya ile ilgili planlarının kökenini anlamanız için. Ve sizin, bizim neye inandığımızın önemi yok. Kimde hayvan ruhu var, mesih gelecek mi vs. bizim inançlarımızın önemi yok. Kuran öyle demiyor falan diyebilirsiniz. Biz Yahudilerin ırkların karışmasını neden teşvik ettiğini açıklıyoruz, Tanrı'nın ne dediğini veya istediğini tartışmıyoruz.

Hristiyanlar, Yahudilerden Hz. İsa'yı Öldürdükleri İçin Nefret Ediyorlardı Yalanı

Yahudilerin sürekli ve her ülkede ezildiği konusuna gelince, bu bir yalandır. Ama hep dışlandıklarını ve zulüm gördüklerini farz edelim. Bir insanın bir kaç ilişkisinde veya bir kaç komuşuyla problemi varsa, normaldir. Bazen haklı, bazen haksızdır. Ama bir insan bütün komşularıyla kavgalıysa veya bütün ilişkilerinde problem yaşıyorsa, problem ondadır! Ancak tekrar ediyoruz; Zulüm görüp dışlanan insan değil servet kazanmak, karnını bile doyuramaz. Yahudiler zaman zaman düşmanlıkla karşılaştıysa rahat durmadıklarındandı. İngiltere, Fransa'da ve hatta Osmanlı'da olanları anlatırken göreceksiniz. Bazı dönemler, bazı yerlerde dışlanıp baskı gördükleri doğrudur, ama her yerde ve her zaman o baskı gördükleri doğru değildir. Baskı gördükleri zaman da, bunun nedeni de "Hristiyanların onları Hz. İsa'nın ölümünden sorumlu tutmaları değildir. Çünkü zaten Hz. İsa ölmesi gerektiğini söylemiştir.

"21 Bundan sonra İsa, kendisinin Kudüs'e gitmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerinin elinden çok acı çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini öğrencilerine anlatmaya başladı.
22Bunun üzerine Petrus O'nu bir kenara çekip azarlamaya başladı. “Tanrı korusun, ya Rab! Senin başına asla böyle bir şey gelmeyecek!” dedi.
23Ama İsa Petrus'a dönüp, “Çekil önümden, Şeytan!” dedi, “Bana engel oluyorsun. Düşüncelerin Tanrı'ya değil, insana özgüdür.” **(Matta 16)**

"22Çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerince reddedilmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini söyledi." **(Luka 9)**
"51İsa'yla birlikte olanlardan biri, ani bir hareketle kılıcını çekti, başkâhinin kölesine vurup kulağını uçurdu. 52O zaman İsa ona, “Kılıcını yerine koy!” dedi. ... 53Yoksa Babam'dan yardım isteyemez miyim sanıyorsun? İstesem, hemen şu an bana on iki tümenden fazla melek gönderir. 54Ama böyle olması gerektiğini bildiren Kutsal Yazılar o zaman nasıl yerine gelir?” **(Matta 26)**

Bütün Hristiyanlar da bu ayetleri bilir. Çünkü Hristiyan inancı da buna dayanır. Yani Hristiyanların Yahudileri İsa'nın ölümünden dolayı sorumlu tutup onlara zulüm ettiği yalandır. Bizim gazeteciler, uzmanlar, sözde akademisyen ve tarihçiler bunu bilmiyorlar mı? Bilmiyorlarsa ayıp, ünvanlarından utansınlar. Bilip de söylemiyorlarsa kimlerden besleniyorlar da yalan söylüyorlar? Bu arada bu ifadelerin Batı'da basılmış bazı kitaplarda da yer aldığı görülür, Fransız Devrimini anlatırken gördünüz,

1789'dan beri Kilise'ye yönelik sistematik bir saldırı söz konusudur Avrupa'da. Bugünkü çoğu Hristiyan, Kutsal Kitap'larının tamamı bir yana, İncil'i bile okumaz. Yani hala "Haçlı Zihniyeti" edebiyatı yapanlar, ya bu söylemden siyasi çıkar elde etmek için yalan söylüyorlar, ya da Yahudilerin "İslam-Hristiyan Savaşı" projesini hayata geçirmek için çalışıyorlar. Amerikalılar'ın Siyonistlerin yönlendirmesi ile İslamcıları 1950'den beri nasıl desteklediğine de daha sonra değineceğiz.
Bir şey daha; bizimkileri yerden yere vurduğu o faşistler var ya, müslümanların gerçek dostu onlar. İslamcıların, tarikatçı dinci fanatiklerin falan değil, kendi halinde veya dindar da olsa müslümanların. Ama bütün normal müslümanların.

MAKALELER

Türk mü, Türkiyeli mi?

Biz bu konuda Türk ile Türkiyeli'yi ayırma taraftarıyız. Türkleştirme sadece ırksal açıdan bizimle aynı olan insanlara uygulanabilir. Aksini yaptığımızda ırkımızı bozmuş oluruz. Bu yüzden bir Afrikalı'nın, Arab'ın, Çinli'nin, Hintli'nin veya Afgan'ın Türkçe konuşmasını teşvik etmek bir yana, zorlaştırmak gerekir. Kürtçe konusunda da fikrimiz budur. Bu görüşümüze karşı çıkanlara da, o kadar milliyetçi iseler, önce oğullarının ve kızlarının Kürtler ile evlenmelerini önlemelerini öneririz. Zira milletin temeli dil ve kültür değil, soydur. Türkleştirme ancak toprağa uygulanabilir. Aynısını insana yapmak ise Türk'ü Türk olmaktan çıkarmak ve Türk soyunu yok etmekten başka bir işe yaramaz. Biz elli veya yüz yıl sonra topraklarımızın çok güzel Türkçe konuşan Kürtler, Araplar, Afganlılar veya diğer barbar halklarca işgal edilmesini istemiyoruz. Bu ülkenin adı Türkiye, milletine de Türk denilse bile, bu halklar çorbası Türklük ile ilgisi olmayan melez bir güruh olacaktır. Afrika, Hindistan, Pakistan gibi yerlerden gelen, daha kendi ülkelerinde doğru düzgün yol inşaa edemeyen, asfaltsız, kanalizasyonsuz yaşayıp sokakları tuvalet olarak kullanan milyonlarca insanın Türkiye'yi kalkındıracağını, veya belirli bir sayıya ulaştıktan sonra aslına dönmeyeceğini ve Hindistan'da, Afrika'da, Arap coğrafyasında yaptıkları şeyleri Türkiye'de de yapmayacağını varsaymak salaklıktır.
Bazılarının babası, annesi bile Türkiye kütüğüne geçmiş olabilir, doğum yerleri Çankırı, Kayseri vs. olabilir. Ama fark etmez. Çünkü Türkiye 1970'lerde sayısını net bilemediğimiz kadar Afgan, 1990'lardan itibaren ise yüzbinlerce Kürt, 1990'ların sonu, 2000'lerin başlarından itibaren de Iraklı yüzbinlerce Arap aldı. Yani 18-20 yaşında birinin babası da Türkiye doğumlu artık. Afganlar'a giderseniz, belki dedesinin bile Erzurumlu, Mersinli olduğunu öne sürerek Türklük iddiasında bulunabilir. 2000'lerde Türkçü forum ve chat sitelerinde "Ben çok esmerim, Türk değil miyim," diye soran bir tane numunelik hep çıkardı. Değilsin kardeşim. Kürt kökenli vs olabilirsin. Gerçekten Türkiye için çalışıyor da olabilirsin belki. Ama bu seni Türk yapmaz. Kan olarak Türk yapmaz. Bu yüzden biz yıllardır süre giden "Türk mü, Türkiyeli mi" tartışmalarını yanlış buluyoruz. Yalnız bu sözlerimiz de yanlış anlaşılmasın. Biz Osmanlı çöktüğünde bu topraklarda kalmış olan kimsenin (zenciler dahil) Türklüğünü reddetmiyoruz. Biz bu ayrımı "etnik anlamda" Türkleri ayırmak için kullanıyoruz. Ama bugün içinde bulunduğumuz koşullar bizi dikkatli olmaya itiyor. Artık Türk'ün tarifini net yapmak durumundayız.

Bu arada, bu kitabı yazdığımız tarihlerde bir araştırma düştü internette. Güya Kürtler, kadına en az şiddet uygulayanlar buna göre. İddialara gore kadına şiddetin en az olduğu ilk 9 il; Batman, Hakkari, Ağrı, Van, Bitlis, Tunceli, Muş, Iğdır, Bingöl. En çok şiddet nerede mi var? O barbar Türkler'de: Kadına şiddetin en çok olduğu iller ise güya; Denizli, Isparta, Yalova, Amasya, Manisa, Kayseri, Bolu. Falım reklamlarından beri kumral Türk kızlarına Kürt oğlan yamama politikasının bir sonucu "bu sözde istatistiklerde." Hayır kardeşim, biz bu şerefsizlerin sözde istatistiklerini ve açıklamalarını kabul etmiyoruz. Türkiye'deki hainlerin işi gücü Yahudilerin borazanlığını yapmak. 1980'ler gibi yakın tarihlerde bile Kürtler'de kadın cinayetleri, kan davaları, töre cinayetleri oldukça yaygındı. Bu bir yana, hayvanlara tecavüz bile vardı. Eşo gelin uygulamasının Batı illerinde görülmesi, yine 1980'lerde Kürtlerin gelmesi ile başlayıp gazete manşetlerine düşmüş bir uygulamadır. Hayır, yukarıda saydıklarınızın hiç biri istisna veya Türkler arasında yaygın uygulamalar değildi. Bu insanlar böyleydi. Şimdi birden kadına saygıda Türkleri solladılar mı yani; İsveç, Finlandiya düzeyine ulaştılar öğle mi? Hadi be!

Bu arada Türkiye de, özellikle 1990'lardan itibaren bir algı operasyonu yapıldığını belirtmemiz gerekir. Bu operasyonu ise İslamcısı ve Turancısı liberaller ile beraber yapıyor. Şöyle bir başlık atılıyor: "Türkiye'de insanların yarısından fazlası siyah veya koyu kahverengi saçlıdır." Oysa antropolojik

sınıflandırmada, siyah ve renkli saç (koyu kahve rengi de olsa) bir başlık altında toplanmaz. Çünkü kahve rengi sonuçta açık bir renktir. Yani bu başlık "Türkiye'deki insanların yarıdan fazlası açık renk saçlıdır. Bir kısmı ise siyah saçlıdır" şeklinde verilmelidir. Ama siz Türkler arasında siyah saçı nomalleştirdiğiniz zaman, Türkiye'nin nüfusunun yarısının artık Kürt olduğunu da gizlemiş olursunuz. Çünkü siyah saç Türkler'de yoktur. Melezlerde evet, ama Türklerde hayır. Tabii artık tek derdimiz Kürtler değil; Afganlılar, Araplar vs. de var. Bu nedenle algı operasyonlarına karşı uyanık olmak zorundayız. Bize "Türklerin şu kadarı siyah saçlı, bu kadarı esmer/kara vs" diyenlerin Kürtleri de işin içine katarak bu istatistikleri açıkladığını unutmamamız gerekir. Tabii siyah saç, açık tenli insanlarda da olabilir. Bu nedenle saç ile birlikte ten rengi de dikkate alınmalıdır. Ama siyah saç ve koyu ten rengi, özellikle koyu ten rengi, asla Türk ırkının özelliği değildir. Yani birine Türk demeden önce konuştuğu dile ve nereli olduğuna değil, ten ve saç rengine, ama özellikle de ten rengine bakmak gerekir. Elbette kafatası şekli vs'de ölçü olarak alınmalıdır. Ama ortalama bir Türk vatandaşı, iyi bir gözlem yeteneğine sahip değilse ırksal olarak kafatası yapısını doğru okuyamayabilir. Bu nedenle, eldeki koşullarda Türk ırkını korumak için ten rengini esas almalı, beyaz veya buğday tenlileri Türk kabul etmeliyiz. Yani Türkleri ve Türkiyelileri ayırmakta fayda var. Bu yüzden biz yıllardır süre giden "Türk mü, Türkiyeli mi" tartışmalarını yanlış buluyoruz.

Türkler ile Kürtlerin, hele de şimdi artık Afganlıların, Arapların Türkler ile bir tutulmasını kabul etmiyoruz. Türkiye'de, Türkler ve diğerleri var artık. Kafasının şekli, teninin rengi bir yana, dili, kültürü, her şeyi bizden farklı insanlar var artık. Bu kafa ile Türkiye'de çocuklara taciz, kadınlara şiddet ve tecavüz vs. gibi olaylarda suçluların ırkına bakmazsanız, bunları ifşa etmezseniz hem gerçek suçluları saklamış,hem de ışgali de gizlemiş olursunuz. Kadına şiddet Türklerin sorunu değil. Çoğu kadının eşi Türk değil. Çoğunun dedik, dikkat. İstisnalar kaideyi bozmaz. Şiddet görenler mi? Kürtler ile yatmadan düşüneceklerdi onu da.

Bu arada, bu kitabı yazdığımız tarihlerde bir araştırma düştü ınternete. Güya Kürtler, kadına en az şiddet uygulayanlar buna göre. İddialara gore kadına şiddetin en az olduğu ilk 9 il; Batman, Hakkari, Ağrı, Van, Bitlis, Tunceli, Muş, Iğdır, Bingöl. En çok şiddet nerede mi var? O barbar Türkler'de: Kadına şiddetin en çok olduğu iller ise güya; Denizli, Isparta, Yalova, Amasya, Manisa, Kayseri, Bolu.

1980'lerden önceki Kürt göçünden önce Batı illerindeki olayların kaynağı neydi peki? Çünkü Osmanlı'nın Türk düşmanı (Yavuz döneminde) ve mason kafaları (İttihatçılar), Anadolu'daki Türk beyliklerini dengelesin diye Kürtleri önce Doğu Anadolu'ya getirdiler. 1900'lerde ise Ankara, Konya, Kırşehir ve Aksaray, Kastamonu, Trabzon gibi Türk illerine Kürtleri yerleştirmek ise İttihatçılar aptalca fikirlerinden biriydi. Bu uygulamanın fikir babası ise Turancılığın yerli mucidi, mason Ziya Gökalp'ti. Yine bir mason olan Talat Paşa'da Kürtlerin asimilasyon durumlarını kontrol ediyordu. Güya derdi onları asimile etmekti. Binlerce kilometre toprağı tek kurşun atmadan Bulgarlara bırakan İttihatçılar ile Karadeniz ve Batı Anadolu'ya Kürt gönderenler aynı İttihatçılardı! Bir yandan da Ermenilere karşı Doğu Anadolu'ya Kürt getiriyorlardı. Peki gerçekten dertleri Ermeniler miydi? Hadi Doğu'ya Kürt getirdiler. Batı'ya da getirmek neyin nesi? Peki bütün bu saçmalıkları yaparken, bir yandan da milyonlarca Türk'ün yaşadığı Balkan topraklarını, hem de kimse Osmanlı'ya savaş falan ilan etmemişken, Bulgarlara bırakmak neydi peki? Yahudilerin Osmanlı'da Turancılığı sadece tarihsel belgeler uydurarak yaydıklarını sanıyorsunuz? Hiç bir ideoloji, arkasında ciddi bir finansal destek olmadan bu kadar kısa zamanda büyüyemez. İttihatçılık ve Turancılık da dahil! Falım reklamlarından beri kumral Türk kızlarına Kürt oğlan yamama politikasının bir sonucu "bu sözde istatistiklerde." Hayır kardeşim, biz bu şerefsizlerin sözde istatistikleirnı ve açıklamalarını kabul etmiyoruz. Türkiye'deki hainlerin işi gücü Yahudilerin borazanlığını yapmak. 1980'ler gibi yakın tarihlerde bile Kürtler'de kadın cinayetleri, kan davaları, töre cinayetleri oldukça yaygındı. Bu bir yana, hayvanlara tecavüz bile vardı. Eşo gelin uygulamasının Batı illerinde görülmesi, yine 1990'larda Kürtlerin gelmesi ile başlayıp gazete

manşetlerine düşmüş bir uygulamadır. Hayır, yukarıda saydıklairmizin hiç biri istisna veya Türkler arasında yaygın uygulamalar değildi. Bu insanlar böyleydi. Şimdi birden kadına saygıda Türkleri sollayı verdiler, ve İsveç, Finlandiya düzeyine ulaştılar öyle mi? Hadi be!

Demokrasi ve Temsil Problemi

"Seçmenleri siyasi parti sistemi aracılığıyla bölerek, enerjilerini önemsiz meseleler için mücadele etmeye harcamalarını sağlayabiliriz. İşte bu şekilde, gizli eylemlerle, çok iyi planlanmış ve başarıyla gerçekleştirilmiş olanı kendimiz için güvence altına alabiliriz. Bu gerçekler, şu anda dünyayı yönetmek için bir imparatorluk kurmakla meşgul olan önde gelen adamlarımız arasında iyi bilinmektedir."

"Sermaye her türlü şekilde kendini korumalıdır. Bunun için gerekirse birleşmeli, gerekirse yasaları kullanarak . Borçlar tahsil edilmeli, tahviller ve ipotekler mümkün olan en hızlı şekilde haczedilmelidir. Hukuk süreciyle sıradan insanlar evlerini kaybettiğinde, önde gelen finansörlerin kontrolündeki merkezi bir zenginlik gücü tarafından uygulanan güçlü devlet kolunun etkisiyle daha uysal ve daha kolay yönetilebilir hale geleceklerdir.
Bu gerçek, dünyayı yönetmek için bir Sermaye imparatorluğu kurmakla meşgul olan başlıca adamlarımız arasında iyi bilinmektedir. Seçmenleri siyasi parti sistemiyle bölerek, enerjilerini önemsiz konular üzerinde kavga etmeye harcamalarını sağlayabiliriz.
Böylece, ihtiyatlı bir eylemle, çok iyi planlanmış ve başarıyla gerçekleştirilmiş olanı kendimiz için güvence altına alabiliriz." ABD Bankacılar Dergisi, 25 Ağustos 1924

Aklı başında hiç kimse diktatörlük istemez. Ancak çok partili demokrasilerin halkın değil, ülkelerdeki büyük sermayenin çıkarını gözetmekten başka bir şey yapmadığı açıktır. Bütün yasalar zenginlerin istediği şekilde çıkar. Mesela Fransa'da zenginlere vergi indirimi öngören yasa değişikliği halk kitlelerinin tepkisine ve yüzbinlerce kişinin protesto gösterilerine rağmen geçti. Siz sağlık hizmeti alamıyorsanız veya ay sonunu getiremiyorsanız kimse umursamaz. Ama bir patrona "Asgari ücret bu kadar olacak, kar marjın bu kadar olacak. Batacak olursan fabrikanı devlet işletir" demez. Çünkü zenginlerin parası sizin hayatınızdan daha değerlidir. Zira meclise girmiş olup da büyük sermaye tarafından fonlanmayan hiç bir parti yoktur. Politikacı sayısı ise çok azdır. İşte çok partili sistem bu yönü ile istismara açıktır. Oysa mesleki temsile dayanan "korporasyonlar" sisteminde çalışanlar kendilerini temsil edecek kişinin muhafazar mı, komünist mi, ulusalcı mı yoksa islamcı mı olacağına daha seçim sırasında karar verebilirler. Bir kere seçilen kişinin ise temsil ettiği kesimlerin durumlarını ne kadar iyileştirdiğine bakılarak beş yıl sonunda yeni bir değerlendirme yapılır. Ancak çok partili sistemde halkın kendisini yönetenleri kontrol etmek gibi bir şansı yoktur. Hepsi de liberal bir ekonomi programına sahip siyasi partiler arasında karar vermek durumunda kalır. Belki "Faşist Korporasyonlar" sistemi veya eski Sovyetler Birliği'ndeki gibi bir "Halk Sovyetleri" sistemi kurulabilir.

Mesela her ilde köylerdeki çifçiler, özel sektör çalışanları ve devlet memurları o ilin delegelerini seçebilir. Tabii ki beyaz yakalıların ve işçilerin kendi aralarında sınıflandırılmaları şartır. Örneğin, küçük ölçekli ofis çalışanları, büyük şirketlerde çalışanlar, doktorlar, öğretmenler, maden işçileri, tekstil işçileri vs. Bu yapı ister Sovyet modeli gibi yerel bir meclis oluşturup Ankara'daki genel meclisin üyelerini seçebilir. Bu meclis de Ankara'daki yüksek meclisi seçebilir.
Şehirler ve bölgeler, ulusal politikayla doğrudan çelişmediği sürece kendi sanayilerini işletme, nüfus sayımı yapma, daha fazla doktor, öğretmen ve hemşire istihdam etme, okul, kütüphane ve hastane inşa etme yetkisine sahip olabilir. Çünkü her bölgedeki ihtiyaçlar farklı olabilir. Çifçitilik ile geçinen bölgelerin ihtiyacının sanayi ile geçinen bölgelerin ihtiyaçlarından farklı olacağı açıktır.
Yerel Sovyetler içindeki yerel seçmenler, hükümetten ne yapmasını istediklerine dair bir liste hazırlayıp seçilen temsilcilerin verilen görevleri yerine getirmemeleri durumunda bunları geri çağırabilirler.

Faşist Korporasyonlar sistemi ise daha iyi bir alternatiftir. Korporasyon sisteminde de meclisi oluşturacak kişiler sendika temsilcilerinden seçilebilir. Çalışanlar nüfusları oranında ve mesleklerine göre temsilci seçip meclise gönderebilirler. Böyle hem Tuncelili Kemal İzmir'den aday olamaz, hem de Manisa'dan çifçtileri temsilen meclise giren Osman'a portakal üreticisinin neden emeğinin karşılığını alamadığı sorulabilir. Veya Şişli'de bir ofiste çalışan, kendisini temsil eden sendika temsilcisine neden hala Avrupa'daki gibi akşam saat beşte çıkamadığını ve Cumartesi ise gitmek zorunda olduğunu sorabilir. Böylece genel seçimler de Başbakan/Başkan adaylarının halka yalan söyleme yarışı olmaktan çıkar. Bu şekilde iktidar adayları da nasıl iktidara geleceklerine kafa yormak yerine ulusa nasıl hizmet edeceklerini düşünmek zorunda kalırlar. Bu sistemde, görevi devletin bu sisteme sadık kalmasını sağlamak, zenginler ile uluslararası güçlerin sisteme müdahale etmesini önlemek ve ülkenin güvenliğini sağlamak ile görevli tek bir partinin olması yeterlidir. İster Sovyet komünist partisi, ister Nasyonal Sosyalist İşçi Partisi modelinde örgütlenmiş olsun, ekonomik karar alma yetkisi olmayan bir partiden söz ediyoruz.

Yukarıda verdiğimiz örnekler, gerçek bir demokrasi için üzerinde çalışılması gereken temellerdir. Bazı ek düzenlemeler gerekebilir. Ancak tartışılmayacak şey, çok partili sistemi ortadan kaldırmak gerekliliğidir.

Burjuva Demokrasileri ve Sivil Toplum Kuruluşları

Burjuva demokrasisi, kurumların (sözde demokratik) zengin insanlardan (bankalar, finans devleri, finans kurumları, madencilik şirketleri, büyük fabrikalar -üreticiler- ve ithalat-ihracat şirketleri gibi) oluştuğu, onlara hesap verdiği ve onların yararına olduğu şekilde liberal bir serbest piyasa ekonomisi kurmanın bir yoludur. Sözde demokratik kurumların görevi, hükümetin genel güç yapısını bozmadan zengin insanlar arasındaki anlaşmazlıkları çözmektir. Bu hükümetler, bu ulusların vatandaşlarının hükümetleri üzerindeki kontrolünün, mülk sahibi sınıfa mensup olmadıkları sürece, minimal olmasına rağmen kendilerini demokratik olarak adlandırma eğilimindedirler. Burjuva demokrasisi, insanların çoğunluğuna fayda sağlamaz ve ortalama insanları (işçi ve orta sınıf) iktidardan dışlar. Bu, demokrasinin Marksist bir tanımıdır, ancak doğrudur. Zamanla, sadece Marksistler değil, Faşistler de bu sisteme karşı çıktılar. Peki bu sistemde Sivil Toplum Kuruluşları'nın (STK) işlevi nedir?
Kağıt üzerinde: “STK'lar, vatandaşlar ve politika yapıcılar arasında bir köprü görevi görerek, endişeleri kanalize eder ve kamu ihtiyaçlarını ve değerlerini yansıtan politika değişikliklerini savunur.
Yerel, ulusal ve Avrupa düzeylerinde politika kararlarını etkilemek için lobi faaliyetlerinde bulunur, kamuoyu bilinçlendirme kampanyaları yürütür ve araştırmalar yaparlar.
Örneğin, çevre STK'ları iklim eylemi ve biyoçeşitlilik korumasını savunurken, insan hakları STK'ları temel hak ve özgürlükleri savunmak için çalışır.”

Onurlu ilkeler. Ama gerçeklerden çok uzak! Görevleri, “büyük çıkar gruplarına” yani zenginlere hizmet etmektir! Görevleri, hükümetin liberal serbest piyasa ekonomisine ve çeşitliliğe olan bağlılığını kontrol etmektir. Göçmenlere karşıysanız, sokaklardalar. Liberal ekonomi hakkında bir şey yapmaya çalışırsanız, sokaklardalar. Ama zenginler için vergiyi düşürürseniz, mültecileri alırsanız, emekli maaşlarını azaltırsanız, çalışma saatlerini/yaşını artırırsanız veya refah devletinin pahasına savaş bütçesi oluştururseniz, hiçbir yerde değiller!

Türkiye'de Irk Kavramının Yanlış Kullanılmasının Nedenleri

Türkiye'de bugün ırk kavramının yanlış bir şekilde ulus veya etnisite anlamında kullanıldığını biliyoruz. Başlangıçta ırk ve ulus (veya etnisite) kavramlarının birbirlerinin yerine kullanılmasının

nedeni mecburiyetti. Bugün ise bu kavramların birbirlerinin bu kasıtlı yapılıyor. Böyle yapmalarının nedeni kasıtlı olarak halkın kafasını karıştırmak istemeleri. Ancak ırk kavramının ilk kullanıldığı dönemlerde tercih edilme nedeni çok daha masumaneydi.

“Irk kavramı Türkçede kullanılmaya başladığı ilk günden beri problemli bir sözcük olmuştu. Türk Ocakları ilk tüzüğünde millet sözcüğünün ‘cemaat’ anlamına gelişi nedeniyle ‘ırk’ sözcüğünü kullanma gereği duymuş, ancak bundan kısa sürede vazgeçmişti. İki dünya savaşı arası ‘etnik’, ‘etnisite’ ya da bunlara karşılık gelebilecek bir sözcük henüz yoktu. Atatürk ve yanındakiler ile bilim çevreleri ise ırkın etnisite veya ulus ile değil, biyolojik ve daha geniş bir tanımlamanın parçası olduğunun farkındaydılar ve ırkın ne olduğunun halk tarafından doğru olarak anlaşılması gerektiğini düşünüyorlardı. Okul kitaplarına ırk bilgisi dersinin konulmasının bir başka nedeni de buydu.

Sömürgecilik, Eşitlik ve Hoşgörü

Batı'nın dünyayı sömürdüğü için zenginleştigini söyleyenlerin beyinlerinin sebep-sonuç ilişkisi kuran bölümlerinin çok da sağlıklı çalıştığını düğünmüyoruz. Ingiltere endüstri devrimini yaptığı için mi zengin oldu, yoksa Papua Yeni Gine'nin demirini çaldığı için mi? Ingiltere Papualıların demirini çalmasa da, kendi topraklarındaki demiri kullanıp bir şeyler üretebilir ve halkının refah ve konforunu sağlayabilirdi. Ama Papualılar, hala Taş Devri'ndeki gibi avcılık, toplayıcılık ve kelle avcılığı falan yapıyor olurdu.

Afganistan gibi ülkelerde oğlan çocuklara yapılan tacizler, (baça kültürü), bazı ülkelerdeki toplu tecavüz kültürü, eksi Hindistan'da kadınların ölen eşleri ile birlikte canlı canlı yakılmaları (sati uygulaması), Bunların hepsi farklı ırklara ve kültürlere özgü uygulamalardır. Afrika, Latin Amerika'nın yanı sıra bazı Asya ülkeleri ve Pasifik adalarında halen görülen uzuv kesme ve yamyamlık uygulamaları için de aynı şey geçerlidir. Eğer gerçekten eşitlik ve hoşgörüden bahsedeceksek, bu uygulamaların hepsine saygı duyup normal görmeliyiz. Farklı ırkları kendilerine özgü bu uygulamaları terk etmeye zorlamak anti demokratik bir yaklaşımdır. Toplumları kendi geleneklerini bırakmaya zorladıktan, ve bunu yaptırdıktan sonra "Bütün insanlar eşittir" diye ortaya çıkmak büyük bir ikiyüzlülüktür. Irkları farklılıkları ile kucaklayacaksınız, ya da "taş yerinde ağırdır" prensibine uyup **her ırkın kendi coğrafyasındaki** farklı gelişimine saygı duyacak, ve farklı ırklara mensup insanları ülkenize almayacaksınız. İngilizlerin, İspanyolların ve Fransızların Hindistan'ı yüzyıllarca işgal ederek sati uygulamasını, Afrika ve Amerika'da yamyamlığı ve insan kurban etmeyi, Pasifik adalarındaki yamyamlık uygulamalarını vs yasaklayıp büyük ölçüde ortadan kaldırması sayesinde bugün “ırkların eşitliği” maskaralığının insanlara satılabildiği göz önüne alınırsa, sömürgecilik döneminin insanlığa nasıl bir felaket getirdiği daha iyi anlaşılabilir. Gerçek hoşgörü ve eşitlik, sizi pisirip yiyecegini bildiğiniz yerliye saygı duyup hoşgörü göstermek, ve kendinize eşit kabul edebilmektir.

KAYNAKÇA

The Controversy of Zion by by Douglas Reed This book was writen in 1951-1956. First published in 1978 by Dolphin Press (Pty) Ltd., Durban

Sukkat Shalom B'nei Noach
https://sukkatshalom-bneinoach.com/2025/07/18/what-will-happen-to-the-nations-in-the-time-of-moshiach

Moshiach Time (İsrail merkezli)
https://moshiach.ru/english/torah/26012.html

Grand Lodge of British Columbia & Yukon, Freemasons in the French Revolution
https://freemasonry.bcy.ca/texts/revolution.html

The Barbo chronicle, Biblioteca del Museo Correr, Cicogna 2279, here from Tassini (1863), entryS.

The History of the Jews; Henry Hart Milman 1830, (E.P Dutton & Co Publishing-New York (1830)

Sukkat Shalom B'nei Noach, Israil merkezli Moshiach
https://sukkatshalom-bneinoach.com/2025/07/18/what-will-happen-to-the-nations-in-the-time-of-moshiach

Moshiach Time
https://moshiach.ru/english/torah/26012.html

Encyclopedia Com (Oxfrod University Press, Columbia University Press and CENGAGE)
https://www.encyclopedia.com/religion/encyclopedias-almanacs-transcripts-and-maps/hamon#:~:text=isaac%20hamon%20(second%20half%20of,the%20courts%20of%20the%20sultans.

Chabad Org
https://www.chabad.org/library/article_cdo/aid/6133834/jewish/10-Mishnah-Facts-Every-Jew-Should-Know.htm

https://www.chabad.org/library/article_cdo/aid/6819530/jewish/13-Facts-You-Should-Know-About-Bukharian-Jews.htm

Torat Har Etzion
https://etzion.org.il/en/talmud/ch-8-8-dealing-changes-reality-after-sealing-talmud

Jews and Christians Medieval Europe, Religion and Law in Medieval Christian and Muslim Societies, by John Tolan (2015); Editorial Board: Camilla Adang, Tel Aviv University

The YIVO Encyclopedia of Jews in Eastern Europe
https://encyclopedia.yivo.org/article/5

Jewish Encyclopedia
https://www.jewishencyclopedia.com/articles/3472-bohemia
Solving the Mystery of Babylon the Great by Edward Hendrie, Great Mountain Publishing (2010)

Parliament of Australia
https://www.aph.gov.au/DocumentStore.ashx?id=7acca2e1-16a3-424c-8c7e-0632035a11e8&subId=667629

Natioan Library of Israel
https://www.nli.org.il/en

Books Open Edition
https://books.openedition.org/ceup/2139?lang=en

The History Of The Jews From The War With Rome To The Present Time, Henry Cadwallader Adams; The Religious Tract Society (1887)

The Ottoman Empire: Conquest, Organization and Economy, Halil Inalcik; Variorum Reprints, London (1978)

İstanbul Ansiklopedisi
https://istanbulansiklopedisi.org/handle/rek/28881
https://istanbultarihi.ist/522-jewish-life-in-istanbul-from-the-ottomans-to-modern-times

Jewish Virtual Library
https://www.jewishvirtuallibrary.org/joseph-nasi

Young Stalin; Simon Sebag Montefiore, Weidenfeld & Nicolson (2007)

Papen'den Dışişleri Bakanlığına: Gizli; Alman Büyükelçiliği Sayı B6.42: Gizli Ankara, 5 Ocak 1942

Righteous Victims: A History of the Zionist-Arab Conflict, 1881-19992; Yahudi yazar Benny Morris, Vintage Books (1999)

My Political Life: Vol 1 England Before the Storm: 1896-1914, (London: Hutchinson, 1953) - My Political Life: Vol 2 War and Peace: 1914-1929 (London: Hutchinson, 1953) - My Political Life: Vol. 3 The Unforgiving Years: 1929-1940 (London: Hutchinson, 1955) - Leopold Charles Maurice Stennet Amery (L. C. M. S. Amery (22 Kasım 1873 - 16 Eylül 1955), L. S. Amery olarak da bilinir, olarak da bilinir, Britanya Muhafazakar Partisi politikacısıydı, bir dönem Sömürgeler Bakanı idi. Savaş yanlısı olmasıyla tanınıyordu. Yahudi'ydi

"The Washington Loan Agreements, A Critical Study of American Economic Foreign Policy"; Leopold Charles Maurice Stennet Amery (London: Macdonald and Co., 1945)

Chaim Weizmann, A Tribute on his Seventieth Birthday; Yahudi yazar Paul Goodman (London: Victor Gollancz Ltd, 1945).

The Leo Amery Diaries, Vol. 1: 1896-1929; John Barnes and David Nicholson, eds.,(London: Hutchinson, 1980)

The Empire At Bay, The Leo Amery Diaries: 1929-1945; John Barnes and David Nicholson, eds (London: Hutchinson, 1988)

The Problem of the Turkish Straits: General CIA Records, Document Number (FOIA) /ESDN (CREST): CIA-RDP 08C01297R000500030004-2 Release Decision: RIPPUBOriginal Classification: K Document Page Count: 72 Document Creation Date: December 22, 2016 Document Release Date: September 13, 2012

The Joint American Military Mission to Aid Turkey: Implementing the Truman Doctrine and Transforming U.S. Foreign Policy, 1947-1954 by Howard Adelbert Munson; Washington State university, Department of history (May 2012)

Subject: Monthly Progress Report; Month of August 1953, 20.08.1953, National Archives, RG 334 (Interservice Agencies) Joint American Military Mission For Aid to Turkey, Navy Group, Administrative-Flag Office General Administrative File 1953-54, Box: 268

NATO's Secret Armies: Operation GLADIO, Daniele Ganser, Routledge Publishing (2004)

Eski Bir Asker, "Deniz Harb Okulu, Lisesi", Halkçı, 25.3.1955, s. 5.

Subject: Monthly Progress Report on Aid to Turkey Program – February 1948, 17.03.1948, National Archives, RG 334 (Interservice Agencies) Joint American Military Mission for Aid to Turkey, Adjutant General Section Central Files Unit Monthly Progress Reports 1947-51, Box: 13.

Subject: Monthly Progress Report of Aid to Turkey Program – December 1950, National Archives, RG 334 (Interservice Agencies) Joint American Military Mission For Aid to Turkey, Adjutant General Section Central Files Unit Monthly Progress Reports 1947-51, Box: 20. 62 Harp Okulu'nun West Point temel alınarak yeniden yapılandırılması ve bu amaçla Birleşik Devletler'e bir heyetin gönderilmesiyle ilgili olarak TBMM'de yapılan açıklamalar için bkz. TBMM Zabıt Ceridesi, Devre: IX, C: 28, İçtima: 4, Kırk Sekizinci İnikat (23.II.1954), s. 729-732. Harp Okulu için tasarlanan West Point temelli dönüşümün basına yansımaları için bkz. "Harb Okulu", Akşam, 24.08.1954, s. 2.; "Harb Okulu Islah Edilecek", Akşam, 09.09.1954, s. 1.; "Harb Okulu Bugün Orduya 239 Subay Daha Veriyor", Cumhuriyet, 30.08.1956, s. 1.

Progress Report for December 1951, National Archives, RG 334 (Interservice Agencies) Joint American Military Mission For Aid to Turkey, Adjutant General Section Central Files Unit Monthly Progress Reports 1947-51, Box: 21

Soğuk Savaşın Yumuşak Gücü: USIA ve Türkiye'deki Faaliyetleri (1953-1972) The Soft Power of the Cold War: USAI and Its Activities in Turkey (1953-1972), Avrasya Etudleri Dergisi, (TIKA 2007)

Plateforme de données de la recherche de l'Institut national d'histoire de l'art (Research data platform of the National Institute of Art History)
https://agorha.inha.fr/detail/313

The French Revolution in Russian Political Life : The Case of Interaction Between History and Politics Dmitry Shlapentokh Slavyanofilstvo i Zapadniçestvo , 1860-1866, S. Aksakov